ஆர்ந்த தமிழ்மொழியோ டாரியமும் ஆங்கிலமும்
ஏர்ந்த பிறமொழியும் ஏய்வுறவே - ஊர்ந்தமதித்
தேவநே யன்செய் தெளிந்த குறளுரையால்
காவனே ருற்றதெனக் காண்.

சொல்லும் பொருளுந் தொகவாய்ந்து தொல்வரலா
றொல்லும் பலவகையா லோர்ந்துணர்ந்து - வெல்லும்
படியுரைத்த பாவாணர் பாரித்த வாற்றற்
கடியுரைத்தல் யார்க்கும் அரிது.

- பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார்

'பெரியார் குடில்'
பி.11. குல்மொகர் குடியிருப்பு,
35, செவாலியே சிவாசி கணேசன் சாலை,
தியாகராயர்நகர், சென்னை - 17.

பாவாணர் தமிழ்க்களஞ்சியம்

2

பாவாணர்
தமிழ்க்களஞ்சியம்-2

திருக்குறள் தமிழ் மரபுரை

பொருட்பால் - 1

தமிழ்மண் அறக்கட்டளை

பாவாணர்
தமிழ்க் களஞ்சியம்

2

திருக்குறள் தமிழ் மரபுரை – 2

உரையாசிரியர்

மொழிஞாயிறு **ஞா. தேவநேயப் பாவாணர்**

தமிழ்மண் அறக்கட்டளை

சென்னை - 600 017

நூற் குறிப்பு

நூற்பெயர்	:	**பாவாணர் தமிழ்க் களஞ்சியம் - 2**
உரையாசிரியர்	:	மொழி ஞாயிறு ஞா.தேவநேயப்பாவாணர்
பதிப்பாளர்	:	கோ. இளவழகன்
முதல் பதிப்பு	:	1967
மறுபதிப்பு	:	2009
தாள்	:	16 கி வெள்ளைத்தாள்
அளவு	:	1/8 தெம்மி
எழுத்து	:	11 புள்ளி
பக்கம்	:	8 + 152 = 160
நூல் கட்டமைப்பு	:	இயல்பு (சாதாரணம்)
விலை	:	உருபா. **150/-**
படிகள்	:	1000
நூலாக்கம்	:	பாவாணர் கணினி தி.நகர், சென்னை - 17.
அட்டை வடிவமைப்பு	:	வ. மலர்
அச்சிட்டோர்	:	ஸ்ரீ வெங்கடேசுவரா ஆப்செட் பிரிண்டர்சு இராயப்பேட்டை, சென்னை - 14.

வெளியீடு

தமிழ்மண் அறக்கட்டளை

"பெரியார் குடில்"

பி.11 குல்மொகர் குடியிருப்பு,

35 செவாலிய சிவாசி கணேசன் சாலை, தியாகராயர் நகர்,

சென்னை - 600 017. தொ.பே. 2433 9030

மின்னஞ்சல் : tm_pathippagam@yahoo.co.in

இணையதளம் : www.tamilmann.in

பதிப்புரை

தமிழுக்கும் தமிழருக்கும் வளமும் வலிமையும் சேர்க்கக் கூடிய பழந்தமிழ் நூல்களையெல்லாம் தேடியெடுத்துத் தமிழ் கூறும் உலகிற்கு வழங்கும் தொலைநோக்குப் பார்வையுடன் **தமிழ்மண் பதிப்பகம்** *தொடங்கப்பட்டது. அதன் வாயிலாக மொழிஞாயிறு பாவாணரின் நூற்றாண்டு நினைவாக அவர் எழுதிய நூல்கள் அனைத்தையும் சேர்த்து அவருடைய மறைவுக்குப் பிறகு 2000-த்திலும், பல்வேறு இதழ்களிலும், மலர்களிலும் வெளிவந்து, நூல் வடிவம் பெறாத பாவாணரின் அரிய கட்டுரைகளை எல்லாம் தொகுத்து 2001- லும் ஒருசேர வெளியிட்டு உலகெங்கும் உள்ள தமிழர்களுக்கு வழங்கினோம். பாவாணர் வழி நிலை அறிஞர்களான முதுமுனைவர்* **இரா. இளங்குமரனார்** *அவர்களும், மருத்துவர்* **கு.பூங்காவனம்** *அவர்களும் இவ்வரிய கட்டுரைப் புதையல்கள் நூல் வடிவம் பெறுவதற்கு மிகவும் உறுதுணையாக இருந்தனர். இப்பெருமக்களை நன்றியுணர்வுடன் நினைவுகூர்கிறேன்.*

"சொல்லாராய்ச்சித் துறையில் தேவநேயர் ஒப்பற்ற தனித் திறமையுடைவர் என்று **மறைமலையடிகளும்,** *நாவலந் தீவுக்கு நந்தமிழே தாயென்று* **பாவேந்தரும்,** *தமிழுக்கும் தமிழ் நாட்டுக்கும் நற்றொண்டு ஆற்றியவர் பாவாணர் என்று* **பேரறிஞர் அண்ணா** *அவர்களும், வெட்ட வெட்டக் கிடைக்கும் தங்கச் சுரங்கம் போன்றவர் என்று தமிழறிஞர்* **இராசமாணிக்கனாரும்,** *தமிழகம் மொழித்துறையிலே பாவாணர் போன்ற ஒரு அறிஞரை இன்னும் பெற்றுத் தரவில்லை என்று* **பன்மொழிப் புலவர் அப்பாத்துரையரும்,** *குறைமதியர் தேக்கிவைத்த கரையிருளை நீக்க வந்த மறைமலையார் வழிவந்த நிறைமலையார் பாவாணர் என்று மேனாள் பேரவைத்தலைவர்* **தமிழ்க்குடிமகன்** *அவர்களும், தமிழர் யார்? எதிரிகள் யார்? என்று ஆய்ந்து அறிந்து காட்டியவர் பாவாணர் என்று பேராசிரியர்* **இளவரசு** *அவர்களும், ஓராயிரம் ஆண்டுகள் ஓய்ந்து கிடந்தபின் வாராது போல வந்த மாமணி" பாவாணர் என்று முதுமுனைவர்* **இளங்குமரனார்** *அவர்களும் குறிப்பிட்டுள்ள பெருமைகளுக்குரிய பேரறிஞரின் நூல்களை மீள்பதிப்பக வெளியிடுவதில் பெருமை கொள்கிறேன்.*

"பாவாணர் நூல்கள் அத்தனையும் தமிழ்மொழிக்கு ஏற்றம் உரைப்பன. தமிழை ஆரிய இருளினின்று மீட்டுக் காப்பன. வீழ்ந்து பட்ட தமிழனுக்கு விழிப்பூட்ட வல்லன. ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாக அடிமைப்பட்டுக்கிடக்கும் தமிழ்மொழியை மீட்கவல்லது" என்று பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் அவர்களின் கூற்றை இக் களஞ்சிய வெளியீட்டில் பதிவு செய்வது எமது கடமையாகும்.

பாவாணரைத் தூக்கிப் பிடித்தால்தான் தமிழினம் உருப் படமுடியும் - உயரமுடியும். பாவாணர் கொள்கைகள் தமிழர் உள்ளமெல்லாம் நிலைத்து நிற்பதற்கும், பாவாணர் நூல்கள் தமிழர் இல்லமெலாம் இடம் பெறுவதற்கும் முன் குறிப்பிட்ட 2000 - 2001 காலக்கட்டத்தில் வெளியிடப்பட்ட பாவாணரின் அறிவுக் கருவூலங்களையெல்லாம் ஒட்டு மொத்தமாக சேர்த்து ஒரே வீச்சில் **பாவாணர் தமிழ்க் களஞ்சியம்** எனும் தலைப்பில் எம் அறக்கட்டளை வெளியிடுகிறது.

மறைக்கப்பெற்ற மாபெரும் வரலாற்றையும், சிதைக்கப் பெற்ற ஒப்புயர்வுயற்ற மொழியையும் கொண்ட தமிழினத்தின் முன்னேற்றம் கருதி இவ்வருந்தமிழ் புதையல்களை தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு வழங்க முன் வந்துள்ளோம். தமிழ் மொழியை மூச்சாகவும், பேச்சாகவும், செயலாகவும் கொண்டு ஒருநாளின் முழுப்பொழுதும் தமிழாகவே வாழ்ந்த செம்புலச்செம்மல், தனித்தமிழ்க் கதிரவன் மொழிஞாயிறு பாவாணர் நூல்களை வாங்கிப் பயன் கொள்வீர்.

இளமையிலேயே பொதுத்தொண்டிலும், தனித்தமிழ் இயக்கத் தொண்டிலும் நான் ஈடுபாடு கொள்வதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் **பெரும்புலவர் நக்கீரன்** அவர்களும், அவர்தம் இளவல் **புலவர் சித்திரவேலன்** அவர்களும் ஆவர். இவர்களை இவ்வெளியிட்டின் வாயிலாக நன்றியுணர்வோடு நினைவு கூறுகிறேன். தந்தை பெரியாரின் தன்மதிப்பு இயக்கக் கொள்கை களாலும், மொழிஞாயிறு பாவாணரின் தனித்தமிழ் இயக்கக் கொள்கைகளாலும் ஈர்க்கப்பட்டவன். அத்தகு பின்புலத்தோடு பதிப்புப்பணியில் என் காலடிச் சுவடுகளைப் பதித்து வருகிறேன்.

கோ. இளவழகன்,
பதிப்பாளர்.

குறுக்க விளக்கம்

அதி. - அதிகாரம்
ஆ.பா. - ஆண்பால்
இடை. - இடையியல்
இ-ரை. இதன் தொடருரை
இ.வே. - இருக்கு வேதம்
எ-டு. - எடுத்துக் காட்டு
ஒ.நோ: - ஒப்பு நோக்க
க. - கன்னடம்
கம்பரா - கம்பராமாயணம்
கலித். - கலித்தொகை
கள. - களவியல்
சச் - சச்சிதானந்த சிவம்
சி.சி. - சிவஞான சித்தியார்
சிலப். - சிலப்பதிகாரம்
சீவக. - சீவக சிந்தாமணி
சொல். - சொல்லதிகாரம்
த.வி. - தன்வினை தெ. தெலுங்கு
திருமந். - திருமந்திரம்
தெலுங்கு
தொமசத. - தொண்டை மண்டல சதகம்
தொ . - தொகாப்பியம்
நன். - நன்னூல்
நாலடி. - நாலடியார்
நான்மணி - நான்மணிக்கடிகை
பி.வி. - பிறவினை
புறம். - புறநானூறு
பெ. பா. - பெண்பால்
பொதுப்பா - பொதுப்பாயிரம்
ம. - மலையாளம்
மணிமே. - மணிமேகலை
மலைபடு. - மலைபடுகடாம்
முல்லை. - முல்லைப்பாட்டு
வ. - வடசொல்

AF - Anglo French
E - English
F - French
G - German
Gk - Greek
L - Latin
LL - Late Latin
ME - Middle English
MHG - Middle High German
OE - Old English
OF - Old French
OHG - Old High German
OS - Old Saxon
Skt - Sanskrit

அதிகார அகரவரிசை

II பொருட்பால் - 2 (அரசியல்)

1. அறிவுடைமை 31
2. ஆள்வினையுடைமை 129
3. இடனறிதல் 66
4. இடுக்கணழியாமை 135
5. இறைமாட்சி 2
6. ஊக்கமுடைமை 118
7. ஒற்றாடல் 113
8. கண்ணோட்டம் 107
9. கல்லாமை 16
10. கல்வி 8
11. காலமறிதல் 62
12. குற்றங்கடிதல் 35
13. கேள்வி 26
14. கொடுங்கோன்மை 96
15. சிற்றினஞ் சேராமை 46
16. சுற்றந்தழால் 82
17. செங்கோன்மை 91
18. தெரிந்து செயல்வகை 51
19. தெரிந்து தெளிதல் 71
20. தெரிந்து வினையாடல் 77
21. பெரியாரைத் துணைக்கோடல் 41
22. பொச்சாவாமை 86
23. மடியின்மை 123
24. வலியறிதல் 56
25. வெருவந்த செய்யாமை 103

உள்ளடக்கம்

			பக்கம்
பதிப்புரை		...	iii
குறுக்க விளக்கம்		...	v
அதிகார அகரவரிசை		...	vi

பொருட்பால்–2 (அரசியல்)

1. அரசியல்		...	
(1) இறைமாட்சி	(அதி. 39)	...	2
(2) கல்வி	(அதி. 40)	...	8
(3) கல்லாமை	(அதி. 41)	...	16
(4) கேள்வி	(அதி. 42)	...	26
(5) அறிவுடைமை	(அதி. 43)	...	31
(6) குற்றங் கடிதல்	(அதி. 44)	...	35
(7) பெரியாரைத் துணைக்கோடல்	(அதி. 45)	...	41
(8) சிற்றினஞ் சேராமை	(அதி. 46)	...	46
(9) தெரிந்து செயல்வகை	(அதி. 47)	...	51
(10) வலியறிதல்	(அதி. 48)	...	56
(11) காலமறிதல்	(அதி. 49)	...	62
(12) இடனறிதல்	(அதி. 50)	...	86
(13) தெரிந்து தெளிதல்	(அதி. 51)	...	71
(14) தெரிந்து வினையாடல்	(அதி. 52)	...	77
(15) சுற்றந்தழால்	(அதி. 53)	...	82
(16) பொச்சாவமை	(அதி. 54)	...	86
(17) செங்கோன்மை	(அதி. 55)	...	91
(18) கொடுங்கோன்மை	(அதி. 56)	...	96
(19) வெருவந்த செய்யாமை	(அதி. 57)	...	103
(20) கண்ணோட்டம்	(அதி. 58)	...	107
(21) ஒற்றாடல்	(அதி. 59)	...	113
(22) ஊக்கமுடைமை	(அதி. 60)	...	118
(23) மடியின்மை	(அதி. 61)	...	123
(24) ஆள்வினையுடைமை	(அதி. 62)	...	129
(25) இடுக்கணழியாமை	(அதி. 63)	...	135
அருஞ்சொற்பொருள் அகரவரிசை		...	140
பாட்டு முதற்குறிப்பு அகரவரிசை		...	144

திருக்குறள்

தமிழ் மரபுரை

II பொருட்பால் – 2

(அரசியல்)

இன்பமுள்ளிட்ட இல்லற வாழ்க்கைக்கும் உலகநடப்பிற்கும் இன்றி யமையாததும் அறவழியில் ஈட்டப்பட வேண்டியதுமான, பொருளைப்பற்றிக் கூறும் பெரும் பகுதி பொருட்பாலாகும். அறம்பொரு ளின்பம் என்னும் முறைப்படியும் இது அறத்திற்கு அடுத்ததாகும்.

1

அரசியல்

பொருளீட்ட வேண்டிய மக்களெல்லாருள்ளும் அரசன் தலைசிறந்தவ னாதலாலும், மக்களெல்லாரும் தத்தம் தொழில் செ-து பொருளீட்டுதற்கு அரசனது காவல் இன்றியமையாததாலும் அரசாட்சி கூறவே அரசனுங் குடிகளும் பொருளீட்டுதல் அதனுள் ஒருங்கே யடங்கும்.

அரசாட்சி அரசியல், உறுப்பியல் என இருபாற்படும். அவற்றுள் அரசியலை இருபத்தைந் ததிகாரத்தாலும் எழுதிறப்பட்ட உறுப்பியலை நாற்பத்தைந் ததிகாரத்தாலும் அமைத்து, முதற்கண் அரசியல் கூறுகின்றார்.

பரிமேலழகர் வகுத்த ஒழிபியல் என்பது குடியென்னும் உறுப்பா யடங்குவதை, போக்கியார் பெயரிலுள்ள,

“அரசிய லையைந் தமைச்சிய லீரைந்
துரைநா டரண்பொரு ளொவ்வொன் – றுரைசால்
படையிரண்டு நட்புப் பதினேழ்பன் மூன்று
குடியெழுபான் றொக்கபொருட் கூறு”

என்னும் திருவள்ளுவமாலைச் செ-யுளா லறிக.

அதி. 39 - இறைமாட்சி

அதாவது, அரசாளுந் தலைவனாகிய இறைவனுக்கு இருக்க வேண்டிய மாண்புடைய அறிவாற்றலும் நற்குண நற்செ-கைகளுமாம். இறுத்தல்

(எங்குந்) தங்குதல். இறுப்பது இறை. இத் தொழிற்பெயர் ஆகுபெயரா-த் தன் நாடுமுழுதும் அதிகாரத்தால் தங்கியிருக்கின்ற அரசனைக் குறிக்கும். இறைவன் என்பது ஆண்பாலீறு பெற்ற பெயர். இவ் விருவடிவும் எங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற கடவுளையுங் குறிக்கும். இப் பெயர்ப் பொதுமையால், அரசன் முதற்காலத்தில் கண்கண்ட தெ-வமாகக் கருதப்பெற்றமை அறியப்படும்.

381. **படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறு**
முடையா னரசரு ளேறு.

(இ-ரை.) படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் ஆறும் உடையான் - படையுங் குடியும் பொருளும் அமைச்சும் நட்பும் அரணும் என்று சொல் லப்பட்ட ஆறுறுப்புகளையு முடையவன்; அரசருள் ஏறு - அரசருள் ஆணரிமா போல்வான்.

நாடில்லாமற் குடியிருக்க முடியாதாகலின், இங்குக் குடியென்றது நாட்டையுஞ் சேர்த்தென அறிக. ஆகவே, இங்குக் கூறப்பட்ட வுறுப்புகள் உண்மையில் ஏழாம். அதனால் நாடு என்பது ஒரு தனியுறுப்பாக 74ஆம் அதிகாரத்திற் கூறப்பட்டிருத்தலுங் காண்க. (நாடு) குடி, பொருள், படை, அரண், அமைச்சு, நட்பு என்பதே இயற்கை முறையாயினும், செ-யு ளமைப்பு நோக்கி மாற்றிக் கூறப்பட்டன. ‘ஆறும்’ என்னும் முற்றும்மை யால், அவற்றுள் ஒன்று குறையினும் அக்காலத் தரசியல் நீடித்துச் செல்லாதென்பதாம். கூழ் என்பது உணவு. அது இங்கு அதற்கு மூலமான பொருளை யுணர்த்திற்று. ஏறு போல்வானை ஏறென்றது உவமையாகு பெயர். சில விலங்கின் ஆண்பாற் பொதுப்பெயரான ஏறென்பது சிறப்புப்பற்றி அரிமாவின் ஏற்றைக் குறித்தது. ஏழுறுப்பு முள்ளவனைப் பகையரசன் பெரும்பாலும் வெல்லமுடியா தென் பது கருத்து.

382. **அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கு**
மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு.

(இ-ரை.) வேந்தற்கு இயல்பு - அரசனுக்கு இயல்பான தன்மையாவது; அஞ்சாமை ஈகை அறிவு ஊக்கம் இந் நான்கும் எஞ்சாமை - அஞ்சாமையும் கொடைத்தன்மையும் அறிவும் ஊக்கமும் என்னும் இந் நான்கு குணமும் குறையாதிருத்தலாம்.

இவற்றுள் அறிவு ஏழுறுப்புகளையும், ஈகை படையையும் குடியையும் நோக்கியனவாம். ஏனை யிரண்டும் வினைக்குரியனவாம். ஊக்கம் என்பது வினைசெ-தற்கண் உண்டாகும் மனவெழுச்சி. இவற்றுள் ஒன்று குறையினும் பகையினாலேனும் படையினாலேனும் குடியினாலேனும் கேடு நேருமாக லின், 'எஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு' என்றார். வள்ளுவர் காலத் தமிழகம் மூவேந்தராட்சிக் குட்பட்டதாகலின் அரசன் வேந்தன் எனப்பட்டான். முடி யணியும் உரிமையுடைய சேர சோழ பாண்டியர் மூவரே வேந்தர். வே-தல் முடியணிதல். வே-ந்தான் - வேந்தன். உம்மை முற்றும்மை.

383.   தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்றும்
நீங்கா நிலனாள் பவற்கு.

(இ-ரை.) நிலன் ஆள்பவற்கு - நாட்டை யாளும் அரசனுக்கு; தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம் மூன்றும் நீங்கா - அரசக் கருமங்களை விரைந்து செ-யுந் தன்மையும் அவற்றை யறிதற்கேற்ற கல்வியறிவும் அவற்றைச் செ-து முடிக்கும் மனத்திட்பமும் என்றும் நீங்காதிருத்தல் வேண்டும்.

கல்வியறிவினால் வினை வெற்றியாக முடியும்வகை தீர்மானிக்கும் திறமும், துணிவினால் தீர்மானித்ததை நெஞ்சுரத்துடன் நிறைவேற்றுவதும், தூங்காமையால் உரியகாலத்தில் தொடங்கி முடிப்பதும், கூடும் என்பதாம். இவற்றுட் கல்வி ஏழுறுப்புகளையும் நோக்கியது. ஏனை யிரண்டும் வினைக் குரியன. உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை.

384.   அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா
மான முடைய தரசு.

(இ-ரை.) அறன் இழுக்காது - ஆட்சித் தலைவனுக்குரிய அற வொழுக்கத்தினின்று தவறாது; அல்லவை நீக்கி - அறமல்லாதவை தன் னாட்டிற் பிறராலும் பிறவுயிர்களாலும் நிகழ்வதையும் நீக்கி; மறன் இழுக்கா மானம் உடையது அரசு - போர்மறத்திலும் மாசில்லாத பெருமை யுடையவனே தகுந்த அரசனாவான்.

> "அறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்
> அதனால் தமரெனக் கோல்கோ டாது

பிறரெனக் குணங்கொல்லாது
ஞாயிற் றன்ன வெந்திற லாண்மையுந்
திங்க ளன்ன தண்பெருஞ் சாயலும்
வானத் தன்ன வண்மையு மூன்றும்
உடையை யாகி'' (புறம். 55)

என்பதனால், அரசவறத்தின் தன்மை அறியப்படும். பரிமேலழகர் கூறிய ஓதல், படைக்கலம் பயிறல் என்பவை அரசன் கடமைகளே யன்றி அறமாகா. அவற்றை அறமெனக் கொள்வது ஆரிய முறையாம். மேலும் வேட்டல் என்பது தமிழருக்குரிய தொழிலன்று. முதுகுடுமிப் பெருவழுதியும் பெரு நற்கிள்ளியும் பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனும் தம் பேதைமையால் ஏமாற்றப்பட்டே ஆரிய வேள்விகளை வேட்டனர் என அறிக. வேட்டலுக்குப் பகரமாக வேட்டஞ் செ-தலைக் கொள்க.

''மாநிலங்கா வலனாவான் மன்னுயிர்காக் குங்காலைத்
தானதனுக் கிடையூறு தன்னால்தன் பரிசனத்தால்
ஊனமிகு பகைத்திறத்தால் கள்வரால் உயிர்தம்மால்
ஆனபயம் ஐந்துந்தீர்த் தறங்காப்பான் அல்லனோ'' (பெரியபு. 4 : 36)

என்பதனால், அரசன் அறனிழுக்காது அல்லவை நீக்குதல் அறியப்படும். மறனிழுக்கா மானமாவது, ''அழிகுநர் புறக்கொடை யயில்வா ளோச்சாக் கழிதறு கண்மை''யும் (பு. வெ. 55),

''ஏறுண்டவர் நிகராயினும் பிறர்மிச்சிலென் றெறியான்
மாறன்மையின் மறம்வாடுமென் றிளையரையு மெறியான்
ஆறன்மையின் முதியாரையு மெறியானயி லுழவன்'' (சீவக. மண்மகள். 160)

என்பதும்,

''தானால் விலங்கால் தனித்தால் பிறன்வரைத்தால்
யானை யெறித லிளிவரவால் – யானை
ஒருகை யுடைய தெறிவலோ யானும்
இருகை சுமந்துவார் வேன்'' (பெருந். 720)

என்பதுமாம். அரசனது தன்மை அரசின்மேல் சார்த்திக் கூறப்பட்டது சார்ச்சி வழக்கு.

**385. இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு.**

(இ-ரை.) இயற்றலும் - அரசியற்குப் பொருள் வருவா-களை மேன்மே லமைத்தலும்; ஈட்டலும் - அவ் வருவா-களின் வழிவந்த பொருள்களை ஓரிடத்துத் தொகுத்தலும்; காத்தலும் - தொகுத்தவற்றைப் பிறர் கவராமற் காத்தலும்; காத்த வகுத்தலும் - காத்தவற்றை அறம்பொரு ளின்ப வழிகளிற் செலவிடக் கூறிடுதலும்; வல்லது அரசு - வல்லவனே நல்லரசன்.

பொருள்களாவன: பொன் மணி முதலிய இயற்கை விளைபொருள் களும், நெல் பயறு முதலிய செயற்கை விளைபொருள்களும், அணிகலம் மது முதலிய செ-பொருள்களுமாம். அவை வரும் வழிகளாவன: குடிகள் செலுத்தும் வரியும், சிற்றரசர் இடும் திறையும், பகையரசரை வென்று பெறும் தண்டமும், புதையலும், நட்பரசர் நன்கொடையும் பிறவுமாம். பொருள்களைக் கவரக்கூடிய பிறர் கள்வர், கொள்ளைக்காரர், பகைவர், உறவினர், பணியாளர் முதலியோர். கோயில்கள், துறவோர் பள்ளிகள், ஊட்டுப்புரைகள் முதலியவற்றிற்கும் புலவர், பாணர், கூத்தர் முதலியோர்க்குங் கொடுத்தலை அறங்கல்விப் பொருட்டாகவும்; நாற்படை, செண்டுவெளி, அரண், நீரணை, பாசன நீர்நிலை, பகைவர் நட்புப் பிரிப்பு, தன்னட்புச் சேர்ப்பு, படையெடுப்பு, போர், அரசியல் திணைக்களங்கள் முதலியவற்றிற்குச் செலவிடுதலைப் பொருட் பொருட்டாகவும்; நீராழி மண்டபம், தெப்பக்குளம், செ-குன்று, இளமரக்கா, உரிமைச்சுற்றம், சாக்கைக் கூத்து முதலியவற்றிற்குச் செலவிடுவதை இன்பப் பொருட்டாகவுங் கொள்க. இயற்றல் முதலிய நால் வினைக்கும் மிகுந்த சூழ்வினையும் ஆள்வினையும் வேண்டியிருத்தலின், 'வல்லது' என்றார். அரசு என்பதற்கு மேல் உரைத்தவா றுரைக்க.

386. ***காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேன்***
மீக்கூறு மன்ன னிலம்.

(இ-ரை.) காட்சிக்கு எளியன் - முறைவேண்டினவர்க்கும் குறை வேண்டினவர்க்கும் காண்பதற் கெளியவனா-; கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல் - பகைவரல்லாத யாரிடத்தும் இன்சொற் சொல்பவனா யிருப்பின்; மன்னன் நிலம் மீக் கூறும் - அவ் வரசனது நாட்டை ஏனை நாடுகளினுஞ் சிறந்ததாக உலகம் உயர்த்துக் கூறும்.

முறைவேண்டினவர் வலியவரால் தாக்குண்டும் இழப்புண்டும் துன்புற்றவர். குறைவேண்டினவர் வறுமையால் வருந்தியவர். காட்சிக் கெளிமையாவது அலுவல் நேரத்தில் ஓலக்க மண்டபத்திலும் நெருக்கடி நிலைமையில் அரண்மனையிலும் காணக்கூடியவனா யிருத்தல். கடுஞ்

சொல்லாவது சினத்தாலும் பொருளாலும் விளைவாலும் தீதாகிய சொல். நாட்டையுயர்த்திக் கூறுதல் அரசனை யுயர்த்தலையுந் தழுவும். உலகம் என்னும் எழுவா- தொக்கு நின்றது.

உலகம் செங்கோலரசனது நாட்டை மீக்கூறுவது,

"கோள்வல் உளியமுங் கொடும்புற் றகழா
வாள்வரி வேங்கையும் மான்கணம் மறலா
அரவுஞ் சூரும் இரைதேர் முதலையும்
உருமுஞ் சார்ந்தவர்க் குறுகண் செ–யா
செங்கோல் தென்னவர் காக்கும் நாடென
எங்கணும் போகிய இசையோ பெரிதே" **(சிலப். 13 : 5–10)**

என்று கோவலன் கூற்றாக இளங்கோவடிகள் பாண்டியன் நாட்டைச் சிறப் பித்துக் கூறியது போன்றது.

387. இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்சொலாற் றான்கண் டனைத்திவ் வுலகு.

(இ–ரை.) இன்சொலால் ஈத்து அளிக்க வல்லாற்கு - இனிய சொல் லுடன் வேண்டியவற்றைக் கொடுத்து அன்பாகக் காக்கவல்ல அரசனுக்கு; இவ் வுலகு தன் சொலால் தான் கண்ட அனைத்து - இவ் வுலகம் தன் புகழோடு கூடித் தான் கருதியவாறு அமைவதாம்.

'இன்சொல்' குரலாலும் பொருளாலும் விளைவாலும் இனிய சொல். ஈதல் புலவர், பாணர், கூத்தர் முதலியவர்க்குப் பரிசும் முற்றூட்டும் அளித் தலும், கோயில்கள், துறவோர் பள்ளிகள், ஊட்டுப்புரைகள் முதலியவற்றிற்கு இறையிலியாக அறப்புறம் விடுதலும். அளித்தல் மேற்கூறிய ஐவகையாலும் தீங்கு நேராமற் காத்தல். இம் மூன்றும் ஒருங்கே யமைதல் அரிதாதலின் 'வல்லாற்கு' என்றார். இவ் வுலகம் தான் கருதியவாறு அமைதலாவது தனக்கு வயப்பட்டுத் தான் விரும்பியவாறு பயன்படுதல்.

388. முறைசெ–து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட் கிறையென்று வைக்கப் படும்.

(இ–ரை.) முறைசெ–து காப்பாற்றும் மன்னவன் - நடுநிலையாகத் தீர்ப்புச்செ–து எவ்வகையிலும் துன்பம் நேராது குடிகளைக் காக்கும்

அரசன்; மக்கட்கு இறை என்று வைக்கப்படும் - பிறப்பால் மாந்தனாயினும் அவனால் ஆளப்பெறும் மக்களாற் கடவுளென்றே கருதப்படுவான்.

முறைசெ-தலாவது, பொற்கைப் பாண்டியன் போலத் தன்னையும் மன் (மனு) முறைகண்ட சோழன் போலத் தன் மகனையும் தண்டித்தல். காப்பாற் றுதல் தெ-வத்தால் வருந் துன்பத்தையும் வழிபாடு, நோன்பு, திருவிழா முதலியவற்றால் தடுத்துக் காத்தல், இறைவன் என்னும் இருவடிவிலு முள்ள கடவுட்பெயர் அரசனையுங் குறிப்பதும், கோயில் என்னும் சொல் கடவுள் வழிபாட்டு மனைக்கும் அரசனது அரண்மனைக்கும் பொதுப் பெயராயிருப் பதும், இக் குறட் கருத்தை மெ-ப்பிக்கும். திருவா-க்கேள்வி, திருமந்திர வோலை முதலிய அரசிய லதிகாரிகளின் பதவிப் பெயர்கள், திரு என்னும் அடை பெற்றிருப்பதும் இக் கருத்துப்பற்றியே.

389. *செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்*
கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு.

(இ-ரை.) செவிகைப்பச் சொல் பொறுக்கும் பண்பு உடை வேந்தன் - அரசன் தீய வழியிற் செல்லும்போது அஞ்சாது இடித்துரைக்கும் நல் லமைச்சர், செவிக்கு இன்னாதனவாகச் சொல்லும் சொற்கள் பொறுக்கத் தகாதனவாயினும், அவற்றின் இனிய விளைவு நோக்கிப் பொறுத்துக் கொள்ளும் பண்புடைய அரசனது; கவிகைக்கீழ் உலகு தங்கும் - குடை நிழலில் உலகந் தங்கும்.

'செவிகைப்ப' என்பதற்கேற்ப இடித்துரைக்கும் நல்லமைச்சர் என்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. கைத்தல் கசத்தல். இனித்தல் இனிமையைக் குறித்தலாற் கசத்தல் இன்னாமையைக் குறித்தது. நாவின் புலம் செவியின் மேல் ஏற்றிக் கூறப்பட்டது இனம்பற்றி. 'கவிகை', 'உலகு' இரண்டும் ஆகுபெயர். தங்குதல் இனிதா- வாழ்ந்திருத்தல். சிறந்த அறிவுரைகளைக் கைக்கொள்வதால் உலக முழுவதும் ஆள்வான் என்பதாம்.

390. *கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னான்கு*
முடையானாம் வேந்தர்க் கொளி.

(இ-ரை.) கொடை - தகுதியுடையவர்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தலும்; அளி- யாவரிடத்தும் அன்பாயிருத்தலும், செங்கோல் - நேர்மையான ஆட்சியும்; குடி ஓம்பல் - தளர்ந்த குடிகளைப் பேணுதலும்;

நான்கும் உடையான் - ஆகிய இந் நான்கு செயலையும் உடையவன்; வேந்தர்க்கு ஒளிஆம் - அரசரெல்லார்க்கும் விளக்காம்.

அன்பாயிருத்தல் அகமுக மலர்ந்து இனிய கூறல். 'செங்கோல்' உவமையாகுபெயர். குடியென்று விதந்து கூறியது பஞ்சம், வெள்ளம், கொள்ளை, கொள்ளைநோ- முதலியவற்றால் தளர்ந்த குடிகளை. அவர் களைப் பேணுதலாவது வரிநீக்கலும் வேண்டிய பொருளுதவலும். ஒளிபோல் வழிகாட்டுதலின் ஒளி யென்றார். 'ஒளி' ஆகுபெயர். மேல் 'ஈகை' என்றது ஆட்சியும் போர்வினையும் பற்றியதென்றும், இங்குக் 'கொடை' என்றது அறமுங் கலைவளர்ச்சியும் பற்றியதென்றும், வேறுபாடறிக.

அதி. 40 - கல்வி

அஃதாவது, அரசன் தான் கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல். அவை இலக்கணநூல், கணிதநூல், வனப்பியல், வரலாறு, அறநூல், அரசியல்நூல், போர்நூல் முதலியன. இவற்றுள் அரசியல் நூலும் போர்நூலுந் தவிர ஏனைய வெல்லாம் எல்லார்க்கும் பொதுவாம். அரசியல் நூல் அமைச்சர்க்கும் போர்நூல் படைமறவர்க்கும் அரசர்க்குப் போன்றே சிறப்பாக வுரியனவாம்.

திருவள்ளுவர் வேத்தியலை அடிப்படையாக வைத்தே பொது வியற்கும் பொருந்துமாறு பொருளீட்டு முறையைக் கூறுவதால், இங்குக் கல்வி யென்றது எல்லார்க்கும் பொதுவாம். எல்லார்க்கும் உரிய பொதுக் கல்வியும் சில தொழில்கட்குரிய சிறப்புக்கல்வியும் கற்ற பின்பே நாகரிக மக்கள் பொருளீட்டுதலை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்பது கருத்து. பொருளீட்டுத லாவது தத்தம் தொழிலைச் செ-தல். முந்தின அதிகாரத்தில் "தூங்காமை கல்வி" என்னுங் குறளிலுள்ள 'கல்வி' என்னுஞ் சொல்லால், இவ் வதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவா- செ-யப்பட்டது.

391. **கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி**
னிற்க வதற்குத் தக.

(இ-ரை.) கற்பவை கசடு அறக் கற்க - ஒருவன் தான் கற்க வேண்டிய நூல்களைப் பிழையறக் கற்க; கற்றபின் அதற்குத் தக நிற்க - அங்ஙனம் கற்றபின் அதற்கேற்ப ஒழுகுதலைக் கடைப்பிடிக்க.

'கற்பவை' என்றது பொதுக் கல்வியையும் தொழில்தொறும் வேறுபட்ட சிறப்புக் கல்வியையும் குறிக்கும். கசடறக் கற்றலாவது ஐயந்திரிபறத் தெளிவா யறிதல். நிற்றலாவது, பொதுக்கல்விக் கேற்ப அறநெறியி லொழுகுதலும் சிறப்புக்

கல்விக் கேற்பச் செவ்வையா-த் தொழில் செ-தலும் ஆம். இவ் விருவகை நடத்தையிலும் நிலைத்து நிற்கவேண்டு மென்றற்கு 'நிற்க' என்றார்.

'கற்பவை' என்பது, ஒருவர் தம் உளப்பான்மைக்கும் உடல்நிலை மைக்கும் அகக்கரண வியல்பிற்கும் ஏற்றவாறு ஒரு தொழிலைத் தெரிந்து கொண்டு, அதற்குரியவற்றைக் கற்கவேண்டு மென்பதைக் குறிப்பாயுணர்த்தும்.

392. எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங் கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு.

(இ-ரை.) எண் என்ப ஏனை எழுத்து என்ப இவ்விரண்டும் - மாந்தர் பொதுவாக இலக்கமென்று சொல்லுவதும் மற்ற எழுத்தென்று சொல்லுவதுமான இருவகை நூற்கலைகளையும்; வாழும் உயிர்க்குக் கண் என்ப - இவ் வுலகிற் சிறப்பாக வாழவிரும்பும் மக்களுயிர்க்குக் கண்ணென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்.

அறம் முதலிய நாற்பொருளாயமையும் எல்லாக் கலைகளும் அறிவியல் களும், எண்ணூலும் இலக்கியமும் என இருவகுப்பாக வகுக்கப்பெறும். எண்ணூலென்பது கணக்கும் (Arithmetic) கணிதமும் (Mathematics). அது சிறப்பாக எண்களால் அறியப்பெறும். இலக்கிய மென்பது மற்றெல்லா அறிவுத்துறைகளும் ஆம். அது பெரும்பாலும் எழுத்தை உறுப்பாகக் கொண்ட சொற்களால் அறியப்பெறும். இவ் விருவகை நூல்வகுப்புகளும், எல்லாப் பொருள்களையும் அறிதற்குக் கண்போல் அல்லது கண்ணாடி போல் உதவுதலாற் கண்ணெனப்பட்டன. இவை எழுதப்பட்ட வடிவிற் கட்புலன் வாயிலாகவும் எழுதப்படா வடிவிற் செவிப்புலன் வாயிலாகவும் அறியப்படும். கட்புலவடிவில் இலக்கம் (Numerical figure) என்னும் வரிவடிவு எண்ணூலையும், எழுத்து (Character) என்னும் வரிவடிவு இலக் கியத்தையும், வேறுபடுத்திக் காட்டும்.

நூல்வாயிலாகப் பொருள்களை உண்மையாகக் கண்டறிவது அகக் கண்ணேயாயினும், அதற்குக் கண்ணாடிபோல் உதவுங் கருவித் தன்மை நோக்கி இருவகை நூல்களும் கண்ணெனச் சார்த்திக் கூறப்பட்டன. இதை, குருடர்க்கும் முதியோர்க்கும் கண்ணுங் காலும்போல் உதவுங் கோலைக் கண்ணாகவும் காலாகவும் கூறியதுபோற் கொள்க. "கோற்கண்ண ளாகுங் குனிந்து" என்பது நாலடியார் (17). "முக்காலுக் கேகாமுன்" என்றார் காளமேகனார்.

"ஏரண முருவம் யோகம் இசைகணக் கிரதஞ் சாலம்
தாரணம் மறமே சந்தம் தம்பம்நீர் நிலம்உ லோகம்
மாரணம் பொருள்என் றின்ன மானநூல் யாவும் வாரி
வாரணங் கொண்ட தந்தோ வழிவழிப் பெயரும் மாள"

என்றிரங்குவது ஒரு பழந்தனியன். ஆயின், எண்ணூல், கணக்கியல் முதலிய கணக்கு நூல்களும் ஏரம்பம் முதலிய கணிதநூல்களும் ஆரியரால் அழிக் கப்பட்டுவிட்டன என்பதே, ஆரா-ச்சியாளர் கருத்தாம்.

'என்ப' என்னும் மூன்றனுள், முன்னைய விரண்டும் அஃறிணைப் பன்மைப் பெயர்; பின்னது உயர்திணைப் பன்மைவினை. 'வாழ்தல்' என்பதை "உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்" என்பதிற் போலக் கொள்க. "எண்ணும் மெழுத்துங் கண்ணெனத் தகும்" (கொன்றை. 7) என்பது இக் குறட் சுருக்கமே.

393. கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.

(இ-ரை.) கண் உடையர் என்பவர் கற்றோர் - கண்ணுடையவரென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுபவர் கற்றோரே; கல்லாதவர் முகத்து இரண்டு புண் உடையர் - மற்றக் கல்லாதவரோ வெனின் தம் முகத்தில் இரண்டு கண்களையல்ல, புண்களையே உடையர்.

நெட்டிடைப் பொருள்களையும் முக்காலச் செ-திகளையும் நூல் வாயிலாக அறியும் அறிவுக்கண்ணுடையவரைக் 'கண்ணுடையர்' என்றும், அஃதின்றி மாசுபடிந்து உறுத்துவதும் நோயுற்றுத் துன்பஞ்செ-வதுமான ஊன்கண்ணை மட்டு முடையவரைப் 'புண்ணுடையர்' என்றுங் கூறினார். கற்றார் கண்போன்றே கல்லார் கண்ணும் ஏட்டைக் கண்டும் அதிலுள்ள எழுத் தைப் படிக்கத் தெரியாமையால், அது விழிகண் குருடு போல்வது மட்டுமன்றி நோவுந்தருவதென்று நன்மையின்மையும் தீமையுண்மையும் ஒருங்கு கூறி, கற்றாருயர்வும் கல்லாரிழிவும் விளக்கிக் காட்டினார்.

394. உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரித
லனைத்தே புலவர் தொழில்.

(இ-ரை.) உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல் அனைத்தே - யாரொடும், அவர் மகிழுமாறு சென்று கூடி, இனி இவரை என்று காண்பேமென்று அவர் ஏங்குமாறு நீங்குதலாகிய அத்தன்மையதே; புலவர் தொழில் - சிறந்த கல்வியுடையார் செயலாம்.

கற்றாரின் அடக்கமும் அறவொழுக்கமும் இன்சொல்லும் உறுதி பயக்கும் அறிவுரையும் எல்லாரையும் இன்புறுத்துதலால், அவரை விட்டுப் பிரிய ஒருவரும் விரும்பார் என்பதாம். ஏகாரம் தேற்றம்.

395. உடையார்மு னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்.

(இ-ரை.) உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார் - செல்வர் முன் வறியர்போல் தாமும் ஆசிரியன்முன் ஆசையால் தாழ்ந்துநின்று கல்விகற்றவரே தலையானவராவர்; கல்லாதவர் கடையரே - அங்ஙனந் தாழ்ந்து நிற்றற்கு நாணிக் கல்லாது விட்டவர் என்றுங் கடைப்பட்டவரே.

"உடையார் முன் இல்லார் ஏக்கற்று" என்பது, பொருளுங் கல்வியும் இருவகைச் செல்வம் என்பதை யுணர்த்தும் அதனால் ஆசிரியனுக்குப் பணிவிடையும் பொருளுதவியும் செ-வது மாணவன் கடமையென்பதும் பெறப்படும்.

"உற்றுழி யுதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும்
பிற்றைநிலை முனியாது கற்றல் நன்றே" (புறம். 183)

என்பது பாண்டியன் ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் பாட்டு. 'கடையர்' என்பதன் மறுதலையான தலையானவர் என்னுஞ் சொல் தொக்குநின்றது. மாணவநிலைக்கு ஏற்காத மானம்பற்றிக் கல்வியை யிழந்த கண்ணிலியர், காலமெல்லாங் கண்ணியமும் இன்பமுமின்றிப் பிறந்த நாட்டிலேயே பேரிடர்ப்படுவராதலால், 'கடையரே'யென்று தேற்றேகாரங் கொடுத்துக் கூறினார். இனி, இக் குறளின் முதலடிக்கு,

"உடையார் - இப்பொழுது கல்வியுடையவராயிருப்பவர்; முன் - தாம் கல்வியுடையராதற்குமுன்; இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார் - வறுமைப் பட்டவர் எவ்வாறு பல துன்பங்களுக் குள்ளாவார்களோ அவ்வாறு வருத் தப்பட்டுக் கற்றவரே யாவர்" என்று கூறும் உரையும் ஒன்று உளது. (ந.சி. கந்தையா பிள்ளை).

396. தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு.

(இ-ரை.) மணற்கேணி தொட்ட அனைத்து ஊறும் - மணலில் தோண்டிய நீர்க்கிடங்கில் தோண்டிய அளவிற்கு நீரூறும்; மாந்தர்க்குக் கற்ற அனைத்து அறிவு ஊறும் - அதுபோல் மக்கட்குக் கல்விகற்ற அளவிற்கு அறிவூறும்.

மணற்கிடங்கு சிறிதே தோண்டினால் ஊறும் நீர் போதாது. சற்று ஆழ மாகத் தோண்டினாற் போதிய நீர் ஊறும். அதன்மேலும் தோண்டத் தோண்ட ஊறுமாதலால், அவரவர் தேவைக்குத் தக்கவாறு தோண்டிக் கொள்ளல் வேண்டும். அதுபோல், கல்வியும் சிறிது கற்ற அளவில் அறிவு நிரம்பாது; பேரளவு கற்றால் வேண்டிய அறிவு அமையும். அதன்மேலுங் கற்பது அவ ரவர் தேவையையும் விருப்பத்தையும் ஆற்றலையும் ஓ-வையும் வாழ் நாளளவையும் பொறுத்ததாம். இக் குறளில் வந்துள்ளது எடுத்துக்காட் டுவமை அணி.

“நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுந்தன்
னுண்மை யறிவே மிகும்” (379)

என்னுங் குறளிற் கூறியது அறிவு பயன்படும் வகைபற்றிய தென்றும், இங்குக் கூறியது அறிவு வளரும் வகைபற்றிய தென்றும் வேறுபாடறிக.

397. *யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன்*
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு.

(இ-ரை.) யாதானும் நாடாம் ஊராம் - நிரம்பக் கற்றவனுக்கு எந்நாடுந் தன்னாடாம், எவ்வூருந் தன்னூராம்; ஒருவன் சாம் துணையும் கல்லாதவாறு என் - அங்ஙன மிருக்கவும், ஒருவன் தான் இறக்குமளவும் கல்லாது காலங்கழிப்பது எதன் பொருட்டு?

நிரம்பக் கற்றவர்க்கே வேற்றுநாடும் வேற்றூரும் தன்னாடும் தன் னூருமாகு மென்பது,

“ஆற்றவுங் கற்றார் அறிவுடையார் அஃதுடையார்
நாற்றிசையுஞ் செல்லாத நாடில்லை – அந்நாடு
வேற்றுநா டாகா தமவேயாம் ஆயினால்
ஆற்றுணா வேண்டுவ தில்” (4)

என்னும் பழமொழிச் செ-யுளாலும்,

“மன்னனும் மாசறக் கற்றோனுஞ் சீர்தூக்கின்
மன்னனிற் கற்றோன் சிறப்புடையன் – மன்னற்குத்
தன்றேய மல்லாற் சிறப்பில்லை கற்றோர்க்குச்
சென்றவிட மெல்லாஞ் சிறப்பு” (26)

என்னும் மூதுரைச் செ-யுளாலும் அறியப்படும்.

'யாதானு நாடாமால்' என்றது, சிறந்த தமிழ்ப் பாவலன் வேற்று நாடு சென்று சிறப்புப் பெறுவதைக் குறித்ததேயன்றித் தமிழர் அல்லது தமிழ்ப் புலவர் வேற்று நாட்டு மொழிகளைக் கற்கவேண்டுமென்னுங் குறிப்பின தன்று. அவ் வேற்று நாடுகளும் இந்தியாவிற் குட்பட்டனவும், இலங்கையும் மலையாவும் போல் தமிழர் குடியேற்றங் கொண்டனவுமாக இருந் திருக்குமேயன்றி எல்லா வெளிநாடுகளுமாக இருந்திருக்க முடியாது. பாவேந்தராகிய கம்பர் கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டில் ஓரங்கல் (Warangal) என்னும் தெலுங்க நாடு சென்று, அதன் அரசனாகிய பிரதாபருத்திரனாற் போற்றப்பட்டார். திருவள்ளுவர் காலமாகிய கி.மு. 2ஆம் நூற்றாண்டில், வடமொழியும் தென்மொழியென்ற தமிழுமாகிய இருமொழிகளிலேயே பல்துறைப் புலமையிலக்கிய மிருந்ததனாலும், இறந்துபட்ட பண்டைத் தமிழிலக்கியத்தின் பெரும்பகுதி அக்காலத் திருந்ததாகத் தெரிவதனாலும், மராடமுங் குச்சரமும் பஞ்ச திரவிடங்களுள் இரண்டாகப் பண்டைக் காலத்திற் கொள்ளப் பட்டதினாலும், வங்கநாட்டுக் காளிக்கோட்டத்தில் தமிழ வணிகர் குடியேறி யிருந்ததினாலும், தமிழ்ப் பெரும்புலவர் வட இந்தியாவரை சென்று வாழ்ந்திருக்கவோ சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கவோ முடியும். அல்லாக்கால்,

"நந்தன் வெறுக்கை யெ–தினும்" **(அகம். 251)**

"பல்புகழ் நிறைந்த வெல்போர் நந்தர்
சீர்மிகு பாடலிக் குழீஇக் கங்கை
நீர்முதற் கரந்த நிதியங் கொல்லோ" **(அகம். 265)**

"பொற்கோட் டிமயமும் பொதியமும் போன்றே" **(புறம். 2)**

என்று தமிழ்ப் புலவர் வடநாட்டுச் செ–திகளைப்பற்றிப் பாடியிருக்க முடியாது.

"யாதும் ஊரே யாவருங் கேளிர்" **(புறம். 292)**

என்பதும், "ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்" (திருமந்திரம், 2104), "குலமும் ஒன்றே குடியும் ஒன்றே" (கபிலர் அகவல்) என்பன போலத் தமிழனின் உயர்ந்த உலக வுடன்பிறப்புக் (Universal Brotherhood) கொள்கையைக் குறிக்குமேயன்றி, தமிழன், பிறநாட்டு மொழிகளைக் கற்கவேண்டு மென்னுங் கருத்தினதன்று.

தமிழை இந்தியார்க்குக் காட்டிக் கொடுப்பார் சிலர், 'யாதானும் நாடாமால்' என்பதனைப் பிறழவுணர்ந்தோ வேண்டுமென்று பொருள் திரித்தோ, தமிழர் இந்தியைக் கற்க வேண்டு மென்பதற்கு அதைத் தாங்க லாகக் காட்டுவர். திருவள்ளுவர் காலத்தில் இந்தியுமில்லை, இந்தியென்ற பெயருமில்லை. வடமொழியிலுள்ள இலக்கண இசை நாடக மருத்துவ கணித கணிய நூல்கட்கு மூலமான தமிழ் நூல்கள் அன்று அழியாதிருந்த தினால், வடமொழியைக் கூட அவர் கற்கச் சொல்லவில்லை. இக்காலத்தில் அவரிருந்திருப்பினும், பயனில்சொல் பாராட்டுவானைப் பதரென்று கண்டித் தவர் பயனில் மொழியைக் கற்பவனைப் படுபதர் என்றே பழித்திருப்பார். இந்தி எங்ஙனமேனும் பயன்படுமெனின், அங்ஙனம் உலகிலுள்ள மூவாயிரம் அல்லது நாலாயிரம் மொழிகளும் பயன்படத்தான் செ-யும்.

'சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு' என்னுந் தொடர், வாழ்நாள் முழுதுந் தொடர்ந்து கல்லாமை யென்றும், இறக்குமட்டுங் கல்வியைக் கடத்திவைப் பதென்றும், இருபொருள் படுவதாகும். இவற்றுள் முன்னதே சிறப்பாம். 'ஆல்' இரண்டும் அசைநிலை.

இக் குறள் மேற்கல்வியைக் குறித்தலின், கல்வித்தொழிலாளரையும் கல்விகற்கும் ஆற்றலுள்ளாரையும் நோக்கிக் கூறியதாகக் கொள்க.

398. ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

(இ-ரை.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு; தான் ஒருமைக்கண் கற்ற கல்வி - தான் ஒரு பிறப்பிற் கற்ற கல்வி; எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து - எழு பிறப்பளவுந் தொடர்ந்து அரணாக நின்று உதவுந் தன்மையையுடையது.

கல்வியறிவு வினைகள் போல உயிரைப் பற்றித் தொடர்தலின், 'எழு மையும் ஏமாப் புடைத்து' என்றார். 'எழுமை' என்றது தொடர்ந்த எழுமக்கட் பிறப்பை. அல்லாக்கால் அவ் வறிவு பயன்படாமை அறிக. ஏமாப்பு பாது காப்பு. உதவுதல் நல்வழியிற் செலுத்தி நலமாக வாழ்வித்தல். ஏழென்பது இங்குக் காலநீட்சிபற்றிய நிறைவெண்.

399. தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.

(இ-ரை.) கற்று அறிந்தார் - சிறந்த நூல்களைக் கற்று அவற்றின் பொருளைச் செவ்வையாக அறிந்தவர்; தாம் இன்புறுவது உலகு இன்புறக்

கண்டு - தம் கல்வியால் தாம் இன்புறுவதொடு உலகமும் இன்புறுவது கண்டு; காமுறுவர் - மேன்மேலும் கற்கவும் கற்பிக்கவும் விரும்புவர்.

தாமின்புறுதலாவது, நூல்களின் சொற்சுவை பொருட்சுவைகளாலும், தாம் இம்மையிற் பெறும் புகழ் பொருள் போற்றுதலாலும், மறுமையிற் பெறும் நற்பத நம்பிக்கையாலும், இடையறாது மகிழ்தல். உலகின்புறுதலாவது, இன்று செவிக்கினிய சிறந்த விருந்துண்டோ மென்றும், அறியாத பல அரும்பொருள்கள் எளிதாயறிந்தோம் என்றும், இத்தகைய சொற்பொழிவு கேட்டது எம் தவப்பேறேயென்றும், இன்னுஞ் சிலமுறை கேட்பின் யாமும் புலவரா-விடுவே மென்றும், பாராட்டி மகிழ்தல். தாமின்புறுவதை உலகு மின்புற்றுப் போற்றுவது, கரும்பு தின்னக் கைக்கூலி கொடுத்தாற் போன்று ஊக்குவதால், மேலுங் காமுறுவர் என்றார்.

இனி, இக் குறளை, கற்றறிந்தார் தாம் இன்புறுவது கண்டு உலகு இன்புறக் காமுறுவர் என்று, கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோள் நடையாக மாற்றின், கண்டு என்னுஞ் சொல்லொடு பொருந்தாமையால், அது ஆசிரியர் கருத் தன்றென விடுக்க.

400. *கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு*
மாடல்ல மற்றை யவை.

(இ-ரை.) ஒருவற்குக் கேடு இல் விழுச்செல்வம் கல்வி - ஒருவனுக்கு அழிவில்லாத சிறந்த செல்வம் கல்வியே; மற்றையவை மாடு அல்ல - மற்றப் பொருட்செல்வங்க ளெல்லாம் இயற்கையாலுஞ் செயற்கையாலும் அழிந்து போந் தன்மையன வாதலின் சிறந்த செல்வங்களாகா.

கல்வியின் கேடின்மையை,

"வெள்ளத்தாற் போகாது வெந்தழலால் வேகாது
வேந்த ராலும்
கொள்ளத்தான் முடியாது கொடுத்தாலும் நிறைவொழியக்
குறைப டாது
கள்ளர்க்கோ மிகவரிது காவலோ மிகவெளிது
கல்வி யென்னும்
உள்ளத்தே பொருளிருக்க வுலகெல்லாம் பொருள்தேடி
யுழல்வ தேனோ?"

என்னும் பழந்தனியனால் அறிக. கல்விச் சிறப்பு அறிவொழுக்கமும் அரச னாலும் மதிக்கப்பெறுதலும் மறுமையில் நற்பதப்பேறுமாம்.

“அறம்பொரு ளின்பமும் வீடும் பயக்கும்
புறங்கடை நல்லிசையும் நாட்டும் – உறுங்கவலொன்
றுற்றுழியுங் கைகொடுக்குங் கல்வியி னூங்கில்லை
சிற்றுயிர்க் குற்ற துணை” (2)

என்பது நீதிநெறி விளக்கம்.

முதற்காலத்தில் ஆவுங் காளையும் எருமையும் ஆகிய மாடுகளே செல்வமாகக் கருதப்பட்டதினால், மாடு என்னும் பெயர் செல்வப் பெயராயிற்று. மேலை நாடுகளிலும் இங்ஙனமே மாடு செல்வமாகக் கொள்ளப்பெற்றது.

L. *pecu* - cattle, *pecuia* - money. E. *pecuniary* - (consisting) of money.

அதி. 41 - கல்லாமை

அதாவது, கல்லாதிருத்தல். இது கல்வியின்மையின் தீமையை எடுத்துக் கூறுவதால் கல்வியின்பின் வைக்கப்பட்டது. கல்விச்சிறப்பு உடன்பாட்டு முகத்தாற் கூறிய அளவில் முற்றுப் பெறாமையால், இங்கு எதிர்மறை முகத்தாலும் கூறவேண்டியதாயிற்று.

***401. அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல்.***

(இ-ரை.) நிரம்பிய நூல் இன்றிக் கோட்டி கொளல் - அறிவு நிரம்புவதற் கேதுவான நூல்களைக் கல்லாது ஒருவன் (அவையின்கண்) சொற்பொழிவாற்றத் தலைப்படுதல்; அரங்கு இன்றி வட்டு ஆடிய அற்று - அறைகள் வகுக்காமலே வட்டாட்டம் ஆடுவதை யொக்கும்.

அரங்கு சதரஞ் சதரமாக வகுத்த கட்டம். வட்டு வட்டமான ஆட்டுக் கருவி. அரங்கு வகுத்து வட்டாடல் என்பது, சிறுவர் விளையாடும் பாண்டி (சில்லாக்கு) என்னும் விளையாட்டிற்கும் பெரியோர் ஆடும் சூதாட்டத்திற்கும் பொதுவாம். முன்னதில் வட்டை அரங்கிற்கு உள்ளெறிவதும், பின்னதில் வெளியே உருட்டுவதும் வேறுபாடாம்.

“கட்டளை யன்ன வட்டரங் கிழைத்துக்
கல்லாச் சிறாஅர் நெல்லிவட் டாடும்” (நற். 3)

என்றது பாண்டி விளையாட்டை. கல்லையாவது ஒட்டையாவது தே-த்து வட்டமான சில்லமைப்பதற்கு நேரஞ் செல்லுமாதலின், பக்கத்திற் கிடந்த நெல்லிக்காயை யெடுத்து வட்டாடியிருக்கின்றனர்.

"கையாடு வட்டிற் றோன்றும்" **(அகம். 104)**

என்றது சூதாட்டைக் குறித்தது. ஈராட்டிலும் அரங்கின்றி வட்டாடல் இயலாது. அதுபோற் கல்வியறிவின்றிக் கற்றோரவையிற் பேசுதல் இயலாதென்பது கருத்து.

அரங்கு, வட்டு, கோட்டி என்னும் மூன்றும் தூய தென்சொற்கள் என அறிக. பின்னிணைப்புப் பார்க்க.

அர் - அறு - அறை. அர் - அரம் = தே-த்து அறுக்குங் கருவி. அரம் - அரமு - அரவு - அராவு. அரம் - அரம்பு - அரம்பம் = அராவியறுக்கும் வாள். அரம்பம் - ரம்பமு (தெ.).

அரம் - அரங்கு - 1. அறுக்கப்பட்ட கட்டடப்பகுதி (room). 2. அறுக்கப் பட்ட விளையாட்டுக் கட்டம். 3. சூதாட்டுக்கட்டம். 4. முதற்காலத்தில் ஆடுதற்கு வரையறுக்கப்பட்ட சதர இடம், 5. சதரமேடை. 6. நாடக மேடை. 7. முத்தமிழ்ப்புலவர் தத்தம் திறங் காட்டி ஒப்பம்பெறும் மேடை. அரங்கேற்றம் என்னும் வழக்கை நோக்குக.

அரங்கு - அரங்கம். 'அம்' பெருமைப்பொருள் பின்னொட்டு (Augumentative suffix). அரங்கம் = 1. நாடகமேடை. 2. சூதாடு மிடம். 3. படைக்கலம் பயிலுமிடம். 4. போர்க்களம். 5. நீரால் அறுக்கப்பட்ட ஆற்றிடைத்திட்டு. 6. திருவரங்கம் - ஸ்ரீரங்க (வ.). அரங்கம் - ரங்க (வ.).

காவிரிக்கும் கொள்ளிடத்திற்கும் இடைப்பட்ட ஆற்றிடைக்குறை,, திருமால் கோயிலையுடைமையால் திருவரங்கம் எனப்பெற்றது. 'திரு' தூ-மை அல்லது தேவியல் உணர்த்தும் முன்னொட்டு அல்லது அடைமொழி.

வடமொழியில் அரங்கு என்ற வடிவில்லை. ஆரியர் இந்தியாவிற்கும் தென்னாட்டிற்கும் வருமுன்னரே, பாண்டியர் எழுவரும் ஐவரும் முறையே முதலிரு கழகங்களிற் பாவரங்கேறி யிருந்தனர்.

'அரங்கு' என்னும் வடிவிற்கும் வடமொழியில் வேரில்லை. நிறத்தை அல்லது சாயத்தைக் குறிக்கும் ரங் (rang) என்னுஞ் சொல்லோடு தொடர்பு படுத்தி, தம் அறியாமையையோ அழுக்காற்றையோ காட்டுவர் வடமொழி யாளர்.

தமிழிலுள்ள பொருள்களெல்லாம், அறுக்கப்பட்டது என்பதையே அடிப்படைக் கருத்தாகக் கொண்டிருத்தல் காண்க.

வள் - வட்டு (வள் + து) - வட்டம் - வ்ருத்த (வ., - L. verto = turn.

கொள்ளுதல் = கற்றுக்கொள்ளுதல், கற்றல்.

கொள்வோன் = கற்போன்.

"கொள்வோன் கொள்வகை யறிந்தவ னுளங்கொள" **(நன்.பொது. 36)**

கோடல் = கொள்ளுதல், பாடங்கேட்டல்.

"கோடன் மரபே கூறுங் காலை." **(நன். பொது. 40)**

கோளாளன் = கொள்வோன், மாணவன்.

"கோளாளன் என்பான் மறவாதான்." **(திரிகடு. 12)**

"உரைகோ ளாளற் குரைப்பது நூலே." **(நன். பொதுப். 37)**

கொளுத்துதல் (பி.வி.) = கொள்ளச்செ-தல், அறிவுறுத்துதல். "சேணெறி செல்லக் கோணெறி கொளுத்தி" (பெருங். உஞ்சைக். 58 : 70). அறிவுகொளுத்து தல் என்னும் வழக்கை நோக்குக.

கொளுத்து - கொளுத்தி = கொளுத்துகை. 'இ' தொழிற்பெயரீறு. ஒ.நோ; போற்று = போற்றுகை. (பெருங். உஞ்சைக் 58: 70), அறிவு கொளுத்துதல் என்னும் வழக்கை நோக்குக.

கொளுத்து - கொளுத்தி = கொளுத்துகை. 'இ' தொழிற்பெயரீறு. ஒ.நோ: போற்று - போற்றி = போற்றுகை. கொளுத்தி - கோட்டி (மரூஉ). ஒ.நோ: புழைக்கை - பூட்கை. கோட்டி = அறிவுறுத்தல், சொற்பொழிவு, அவைப்பேச்சு.

"புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி
கல்லா னொருவ னுரைப்பவுங் கண்ணோடி
நல்லார் வருந்தியுங் கேட்பரே மற்றவன்
பல்லாருள் நாணல் பரிந்து." **(நாலடி. 144)**

2. பேச்சு. "வீரக்கோட்டி பேசுவார்" (கம்பரா. உயுத். மாயா. 13)

வடமொழியாளர் கோட்டி யென்னுஞ் சொல்லைக் கோ டீ (kosti) என்று திரித்து, கோஷமிடும் (ஆரவாரிக்கும்) கூட்டம் என்று பொருளுங் பொருட்கரணியமுங் கூறுவர். தமிழில், கோட்டிகொளல் என்பது அறிவு கொளுத்துதலை மேற்கொள்ளுதல் அல்லது அவைக்கண் உரையாற்றுதலைக் குறிக்குமேயன்றி ஆரவாரிப்புக் கூட்டத்தைக் கொள்ளுதல் என்று பொருள்படாது. அங்ஙனம் வடவர் கூறும் பொருளையே கொள்ளினும், அன்றும் அது தென்சொல்லாகுமேயன்றி வடசொல்லாகாது.

கொள்ளுதல் = 1. ஒத்தல், "வண்டினம் யாழ்கொண்ட கொளை" (பரிபா. 11 : 125).
2. பொருந்துதல். "கொள்ளாத கொள்ளா துலகு" (குறள். 470).
கொள் - கொள்ளை = கூட்டம். "கொள்ளை யிற்பலர் கூறலும்" (கந்தபு. விண்குடி. 14).
கொள் - கோள் = குலை. "செழுங்கோள் வாழை" (புறம். 168).
கோள் - கோடு = குலை (பிங்.). கோடு - கோடகம் = பல தெருக் கூடுமிடம் (பிங்.).
கோட்டி = 1. ஒருவரோடு கூடியிருக்கை. "தன்றுணைவி கோட்டியி னீங்கி" (சீவக. 1035). 2. கூட்டம் (பிங்.).

கோஷிப்பது என்னும் பொருளினும் கூடுவது என்னும் பொருளே கூட்டம் என்று பொருள்படும் சொற்கு ஏற்றதாயிருத்தல் காண்க. ஆர வாரிப்பது கல்லார் திரளும் கலகக் கூட்டமேயன்றி, ஆன்றவிந்தடங்கிய சான்றோரவையாகாது.

**402. *கல்லாதான் சொற்கா முறுதல் முலையிரண்டு
மில்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று.***

(இ-ரை.) கல்லாதான் சொல் காமுறுதல் - கல்வியில்லாதவன் ஓர் அவை யின்கண் சொற்பொழிவாற்ற விரும்புதல்; முலை இரண்டும் இல்லாதாள் பெண் காமுற்ற அற்று - இயல்பாகவே முலையிரண்டுமில்லாத பேடி பெண்டன்மையை விரும்பினாற்போலும்.

"பெண்மை சுட்டிய வுயர்திணை மருங்கின்
ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவியும்
....
இவ்வென அறியும் அந்தந்தமக் கிலவே
உயர்திணை மருங்கிற் பால்பிரிந் திசைக்கும்." (தொல். 487)

"ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவி
ஆண்மை அறிசொற்கு ஆகிடன் இன்றே" (தொல். 495)

என்றவாறு, பேடிப்பெயர் பெண்பாலீறு பெற்றது. உம்மை முற்றும்மை. இருவர் காமுறுதலும் இழிநிலைப்பட்ட தென்பதாம். இனி, கல்லாதான் சொல்லைப் பிறர் காமுறுதல் முலையிரண்டு மில்லாதாள் பெண்டன் மையைப் பிறர் காமுறுதல்போலும், என்றுமாம்.

403. கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றார்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின்.

(இ-ரை.) கற்றார்முன் சொல்லாது இருக்கப்பெறின் - தம் அறிவின் மையையும் தகுதியின்மையையும் உணர்ந்து, கற்றோரவையின்கண் உரை நிகழ்த்தும் வகையில் தாம் ஒன்றுஞ் சொல்லாது முழு அடக்கமாயிருப்ப ராயின்; கல்லாதவரும் நனி நல்லர் - கல்லாதவரும் மிக நல்லவரே யாவர்.

உம்மை இழிவுசிறப்பு, அவையின்கண் அமைதியாயிருக்கும் கல்லா தார், பிறராற் பழிக்கப்படாது தம் சிறுமதிப்பைக் காத்துக் கொண்டும், அவையோர்க்கு வெறுப்பை விளைத்து அங்குநின்றும் அகற்றப்படாது அறிஞர் உரைகேட்டு இன்புறுவதொடு அறிவடைந்தும், நல்லவராவ ராதலால் 'நனிநல்லர்' என்றார். 'நனி' உரிச்சொல்.

"கல்லாது நீண்ட வொருவ னுலகத்து
நல்லறி வாள ரிடைப்புக்கு – மெல்ல
இருப்பினும் நாயிருந் தற்றே யிராஅ
துரைப்பினும் நா–குரைத் தற்று." (நாலடி. 254)

404. கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றாயினுங்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

(இ-ரை.) கல்லாதான் ஒட்பம் கழிய நன்றாயினும் - கல்லாதவனுக்கு ஒரோவழி தற்செயலாகத் தோன்றும் உயரிய கருத்து மிகச் சிறந்ததாயினும்; அறிவுடையார் கொள்ளார் - அறிவுடையார் அவனைப் பாராட்டுமளவில் அதை உயர்வாகக் கொள்ளார்.

உம்மை அருமை குறித்து நின்றது. ஒட்பம் = அறிவொளி. ஒள் - ஒட்பு - ஒட்பம். ஒள் - ஒளி, ஒரோவழி = ஏதேனுமொரு சமையம், மிக அருகி, கல்லாதவனுக்குத் தோன்றும் ஒண்கருத்து, ஏரல் (நத்தை) மணலில் ஊருங்கால்

நேருங் கீறலில் தற்செயலாக அமையும் ஓர் எழுத்துவடிவம் போன்றதாகலின், அதை அவனது உண்மையறிவின் விளைவாகக் கருதார் என்பதாம்.

405. கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெ-து சொல்லாடச் சோர்வு படும்.

(இ-ரை.) கல்லா ஒருவன் தகைமை - நூல்களைக் கல்லாத ஒருவன் தன்னை அறிவுடையவனாகத் தான் மதிக்கும் மதிப்பும், அவனை அங்ஙனம் பிறர் மதிக்கும் மதிப்பும்; தலைப்பெ-து சொல் ஆடச் சோர்வுபடும் - அவற் றைக் கற்றவன் அவனைக் கண்டு உரையாடும்போது கெட்டுப்போம்.

கற்றவன் என்பது அவா-நிலையான் வந்தது.

"காணாமல் வேணதெல்லாங் கத்தலாங் கற்றோர்முன்
கோணாமல் வா-திறக்கக் கூடாதே – நாணாமல்
பேச்சுப்பேச் சென்னும் பெரும்பூனை வந்தக்காற்
கீச்சுக்கீச் சென்னுங் கிளி"

என்னும் பிற்காலத்து ஒளவையார் ஒருவர் தனியன் இக் குறட்பொருளை விளக்குவதாகும்.

406. உளரென்னு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக் களரனையர் கல்லா தவர்.

(இ-ரை.) கல்லாதவர் - நூல்களைக் கல்லாதவர்; உளர் என்னும் மாத் திரையர் அல்லால் - உடம்போடுள்ளனர் என்று பிறர் சொல்லும் அளவின ராதலன்றி; பயவாக் களர் அனையர் - பிறர்க்குப் பயன்படாமையால் ஒன்றும் விளையாத உவர்நிலத்தையே ஒப்பவராவர்.

"களர்நிலத்துப் பிறந்த வுப்பினைச் சான்றோர்
விளைநிலத்து நெல்லின் விழுமிதாக் கொள்வர்
கடைநிலத்தோ ராயினுங் கற்றுணர்ந் தோரைத்
தலைநிலத்து வைக்கப் படும்" **(நாலடி. 133)**

என்று கூறுவதால், இங்குக் களர் என்னுஞ் சொற்குக்

"காலாழ் களரின் நரியடும்" **(500)**

என்னுங் குறளிற்போல் உளைநிலம் என்று பொருள் கொள்ளினும் பொருந் தும், உளை நிலையான சேற்றுநிலம். கல்லாதான் பயவாமையாவது அறிவாற் பிறர்க்குதவாமை.

"பல்லான்ற கேள்விப் பயனுணர்வார் வீயவுங்
கல்லாதார் வாழ்வ தறிதிரேற் – கல்லாதார்
சேதன மென்னுமச் சேறகத் தின்மையாற்
கோதென்று கொள்ளாதாங் கூற்று" **(நாலடி. 106)**

என்னும் நாலடிச் செ-யுள் இங்குக் கவனிக்கத் தக்கது. மாத்தல் அளத்தல். இவ் வினை இன்று வழக்கற்றது. மா என்பது பல்வேறு அளவு குறித்த சொல். மா + அனம் - மானம் = அளவு, படி (மேலை வடார்க்காட்டு வழக்கு). மா + திரம் - மாத்திரம் = அளவு. அவன் எனக்கு எம்மாத்திரம் என்பது நெல்லை வழக்கு. இதன் விலை எம்மாத்திரம் (எம்மாத்தம்) என்பது மேலை வடார்க்காட்டு வழக்கு. "வெளவினன் முயங்கு மாத்திரம்" (கலித். 47: 22). மா + திரை - மாத் திரை (மருந்தளவு அல்லது எழுத்தொலியளவு). அளவு - அளபு = மாத்திரை.

"மாத்திரை எழுத்தியல் அசைவகை எனாஅ" **(தொல். செ–. 1)**

"கண்ணிமை நொடியென அவ்வே மாத்திரை." **(தொல். எழுத்து. 7)**

மா என்பது தொன்றுதொட்டு வழங்கிவரும் தமிழ்க் கீழ்வாயெண்ணுப் பெயர்களுள் ஒன்று. அதன் அளவு (1/20) (1/30) மா (ம.) மாவு (தெ.).

அரைமா, ஒருமா, ஒருமாவரை (ஒருமாரை), இருமா, மும்மா, நான்மா, மாகாணி என்பன அவ் வளவால் ஏற்பட்ட எண்ணுப் பெயர்கள்.

ஒரு வேலியில் இருபதிலொன்றான நில அளவு மா எனப்படும்.

"மாநிறை வில்லதும் பன்னாட் காகும்" **(புறம். 184)**

ஓர் எடையில் இருபதிலொன்றான நிறையும் மா எனப்படும் (தொல். 170, உரை).

இங்ஙனம் பல்வேறு அளவு குறித்த மா என்னும் முதனிலைத் தொழி லாகுபெயர், ஆரியர் வருகைக்கு முற்பட்ட குமரிநாட்டு முழுத் தூ-மைத் தமிழ்ச்சொல். ஆதலால் இருக்குவேதத்தில் மா, மாத்ரா என்னும் சொற்கள் ஆளப்பட்டிருத்தல் நோக்கி மயங்கற்க. மா என்னும் முதனிலை போன்றே, அதனின்று திரிந்த மாத்திரம், மாத்திரை என்ற சொற்களும் தூய தமிழ் என அறிக. இன்றும் அதுமாத்திரம், கேட்டமாத்திரத்தில், மாத்திரைக் கோல் (வரையிட்ட அளவுகோல்) எனப் பொது வழக்காக வழங்குதல் காண்க.

அளபு, மாத்திரை என்னும் இருசொற்களும் தமிழின் சொல்வளத் தையே காட்டும். "மாத்திரை யின்றி நடக்குமேல்" (நாலடி. 242) என்பதனால்,

மாத்திரை என்பதன் அடிப்படைப் பொருள் அளவு என்பதேயென்று அறிந்து கொள்க. மாத்திரம் - மாத்ர (வ.), மாத்திரை - மாத்ரா (வ.) metrum (L.) metron (Gk.), meter (E.) என்னும் மேலையாரியச் சொற்கள் metre (மதி = அளவிடு) என்னும் முதனிலையினின்று திரிந்தவை.

407. நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினலம்
மண்மாண் புனைபாவை யற்று.

(இ-ரை.) நுண் மாண் நுழை புலம் இல்லான் எழில் நலம் - நுண்ணிய தா- மாட்சிமைப்பட்டுப் பல நூல்களையும் நுணுகிக் கற்ற அறிவு இல்லாத வனுடைய எழுச்சியும் அழகும்; மண் மாண் புனைபாவை அற்று - கண்ணச் சாந்தினால் மாட்சிமைப்படப் புனைந்தமைந்த படிமையின் எழுச்சியும் அழகும் போலும்.

நுண்மாண் நுழைபுலத்தின் தன்மையாவது, அறிதற்கரிய நிரடான பொருளையறிதலும் சிக்கலான செ-தியை விரைந்து விடுவித்தலுமாம். 'பாவை' ஆகுபொருளது. எண்பேரெச்சமின்றிப் பிறப்பது போன்றே "உருவின் மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலு மரிது" (சீவக. முத்தி. 154). ஆயினும், கல்வி யறிவில்லாதவழி அதனாற் சிறப்பில்லை யென்பதாம். "ஆடையில்லாதவன் அரைமாந்தன், கல்வி யில்லாதவன் கால்மாந்தன்" என்பது ஒரு சொலவடை.

408. நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு.

(இ-ரை.) கல்லார்கண் பட்ட திரு - கல்லாதவரிடம் சேர்ந்த செல்வம்; நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின் இன்னாதே - கற்றவரிடம் சேர்ந்த வறுமை யினும் தீயதேயாம்.

> **"இன்மையி னின்னாத தியாதெனி னின்மையி**
> **னின்மையே யின்னா தது."** **(குறள். 1041)**

ஆயினும், நல்லார் வறுமை அவர்க்குமட்டுந் தீங்கு செ-ய, கல்லார் செல்வம் அவர்க்கும் பிறர்க்கும் தீங்கு செ-தலின், முன்னவர் வறுமையினும் பின்னவர் செல்வம் தீயதென்றார். ஏகாரம் தேற்றம், 'கண்பட்ட' என்னுஞ் சொல்லாட்சி செல்வமும் வறுமையும் இடமாறி நின்றமையை உணர்த்தும்.

நல்லார்க்குத் தீமை துன்பமும், கல்லார்க்குத் தீமை இருமைத் துன்பத்திற்கும் ஏதுவான ஒழுக்கக்கேடும், அவராற் பிறர்க்குத் தீமை சிலர்க்கு ஒழுக்கக் கேடும் சிலர்க்குத் துன்பமுமாக இரண்டும் என அறிக. கல்வியால் அறிவும் அறிவால் ஒழுக்கமும் பயனாம் என்னுங் கொள்கைபற்றிக் கற்றார் நல்லா ரெனப்பட்டார்.

“Riches serve a wise man, but command a fool” என்பது ஓர் ஆங்கிலப் பழமொழி.

409. மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்றா ரனைத்திலர் பாடு.

(இ-ரை.) கல்லாதார் மேற்பிறந்தார் ஆயினும் - கல்லாதவர் கல்வி நிலைமையும் செல்வ நிலைமையும் தொழில் நிலைமையும் அதிகார நிலை மையும்பற்றிய மேல்வகுப்புகளிற் பிறந்தாராயினும்; கீழ்ப் பிறந்தும் கற்றார் அனைத்துப் பாடு இலர் - அந் நால் நிலைமையும்பற்றிய கீழ்வகுப்புகளிற் பிறந்திருந்துங் கற்றவரைப்போல அத்துணைப் பெருமையுடையவரல்லர்.

எல்லா நாடுகளிலும், அறிவுத் தொழிலார், ஆட்சித் தொழிலார், படைத்தொழிலார், வணிகத்தொழிலார், உழவுத் தொழிலார், பெருஞ்செல்வர் ஆகியோர் மேலோராகவும்; ஏவலர் (peons), வண்ணார், மஞ்சிகர் (barbers), பறம்பர் (shoe makers), வீட்டுவேலைக்காரர், கூலிவேலைக்காரர் முதலி யோர் கீழோராகவும்; கருதப்படுவது இயல்பே. திருவள்ளுவர் பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்கும்” என்றும், “ஒழுக்க முடைமை குடிமை” என்றும், கூறி யிருத்தலால், மேற்பிறந்தார் கீழ்ப்பிறந்தார் என்னும் மன்பதைப் பாகுபாடு மேற்கூறிய நால்வேறு நிலைமை பற்றியதேயன்றி, பரிமேலழகர் உரைத்தது போல் ஆரிய முறைப்பட்ட பிறவிக்குலப் பிரிவினையைத் தழுவியதாகாது. எடிசன் செ-தித்தாள் விற்போராகவும், தாலின் (Stalin) பறம்பராகவும் இருந்து, அறிவாலும் ஆட்சியாலும் மேன்மை பெற்றமை காண்க, ஆரிய முறைப்படி பறம்பன் ஆள்வோனாக முடியாது.

“வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளுங்
கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்
மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே.” (புறம். 183)

“சிறப்பின் பாலார் மக்கள், அல்லார்
மறப்பின் பாலார் மன்னர்க்கு” (மணிமே. 23:31 – 2)

“தோணி யியக்குவான் தொல்லை வருணத்துக்
காணிற் கடைப்பட்டா னென்றிகழார் – காணா–
அவன்றுணையா ஆறுபோ யற்றேநூல் கற்ற
மகன்றுணையா நல்ல கொளல்.” (நாலடி. 136)

“எக்குடிப் பிறப்பினும் யாவரே யாயினும்
அக்குடிக் கற்றோரை மேல்வரு கென்பர்” (வெற்றி. 38)

என்பன இக் குறட் கருத்தைத் தழுவியன. “உடலோ டொழியுஞ் சாதி யுயர்ச்சி” என்று ஒருவன் வாழ்நாள் முழுதும் குலம் மாறாதிருப்பதாகப் பரிமேலழகர் கூறியிருப்பது ஆரிய நச்சுக் கருத்தாகும்.

410. ***விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்***
கற்றாரோ டேனை யவர்.

(இ-ரை.) இலங்கு நூல் கற்றாரோடு ஏனையவர் - விளங்கிய நூல்களைக் கற்றவரொடு கூடியுள்ள மற்றக் கல்லாதவர்; மக்களொடு விலங்கு அனையர் - பகுத்தறிவுள்ள உயர்திணை மக்களொடு கூடியுள்ள அஃறிணை விலங்குகள் போல்வர்.

இக் குறட் பொருள்கோள் எதிர்நிரனிறை.

“உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே
அஃறிணை யென்மனார் அவரல பிறவே.” (தொல். 484)

“மாவும் மாக்களும் ஐயறி வினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே” (தொல். 1531)

“மக்கள் தாமே ஆறறி வுயிரே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே” (தொல். 1532)

என்பன, கல்வியாலாகும் பண்புடைமை யுண்மையின்மைபற்றி மாந்தரை மக்களென்றும் மாக்களென்றும் இருவேறு வகுப்பாகப் பிரிக்கும். “மக்களே போல்வர் கயவர்” என்பதால், வடிவொப்புமையால் இரு வகுப்பாரும் ஒத்த பிறப்பினரல்லர் என்பதாம். விலங்கு, நூல் என்பன பால்பகா வஃறிணைப் பெயர்கள். இலங்கு நூலாவன அறிவுவிளக்கத்திற் கேதுவான தொல்காப்பியமும் திருக்குறளும் போல்வன. (254ஆம் நாலடிச் செ-யுளை நோக்குக, 403ஆம் குறளுரை).

“கல்லாது நீண்ட ஒருவன் உலகத்து
நல்லறி வாள ரிடைப்புக்கு – மெல்ல
இருப்பினும் நாயிருந் தற்றே யிரா அது
உரைப்பினும் நா–குரைத் தற்று.” (நாலடி. 254)

பரிமேலழகர் இக் குறளைச் சொன்முறை மாற்றாது உள்ளவாறே கொண்டு, “விலங்கோடு நோக்க மக்கள் எத்துணை நன்மையுடையர் அத் துணைத் தீமையுடையர், விளங்கிய நூலைக் கற்றாரோடு நோக்கக் கல்லாத வர்” என்று பொருளுரைப்பர்.

அதி. 42 - கேள்வி

அதாவது, ஓர் ஆசிரியனிடத் தமர்ந்து ஒரு நூலை அல்லது கல்வித் துறையைக் கற்றவன், அத் துறையில் தேர்ச்சி பெற்ற பேரறிஞரை யடுத்துத் தான் அறியாதவற்றைக் கேட்டறிதல். இது கல்வியின் தொடர்ச்சியாதலாலும் கல்லாமையால் நேர்ந்த குறையை நீக்குதலாலும், கல்வி கல்லாமைகளின் பின் வைக்கப்பட்டது.

411. செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்செல்வஞ்
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை.

(இ–ரை.) செல்வத்துள் செல்வம் செவிச்செல்வம் - ஒருவனுக்குச் சிறந்த செல்வமானது கேள்வியறிவாகிய செல்வம்; அச் செல்வம் செல்வத்துள் எல்லாம் தலை – அச் செல்வம் எல்லாச் செல்வங்களுள்ளும் தலைமையான தாகலான்.

செல்வங்கள் இருவகையும் மூவகையும் எண்வகையுமாகச் சொல்லப் படுவன. கல்வியுங் கேள்வியொடு தொடர்புடையதா– அதனு ளடங்குதலின், ‘செல்வத்து ளெல்லாந் தலை’ என்றார். ‘கேடில் விழுச் செல்வம்’ கல்வி யென்பதும், ‘மாடல்ல மற்றை யவை’ என்பதும் முன்னரே கூறப்பட்டன.

412. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப் படும்.

(இ–ரை.) செவிக்கு உணவு இல்லாத போழ்து - செவியுணவாகிய கேள்வியறிவிற்கு இடமில்லாத பொழுது; வயிற்றுக்கும் சிறிது ஈயப்படும் - தீப்போலும் பசியால் வாட்டும் வயிற்றிற்கும் ஒருசிறிது உணவு இடப்படும்.

கேள்வியறிவு பண்பட்ட மக்கட்குச் சுவைமிக்கதாயும் மறுமைக்கும் பயன்படுவதாயும் அருகியே வா-ப்பதாயு மிருத்தலால், 'இல்லாத போழ்து' என்றும், பேருணவாயின் சோம்பலும் தேடற்றுன்பமும் நோயுங் காமமும் மிகுதலால் 'சிறிது' என்றும், அதுவும்,

"உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்" **(புறம். 18)**

"உடம்பா ரழியின் உயிரார் அழிவர்
திடம்பட மெ—ஞ்ஞானஞ் சேரவு மாட்டார்" **(திருமந். 724)**

ஆதலால் பின்னும் உடம்போடிருந்து கேட்டற்பொருட்டு 'ஈயப்படும்' என்று சிறிது இழிவு தோன்றவும் கூறினார். உம்மை இழிவு கலந்த இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை.

413. செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி னான்றாரோ டொப்பர் நிலத்து.

(இ–ரை.) செவி உணவின் கேள்வி உடையார் - செவியுணவாகிய கேள்வி யறிவினை யுடையார்; நிலத்து அவிஉணவின் ஆன்றாரோடு ஒப்பர் - நிலவுலகில் வாழ்வாராயினும் அவியுணவினையுடைய விண்ணுலகத் தேவரை யொப்பர்.

செவியுணவின் கேள்வி என்பதிலுள்ள இன்சாரியை அல்வழிக்கண் வந்தது. தேவர் அறிவுடையார் என்னுங் கருத்தால் ஆன்றோர் என்னப் பெற் றார். கேள்வியறிவினை யுடையார் துன்பமின்றி யின்பமே நுகர்தலால் தேவருக்கொப்பாகக் கூறப்பட்டார்.

414. கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற் கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை.

(இ–ரை.) கற்றிலன் ஆயினும் கேட்க - ஒருவன் பொருள் நூல்களை யும் உறுதிநூல்களையும் கற்றிராவிடினும், அவற்றைக் கற்றுத் தேர்ந்த பேரறிஞரிடம் கேட்டறிக; அஃது ஒருவற்கு ஒற்கத்தின் ஊற்று ஆம் துணை - அக் கேள்வியறிவு ஒருவனுக்கு உலகியல் துறையிலேனும் ஆதனியல் (spiritual) துறையிலேனும் தளர்ச்சி நேர்ந்தவிடத்து ஊன்றுகோலாந் துணை யாகும்.

இழிவுசிறப்பின் பாற்பட்ட ஒத்துக்கொள்வு (concessive) உம்மை, கற்றிருத்தல் வேண்டுமென்னுங் குறிப்பினது.

"கல்லாரே யாயினுங் கற்றாரைச் சேர்ந்தொழுகின்
நல்லறிவு நாளுந் தலைப்படுவர் – தொல்சிறப்பின்
ஒண்ணிறப் பாதிரிப்பூச் சேர்தலாற் புத்தோடு
தண்ணீர்க்குத் தான்பயந் தாங்கு." (நாலடி. 139)

தளர்ச்சியாவது, வறுமையாலேனும் அறியாமையாலேனும் நோயினாலேனும் இழப்பினாலேனும் நேரும் மனத்தடுமாற்றம். 'ஊற்று' முதனிலை திரிந்த தொழிலாகுபெயர். 'அஃதொருவற்கு' என்பது 'அதுவொருவற்கு' என்றிருந்திருத்தல் வேண்டும்.

"அன்பீனு மார்வு முடைமை யதுவீனும்", (74)

"ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல(து)", (231)

"பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுலகத்(து)", (533)

"கல்லார்ப் பிணிக்குங் கடுங்கோ லதுவல்ல (து)", (570)

"கவ்வையாற் கவ்விது காம மதுவின்றேல்" (1144)

என்னும் அடிகளை நோக்குக.

415. இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுக்க முடையார்வா–ச் சொல்.

(இ–ரை.) ஒழுக்கம் உடையார் வா-ச்சொல் - ஒழுக்கமுடைய பெரியோர் வா-ச்சொற்கள்; இழுக்கல் உடைஉழி ஊற்றுக்கோல் அற்றே - வழுக்கும் சேற்றுநிலத்தில் நடப்பார்க்கு ஊன்றுகோல் உதவுவது போல, உலகில் வாழ்க்கை நடத்துவோர்க்கும் ஆட்சி செ-வோர்க்கும் துன்பக் காலத்தில் உதவுந் தன்மையவே.

ஒழுக்க மில்லாதார் கல்வியுடையாரேனும் அன்பிலராதலின், அவர் வா-ச்சொல் பயன்படாதென்பது தோன்ற, 'ஒழுக்கமுடையார் வா-ச்சொல்' என்றார். வா- என்றது தீச்சொல் வந்தறியாமை யுணர்த்தி நின்றது. இனி, வா-ச்சொல் என்பது தப்பாது பயன்படும் வா-மைச்சொல் எனினுமாம். ஏகாரம் தேற்றம்.

முந்தின குறளிற் பொதுப்படக் குறிக்கப்பட்ட கேள்வியறிவைப் பெறுமிடம் இங்கு வரையறுக்கப்பட்டது.

416. எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு மான்ற பெருமை தரும்.

(இ-ரை.) எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க - ஒருவன் எத்துணைச் சிறிதாயினும் நற்பொருள்களைக் கேட்டறிக; அனைத்தானும் ஆன்ற பெருமை தரும் - அக் கேள்வியறிவு அத்துணைச் சிறிதாயினும் நிறைந்த வலிமை பெற ஏதுவாகும்.

எனைத்து அனைத்து என்னும் அளவுச் சொற்கள் பொருளளவுங் கால அளவும்பற்றியன. 'ஆனும்' என்பது ஆயினும் என்பதன் மரூஉ. "பலதுளி பெருவெள்ளம்" ஆவதுபோல் பல அறிவுத்துணுக்குகள் திரண்டு பேரறிவாவதுடன் ஒரே அறிவுக்குறிப்பு ஒரோவழி உயிரைக் காப்பதும் பெருவெற்றி தருவது முண்டு. ஆதலால், கேள்வியறிவின் சிற்றளவுபற்றி இகழக்கூடாது என்பதாம்.

417. பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லா ரிழைத்துணர்ந் தீண்டிய கேள்வி யவர்.

(இ-ரை.) இழைத்து உணர்ந்து ஈண்டிய கேள்வியவர் - பொருள்களைத் தாமும் நுண்ணிதாக ஆரா-ந்தறிந்து அதன் மேலும் பல்வேறு வகையில் திரண்ட கேள்வியறிவினை யுடையார்; பிழைத்து உணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லார் - ஏதேனுமொரு பொருளைத் தவறாக உணர்ந்தவிடத்தும். தமக்குப் பேதைமையூட்டுஞ் சொற்களைப் பிறர்க்குச் சொல்லார்.

கல்வி கேள்வி யென்னும் இருவழியாலும் அறிவு நிரம்பியவர் ஒன்றைப் பிறழவுணர்ந்த விடத்தும், பொருத்தமாகச் சொல்வர் அல்லது சொல்லாமலே விட்டுவிடுவர் என்பது கருத்து. பிழைத்துணர்தல் பிழையாக வுணர்தல், 'பேதைமை' ஆகுபொருளது. மயக்க நிலையிலும் பிறழா துரைப்பர் என்பதற்கு, 'பிழைத்துணர்ந்தும்' என்னும் தொடர் இடந்தராமை காண்க.

418. கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற்
றோட்கப் படாத செவி.

(இ-ரை.) கேள்வியால் தோட்கப்படாத செவி - கேள்வியறிவால் துளைக்கப்படாத செவிகள்; கேட்பினும் கேளாத் தகையவே - தம் புலனுக் கேற்ப ஓசையொலிகளைக் கேட்குமாயினும் செவிடாந் தன்மையனவே.

ஐம்பொறிகளின் சிறந்த பயன் அறிவுப்பேறாதலின், கேள்வியறிவிற் கேட்காத செவிகள் 'கேளாத் தகைய' என்றும், கேள்வியறிவு புகுதற்கு இயற் கைத் துளையினும் வேறான நுண்டுளை வேண்டியிருத்தலின், 'கேள்வியால் தோட்கப்படாத செவி' என்றும், கூறினார். ஏகாரம் தேற்றம்.

419. நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராத லரிது.

(இ-ரை.) நுணங்கிய கேள்வியர் அல்லார் - நுண்ணிதாகிய கேள்வியறி வில்லாதார்; வணங்கிய வாயினர் ஆதல் அரிது - பணிவான சொற்களை யுடைய ராதல் இயலாது.

பொருளின் நுண்மை கேள்விமேலும் சொல்வார் பணிவு வாயின் மேலும் ஏற்றிக் கூறப்பட்டன. கேள்வி என்பதைக் கேள்வியறிவென்று கொள்ளின் ஏற்றுரை வழக்காகாது. 'வா-' ஆகுபெயர். கேள்வி வாயிலாக அறிவு நிரம்பாதார் செருக்கித் தற்புகழ்ச்சி செ-வர் என்பது கருத்து. 'அல்லால்' என்பது பாடவேறுபாடு.

420. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்க
ளவியினும் வாழினு மென்.

(இ-ரை.) செவியின் சுவை உணரா வா- உணர்வின் மாக்கள் - மேனிலை மாந்தர்போல் செவியால் நுகரப்படும் அறிவுப் பொருள்களின் சுவைகளை யுணராது, வாயால் நுகரப்படும் உணவுப் பொருள்களின் சுவைகளைமட்டும் உணரும் கீழ்நிலை மாந்தர்; அவியினும் வாழினும் என் - சாவதினால் உலகிற்கு என்ன இழப்பு? வாழ்வதனால் அதற்கென்ன பேறு?

செவியால் நுகரப்படுஞ் சுவைகள் இசைச்சுவை, சொற்சுவை, பொருட் சுவை என மூன்றாம். அவற்றுள் இசைச்சுவை சொல்லல்லாது ஓசையாக மட்டுமுள்ள கருவியிசையும் மிடற்றிசையும் என இருவகைப்படும்; சொற் சுவை தொடையும் வண்ணமும் அணியும் என மூவகைப்படும்; பொருட்

சுவை மெ-ப்பாடும் அணியும் என இருவகைப்படும். மெ-ப்பாடுகள் நகை, அழுகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், உவகை, வெகுளி, சமந்தம் (சமநிலை) எனத் தொண்டாம் (ஒன்பதாம்). இவை யெல்லாம் தொண்சுவை யென்றும், இறுதி நீங்கலாக எண்சுவை யென்றும், சொல்லப்பெறும். அணிகள் உவமை, உருவகம் முதலியனவாக அறுபதிற்கு மேற்படுவன.

இசைச்சுவை ஐவகைப்பட்ட அஃறிணை யுயிர்களாலும் நுகரப்படு தலின், ஏனை யிரண்டும்போல் அத்துணைச் சிறந்ததன்றாம். ஆயின், சொல் லொடு கூடின் மிகச் சிறந்ததாம். சொற்சுவையினும் பொருட்சுவையே சிறந்ததென்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

சொற்சுவைகளுள் தொடை ஐந்து; வண்ணம் எண்ணிறந்தன; அணி வரையறைப்படாதன.

வா-ச்சுவை கைப்பு, கார்ப்பு, இனிப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு என ஆறு. வாயுணவின் என்பது பாட வேறுபாடு.

அதி. 43 - அறிவுடைமை

அதாவது, கல்வி கேள்விகளாலாய தெள்ளிய அறிவும் மதியுமுடைமை. அதிகார வொழுங்கும் இதனால் விளங்கும். அறிவு என்னும் சொல், அறிதல் (perception, knowing, understanding), அறிந்த செ-தி (knowledge), ஓதி (wisdom), மதி (intelligence) என்னும் நாற்பொரு ளுணர்த்தும். அவற்றின் சேர்க்கை இங்கு அறிவெனப்பட்டது.

421. அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு
உள்ளழிக்க லாகா வரண்.

(இ-ரை.) அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி - நிலவுலகில் வாழ்வார்க்கு, சிறப்பாக ஆள்வார்க்கு, அறிவானது அழிவு வராமற் காக்குங் கருவியாம்; செறுவார்க்கும் அழிக்கல் ஆகா உள் அரண் - அதுவுமன்றிப் பகைவராலும் அழிக்க முடியாத உள்ளரணாம்.

காத்தல் முன்னறிந்து தடுத்தல். உள்ளரண் அகக்கரணக் கூறாகிய அரண்; உட்புகுந்தழிக்க முடியாத நுண்பொருள் வடிவினது.

**422. சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பா லு—ப்ப தறிவு.**

(இ-ரை.) சென்ற இடத்தால் செலவிடா - மனத்தை அது சென்றவிட மெல்லாஞ் செல்லவிடாது; தீது ஒரீஇ நன்றின்பால் உ-ப்பது அறிவு - தீய வழியை நீக்கி நல்ல வழியிற் செலுத்துவது அறிவாம்.

விடாது என்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. செல்லுதல் என்னும் வினைக்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. 'ஒரீஇ' சொல்லிசை யளபெடை, இங்கு மனத்தைக் குதிரைபோற் கருத வைத்தது குறிப்புருவகம்.

**423. எப்பொருள் யார்யார்வா—க் கேட்பினு மப்பொருள்
மெ—ப்பொருள் காண்ப தறிவு.**

(இ-ரை.) எப்பொருள் யார் யார்வா-க் கேட்பினும் - எப் பொருள் எவரெவர் சொல்லக் கேட்பினும்; அப் பொருள் மெ-ப்பொருள் காண்பது அறிவு - அப் பொருளின் உண்மையான பொருளைக் காணவல்லது அறிவு.

தேவிகம் (சாத்துவிகம்), மாந்திகம் (இராசதம்), பேயிகம் (தாமதம்) என்னும் முக்குணங்களும் பெரும்பாலர்க்கு மாறிமாறி வருவதால், நற்பொருள் பகைவர் வாயினும் தீப்பொருள் நண்பர் வாயினும், சிறந்த பொருள் இழிந் தோர் வாயினும் இழிந்தபொருள் சிறந்தோர் வாயினும் கேட்கப்படுதலால், 'எப்பொருள் யார்யார்வா-க் கேட்பினும்' என்றார். அடுக்குத்தொடர் பன்மை பற்றி வந்தது. வா- என்பது சொல்லும் பொருட்கு ஏற்காமையுணர நின்றது. சொல்வாரை நோக்காது சொல்லும் பொருளையே நோக்கி, கொள்ளுவது அல்லது தள்ளுவது அறிவென்பதாம்.

**424. எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வா—
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு.**

(இ-ரை.) எண்பொருளவாகச் செலச் சொல்லி - பிறருக்குச் சொல்லும் போது அரிய பொருள்களையும் எளிய பொருள்களாக அவர்க்கு விளங்கு மாறு சொல்லி; தான் பிறர்வா- நுண்பொருள் காண்பது அறிவு - தான்மட்டும் பிறர்வா-க் கேட்கும் அருஞ்சொற்களின் நுண்பொருளை எளிதா- அறிந்து கொள்வது அறிவாம்.

பொருளை அறிவிக்கும் வாயில் சொல்லே யாதலாலும், அரிய பொருளை எளிதாக்குவதும் எளிய பொருளை அரிதாக்குவதும் சொல்லின்

தன்மையைப் பொறுத்திருத்தலாலும், 'எண்பொருளவாகச் செலச் சொல்லி' என்றார். 'வா-' ஆகுபெயர். அறிவு என்றது அறிவுடைமையை.

425. ***உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங்***
கூம்பலு மில்ல தறிவு.

(இ-ரை.) உலகம் தழீஇயது ஒட்பம் - உயர்ந்தோரை நட்பாகத் தழுவிக் கொள்ளுதல் நல்லறிவாம்; மலர்தலும் கூம்பலும் இல்லது அறிவு - அந் நட்பொழுக்கத்தில் வளர்தலுந் தளர்தலுமின்றி ஒருநிலைப்பட்டு உறுதியா-நிற்றல் அறிவுடைமையாம்.

கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நிலப்பூ, நீர்ப்பூ என்னும் நால்வகைப் பூக்க ளுள், நீர்ப்பூ ஒரு வேளை மலர்வதும் ஒரு வேளை குவிவதுமாக நிலை மாறுந் தன்மையது. ஏனை மூன்றும் மலர்ந்த பின் மீண்டுங் குவியாது ஒரே நிலையின வாவன. இங்ஙனம் ஒருநிலைப்பட்டிருப்பதையே 'மலர்தலுங் கூம்பலு மில்லது' என்றார். 'உலகம்' வரையறைப்பட்ட இடவாகுபெயர். 'தழீஇயது' இன்னிசை யளபெடை. இதில் வந்துள்ளது ஒருமருங் குருவகம். மலர்தற்கும் கூம்பற்கும் செல்வ வறுமைகளும் கரணிய மாகலாம்.

> "கோட்டுப்பூப் போல மலர்ந்துபிற் கூம்பாது
> வேட்டதே வேட்டதாம் நட்பாட்சி – தோட்ட
> கயப்பூப்போல் முன்மலர்ந்து பிற்கூம்பு வாரை
> நயப்பாரும் நட்பாரும் இல்." (நாலடி. 215)

426. ***எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ***
டவ்வ துறைவ தறிவு.

(இ-ரை.) உலகம் எவ்வது உறைவது - உயர்ந்தோர் எவ்வாறு ஒழுகு கின்றாரோ; அவ்வது உலகத்தோடு உறைவது அறிவு - அவ்வாறே அவ ரொடு பொருந்தியொழுகுதல் அறிவுடைமையாம்.

உயர்ந்தோரைப் பின்பற்றுவது பொதுமக்கட்கு ஒழுக்கவுயர்வாம்; அரசர்க்கு அதனொடு புகழும் பதவிப் பாதுகாப்புமாம்.

427. ***அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா***
ரஃதறி கல்லா தவர்.

(இ-ரை.) அறிவுடையார் ஆவது அறிவார் - அறிவுடையார் எதிர் காலத்தில் நிகழக் கூடியதை முன்னறிய வல்லவர்; அறிவிலார் அஃது அறிகல்லாதவர் - அறிவில்லாதவர் அதனை முன்னறியும் ஆற்றலில்லாதவர்.

முன்னறிதல் எண்ணியறிதலும் எண்ணாதறிதலும் என இருவகை. எண்ணியறிதல் பொதுவகைப்பட்ட அறிஞர் செயல்; எண்ணாதறிதல் இறை வனால் முற்காணியர்க்கு (Prophets) அளிக்கப்பட்ட ஈவு.

"பிற்பயக்குமது அறிவார் அறிவுடையா ராவார்" என்று மணக்குடவ பரிப்பெருமாளரும், "அறிவுடையவர் ஆகும் காரியம் அறிவார்" என்று பரிதியாரும், "உலகத்து அறிவுடையோர்......... தமக்கு இருமை ஆக்கமும் ஆவதனை அறிந்து ஒழுகுவாரே" என்று காளிங்கரும் உரைப்பர். தமக்கு நன்மையாவதை அறிவது தன்னல வியல்பேயன்றி அறிவுடைமையாகாது.

428. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில்.

(இ-ரை.) அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை - அஞ்ச வேண்டு வதற்கு அஞ்சாமை பேதைமையாம்; அஞ்சுவது அஞ்சல் அறிவார் தொழில் - அஞ்ச வேண்டுவதற்கு அஞ்சுவது அறிவுடையார் செயலாம்.

அறங்கடையும் (பாவமும்) பழியும் அழிவும் அஞ்சப்படுவன. அவற்றை 'அஞ்சுவது' என்றது வகுப்பொருமை. அஞ்சவேண்டுவதற்கு அஞ்சாமை போன்றே, அஞ்ச வேண்டாததற்கு அஞ்சுவதும் பேதைமையாம். இருட் டிடமும் நாட்டுப் போரும் அவைப் பேச்சும் அஞ்சவேண்டாதன, 'அஞ்சாமை' பொருட்படுத்தாது செ-து துன்புறுதல் அல்லது கெடுதல். 'அஞ்சல்' பொருட் படுத்தித் தவிர்ந்து இன்புறுதல். அஞ்சுவதஞ்சல் அறிஞர் இயல்பென்றற்கு 'அறிவார் தொழில்' என்றார்.

முன்பு அஞ்சாமை இறைமாட்சியாகச் சொல்லப்பட்டமையால் (382). அதற்கு மாறான அஞ்சுவதும் அரசனுக் குண்டென்று இங்குக் கூறியவாறு.

429. எதிரதாக் காக்கு மறிவினார்க் கில்லை
அதிர வருவதோர் நோ-.

(இ-ரை.) எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க்கு - எதிர்காலத்தில் வரக் கூடியதை முன்னரே யறிந்து தம்மைக் காக்கவல்ல அறிவுடையார்க்கு; அதிர வருவது ஓர் நோ- இல்லை - அவர் அஞ்சி நடுங்குமாறு வரக்கூடிய துன்பம் ஒன்றுமில்லை.

நோ-செ-யும் துன்பத்தை நோயென்றார். நோவது நோ-. காத்த லாவது வராமல் தடுத்தல், அல்லது தம்மைத் தாக்காதவாறு தமக்கு வேண்டிய பொருள்களையெல்லாம் தேடி வைத்துக் கொள்ளுதல். வருமுன் காத்தல், வருங்கால் காத்தல், வந்தபின் காத்தல் என்னும் மூவகைக் காப்பினுள் முதலதே தலையாயதும் செ-ய வேண்டுவதும் எனக் கூறியவாறு.

430. அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரென்னுடைய ரேனு மிலர்.

(இ-ரை.) அறிவு உடையார் எல்லாம் உடையார் - அறிவுடையார் வேறொன்று மிலராயினும் எல்லாம் உடையவராவர்; அறிவு இலார் என் உடையரேனும் இலர் - அறிவில்லாதவர் பிறவெல்லா முடைய ராயினும் ஒன்றுமில்லாதவ ராவர்.

எல்லாச் செல்வங்களும் அறிவாலேயே ஆக்கவுங் காக்கவும் படுத லின் அறிவுடையாரை 'எல்லா முடையார்' என்றும்; பிற செல்வங்களெல்லாம் ஏற்கெனவே யமைந்திருப்பினும் அவற்றை அழியாமற் காத்தற்கும், அவற் றிற்குத் தெ-வத்தால் அழிவு நேர்ந்தவிடத்துப் புதிதா-ப் படைத்தற்கும், வேண்டிய கருவியாகிய அறிவின்மையின், அறிவிலாரை 'என்னுடைய ரேனு மிலர்' என்றும் கூறினார்.

"நுண்ணுணர் வின்மை வறுமை யஃதுடைமை
பண்ணப் பணைத்த பெருஞ்செல்வம்" (நாலடி. 251)

அதி. 44 - குற்றங்கடிதல்

அதாவது, ஐம்பெருங் குற்றமென்றும் அறுவகை உட்பகை யென்றும் சொல்லப்படும் குற்றங்களையெல்லாம், அரசனும் பிறரும் தங்கண் நிகழாத வாறு விலக்குதல். கொலை, களவு, பொ-, வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, செருக்கு என்பன அறுவகை யுட்பகை.

வடநூலார் இவற்றைச் சிறிது வேறுபடவுங் கூறுவர். ஆயின், அவ் விருவேறு பாகுபாட்டிற்கும் மூலம் தமிழ் என்பது தேற்றம். எனினும், அரசியற் பாகுபாடு தன் துறைக்கேற்ப மதவியற் பாகுபாட்டினின்றும், சிறிது வேறுபடும்.

அறிவுடையார்க் கல்லது இக் குற்றங்களைக் கடிதல் கூடாமையின், இது அறிவுடைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

431. செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து.

(இ-ரை.) செருக்கும் சினமும் சிறுமையும் இல்லார் பெருக்கம் - அகங்கரிப்பும் வெகுளியும் கழிகாமமுமாகிய குற்றங்களில்லாத அரசரின் செல்வம்; பெருமித நீர்த்து - மேம்பாட்டுத் தன்மையையுடைத்து.

செருக்கினாற் காவற்கடமை தவறுதலும் பெரியாரைப் பிழைத்தலும், சினத்தினால் ஐம்பெருங்குழுவும் உறுதிச்சுற்றமும் போன்றவற்றின் அன்பை இழத்தலும், சிறுமையினால் பழியும் உயிர்ச்சேதமும், நேருமாதலின், அக் குற்றங்களில்லாத அரசரின் செல்வம் வீறுபெற்ற தென்றார். சிறியோர் இயல்பு என்னுங் கருத்தால் அளவிறந்த காமம் 'சிறுமை' எனப்பட்டது.

432. இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணா
வுவகையு மேத மிறைக்கு.

(இ-ரை.) இவறலும் - செலவிடவேண்டிய வகைக்குச் செலவிடாத கடும்பற்றுள்ளமும்; மாண்பு இறந்த மானமும் - தவறான தன்மானமும்; மாணா உவகையும் - அளவிறந்த மகிழ்ச்சியும்; இறைக்கு ஏதம் - அரச னுக்குக் குற்றங்களாம்.

இவறலால் மேற்கூறிய ஈகை (382), வகுத்தல் (285), கொடையளி, குடியோம்பல் முதலியன செவ்வையா- நிகழா. மாண்பிறந்த மானமாவது, ஐங்குரவர்க்கும் அந்தணர், சான்றோ ரருந்தவத்தோர் முதியோர்க்கும் வணக்கஞ் செ-யாமை. மாணாவுவகையாவது மகிழ்ச்சியின் மைந்துற்று இகழ்ச்சியிற் கெடுதல் (529).

433. தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார்.

(இ-ரை.) பழி நாணுவார் - பழிக்கு அஞ்சுவார்; தினைத்துணை ஆம் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக் கொள்வர் - தம்மிடம் தினையளவு சிறிதாகக் குற்றம் நேரினும் அதைப் பனையளவு பெரிதாகக் கருதுவர்.

தினை, பனை என்பன அளவுப்பெயர்கள்; இங்குச் சிறுமை பெருமை பற்றியே வந்தன. உம்மை இழிவுசிறப்பு. 'குற்றம் வகுப்பொருமை. கொள் ளுதல் கொண்டு நீக்குதல்.

434. குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே யற்றந் தரூஉம் பகை.

(இ-ரை.) அற்றம் தரும் பகை குற்றமே - தனக்கு அழிவை உண்டாக்கும் பகை தன் குற்றமே; குற்றமே பொருளாகக் காக்க - ஆதலால் தன் னிடத்துக் குற்றம் வராமையையே பொருட்டாகக் கொண்டு காத்துவருக.

கரணகத்தை (காரணத்தை)க் கருமமாக (காரியமாக)ச் சார்த்திக் கூறுவது மரபாதல்பற்றி, குற்றத்தைப் பகையென்றார். காம வெகுளி கடும் பற்றுள்ளமான வுவகை செருக்குகளை அறுபகை (காஞ்சிப்பு. திருமேற். 6) என்பது போன்றே, காமவெகுளி மயக்கங்களை முப்பகை என்று கம்பர் கூறுதல் காண்க.

"மொழிந்தன ராசிகள் முப்பகை வென்றார்" **(கம்பரா. கார்முகம். 26)**

குற்றங்கள் பகைவர்போற் கொல்லும் என்பதை,

"அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்னார்
வழுக்கியுங் கேடீன் பது" **(குறள். 165)**

"தன்னையே கொல்லுஞ் சினம்" **(குறள். 305)**

என்பவற்றால் அறியலாம்.

இங்ஙனமிருப்பவும், "இவைபற்றி யல்லது பகைவர் அற்றந் தாராமையின், இவையே பகையாவன என்னும் வடநூலார் மதம்பற்றிக் 'குற்றமே யற்றந் தரூஉம் பகை' யென்றும்... கூறினார்." 'குற்றமே காக்க' என்பது 'சினங் காக்க' (குறள். 305) என்பதுபோல் நின்றது. 'தரூஉம்' இசைநிறை யளபெடை.

435. வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர் வைத்தூறு போலக் கெடும்.

(இ-ரை.) வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை - குற்றம் நேர்வதற்கு முன்பே அதையறிந்து தடுக்காத அரசனது வாழ்க்கை; எரி முன்னர் வைத் தூறுபோலக் கெடும் - அது நேர்ந்தவுடன் நெருப்புமுகத்து நின்ற வைக்கோற் போர்போல அழிந்துவிடும்.

குற்றம் என்பது அதிகாரத்தால் வந்தது. முன் - முன்னம் - முன்னர். குற்றத்தை அது வருமுன் காக்கவேண்டு மென்பதும், குற்றஞ் சிறிதாயினும் அதனாற் பேரிழப்பு விரைந்து நேருமென்பதும், உவமையாற் பெறப்பட்டன.

436. தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி
னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு.

(இ-ரை.) தன் குற்றம் நீக்கிப் பிறர் குற்றம் காண்கிற்பின் - முன்பு தன் குற்றத்தைக் கண்டு அதை நீக்கிவிட்டுப் பின்பு பிறர் குற்றத்தைக் காண வல்லனாயின்; இறைக்கு ஆகும் குற்றம் என் - அரசனுக்கு வரக்கூடிய குற்றம் யாது? ஒன்றுமில்லை.

இது குடிகளின் வழக்குத் தீர்த்துத் தண்டித்தல்பற்றியது. பிறர் குற்றங் கண்டு தண்டிப்பவன் முன்பு தான் அக் குற்றமில்லாதவனாயிருத்தல் வேண் டும். அரசன் தன் குற்றத்தை நீக்காது பிறர் குற்றத்திற்குத் தண்டிப்பதே குற்றமாம். அங்ஙன மன்றித் தன் குற்றத்தை நீக்கியபின் தண்டிப்பின் அது முறைசெ-தலாம். அது அவன் கடமையாதலால் 'என்குற்ற மாகும்' என்றார். 'கில்' ஆற்றலுணர்த்தும் இடைநிலை.

437. செயற்பால செ—யா திவறியான் செல்வ
முயற்பால தன்றிக் கெடும்.

(இ-ரை.) செயற்பால செ-யாது இவறியான் செல்வம் - பொருளால் தனக்கும் தன் நாட்டிற்கும் ஆக்கமும் பாதுகாப்பும்பற்றிச் செ-யவேண் டியவற்றைச் செ-துகொள்ளாது, அதனிடத்துப் பற்றுள்ளம் வைத்த அரசனின் செல்வம்; உயற்பாலது அன்றிக் கெடும் - அழிவிற்குத் தப்பி எஞ்சியிருக்குந் தன்மையின்றி வீணே கெடும்.

செல்வத்தாற் செயற்பாலன அறம்பொரு ளின்பங்கள்.

"அறனும் பொருளு மின்பமு மூன்றும்
ஆற்றும் பெருமநின் செல்வம்
ஆற்றா மைநிற் போற்றா மையே" **(புறம். 28)**

என உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார் பாடியிருத்தல் காண்க.

வளமைக் காலத்தில் அறவோர்க்கும் துறவோர்க்கும் வழக்கமாக அறப்புறம் விடுவதுடன், வறட்சிக் காலத்தில் வந்தவர்க்கெல்லாம் பருப்புச் சோறு, தயிர்ச்சோறு, எலுமிச்சஞ்சோறு, ஊன்சோறு முதலிய சோற்றுருண்டை வழங்கும் சிறுசோற்று விழாவும் அறத்தின்பாற் படுவதாம்.

"சிறுசோற் றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே" **(புறம். 235)**

"வாயின் மாடந்தொறு மைவிடை வீழ்ப்ப
நீயாங்குக் கொண்ட விழவினும் பலவே." (புறம். 33)

"அட்டான் றானாக் கொழுந்துவை யூன்சோறும்
பெட்டாங் கீயும் பெருவளம் பழுனி." (புறம். 113)

ஒரு நாட்டிற்கு முதன்மையாகச் சிறந்த பொருள் உணவேயாதலின், உணவை விளைக்கும் உழவுத்தொழிலைப் பெருக்க நீர்நிலைகள் அமைப்பதும் வரி குறைத்தும் கடனுதவியும் உழவரை ஊக்குவதும், பொருட்பாற் படுவனவாம்.

"நீரின் றமையா யாக்கைக் கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத் தோரே
உண்டி முதற்றே யுணவின் பிண்டம்
உணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே
நீரு நிலனும் புணரி யோரீண்
டுடம்பு முயிரும் படைத்திசி னோரே
....
நிலனெளி மருங்கி னீர்னிலை பெருகத்
தட்டோ ரம்ம விவட்டட் டோரே
தள்ளா தோரிவட் டள்ளா தோரே" (புறம். 18)

"பகடுபுறந் தருநர் பார மோம்பிக்
குடிபுறந் தருகுவை யாயினின்
னடிபுறந் தருகுவ ரடங்கா தோரே." (புறம். 25)

பொருளாற் படைதிரட்டிப் பிறநாடு கைக்கொண்டு இறையும் திறையுமாகிய செல்வம் பெறுவது, பொருளாற் பொருள் செ-தலாம்.

"பொன்னி னாகும் பொருபடை யப்படை
தன்னி னாகுந் தரணி தரணியிற்
பின்னை யாகும் பெரும்பொரு ளப்பொருள்
துன்னுங் காலைத்துன் னாதன வில்லையே." (சீவக. விமலை. 25)

புலவர், பாணர், கூத்தர், பொருநர் முதலியோர்க்கு நாள்தொறும் பரிசு வழங்குவது, செல்வப் பொருளாற் கல்விப் பொருள் வளர்த்தலாம்.

புதுப்புனலாட்டுவிழா, வேந்தன் (இந்திர) விழா முதலிய திருவிழாக் கள், பட்டிமண்டபம், வேட்டையாடல் முதலியவற்றிற்குச் செலவிடுவது இன்பத்தின்பாற் படுவதாம்.

கெடுதல் கள்வராலும் பகைவராலுங் கொள்ளப்படுதலும் மக்கிப் போதலும் வெள்ளத்தாலழிதலும். உயற்பாலதின்றி என்றும் பாடம்.

438. பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ளு மெண்ணப் படுவதொன் றன்று.

(இ-ரை.) பற்றுள்ளம் என்னும் இவறன்மை - பொருளைச் செலவிட வேண்டிய விடத்துச் செலவிடாது. தன்னுடனேயே வைத்துக்கொள்ளுமாறு, உள்ளத்தால் அதை இறுகப்பற்றும் கஞ்சத்தன்மை; எற்றுள்ளும் எண்ணப் படுவது ஒன்று அன்று - பிற குற்றங்களோடு சேர்த்தெண்ணப்படாது தனி யாக வைக்க வேண்டிய ஒரு குற்றமாகும்.

கஞ்சத்தனம் எல்லா நற்குணங்களையும் அடக்கி அவற்றைப் பயன் படாவாறு செ-ய விடுதலின், 'எற்றுள்ளும் எண்ணப்படுவ தொன்றன்று' என்றார். எவற்றுள்ளும் என்பது 'எற்றுள்ளும்' என இடைக்குறைந்து நின்றது.

439. வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க நன்றி பயவா வினை.

(இ-ரை.) எஞ்ஞான்றும் தன்னை வியவற்க - அறிவாற்றல்களிலும் இடம்பொரு ளேவல்களிலும் தான் மிக வுயர்ந்தபோதும் தன்னை மெச்சிச் செருக்குறா தொழிக; நன்றி பயவா வினை நயவற்க - தனக்கும் தன் நாட் டிற்கும் நன்மை தராத செயல்களை மானத்தினாலேனும் செருக்கினாலேனும் இன்பங்கருதியேனும் விரும்பாதொழிக.

அரசன் தன்னை வியந்தவிடத்து, காலம் இடம் வலி முதலியனபற்றித் தன்னைப் பகைவருடன் ஒப்புநோக்கி ஏற்றத்தாழ்வறிய வா-ப்பின்மை யானும், அறமும் பொருளும் கவனிக்கப்படாமையானும், முற்காப்பும் விழிப்பும் இல்லாது போதலானும், 'எஞ்ஞான்றும் வியவற்க' என்றும்; தான் கருதியதை முடித்தே விடுவதென்னும் ஆணவத்தால் அறம்பொரு ளின்பம் பயவா வினைகளை மேற்கொள்ளின், அவற்றாற் கரிசும் (பாவமும்) பழியும் கேடுமே விளையுமாகலின் அவற்றை 'நயவற்க' என்றும் கூறினார்.

தன்னை வியந்து கெட்டவர்க்குப் பொதுவியலில் வில்லிபுத்தூராழ் வாரும், வேத்தியலில் அரச அதிகாரம் பூண்ட விசயநகர அமைச்சர் இராம ராயரும் எடுத்துக்காட்டாவர்.

**440. காதல காத லறியாமை யு—க்கிற்பி
னேதில வேதிலார் நூல்.**

(இ-ரை.) காதல காதல் அறியாமை யு-க்கிற்பின் - ஒருவன் தான் பித்துக்கொள்வது போலும் பெருவிருப்புக்கொண்ட பொருள்களையும் துறை களையும் தன் பகைவர்க்குத் தெரியாதவாறு நுகரவும் கையாண்டின் புறவும் வல்லனாயின்; ஏதிலார் நூல் ஏது இல - அப் பகைவர் தன்னை வஞ்சித்தற்குச் செ-யுங் சூழ்ச்சி ஏதும் பயனற்றதா-ப் போம்.

தான் காதலித்தவற்றைத் தன் பகைவர் அறியாதவாறு மறைவாக நுகரின், அவர் தன்னைக் கெடுக்கும் வாயிலின்மையால் வஞ்சிக்கப்படான் என்பதாம். காதலிக்கப்படும் பொருள்கள் காமம், கள், வேட்டை, மதவெறி, யானைப்போர், ஏறுதழுவல் முதலியனவாம். அரசன் இவற்றுள் தன் அரண் மனைக்குள் நுகரக் கூடியவற்றை அதனுள்ளும், கூடாதவற்றை மாறுகோலம் பூண்டும் தக்க மெ-காப்பொடு வெளியேறியும் நுகர்தல் வேண்டும். சூது முற்றுங் கடியப்படுங் குற்றமாதலின் அது தனியதிகாரத்திற் கூறப்படும். பொது மக்கட்காயின் தகர்ப்போர், சேவற்போர், காடைப்போர் முதலியனவும் காதலவாகும்.

ஏதும் தொடர்பில்லாத அயலாரைக் குறிக்கும் ஏதிலார் என்னும் சொல், இங்கு ஏதும் அன்பில்லாத பகைவரைக் குறித்தது. நூல் என்பது நூலறிவாற் செ-யப்படும் சூழ்ச்சியைக் குறித்தலின் கருவியாகுபெயர். 'கில்' ஆற்ற லுணர்த்தும் இடைநிலை.

அதி. 45 - பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

அதாவது,

*“— கொண்டபே
ராற்றலுடையார்க்கு மாகா தளவின்றி
யேற்ற கருமஞ் செயல்.”* **(மூதுரை, 11)**

ஆதலின், ஐவகையும் அறுவகையுமான குற்றங்களைத் தன்கண் நீக்கிய அரசன், தன் ஆட்சியைக் குற்றமின்றிச் செவ்வையாக நடாத்துதற்கு, இயற்கை மதிநுட்பத்தோடு நூலறிவும் சூழ்ச்சித் திறனும் தூய வொழுக்கமு முடைய பெரியாரைத் தன் அமைச்சராகத் துணைக்கொள்ளுதல். அதிகார முறைமையும் இதனால் அறியப்படும்.

பரிமேலழகர் "பேரறிவுடையராவார் அரசர்க்கும் அங்கங்கட்கும் மானுடத் தெ-வக் குற்றங்கள் வாராமற் காத்தற்குரிய..... புரோகிதர்" என்று இங்கும் தம் ஆரியநஞ்சு நிறைந்த நெஞ்சைக் காட்டியுள்ளார்.

441. அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல்.

(இ-ரை.) அறன் அறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை - அறத்தின் இயல்பையறிந்து தன்னினும் மூத்த அறிவுடையாரது நட்பை; திறன் அறிந்து தேர்ந்து கொளல் - தரம் அறிந்து ஆ-ந்து பார்த்துத் தழுவிக் கொள்க.

அறத்தின் தன்மையை நூலாலன்றி உத்தியாலும் பட்டறிவாலும் அறிய வேண்டுதலின், 'அறனறிந்து' என்றார். மூத்தல் ஆண்டாலும் அறிவாலும் முதிர்தல். அறிவுடையார் அரச நயன்மையையும் (நீதியையும்) உலகியலையும் ஒருங்கே அறிந்தவர். திறனறிதல் தலை யிடை கடை யென்னுந் தரமறிதல்.

442. உற்றநோ– நீக்கி உறாஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.

(இ-ரை.) உற்ற நோ- நீக்கி - தெ-வத்தால் அல்லது மக்களால் நேர்ந்த துன்பங்களை முறைப்படி நீக்கி; உறாமை முன் காக்கும் பெற்றியார் - அத்தகையன பின்பு நேராவண்ணம் முன்னறிந்து காக்க வல்ல தன்மை யுடையாரை; பேணிக் கொளல் - அவர் மகிழ்வன செ-து அவர் துணையைப் போற்றிக் கொள்க.

தெ-வத்தால் வருந்துன்பங்கள் மழையின்மை, மிகுமழை, கடுங்காற்று, கொள்ளைநோ-, நிலநடுக்கம், கடல்கோள் முதலியன. அவை இறைவனை நோக்கிச் செ-யும் விழாக்களாலும் வேண்டுதல்களாலும் நோன்பினாலும் நீக்கப்படும். மக்களால் வருந்துன்பங்கள் பகைவர் செ-யும் போர், கள்வர் செ-யுங் களவு, கொள்ளைக்காரர் செ-யும் கொள்ளையடிப்பும் ஆறலைத் தலும், சுற்றத்தாரும் வினைசெ-வாரும் செ-யும் களவுங் கொடுமையும் முதலியன. அவை இன்சொல் (சாமம்), பிரிவினை (பேதம்), கொடை தண்டம் ஆகிய நால்வகை ஆம்புடையுள் (உபாயத்துள்) ஏற்ற ஒன்றால் அல்லது பலவற்றால் நீக்கப்படும். முற்காத்தலாவது, தெ-வத்தால்

வருபவற்றைத் தீக்குறிகளால் அறிந்து விழவு நோன்பு முதலிய சமந்தியால் (சாந்தியால்) தடுத்தலும், மக்களால் வருபவற்றை அவர் குணம், குறிப்பு (இங்கிதம்), தோற்றம் (ஆகாரம்), செயல், சொல் முதலியவற்றா லறிந்து நால் வகை ஆம்புடைகளுடன் ஒன்றால் தடுத்தலும் ஆம். குறிப்பு உறுப்பின் தொழில்; தோற்றம் உடம்பின் பார்வை வேறுபாடு. மகிழ்வன செ-தலாவது, முற்றூட்டும் பட்டமுமளித்தலும் கண்ணியமாக நடத்து தலும் கூறிய அறிவுரையைக் கடைப்பிடித்தலுமாம்.

"கடவுளரையுந் தக்கோரையும் நோக்கிச் செ-யுஞ் சாந்தி"

என்று சிறுதெ-வ வணக்கத்தையும்,

"ஆகவே, புரோகிதரையும்........ கூறியவா றாயிற்று"

என்று பிராமணப் பூசாரியரையும், பரிமேலழகர் இங்குக் குறித்திருப்பது தவறாம்.

தானம் என்னுஞ் சொல் தமிழேயாயினும், அது அறப்புறங்கட்குக் கொடுப்பதையே சிறப்பா-க் குறித்தலின் இங்கு விலக்கப்பட்டது. 'உறாஅமை' இசைநிறை யளபெடை.

443. அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்.

(இ-ரை.) பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொளல் - அறிவிலும் சூழ்வினையிலும் பெரியோரைப் போற்றித் தமக்குச் சுற்றமாகக் கொள்ளுதல்; அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிதே - அரசர் பெறக்கூடிய அரும்பேறுக ளெல்லா வற்றுள்ளும் அரியதாம்.

ஏகாரம் தேற்றம்.

444. தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை.

(இ-ரை.) தம்மின் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல் - அறிவு முதலியவற்றால் தம்மினும் பெரியவர் தமக்குத் துணைவராமாறு அவர்வழி நின்றொழுகுதல்; வன்மையுள் எல்லாம் தலை - அரசர்க்குரிய வலிமைகளெல்லாவற்றுள்ளுந் தலையானதாம்.

படை, அரண், பொருள், நட்பு முதலிய வலிமைகளால் நீக்கப்படாத தெ-வத் துன்பங்களை நீக்குதற்கும், அடையப்பெறாத வெற்றியை அடைதற்கும் உதவும் பெரியார் துணை அவ் வலிமைகளினுஞ் சிறந்தது என்பதாம்.

445. சூழ்வார்கண் ணாக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்.

(இ-ரை.) சூழ்வார் கண்ணாக ஒழுகலால் - மந்திரிமாரைக் கண்ணாகக் கொண்டு அரசியல் நடத்தலால்; மன்னவன் சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல் - அரசன் மந்திர வினைஞரை ஆரா-ந்து அவருட் சிறந்தவரைத் தனக்குத் துணையாகக் கொள்க.

அரசரெல்லார்க்கும் சூழ்வினைத்திறம் இன்மையானும், அத் திறமுள்ளவர்க்குப் பல்வேறு தொழிற்சுமை வந்தழுத்துதலானும், அரசர்க்கு இயல்பாகவுள்ள போர்த்திறம் சூழ்வினைத் திறத்தை மறைத்தலானும், மந்திரித் தொழிற்கென்றே பிறந்தவரும் அஃதொன்றையே தொழிலாகக் கொண்டவருமான மந்திரிமாரின்றிப் பொதுவாக எவ்வரசும் இனிது நடைபெறாமையின், அவரைக் கண்ணாகக் கூறினார். ஆரா-தலென்றது, திருக்குறள் போலும் முப்பால் அறநூல்களுள், அமைச்சியலிற் சொல்லப்படும் அமைச்சிலக்கணங்களை. மன்னவன் என்னும் குறுநில அரசன் பெயர் இங்குப் பெருநில வரசனையுங் குறித்து நின்றது.

446. தக்கா ரினத்தனா-த் தானொழுக வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்த தில்.

(இ-ரை.) தக்கார் இனத்தனா-த் தான் ஒழுக வல்லானை - தக்க அமைச்சரைச் சுற்றமாகவுடையனா-த் தானும் அறிந்தொழுக வல்ல அரசனை; செற்றார் செயக்கிடந்தது இல் - பகைத்தவர் செ-யக்கூடிய தீங்கு ஒன்றுமில்லை.

தக்கார் அமைச்சுத் தொழிலுக்குத் தகுதியுடையார். நட்புப்பிரித்தல், பகைபெருக்குதல், உட்பகை விளைத்தல், பொருதல், வஞ்சித்தல் முதலிய பல்வேறு வலக்காரங்களை (தந்திரங்களை)ப் பகைவர் கையாளினும், தகுந்த அமைச்சர் துணைகொண்டு தானும் அறிந்தொழுக வல்லானுக்கு ஒரு தீங்குஞ் செ-ய முடியா தென்பார், 'செற்றார் செயக்கிடந்த தில்' என்றார்.

447. இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர்.

(இ-ரை.) இடிக்கும் துணையாரை ஆள்வாரை - குற்றங் கண்ட விடத்து வன்மையா-க் கடிந்து கூறும் உண்மைத் துணையாளரைத் தமக்குச் சிறந்த வராகக் கொண்டொழுகும் அரசரை; கெடுக்குந் தகைமையவர் யாரே - கெடுக்குந் திறமையுடைய பகைவர் உலகத்தில் யார்தான்?

குற்றங்கள் அறங்கடையும் (பாவமும்) அரச நேர்பாடு (நீதி) அல்லன வும். உண்மைத் துணையாவது அக் குற்றமின்மையும் அரசன்கண் அன் புடைமையும். அத்தகையார் அரச நெறியினின்று நீங்கவிடாமையின். அவரைத் துணைக்கொண்டவர் ஒருவராலுங் கெடுக்கப்படார் என்பதாம். இடிக்குந்துணையார் என்பதற்கு நெருங்கிச் சொல்லுமளவினோர் என்று உரைக்கும் உரை சிறந்ததன்று.

448. இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்.

(இ-ரை.) இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன் - குற்றங் கண்டவிடத் துக் கடிந்துரைத்தற் குரியாரைத் தனக்குத் துணையாகக் கொள்ளாத காப்பாற்ற அரசன்; கெடுப்பார் இலானும் கெடும் - தன்னைக் கெடுக்கும் பகைவர் இல்லையாயினும் தானே கெடுவான்.

'இல்லாத ஏமரா' என்னும் பெயரெச்ச வடுக்கு கரணிய (காரண) கருமி(காரிய)ப் பொருளது. ஏ+மரு(வு) = ஏமரு. ஏமருதல் காப்புறுதல். உம்மை எதிர்மறை குறித்த வைத்துக்கொள்வுப் பொருளது. தானே கெடுதல், ஓட்டுநன் இல்லாத வண்டி யிழுக்குங் காளை நெறியல்லா நெறிச்சென்று பள்ளத்தில் விழுந்து கெடுவது போன்றது.

449. முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை.

(இ-ரை) முதல் இலார்க்கு ஊதியம் இல்லை - முதற்பொரு ளில்லாத வணிகர்க்கு அதனால் வரும் ஊதியமும் (இலாபமும்) இல்லை; மதலையாம் சார்பு இலார்க்கு நிலை இல்லை - அது போல, தம்மோடு சேர்ந்து தம் அரசை,

முட்டுக்கொடுத்துத் தாங்கும் துணையில்லாத அரசர்க்கு அதனால் ஏற்படும் நிலைபேறும் இல்லை.

ஊதியப் பேற்றிற்கு முதலீடு போல அரசு நிலைபேற்றிற்கு அமைச்சுத் துணை இன்றியமையாத தென்பதாம். இதில் வந்துள்ளது எடுத்துக்காட் டுவமை யணி. பொருளாக வந்த தொடர் ஒருமருங் குருவகம். ஆகவே, இணையணியாம்.

450. பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல்.

(இ-ரை.) நல்லார் தொடர்கை விடல் - அரசன் நற்குணச் செல்வரான பெரியாரொடு நட்பை விட்டுவிடுதல்; பல்லார் பகை கொளலின் பத்து அடுத்த தீமைத்தே - தான் ஒருவனாக நின்று பலரொடு பகை கொள்வதினும் பதின்மடங்கு தீமை விளைப்பதே.

ஒருவன் பகைவர் பலராயினும், அவரைப் பிரித்தல், ஒருவரோ டொருவரை மோதுவித்தல், சிலரைத் தனக்கு நட்பாக்கல் முதலிய வலக் காரங்களைக் கையாண்டு கேட்டிற்குத் தப்புதல் கூடும். ஆயின், நல்லார் தொடர்பை விடுபவரோ ஒருவகையாலும் தப்ப வழியின்மையின். இது அதனினும் மிகத் தீது என்பதாம். ஏகாரம் தேற்றம்.

அதி. 46 - சிற்றினஞ் சேராமை

அதாவது, சிறியோர் கூட்டத்தொடு கூடாமை. சிறியோராவார், கயவரும் ஐங்குற்றவாளியரும் (காமுகரும் கட்குடியரும் கவறாடுவோரும் கரவடரும் கொலைஞரும்) தன்னலக்காரரும் கல்வி நிரம்பாதவரும் உயர்ந்தோர் உண்டென்பதை இல்லையென மறுப்போருமாவர். சிறியோர் சேர்க்கையால் அறிவும் ஒழுக்கமும் திரிந்து இம்மையும் மறுமையுங் கெடுவதால், பெரியார் துணை இல்லாது போகுமென்பதையும், இருப்பினும் பயன்படாதென்பதை யும், உணர்த்தற்கு இது பெரியாரைத் துணைக்கோடல் என்பதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

451. சிற்றின மஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.

(இ-ரை.) பெருமை சிற்றினம் அஞ்சும் - பெரியோர் சிறியோர் கூட்டத்திற்கு அஞ்சுவர்; சிறுமைதான் சுற்றமாச் சூழ்ந்துவிடும் - சிறியோரோ அக் கூட்டத்தைக் கண்டவுடன் அதைத் தமக்குச் சுற்றமாக எண்ணித் தழுவிக் கொள்வர்.

சிறியோர் சேர்க்கையால் தம் அறிவும் ஒழுக்கமும் கெடுவதும் அதனால் இருமையுந் துன்பம் நேர்வதும் நோக்கி, பெரியோர் அதனின்று விலகித் தம்மை முற்படக் காத்துக்கொள்வர். அஞ்சுதல் அஞ்சிவிலகுதல். "இனத்தை இனம் தழுவும்", "இனம் இனத்தோடே." ஆதலால் சிறியோரொடு சிறியோர் சேர்ந்துகொள்வர். பண்பியின் தொழில் பண்பின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. சுற்றியிருப்பது சுற்றம். சூழ்தல் அச் சுற்றத்திற்கு இனமாக வளைதல்.

452. ***நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க்***
கினத்தியல்ப தாகு மறிவு.

(இ-ரை.) நீர் நிலத்து இயல்பான் திரிந்து அற்று ஆகும் - நீரானது தான் சேர்ந்த நிலத்தின் வகையினால் தன் தன்மை வேறுபட்டு அந் நிலத்தின் தன்மையதாம்; மாந்தர்க்கு அறிவு இனத்து இயல்பு அது ஆகும் - அதுபோல, மாந்தரது அறிவும் அவர் சேர்ந்த இனத்தின் வகையால் தன் தன்மை வேறு பட்டு அவ் வினத்தின் தன்மையதாம்.

இனி, மாந்தர்க்கு இனத்தியல்பதாகும் அறிவு நிலத்தியல்பால் நீர் திரிந்தற்றாகும் என ஒரே தொடராக்கினும் அமையும். இப் பொருள்கோட்கு, 'அறிவு' எழுவா-; 'அற்றாகும்' பயனிலை. இரண்டாம் 'ஆகும்' பெயரெச்சம். அணி உவமை.

இரு தொடராக அல்லது சொல்லியமாக (வாக்கியமாக)க் கொள்ளின் எடுத்துக்காட்டுவமை. மழைபெ-யுமுன் வானத்தின்கண் நின்றநிலையில் தன்னியல்பிலிருந்த நீர், நிலத்தொடு சேர்ந்தவிடத்துத் தன் நிறமும் சுவையும் மணமும் ஆற்றலும் நிலத்திற்கேற்ப வேறுபட்டாற்போல், மாந்தன் அறிவும் அவன் தனித்து நின்றவழித் தன்னியல்பிலிருந்து, ஓர் இனத்தொடு கூடியவழி அவ் வினத்திற்கேற்ப நோக்குந் தன்மையும் வேறுபடும் என்பதாம். அன்னது - அற்று (அன்+து); "மலரோடு (பூவோடு) சேர்ந்த நாரும் மணம்பெறும்" என்பது

நல்லினத்தோடு சேர்வதன் விளைவையும், "பன்றியொடு சேர்ந்த கன்றும் பவ்வீ தின்னும்" என்பது தீயினத்தோடு சேர்வதன் விளைவையும் நுவலாது நுவலுதல் காண்க. நுவலுதல் நுணித்துச் சொல்லுதல்.

453. மனத்தானா மாந்தர்க் குணர்ச்சி யினத்தானா
மின்னா னெனப்படுஞ் சொல்.

(இ-ரை) மாந்தர்க்கு உணர்ச்சி மனத்தான் ஆம் - மாந்தர்க்கு இயற்கை யாகிய அறிவு அவரவர் மனம் கரணியமாக உண்டாகும்; இன்னான் எனப் படும் சொல் இனத்தான் ஆம் - ஆயின், இவன் இத்தன்மைய னென்று பிறரால் சிறப்பாகச் சுட்டிச் சொல்லப்படுஞ் சொல் இனம் கரணியமாக உண்டாகும்.

கரணம் கருவி, இயல்பாக ஒரே தன்மையிலுள்ள மழைநீர் நன் னீரென்றும் உவர்நீரென்றும் வேறுபடுத்திச் சொல்லப்படுவதற்கு, அது சேர்ந் துள்ள நிலமே கரணியமாவதுபோல், இயல்பாக ஒரே தன்மையரான மாந் தரும் நல்லவரென்றும் தீயவரென்றும் வேறுபடுத்திச் சொல்லப்படுவதற்கு, அவர் சேர்ந்த இனமே கரணியமென்பது கருத்து.

454. மனத்து ளதுபோலக் காட்டி யொருவற்
கினத்துள தாகு மறிவு.

(இ-ரை.) அறிவு - மேற்கூறிய சிறப்பறிவு; ஒருவற்கு மனத்து உளது போலக் காட்டி - ஒருவனுக்கு அவன் மனத்தின்கண்ணே யுளதாவதுபோல் தன்னைத் தோற்றுவித்து; இனத்து உளது ஆகும் - உண்மையில் அவன் சேர்ந்த இனத்தின்கண்ணே உண்டாவதாம்.

மனத்துண்டாவது போலத் தோன்றுதல் வெளித்தோற்றமேயன்றி உண்மையானதன் றென்பதைக் குறிக்கக் 'காட்டி' என்றார். அதனையும் இறந்த காலத்திற் குறித்தது அது அங்ஙனந் தோன்றியது ஆரா-ந்து பார்க்குமுன் என்பதை உணர்த்தற்கே. ஒருவர் எவ்வினத்தொடுங் கூடாமல் தனி வாழ்க்கையே மேற்கொண்டிருப்பினும், அவர் நல்லவர் அல்லது கெட்டவர் என்று சொல்லப்படுவதற்கு, ஏற்கெனவே பிள்ளைப்பருவத்திலிருந்து பெற் றோரும் உற்றோரும் மற்றோருமாகப் பற்பலர் தம் சொல்லாலுஞ் செயலாலும் அவர் உணர்வைச் சிறிதுசிறிதாக மாற்றியிருப்பதே கரணியம் என அறிக.

455. மனந்தூ—மை செ—வினை தூ—மை யிரண்டு
மினந்தூ—மை தூவா வரும்.

(இ-ரை.) மனம் தூ-மை செ-வினை தூ-மை இரண்டும் - ஒருவனை நல்லவனென்று சொல்லுதற் கேதுவான உளத்தூ-மையும் செயல் தூ-மையும் ஆகிய இரண்டும்; இனம் தூ-மை தூவா வரும் - இனத்தூ-மையைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு தோன்றும்.

மனத்தூ-மையாவது தனக்குத் தீதென்று தோன்றுவதைப் பிறர்க்குச் செ-யாமைக்கும், நன்றென்று கண்டதை அவர்க்குச் செ-தற்கும், ஏதுவான அறப்பான்மை, அல்லது அன்புநிலை. மனத்தூ-மையால் வினைத்தூ-மையுந் தானாக அமையுமேனும், பட்டறிவில்லாதவர்க்கு வினைசெ-யும் முறை தெரியாமையின், அவரை அதிற் பயிற்றுவதற்கும் இனத்தூ-மை வேண்டியதாயிற்று, இருதலைப்பட்ட மனத்தையும் வினையையுங் குறிக்கவே இடைப்பட்ட சொல்லும் அடங்கிற்று. இனி, மனத்தைப் பொறியாகக் கொண்டு, வினை என்பது முக்கரண வினை என்று கூறினும் பொருந்தும். 'செ-வினை' என்பது செ-யும் வினையெல்லாம் என்று பொருள்பட நின்றது. ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகையாக வந்து வலிமிக்குப் புணர வேண்டிய தொடர்கள், இன்னோசைபற்றி எழுவா-த் தொடராக மாறி மெலிமிக்கும் இயல்பாகப் புணர்ந்தும் நின்றன.

456. மனந்தூயார்க் கெச்சநன் றாகு மினந்தூயார்க்
கில்லைநன் றாகா வினை.

(இ-ரை.) மனம் தூயார்க்கு எச்சம் நன்று ஆகும் - தூய மனத்தார்க்கு நன்மக்கட் பேறு உண்டாகும்; இனம் தூயார்க்கு நன்று ஆகா வினை இல்லை - தூய இனத்தையுடையார்க்கு எல்லா வினையும் கைகூடும்.

பெற்றோரைப்போற் பிள்ளைகளிருப்பதே பெரும்பான்மையாதலால் 'எச்ச நன்றாகும்' என்றும், நல்லினத்தோ டெண்ணிச் செ-யும் வினை நன்றா-முடியுமாதலால் 'இல்லை நன்றாகா வினை' என்றும் கூறினார்.

இங்கு 'எச்சம்' என்பதற்குப் புகழ் என்றும் உரைகொள்வர், அடுத்த குறள் "இனநலம் எல்லாப் புகழுந் தரும்" என்று கூறுவதால், அவ் வுரை பொருந்துவதன்றாம்.

**457. மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல
மெல்லாப் புகழுந் தரும்.**

(இ-ரை.) மன் உயிர்க்கு மனநலம் ஆக்கம் - மாந்தருக்கு மன நன்மை ஒரு செல்வமாம்; இனநலம் எல்லாப் புகழும் தரும் - இன நன்மை எல்லா வகையிலும் புகழை உண்டாக்கும்.

மன் என்னும் சொல் மன்பதை என்பதிற்போல் மாந்தனைக் குறித்தது. இச் சொல்லின் வரலாறு முன்னரே கூறப்பட்டது. "மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தறன்" (குறள். 34) என்றும், "அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை" (குறள். 22) என்றும் முன்னரே கூறியிருத்தலால், "மனநல மன்னுயிர்க் காக்கம்" என்றும், இனநல முடையார்க்குப் புகழ்க்கேதுவான செயலெல்லாம் வெற்றியா-முடிதலின் 'எல்லாப் புகழுந் தரும்' என்றும் கூறினார். இதனாலும் இரு வகைத் தூ-மையின் பயன்களும் கூறப்பட்டன.

**458. மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க்
கினநல மேமாப் புடைத்து.**

(இ-ரை.) மனநலம் நன்கு உடையராயினும் - மனநன்மையை இயற்கையாகவே மிகுதியாக வுடையராயினும்; சான்றோர்க்கு இனநலம் ஏமாப்பு உடைத்து - அறிவு நிறைந்தோர்க்கு இனநன்மை அரணாகுந் தன்மையுடையது.

மனநலம் பிறப்பிலேயே அமையினும் அது முன்னோரிடமிருந்து பெற்ற மரபுரிமையா யிருக்கலா மாதலால், அதுவும் ஒருவகையில் இனநலத் தால் அமைவதே. இயற்கையான மனநலத்தையும் இனநலம் வளர்த்து உறுதிப்படுத்துவதால், அதற்கு 'ஏமாப்புடைத்து' என்றார். உம்மை இயற்கை மனநலத்தின் அருமையை உணர்த்திற்று. இது மறுதலைக் கொள்கையை ஒருமருங்கு தழுவியதாகும்.

'நன்கு' என்பதற்கு 'நல்வினையால்' என்று பொருள்கொண்டார் பரிமேலழகர். அது பொருந்துமேனும் அதுவே திட்டமான ஆசிரியர் கருத் தென்பதற்குக் குறளில் ஒரு குறிப்புமில்லை. அதுவே அவர் கருத்தாயின், மனநல நல்வினைப் பேறாயினும் என்றோ, மனநல மூழான் மருவினும் என்றோ யாத்திருப்பர். எனினும் மரபுரிமைப் பேறாகவோ நல்வினைப் பேறாகவோ திருவருட் பேறாகவோ அவர் கொண்டிருக்கலாமென்று கருத இடமுண்டு.

459. மனநலத்தி னாகு மறுமைமற் றஃது
மினநலத்தி னேமாப் புடைத்து.

(இ-ரை.) மனநலத்தின் மறுமை ஆகும் - ஒருவனுக்கு மனநன்மை யால் மறுமையின்பம் உண்டாகும்; அஃதும் இனநலத்தின் ஏமாப்பு உடைத்து - அதுவும் இனநன்மையால் வலியுறுதலை யுடையதாம்.

மேல் அரிதா- நிகழ்வதாக ஒப்புக்கொண்ட மனநலத்தின் பயனைக் கூறியவர், அதற்கும் இனநலம் துணை செ-யும் எனத் தம் கொள்கையையும் விட்டுக்கொடாது நின்றார். ஏதேனுமொரு சமையத்துக் காமவெகுளி மயக்கங்களால் மனநலங் குன்றினும் அதை உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல இனநலம் உடனே திருத்துமென்பது கருத்து. 'மற்று' அசைநிலை. மனநலம் மட்டுமன்றி அதன் மறுமைப்பயனும் என்று பொருள்படுதலால், உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்சம். இவ் வைந்து குறளாலும், சிற்றினஞ் சேர்தலின் தீமை நல்லினஞ் சேர்தலின் நன்மையாகிய எதிர்மறை முகத்தாற் கூறப்பட்டது.

460. நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தி
னல்லற் படுப்பதூஉ மில்.

(இ-ரை.) நல் இனத்தின் ஊங்குத் துணையும் இல்லை - ஒருவனுக்கு நல்லினத்தினுஞ் சிறந்த துணையுமில்லை; தீ இனத்தின் (ஊங்கு) அல்லல் படுப்பதும் இல் - தீயினத்தினும் மிகுதியாகத் துன்புறுத்துவதும் இல்லை.

நல்வழியிற் செலுத்தி இன்புறச் செ-வதால் நல்லினத்தைத் துணை யென்றும், தீய வழியிற் போக்கித் துன்புறச் செ-வதால் தீயினத்தைப் பகை யென்றும் கூறினார். அல்லற்படுத்துவது பகையே. ஐந்தனுருபுகள் தமக்குரிய உறழ்பொருளின்கண் வந்தன. உம்மை பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. 'படுப் பதூஉம்' இன்னிசை யளபெடை.

அதி. 47 - தெரிந்து செயல்வகை

அதாவது, அரசன் தான் செ-யும் வினைகளை ஆரா-ந்து செ-யுந் திறம். அது பெரியாரைத் துணைக்கொண்டு சிற்றினஞ் சேராதும் செ-யப் படுவதாகலின், அவற்றின் பின் வைக்கப்பட்டது.

461. அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு
மூதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்.

(இ-ரை.) அழிவதும் - வினை மேற்கொள்ளும்போது அதனால் அழி வதையும்; ஆவதும் - அழிந்தாற்பின் ஆவதையும்; ஆகி வழிபயக்கும் ஊதி யமும் - வினை முடிந்தபின் தொடர்ந்து வரும் ஊதியத்தையும்; சூழ்ந்து செயல் - ஒப்புநோக்கி ஆரா-ந்து தக்கதாயின் செ-க, தகாததாயின் விட்டு விடுக.

தக்கதாவது, அற்றைச் செலவினும் வரவுமிக்குப் பிற்றை வரவுமுள் ளது; அல்லது அற்றை வரவு செலவொத்துப் பிற்றை வரவுள்ளது; அல்லது அற்றை வரவினுஞ் செலவு மிக்குப் பிற்றைப் பெருவரவுள்ளது; அல்லது பிற்றை வரவின்றி அற்றைச் செலவினும் வரவுமிக்கிருப்பது. தகாததாவது பிற்றை வரவின்றி அற்றை வரவு செலவொத்தோ வரவினுஞ் செலவு மிக்கோ இருப்பது; அல்லது அற்றை வரவினுஞ் செலவுமிக்குப் பிற்றைச் சிறுவரவுள்ளது. 'அழிவதூஉம்', 'ஆவதூஉம்' இன்னிசை யளபெடைகள்.

462. தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செ—வார்க்
கரும்பொருள் யாதொன்று மில்.

(இ-ரை.) தெரிந்த இனத்தொடு தேர்ந்து எண்ணிச் செ-வார்க்கு - தாம் தெரிந்தெடுத்த சூழ்ச்சித் துணையினத்தோடு கூடிச் செ-யத்தகும் வினையை ஆரா-ந்து பின் தாமும் தனிப்பட எண்ணிச் செ-யவல்ல அரசர்க்கு; அரும்பொருள் யாது ஒன்றும் இல் - முடித்தற்கரிய வினை எதுவும் இல்லை.

'தெரிந்த இனம்' என்பது வினைகளையெல்லாஞ் செ-யுந் திறமறிந்த இனம் என்றுமாம். வினையாவன போரும் நால்வகை ஆம்புடைகளைப் பயன்படுத்துமாறும் சந்து செ-தலும் பிறவுமாம். வெற்றிக்கேற்ற கருவிகளும் வழிகளும் குறைவின்றிக் கையாளப் பெறுதலால், அரிய வினைகளும் எளி தாகக் கைகூடப் பெறுவர் என்பதாம்.

463. ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செ—வினை
யூக்கா ரறிவுடை யார்.

(இ-ரை.) ஆக்கம் கருதி முதல் இழக்கும் செ-வினை - உறுதியற்ற எதிர்கால வூதியத்தை நோக்கி இருப்பிலுள்ள முதலையும் இழத்தற் கேது வான முயற்சியை; அறிவு உடையார் ஊக்கார் - அறிவுடையோர் மேற் கொள்ளார்.

ஊதியத்தையன்றி முதலையும் இழக்கும் செ-வினை, வலியும் காலமும் இடமுமறியாது பிறன் நாட்டைக் கைப்பற்றச் சென்று தன் நாட்டையும் இழத்தல்

போல்வது. 'செ-வினை' செ-தறிந்த வினை அல்லது செ-யத் தொடங்கிய வினை. பின்னைப் பொருட்கு ஊக்குதல் மேலுஞ் செ-யத்துணிதல். எச்சவும்மை செ-யுளால் தொக்கது.

464. தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்னு
மேதப்பா டஞ்சு பவர்.

(இ-ரை.) இளிவு என்னும் ஏதப்பாடு அஞ்சுபவர் - தமக்கு இழிவு என்னும் குற்றம் உண்டாதற்கு அஞ்சும் மானியர்; தெளிவு இலதனைத் தொடங்கார்- வெற்றியாகும் என்னும் உறுதியில்லாத வினையைச் செ-யத் தொடங்கார்.

தொடங்கின் இடையில் மடங்கவும் தோல்வியடையவும் நேருமாத லின் 'தொடங்கார்' என்றார். இழிவு தோல்வியடைந்து கெடுவதுடன் உலகோர் கூறும் பழியால் நேர்வது.

465. வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு.

(இ-ரை.) வகை அறச் சூழாது எழுதல் - அரசன் தன் பகைவரை வெல்லுதற்கேற்ற வழிகளை யெல்லாம் தீர எண்ணாது, அரைகுறையா-எண்ணிய வளவில் அவர்மேற் படையெடுத்துச் செல்லுதல்; பகைவரைப் பாத்திப்படுப்பது ஓர் ஆறு - அவரைப் பாதுகாப்பான நிலைமையி லிருத்தி மேலும் வலியுறச் செ-வதொரு நெறியாம்.

வெல்வதற்கேற்ற வழிகளாவன: வலியிடங் காலம் முதலியவற்றொடு பொருந்த வெட்சி தும்பை யுழிஞை யென்னும் மூவகைப் போர்முறைகளும், படைவகுப்பு வகைகளும், தாக்குங் காலமும், பகைவர் எதிர்த்துப் பொரினும் தற்காத்து நிற்பினும் தான் செ-ய வேண்டிய வினைகளும் கையாளும் வலக்காரங்களும், படைத்தலைவர் தொடரும் வரிசையும், வெற்றியால் விளையும் பயனும் முதலாயின. இவற்றுள் ஒன்று குறையினும் வினை கெடுமாதலின், வகையறச் சூழ்தல் வேண்டுமென்றார்.

'பாத்திப்படுப்பது' என்பது குறிப்புருவகம். வினைத்திறங்களையெல் லாம் முற்றவெண்ணாது சென்று பொருது தோல்வியுறுவது பகைவரை வலுப்படுத்தவே செ-யுமாதலால், அது மேற்கொண்டு செழித்து வளர

முடியாதவாறு அடர்ந்திருக்கும் நாற்றுகளைப் பறித்துப் பாத்தியுள் இடை விட்டு நட்டு, நன்றா- வளரச் செ-தலை யொக்கும் என்றார்.

466. செ—தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செ—தக்க செ—யாமை யானுங் கெடும்.

(இ-ரை.) செ-தக்க அல்ல செயக்கெடும் - அரசன் தன் வினைக்குச் செ-யத் தகாதனவற்றைச் செ-யின் கெடுவான்; செ-தக்க செ-யாமை யானும் கெடும் - இனி, அதற்குச் செ-ய வேண்டியவற்றைச் செ-யாமை யானுங் கெடுவான்.

செ-யத்தகாதன வாவன: ஆகா வினையும் பயனில் வினையும் சிறுபயன் வினையும் தெளிவில் வினையும் துயர்தரு வினையும் கெடுதல் வினையுமாம். செ-யத்தக்கன இவற்றின் மறுதலையாம். இவ் விருவகை வினைகளையும் முறையே செ-தல் செ-யாமையால், அறிவு ஆண்மை படை அரண் பொருள் ஆகிய ஐவகை ஆற்றல்களுள் இறுதி மூன்றும் ஒடுங்கிப் பகைவர்க் கெளியனாவ னாதலால், இரண்டுங் கேட்டிற்கேதுவாம். செ-யத் தக்க என்பது செ-தக்க எனக் குறைந்து நின்றது. இனி,

"பெருஞ்செ– யாடவர்" (நெடுநல். 171)

என்பதிற்போலச் செ- என்பது செ-கை என்று பொருள்படும் தொழிற்பெயர் என்றுமாம்.

467. எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு.

(இ-ரை.) கருமம் எண்ணித் துணிக - செ-யத்தக்க வினையையும் வெற்றியாக முடிக்கும் வழிவகைகளை ஆரா-ந்து தொடங்குக; துணிந்தபின் எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு - தொடங்கியபின் எண்ணுவோ மென்று கடத்திவைப்பது குற்றமாம்.

துணிதல் தீர்மானித்துத் தொடங்குதல். அரசர்க்குரிய தொழில்கள் ஆறு. அவையாவன:

"ஓதல் பொருதல் உலகு புரத்தல்
ஈதல் வேட்டல் படைபயிறல் அறுதொழில்." (பிங். 5: 42)

"ஓதலே வேட்ட லீத லுலகோம்பல் படைப யிற்றல்
மேதகு போர்செ– தீட்டல் வேந்தர்செ– தொழில்க ளாறே." (சூடா. 12: 52)

இவற்றுள் வேட்டல் என்பது வேட்டையாடல். பிற்காலத்தில் ஆரியர் இதற்கு வேள்வி செ-தல் என்று பொருள் கூறிவிட்டனர். அரசர் தொழில் ஆறாயிருக்கவும்,

"ஐவகை மரபின் அரசர் பக்கமும்" (புறத். 20)

என்று தொல்காப்பியங் கூறுவது ஆராயத்தக்கது. அறுதொழில்களுள் எதைத் தொல்காப்பியர் நீக்கினார் என்பது திட்டமா-த் தெரியவில்லை. ஆயின், இளம்பூரணரும் நச்சினார்க்கினியரும் அரசர்க்குச் சிறப்பாகவுரிய போர்த் தொழிலை நீக்கி உரைவரைந்துள்ளனர். "நுண்ணிய கருமமும் எண்ணித் துணிக" என்று ஔவையார் கூறியதுபோல், எல்லா வினைகளையும் எண்ணியே செ-யவேண்டுமாயினும், மிகுதியாக எண்ணுவதைவேண்டுவது போர் வினையே. அதனால் வாழ்வுஞ் சாவும் நேர்தலின், இயன்றவரை அதனை விலக்கி இன்றியமையாத விடத்தே அதை மேற்கொள்ளுமாறு நால்வகை ஆம்புடைகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. வலிய பகைவன் தாக்கவரின் கொடை அல்லது திறையாலும்; ஒத்த பகைவன் வரின் இன்சொல், பிரிப்பு, கொடை என்னும் மூன்றனுள் ஒன்றாலும் போரை விலக்கி, எளிய பகைவனாயின் போரால் ஒறுத்தல் வேண்டுமென்பது பொதுவான கருத்து. துணைவலி சேர்வதால் எளியவன் வலியவனாவதும், அது தீர்வதால் வலியவன் எளியனாவதும் இயல்பு. பகைவர் பலராயின் பிரிப்பு ஒன்றே கையாளத்தக்க சிறந்தவழியாம். வலிய பகைவனையும் ஒத்த பகைவனையும் மகட் கொடையாலும் நட்பாக்கலாம். இவை யெல்லாவற்றையும் போர் தொடங்கு முன்னரே எண்ணவேண்டு மென்பதும். தொடங்கியபின் எண்ணுவது குதிரை களவுபோனபின் கொட்டகையைப் பூட்டுவதும் வாசல் நிலையில் முட்டி விட்டு வணங்கிக் குனிவதும் போன்ற குற்றமாகு மென்றும், இங்குக் கூறப் பட்டன. 'கருமம்' தென்சொல்லே, இதன் விளக்கத்தைப் பின்னிணைப்பிற் காண்க.

468. ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று போற்றினும் பொத்துப் படும்.

(இ-ரை.) ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் - தக்க வழியாற் கருமத்தை முயலாத முயற்சி; பலர் நின்று போற்றினும் பொத்துப்படும் - பின்பு பலர் துணைநின்று கருமங்கெடாமற் காப்பினும் கெட்டுப் போகும்.

தக்கவழியால் முயலுவதாவது, இன்சொல்லை நேர்மையாளன், ஆண்மையில்லாதவன், முதுகிழவன், உலக வுவர்ப்புற்றோன் முதலி யோரிடத்தும் பொருட்கொடையைப் பொருளாசைக்காரனிடத்தும், மகட் கொடையைக் காமுகனிடத்தும், பிரிப்பைத் தன்னொடு பொருந்தாதவ னிடத்தும், தண்டித்தலைக் கயவனான எளியவனிடத்தும் பயன்படுத்துதல். பொத்துப்படுதல் துளைவிழுதல் அல்லது ஓட்டையாதல். அது இங்கு அணிவகைப்பொருளிற் கருமக்கேட்டைக் குறித்தது. வருந்திச் செ-யும் முயற்சி வருத்தம் எனப்பட்டது தொழிலாகுபெயர்.

இனி, வலிய படைக்கலங்களும் தகுந்த தலைவனும் நல் வானிலையும் (weather) நிலநலமும் உணவு நிறைவும், அவ்வப்போது இடமும் வினையும் மாறும் பயிற்சியும் போர்வலக்காரமும் இன்றிக் குருட்டுத்தனமாக மிகப் பாடுபட்டுப் போர்செ-யும் படை எவ்வளவு பெரிதாயினும், வெற்றியின்றி மடியும் என்றுமாம்.

469. நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிந் தாற்றாக் கடை.

(இ-ரை.) அவர் அவர் பண்பு அறிந்து ஆற்றாக்கடை - அவரவர் சிறப்புக் குணங்களை ஆரா-ந்தறிந்து அவற்றிற் கேற்பச் செ-யாவிடின்; நன்று ஆற்றலுள்ளும் தவறு உண்டு - வேற்றரசரிடத்து நல்ல ஆம்புடை களைக் கையாளுமிடத்தும் குற்றமுண்டாம்.

இன்சொல்லுங் கொடையும், ஏதும் வருத்தத்திற்கும் இழப்பிற்கும் இடமின்றி, எல்லார்க்கும் ஏற்றதும் இன்பந்தருவதுமா யிருத்தலின், நல்லாம்புடைகளாம். அவற்றை அவரவர் பண்பறிந் தாற்றாமையாவது, அவற்றிற்கு உரியா ரல்லாதாரிடத்துக் கையாளுதல். ‘தவறு’ அவ் வினை முடியாமை அல்லது முடிந்தும் பயனின்மை.

470. எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு.

(இ-ரை.) தம்மொடு கொள்ளாத உலகு கொள்ளாது - அரசர் தம் வினை செ-தற்கண், தம் நிலைமையொடு பொருந்தாத ஆம்புடைகளை வேற்றரச ரிடத்துக் கையாளுவாராயின், உயர்ந்தோர் அவற்றை நல்லன வென்று ஒப்புக் கொள்ளார்; எள்ளாத எண்ணிச் செயல் வேண்டும் - ஆதலால், அவ் வுயர்ந் தோர் இழிவென்று கருதாதவற்றை எண்ணியறிந்து செ-தல் வேண்டும்.

தம் நிலைமையொடு பொருந்தாத ஆம்புடைகளைச் செ-தலாவது, தாம் வலியாராயிருந்தும் மெலியார் கையாளவேண்டிய இன்சொல் கொடை பிரிப்பைக் கையாளுதலும், மெலியாராயிருந்தும் வலியார் கையாள வேண்டிய தண்டனையைக் கையாளுதலுமாம். இவ் விரண்டும் அரசியலறிவிலார் செயலாத லின், உலகு கொள்ளாதென்றார். 'தம்' என்பது ஆகுபொருளது. எள்ளாதன செ-தலாவது இயன்றவரை தமக்கு இழிவும் இழப்பும் முயற்சியு மில்லாதவற்றைச் செ-தல். முந்தின குறளிரண்டும் ஆம்புடை செயப்படுவார் திறத்தையும், இது அதனைச் செ-வார் திறத்தையும்பற்றியன. 'உலகு' வரையறுத்த இடவாகு பெயர்.

அதி. 48 - வலியறிதல்

அதாவது, ஆம்புடை நான்கனுள் தண்டமாகிய போரையே துணிந்த அரசன், வினைவலி முதலிய நால்வகை வலியையும் ஒப்புநோக்கி அளந் தறிதல். அதிகார முறையும் இதனால் விளங்கும்.

471. வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்
துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல்.

(இ-ரை) வினைவலியும் - தான் செ-யத் துணிந்த வினைவலியையும்; தன் வலியும் - அதைச் செ-தற்கிருக்கும் தன் வலியையும்; மாற்றான் வலியும் - அதை எதிர்க்க வரும் பகைவன் வலியையும்; துணை வலியும் - இருவர்க்குந் துணையாக வருவார் வலியையும்; தூக்கிச் செயல் - ஆரா-ந்து பார்த்துத் தன்வலி மிகுமாயின் அவ் வினையைச் செ-க.

இந் நால்வகை வலியுள், வினைவலி படையெடுத்துச் செல்லுதலும் தாக்குதலும் அரண் முற்றுதலும் அதைப் பற்றுதலும் ஆகிய வினைகளாலும், ஏனை மூன்றும் ஐவகை யாற்றல்களாலும் அளந்தாராயப்படும். அதன் முடிபாகத் தன்வலி மிகுந்து தோன்றுமாயின் வினை செ-வதென்று தீர் மானிக்கப்படும். அஃதன்றிக் குறைந்து தோன்றுமாயின் தோல்வி யுறுதி யென்றும், ஒத்துத் தோன்றுமாயின் வெற்றி ஐயுறவான தென்றும், தெரிந்து வினை கைவிடப்படும்.

472. ஒல்வ தறிவ தறிந்ததன் கட்டங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாத தில்.

(இ-ரை.) ஒல்வது அறிவது அறிந்து - தம்மாற் செ-தற்கியலும் வினையையும் அதன் தொடர்பாக அறியவேண்டிய தெல்லாவற்றையும்

அறிந்து; அதன்கண் தங்கிச் செல்வார்க்கு - அம் முயற்சியில் உறுதியாக மனத்தை யூன்றிப் பகைமேற்செல்லும் அரசர்க்கு; செல்லாதது இல் - முடியாதது ஒன்றும் இல்லை.

'ஒல்வது' எனவே நால்வகை வலியும் அடங்குதலின், 'அறிவது' என்றது மேற்கொண்டு ஒற்றர் வாயிலாகப் பகைவர் நிலைமையைப்பற்றி அறியக் கூடிய புதுச் செ-திகளாகும். 'செல்லாததில்' எனவே வெற்றி உறுதி என்பதாம்.

473. உடைத்தம் வலியறியா ரூக்கத்தி னூக்கி
யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.

(இ-ரை.) தம் உடை வலி அறியார் - தம்முடைய உண்மையான வலி யளவைச் சரியாக அளந்தறியாது; ஊக்கத்தின் ஊக்கி - தம் மனவெழுச்சி மிகையால் தம்மினும் வலியாரொடு போர்செ-ய முயன்று; இடைக்கண் முரிந்தார் பலர் - அவர் தாக்குதலைப் பொறுக்கும் ஆற்றலின்றி இடையே கெட்டுப்போன அரசர் உலகத்திற் பலராவர்.

ஆறாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபாக வரும் உடைய என்னும் குறிப்புப் பெயரெச்சம், உடை என்று குறுகி முன்பின்னாக முறைமாறி நின்றது. இனி, இடம் மாற்றாது உள்ளவாறே கொண்டு (தாம்) உடைய தம் என்று பொருள் கொள்ளினுமாம். உடைய என்னும் குறிப்புப் பெயரெச்சம் ஒரு தொடர்ச் சொல்லின் நிலைமொழியாகவும் வரும் என்பதை, உடைய நம்பி. உடைய பிள்ளையார், உடைய வரசு என்னும் வழக்கு நோக்கி யறிக. 'முரிந்தார் பலர்' என்பது உலகத்தில் அறிவுடையார் சிலர் என்பதை உணர்த்தும். முரிதல் என்னுஞ் சொல் முறிதல் என்னும் வடிவுங் கொள்ளும்.

474. அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் றன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும்.

(இ-ரை.) அமைந்து ஆங்கு ஒழுகான் - வேற்றரசரோடு பொருந்தி அதற்கேற்ப நடந்துகொள்ளாமலும்; அளவு அறியான் - தன் வலியளவை அறியாமலும்; தன்னை வியந்தான் - தன்னை உயர்வாக மதித்து அவரொடு பகைகொண்ட வரசன்; விரைந்து கெடும் - விரைந்து கெடுவான்.

பகையின்றியே வேற்று நாட்டின்மேற் படையெடுத்துச் சென்று அதைக் கைப்பற்றுவது, அக்காலத்திற் புகழ்வினையாகவும் சிறந்த அரசன் கடமை யாகவும் கொள்ளப்பட்டதினால், ஓர் அரசன் தன் வலியறிந்து, அடுத்துள்ள நாட்டு அரசர் தன்னினும் வலியராயிருப்பின் அவரொடு நட்புக்கொள்ள

வேண்டும்; மெலியராயிருப்பின் அவர் துணைவலி யறிந்து பகை கொள்ளலாம். இவ் விரண்டும் செ-யாதவன் அமைதியா யிருந்தாலே கேடுண்டாம். அங்ஙனமிருக்க, தான் மெலியானாயிருந்தும் தன்வலி யறியாது வலியான் மேற் செல்லின் விரைந்து கெடுவான் என்பதாம். 'ஒழுகான்,' 'அறியான்' என்பன எதிர்மறை முற்றெச்சங்கள். 'வியத்தல்' அதன் விளைவான பகைத் தலைக் குறித்தது.

475. *பீலிபெ– சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ்*
சால மிகுத்துப் பெயின்.

(இ-ரை.) பீலிபெ- சாகாடும் அச்சு இறும் - வைக்கோலினும் நொ-ய மயில்தோகை யேற்றிய வண்டியும் அச்சு முறியும்; அப் பண்டம் சால மிகுத்துப் பெயின் – அப் பொருளை வண்டி தாங்கும் அளவிற்கு மிஞ்சி யேற்றின்.

மயில்தோகையும் அளவுக்குமிஞ்சி வண்டியி லேற்றின் அச்சொடியும் என்பது, பகைவர் தனித்தனி மிகச் சிறியாராயினும் மிகப் பலர் ஒன்றுகூடின், தனிப்பட்ட பகைவன் எவ்வளவு வலியவனாயினும் அவனை வென்று விடுவர் என்னும் பொருள்பட நிற்றலால், பிறிதுமொழிதல் என்னும் அணி யாம். இது நுவலா நுவற்சியென்றும் ஒட்டு என்றுஞ் சொல்லப்படும். பகைவர் சிறியராயினும் மிகப் பலரை ஒருங்கே பகைக்கக் கூடாதென்பதும், பகைவர் வலியைத் தனித்தனி அறியாது தொகுத்தறிதல் வேண்டுமென்பதும், இதனாற் கூறப்பட்டன. உம்மை இழிவுசிறப்பு. சாகாடு என்பது சகடம் என்னும் சொல்லின் பல்வடிவுகளுள் ஒன்றாம். இதுவுந் தென்சொல்லே. 'இறும்' என் னும் சினைவினை முதல்மேல் நின்றது, 'காலொடிந்தான்' என்பதில் 'ஒடிந் தான்' என்பது போல. 'சாலமிகுத்து' மீமிசைச்சொல்.

476. *நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கி*
னுயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்.

(இ-ரை.) நுனிக் கொம்பர் ஏறினார் அஃது இறந்து ஊக்கின் - ஒரு மரத் தின் உச்சிக் கிளையில் ஏறிநின்றவர் தம் ஊக்கத்தினால் அதன் மேலும் ஏற முயல்வாராயின்; உயிர்க்கு இறுதி ஆகிவிடும் - அம் முயற்சியால் அவர் உயிர்க்கு முடிவு நேர்ந்துவிடும்.

நுனிக்கொம்பர் என்றது உச்சாணிக் கொம்பை. 'நுனி' இங்கு மரத்தின் நுனி; கிளையின் நுனியன்று . தாழ்ந்த கிளைநுனியாயின் ஒருவர் சாவிற்குத் தப்பலாம். உச்சிக் கிளையினின்று விழுந்தவர் தப்ப முடியாது. பகைமேற்

சென்று முற்றுகையிட்டவன் பல அரண்களைக் கடந்து தான் செல்லுமளவு சென்றதோடமையாது, மேலும் புகுந்து கைப்பற்றற்கரிய உள்ளரணை யடைவா னாயின், அவன் கொலையுண்டிறப்பது திண்ணம் என்னும் பொருள் தோன்ற நின்றமையின், இதுவும் பிறிதுமொழித லணியாம். 'அர்' ஓர் இலக்கியச் சொல் வளர்ச்சியீறு. வினைவலி யறியாமையின் தீங்கு இங்குக் கூறப்பட்டது.

477. ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள்
போற்றி வழங்கும் நெறி.

(இ-ரை) ஆற்றின் அளவு அறிந்து ஈக - ஈகை நெறிப்படி தன் செல்வத்தின் அளவறிந்து அதற்குத் தக்கவாறு அளவாக ஈக; அது பொருள் போற்றி வழங்கும் நெறி - அதுவே செல்வத்தைப் பேணிக்காத்து ஈந்தொழு கும் வழியாம்.

மேல் 'ஈகை' என்றும் (382), 'வகுத்தலும்' (384) என்றும் 'கொடை' (390) என்றும், சொல்லப்பட்ட ஈகை வகைகட்குச் செலவிடவேண்டிய பொருளளவு இங்குக் கூறப்பட்டது. "வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல்" (திரிகடுகம், 21) என்பதால், அரசன் தன் மொத்த வருமானத்தில் அரைப்பகுதியை ஆட்சிச் செலவிற்கும், காற்பகுதியை எதிர்பாராவாறு இயற்கையாகவும் செயற்கை யாகவும் நிகழக்கூடிய இடர் வந்தவிடத்து அதை நீக்கும் ஏமவைப்பிற்கும் ஒதுக்கி, எஞ்சிய காற்பகுதியை ஈகைக்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்பது பெறப்படும். இங்ஙனஞ் செ-யின், செலவிடும் பொருளின் அளவீட்டினாலும் செ-யும் அறத்தின் பயனாலும் செல்வம் பேணிக்காக்கப்படு மாதலின், அதைப் 'பொருள் போற்றி வழங்கு நெறி' என்றார். இங்ஙனமன்றி, வந்ததையெல்லாம் வழங்கிக் கொண்டிருப்பின், வித்துக்குற்றுண்பவன் போலும் வலியறியாது போர்க்குச் செல்வான்போலும் விரைந்து கெடுவான் என்பது கருத்து, "வளவ னாயினும் அளவறிந் தழித்துண்" (கொன்றை. 81) என்டது இங்குக் கவனிக்கத் தக்கது.

478. ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகா றகலாக் கடை.

(இ-ரை.) ஆகு ஆறு அளவு இட்டிது ஆயினும் - அரசர்க்குப் பொருள் வருவாயின் அளவு சிறிதாயினும்; போகு ஆறு அகலாக்கடை - செல்வாயின் அளவு அதினும் மிகாதவிடத்து; கேடு இல்லை - கெடுதல் இல்லை.

இது சிக்கனத்தின் நன்மையை எளிய கணக்கு முறையால் விளக்குவது. அளவு என்பது பின்னுங் கூட்டி யுரைக்கப்பட்டது. 'அகலாக்கடை' என்றத னால், வரவுஞ்செலவும் ஒத்திருப்பினுங் கேடில்லை யென்பதாம்.

ஒரு குளத்திற்குள் நீர்வந்து விழும் வா-க்காலினும் அதினின்று நீர் வெளியேறும் வா-க்கால் அகன்றிராவிடின் அக் குளநீர் குன்றாது என்பதே, பிறிதுமொழிதற் குறிப்புக்கொண்டது இக் குறட்பொருள்.

479. அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல வில்லாகித் தோன்றாக் கெடும்.

(இ-ரை.) அளவு அறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை - தன் செல்வத்தின் அளவறிந்து அதற்கேற்ப வாழாதவனின் வாழ்க்கையில்; உளபோல இல் ஆகித் தோன்றாக் கெடும் - அவன் பல்வகைப்பட்ட பொருள்களும் உள்ளன போலத் தோன்றி உண்மையில் இல்லாதனவா-ப் பின்பு அப் பொ-த் தோற்றமும் இல்லாது அழியும்.

அளவறிந்து வாழ்தலாவது, செலவை வரவிற்குச் சுருக்காவிடினும் அதற்கு ஒப்பவாவது செ-து ஈந்தும் நுகர்ந்தும் வாழ்தல். தொடக்கத்திற் கேடு வெளிப்பட்டுத் தோன்றாமையின் 'உளபோல இல்லாகி' என்றார்.

"முந்நூ றூர்த்தே தண்பறம்பு நன்னாடு
முந்நூ றூரும் பரிசிலர் பெற்றனர்
யாமும் பாரியு முளமே
குன்று முண்டுநீர் பாடினிர் செலினே" **(புறம். 110)**

என்பது ஒருவாறு இக் குறட்கு எடுத்துக்காட்டாம்.

480. உளவரை தூக்காத வொப்புர வாண்மை வளவரை வல்லைக் கெடும்.

(இ-ரை.) உளவரை தூக்காத ஒப்புரவு ஆண்மை - தனக்குள்ள ஈகை வலியளவை நோக்காது செ-யும் ஒப்புரவொழுகலால்; வளவரை வல்லைக் கெடும் - ஒருவனது செல்வத்தின் அளவு விரைந்து கெடும்.

ஈகை வலியளவெனினும் ஈயப்படும் பொருளளவெனினும் ஒன்றே.

"களங்கனி யன்ன கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்ப்
பாடின் பனுவற் பாண ரு-த்தெனக்
களிறில வாகிய புல்லரை நெடுவெளிற்
கான மஞ்ஞை கணனொடு சேப்ப
ஈகை யரிய விழையணி மகளிரொடு
சாயின் றென்ப ஆஅ- கோயில்" **(புறம். 127)**

என்பது இக் குறட்கு எடுத்துக்காட்டாம். ஆயினும்,

"ஒப்புரவி னால்வருங் கேடெனின் அஃதொருவன்
விற்றுக்கோட் டக்க துடைத்து", (220)

"சாதலின் இன்னாத தில்லை யினிததூஉம்
ஈத லியையாக் கடை" (230)

என்று ஆசிரியரும்,

"பாடுபெறு பரிசிலன் வாடினன் பெயர்தலென்
னாடிழந் ததனினு நனியின் னாதென
வாள்தந் தனனே தலையெனக் கீயத்
தன்னிற் சிறந்தது பிறிதொன் றின்மையின்" (புறம். 165)

என்று பெருந்தலைச் சாத்தனாரும்,

"சாயின் றென்ப ஆஅ– கோயில்
சுவைக்கினி தாகிய கு–யுடை யடிசில்
பிறர்க்கீ வின்றித் தம்வயி றருத்தி
யுரைசா லோங்குபுக ழொரீஇய
முரைசுகெழு செல்வர் நகர்போ லாதே" (புறம். 127)

என்று உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியாரும் பாடியிருத்தலால், தனிப்பட்ட பெருஞ்செல்வர்க்கு ஒப்புரவு தகுமென்றும், பொறுப்பு வா-ந்த பெருநில வரசர்க்கு அளவறிந்து வாழ்வதே கடமை யென்றும், முடிபு செ-யலாம். இந் நான்கு குறளாலும் பொருள்வலி யறியுந்திறங் கூறப்பட்டது.

அதி. 49 - கால மறிதல்

அதாவது, வலிமிக்கவனா-ப் பகைமேற் செல்லும் அரசன், அச் செலவிற்கும் போருக்கும் ஏற்ற காலத்தை அறிதல். அதிகார வொழுங்கும் இதனால் விளங்கும்.

481. **பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது.**

(இ–ரை.) காக்கை கூகையைப் பகல் வெல்லும் – காகம் தன்னினும் வலிய கோட்டானை அதற்குக் கண்தெரியாத பகல் வேளையில் வென்று விடும்; இகல் வெல்லும் வேந்தர்க்குப் பொழுது வேண்டும் – அதுபோலப் பகைவரைப் போரில் வெல்லக் கருதும் அரசர்க்கும் அதற்கேற்ற காலம் வேண்டும்.

காலம் ஏற்காவிடின் வலியாற் பயனில்லை யென்பது கருத்து. ஏற்ற காலமாவது, வெம்மையுங் குளிரும் மிகாது நச்சுக்காற்று வீசாது தண்ணீரும் உணவும் தாராளமா-க் கிடைத்து நால்வகைப் படையும் நலமாகச் செல் வதாயிருப்பது. இதில் வந்துள்ளது எடுத்துக்காட்டுவமை அணி.

482. பருவத்தோ டொட்ட வொழுக றிருவினைத்
தீராமை யார்க்குங் கயிறு.

(இ-ரை.) பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் - காலத்தொடு பொருந்த அரசன் வினைசெ- தொழுகுதல்; திருவினைத் தீராமை ஆர்க்கும் கயிறு - நிலையில்லாத செல்வத்தைத் தன்னிடத்தினின்று நீங்காவண்ணங் கட்டி வைக்கும் கயிறாம்.

காலத்தொடு பொருந்துதல் காலந்தவறாமற் செ-தல். 'தீராமை' என்ற தனால் தீருந்தன்மைய தென்பது பெறப்படும். வினைகள் தொடர்ந்து வெற்றியா- முடிதலால் செல்வம் ஒருபோதும் நீங்காதென்பது கருத்து.

483. அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற்
கால மறிந்து செயின்.

(இ-ரை.) கருவியான் காலம் அறிந்து செயின் - சிறந்த கருவியொடு தகுந்த காலமறிந்து செ-வாராயின்; அருவினை என்ப உளவோ - அரசர்க்கு. முடித்தற்கரிய வினைகளென்று சொல்லப்படுவன உளவோ? இல்லை.

கருவிகள் ஐவகை யாற்றலும் நால்வகை ஆம்புடைகளுமாம். அவற் றொடு காலமும் வேண்டு மென்பதற்குக் 'கருவியான்' என்றார். 'உளவோ' என்னும் வினா எதிர்மறை விடையை அவாவுவது.

484. ஞாலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலங்
கருதி யிடத்தாற் செயின்.

(இ-ரை.) ஞாலம் கருதினும் கைகூடும் - ஒருவன் உலகம் முழு வதையுங் கைப்பற்றக் கருதினாலும் கைகூடும்; காலம் கருதி இடத்தான் செயின் - அதற்குரிய வினையை அவன் தகுந்த காலமறிந்து இடத்தொடு பொருந்தச் செ-வானாயின்.

வினை பெரிதாதலின் இடமும் வேண்டியதாயிற்று. உம்மை உயர்வுசிறப்பு.

485. காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது
ஞாலங் கருது பவர்.

(இ-ரை.) ஞாலம் கருதுபவர் - உலகம் முழுவதையுங் கைப்பற்றக் கருதும் அரசர்; கலங்காது - மனக்கலக்கமின்றி; காலம் கருதி இருப்பர் - தமக்கு வலிமிக்கிருப்பினும் தம் வினைக்கேற்ற காலத்தையே சிறப்பாகக் கருதி, அது வருமட்டும் அமைதியாகவும் பொறுமையுடனும் காத்திருப்பர்.

'கலங்காது' என்பது வலிமிகுதியையும் அதனால் ஏற்படும் நம்பிக்கையையும் உணர்த்தும். நட்பாக்கல், பகையாக்கல், பிரித்தல், கூட்டல், மேற்செல்லல், இருத்தல் என்னும் அரசர் அறுவகைச் செயல்களுள், இருத்தல் என்பது மேற்செல்லலின் மறுதலை. "காலஞ் செ-வது ஞாலஞ் செ-யாது" என்பராதலின், 'காலங் கருதி யிருப்பர்' என்றார்.

486. ஊக்க முடையா னொடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.

(இ-ரை.) ஊக்கம் உடையான் ஒடுக்கம் - வலிமிகுந்த அரசன் ஊக்கமுள்ளவனாயினும் பகைமேற் செல்லாது காலம் பார்த்து ஒடுங்கியிருக் கின்ற இருப்பு; பொருதகர் தாக்கற்குப் பேரும் தகைத்து - சண்டையிடும் செம்மறிக்கடா தன் பகையை வலிமையா-த் தாக்குதற்குப் பின்வாங்கும் தன்மையது.

ஒடுக்கம் சோம்பலால் ஏற்பட்டதன் றென்பதற்கு 'ஊக்க முடையான்' என்றார். ஒடுக்கத்தின் தேவையும் சிறப்பும் தகர் பின்வாங்குதல் என்னும் உவமையால் விளங்கும்.

487. பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்
துள்வேர்ப்ப ரொள்ளி யவர்.

(இ-ரை.) ஒள்ளியவர் - தெளிந்த அறிவுடைய அரசர்; ஆங்கே பொள்ளெனப் புறம் வேரார் - தம் பகைவர் அவர் பகைமையைக் காட்டினவுடனேயே அவரறிய வெளிப்படையாகச் சினங்கொள்ளார்; காலம் பார்த்து உள்வேர்ப்பர் - அவரை வெல்லுதற்கேற்ற காலம் வரும்வரை தம் சினத்தை உள்ளே அடக்கிவைப்பர்.

'பொள்ளென' என்பது விரைவுக்குறிப் பிடைச்சொல் வேர்த்தல் சினத்தாற் புழுங்குதல். அது இங்குச் சினத்தைக் குறித்தலால் கரணியம் (காரணம்) கருமியமாக (காரியமாக)ச் சார்த்திக் கூறப்பட்டது. வெளிப்படை யா-ச் சினங்கொள்ளின் பகைவர் தம்மைக் காத்துக்கொள்வ ராதலாலும், துணைவலியொடு திடுமென வந்து தாக்கலா மாதலாலும், 'புறம்வேரார்' என்றும், சினம் அடியோடு தணியின் போருக்கு வட்டங்கூட்டுதல் (ஆயத் தஞ் செ-தல்) நிகழாதாதலின் 'உள்வேர்ப்பர்' என்றும் கூறினார்.

488. செறுநரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை
காணிற் கிழக்காந் தலை.

(இ-ரை.) செறுநரைக் காணின் - அரசர் தம்மினும் வலிய பகை வரைக் காணநேர்ந்தால் அவருக்கு நற்காலம் உள்ளவரை அவருக்குத் தாழ்ந்து பணிக; இறுவரை காணின் தலை கிழக்கு ஆம் - அவர்க்கு முடிவுக்காலம் வரின் தலைகீழாக விழுந்து மா-வர்.

பகைவரின் பகைமை யொழியும் வரை அவரைத் தலைமேற் சுமந் தாற்போல் மிகவுந் தாழ்ந்து பணிகவென்பார் 'சுமக்க' என்றும், அதனால் அவர் தம்மைக் காவாது நெருங்கிப் பழகுவ ராதலாற் காலமறிந்து தாக்கின் அவர் தப்பாது கெடுவரென்பார் 'கிழக்காந் தலை' என்றும் கூறினார். பணிதலைப் தலைமேற் சுமத்தலாகக் குறித்தமையால், பணியாது கொல்லுதலைத் தலை கீழாக விழுந்து சாகுமாறு தலையினின்று தள்ளுதலாகக் குறித்தார். இவ்விரு குறள்களாலும் காலம் வரும்வரை பகைமை தோன்றாம லிருக்குமாறு கூறப்பட்டது. கீழ் - கீழ்க்கு - கிழக்கு.

489. எ—தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே
செ—தற் கரிய செயல்.

(இ-ரை.) எ-தற்கு அரியது இயைந்தக்கால் - பகைவரை வெல்லக் கருதும் அரசன் தனக்கு வா-த்தற்கரிய சமையம் வந்து சேரின்; அந் நிலையே - அப்போதே; செ-தற்கு அரிய செயல் - அதுவரை செ-தற்கு அரிதாயிருந்த வினைகளைச் செ-துவிடுக.

தானாக நேர்ந்தாலொழிய எவ்வகையாலும் பெறப்படாமையின் 'எ-தற்கரியது' என்றும், அது நேர்வது அரிதாகலின் 'இயைந்தக்கால்' என்றும்,

அது நீடித்து நில்லாமையின் 'அந்நிலையே' என்றும், அது நேராதவிடத்துச் செ-தற் கியலாமையின் 'செ-தற்கரிய' என்றும் கூறினார். ஏகாரம் பிரிநிலை.

490. கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து.

(இ-ரை.) கூம்பும் பருவத்துக் கொக்கு ஒக்க - வினைமேல் செல்லா திருக்குங் காலத்து மீன் தேடுங் கொக்குப்போல் ஒடுங்கியிருக்க; மற்றுச் சீர்த்த இடத்து அதன் குத்து ஒக்க - மற்றுச் செல்லுங்காலம் வா-த்தவிடத்து அக் கொக்கு விரைந்து மீனைக் கொத்துவதுபோல் விரைந்து பகைவனைத் தாக்குக.

கூம்புதல் குவிதல். குவிதல் ஒடுங்குதல். மலரின் ஒடுக்கம் அரசரின் வினையொடுக்கத்திற்கு உவமமாயிற்று. "ஓடுமீ னோட வுறுமீன் வருமளவும் - வாடி யிருக்குமாங் கொக்கு" (மூதுரை, 16). தனக்கேற்ற மீன் வரும்வரை அது முன்னறிந்து தப்பாமைப் பொருட்டுத் தவஞ்செ-வான்போல் அசைவற்று நிற்றலும், அது வந்தவுடனே திடுமென்று கொத்துதலும். அரசன் காலம் வரும்வரை பகைவர் ஐயுறாவாறு அமைந்திருத்தற்கும் அது வந்தவுடன் விரைந்து வினை முடித்தற்கும். சிறந்த வுவமமாயின. இதனால் இருப்பு வினைகளின் இயல்பும் விளக்கமாயின.

அதி. 50 - இடனறிதல்

அதாவது, வலியுங் காலமுமறிந்து பகைமேற் செல்லும் அரசன் தான் வெல்லுதற்கேற்ற இடத்தை யறிதல். அதிகார முறையும் இதனால் விளங்கும். இடம் - இடன். அது நிலமாகவோ அரணாகவோ இருக்கலாம்.

491. தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று
மிடங்கண்ட பின்னல் லது.

(இ-ரை.) முற்றும் இடம் கண்டபின் அல்லது - பகைவரை முற்றுகை செ-வதற்கேற்ற இடம் பெற்றபின் னல்லது; எவ் வினையும் தொடங்கற்க - அவருக்கு மாறாக எவ்வினையையுந் தொடங்காதிருக்க; எள்ளற்க - அவரைச் சிறியரென்று இகழாதிருக்க.

முற்றுதல் வளைத்தல், அதற்கேற்ற இடமாவது, பெருவாயில்களாலும் திட்டிவாசல்களாலும் சுருங்கைகளாலும் பகைவர்க்குப் புகலும் போக்கு மில்லாவாறு அவர் நகரரணைச் சூழ்ந்து, நால்வகைப்படைகளும் அவற்றின்

நடுவே பாதுகாப்பாக அரசனும் தங்கியிருத்தற்குப் போதியதும், உண்ணீர் அண்மையிலுள்ளதும், சதுப்பல்லாததும், படமாடங்களும் பாசறைகளும் ஒரே பகலில் அமைக்கக் கூடியதுமான நிலப்பரப்பாம்.

492. முரண்சேர்ந்த மொ-ம்பி னவர்க்கு மரண்சேர்ந்தா
மாக்கம் பலவுந் தரும்.

(இ-ரை.) முரண் சேர்ந்த மொ-ம்பினவர்க்கும் - மாறுபாட்டோடு கூடிய வலிமையோர்க்கும்; அரண் சேர்ந்து ஆம் ஆக்கம் பலவும் தரும் - அரணைச் சேர்ந்ததனா லுண்டாகும் மேம்பாடு பல நலங்களையும் தரும்.

மாறுபாடாவது மாநிலம் எல்லார்க்கும் பொதுவென்னும் பகைவர் சொல்லைப் பொறாத அரசர் மனத்திலெழும் வயிரம். மாறுபாடும் வலியும் ஒருங்கே கூறியதனால், இது பகைமேற் சென்ற வல்லரசர் செயலாயிற்று. உம்மை உயர்வுசிறப்பு. அரண், ஆறும் மலையும்போல் இயற்கையும், அகழியும் மதிலும்போற் செயற்கையும் ஆக இருவகைப்படும். ஆக்கம் வலி மேம்பாடு. அது தரும் நலங்கள் பகைவரால் தமக்குத் தாக்குதலின்மையும் தாம் நிலையூன்றி அவரைத் தாக்கி வெல்லுதலுமாம்.

493. ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து
போற்றார்கட் போற்றிச் செயின்.

(இ-ரை.) இடன் அறிந்து போற்றி - தக்க இடத்தைத் தெரிந்து தம்மைக் காத்துக்கொண்டு; போற்றார்கண் செயின் - பகைவரொடு போர் வினை செ-வராயின்; ஆற்றாரும் ஆற்றி அடுப - வலிமையில்லாதவரும் வலிமையராகி வெல்வர்.

தம்மைக் காத்தல், பகைவரால் துன்பம் தோல்வி கேடுகள் வராமல் அரணாலும் படையாலும் தம்மைக் காத்துக்கொள்ளுதல். தம்மை என்பதும் போர்வினை என்பதும் அவா-நிலையான் வந்தன. உம்மை இழிவுசிறப்பு.

494. எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின்.

(இ-ரை.) இடம் அறிந்து துன்னியார் - தாம் வினைசெ-தற்கேற்ற அரணான இடத்தை யறிந்து அங்குச் சென்று தங்கிய அரசர்; துன்னிச் செயின் - அவ் விடத்தொடு பொருந்திநின்று வினை செ-வாராயின்; எண்ணியார்

எண்ணம் இழப்பர் - அவரை முன்பு வெல்ல எண்ணியிருந்த பகைவர் அவ் வெண்ணத்தையும் இழப்பர்.

துன்னிச் செ-தல் தாம் வெற்றிபெறுமளவும் தம் இடத்தைவிட்டு அகலாது நின்று பொருதல். 'எண்ணம்' என்றது தாம் வெல்ல வகுத்த திட் டத்தை. முழுக்கவனமும் முயற்சியும் தற்காப்புப்பற்றியே யிருத்தலால், வெற் றியை யிழப்பது மட்டுமன்றி வெல்ல வகுத்த திட்டத்தையும் அடியோடு மறப்பர் என்பார் 'எண்ணமிழப்பர்' என்றார்.

இந் நான்கு குறளாலும், பகைவரரணின் புறத்து நின்று பொரும் உழிஞைப் போரரசர் அதற்கான இடமறிதல் கூறப்பட்டது.

495. *நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலி னீங்கி னதனைப் பிற.*

(இ-ரை.) முதலை நெடும்புனலுள் (பிற) வெல்லும் - முதலை தன் வாழிடமாகிய ஆழநீர் நிலையுள் யானையுட்படப் பிறவுயிரிகளையெல்லாம் வென்று விடும்; புனலின் நீங்கின் அதனைப் பிற அடும் - அந் நீர்நிலை யினின்று நீங்கின் அதனின் வலிகுன்றிய உயிரிகளும் அதனை வென்றுவிடும்.

நிலத்தில் வாழும் பிற வுயிரிகட்கெல்லாம் நிலைக்கும் நீரில் எளிதா- இயங்கவும் நிலைக்கா நீரில் நிற்கவும் இயலாமையின், அவற்றையெல்லாம், ஆழநீரில் இயற்கையா- வாழ்வதும், எளிதா- நீந்துவதும், முப்பதடிவரை நீண்டு வளர்வதும், கரடுமுரடான பாறை போன்ற முதுகுள்ளதும், யானைக் காலையும் எளிதா-க் கௌவுமாறு அகன்று விரியும் கூர்ம்பல் அலகுகள் வா-ந்ததும், வலிமை மிக்க வாலுடையதுமான முதலை எளிதா- நீர்க்குள் இழுத்தமிழ்த்திக் கொன்றுவிடும். ஆயின், அத்தகைய முதலை ஈரிடவாழி (amphibian) எனப்படினும். அதற்கு நிலத்தில் எளிதா- இயங்கும் வலிமை யுள்ள கால்களின்மையால், அதனினும் வலிகுன்றிய நிலவாழிகள் அதனை நிலத்தின்கண் எளிதா- வென்றுவிடும்.

இது, மேற்செல்லும் அரசர் பகைவர் நிற்கலாற்றா இடஞ்சென்று பொரு வராயின் அவரை வெல்வ ரென்பதும், தாம் நிற்கலாற்றா இடஞ்சென்று பொரின் அவரால் வெல்லப்படுவர் என்பதும், உணர்த்துகின்றமையின் பிறிதுமொழிதலணியாம். "தன்னூர்க்கு யானை, அயலூர்க்குப் பூனை" என்பது இங்குக் கவனிக்கத் தக்கது. பகைவர்க்கு ஊற்றமில்லாத இடஞ் சென்று பொருக என்பது கருத்து. பிற என்பது முன்னுங் கூறப்பட்டது.

496. கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு நாவாயு மோடா நிலத்து.

(இ-ரை.) வல்கால் நெடுந்தேர் கடல் ஓடா - நிலத்தின்கண் ஓடும் வலிய சக்கரங்களுள்ள நெடுந்தேர்கள் கடலின்கண் ஓடமாட்டா; கடல் ஓடும் நாவாயும் நிலத்து ஓடா - கடலின்கண் ஓடும் மரக்கலங்களும் நிலத்தின்கண் ஓடமாட்டா.

'கால்வல் நெடுந்தேர்' என்பது, வலிய சக்கரங்களும் நெடிய உயரமு முடையவாயினும் என்பதுபட நின்றது. ஏழ்தட்டுகள் உடையது முழுத்தேர் என்றும், ஐந்தட்டுகள் உடையது முக்கால் தேர் என்றும், முத்தட்டுகள் உடையது அரைத்தேர் என்றும் கூறுவர். நெடுந்தேர் என்றது முழுத்தேரை. தேர்க்குக் கால்போன் றிருத்தலாற் சக்கரம் காலெனப்பட்டது.

முதலை நிலத்தில் மெள்ள மெள்ளவேனும் இயங்கும். மக்களும் விலங்கு பறவைகளும் நிலைக்கும் நீரில் மெள்ளமெள்ளவேனும் இயங்க முடியும். ஆயின், தேர் கடலிலும் கப்பல் நிலத்திலும் இயங்கவே இயங்கா. ஆதலால், இக் குறளிலுள்ள பிறிதுமொழிதல் மேலையதினும் வேறுபட்டதாம்.

வேற்றரசர் புகமுடியாத காவல் மிகுதியும் அரண் சிறப்பும் பொருள் வளமும் நிலப்பரப்பு முள்ள வல்லரசர் நாடுகளும் உள. அவற்றை உட்பகைத் துணைகொண்டல்லது தம் சொந்தப் படையாலும் திறமையாலும் அயலார் கைப்பற்ற முடியாது என்பதே இக் குறளின் உட்கருத்தாம். ஆகவே, தேர்ந்த ஒற்றர் வாயிலாக அருமறைகளை யெல்லாம் அறிந்து, உடனிருந்து காட்டிக் கொடுக்கும் உட்பகைவரைத் துணைக்கொண்டே மேற்செல்க என்பதாம். 'தேர்', 'நாவா-' என்பன பால்பகா அஃறிணைப் பெயர்கள். உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்சம்.

497. அஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை யெண்ணி யிடத்தாற் செயின்.

(இ-ரை.) எஞ்சாமை எண்ணி இடத்தான் செயின் - அரசர் பகையிடத் திற் செ-யும் வினைத்திறங்களை யெல்லாம் குறைவற எண்ணி அவற்றை இடத்தொடு பொருந்தச் செ-வாராயின்; அஞ்சாமை அல்லால் துணை வேண்டா - வெல்வதற்குந் திடாரிக்கம் ஒன்றிருந்தாற் போதும், வேறு துணை வேண்டுவதில்லை.

மனத்திண்மை யில்லாவிடத்து, இடமும் பிறவும் வா-த்தும் பயனின் மையின், அஞ்சாமையை இன்றியமையாத பெருந்துணையாகக் கூறினார்.

**498. *சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா
னூக்க மழிந்து விடும்.***

(இ-ரை.) சிறுபடையான் செல் இடம் சேரின் - சிறுபடை யரசன் தனக்குப் பாதுகாப்பான புகலிடம் சென்று சேரின்; உறுபடையான் ஊக்கம் அழிந்து விடும் - அவனை வெல்லக் கருதிச் சென்ற பெரும்படை யரசன் அவனை வெல்லும் வழியின்மையால் தன் ஊக்கங் கெட்டு வினை யொழிந்து திரும்புவான்.

விடுதல் விட்டு நீங்குதல், வினைக்கு இடமின்மையால் 'விடும்' என் றார். இது, உடும்பு முயல் முதலியவற்றைத் துரத்திச் சென்ற நா-, அவை வளைக்குள் நுழைந்தபின் திரும்பி வருவது போன்றது. சிறுபடையான் புகுந்த இடத்திற்குச் செல்லும் வழி பெரும்படை செல்ல முடியாவாறு மிக ஒடுங்கி யிருக்கு மாதலாலும், ஒவ்வொருவராகவோ சிற்சிலராகவோ செல்லத் துணி யின் மேலிருந்தோ ஒரு கோடியில் நின்றோ சிறுபடை பெரும் படை முழு வதையும் வெட்டி வீழ்த்திவிடு மாதலாலும், மலைவழியும் மரமடர்ந்த காட்டுவழியுமாயின் பெரும்படை வழிதெரியாது மயங்கி இடர்ப்பட நேருமாதலாலும், 'ஊக்க மழிந்துவிடும்' என்றார். 1841ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த முதலாம் ஆபுகானியப் போரில், இந்தியப் படை முழுவதும் கைபர்க் கணவாயிற் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டது இங்கு நினைக்கத் தக்கது. 'உறு' உரிச்சொல்.

**499. *சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாந்த
ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது.***

(இ-ரை.) சிறைநலனும் சீரும் இலர் எனினும் - அழித்தற்கரிய அரண் சிறப்பும் பெரும்படையும் பெரும்பொருளுமாகிய பிறபெருமையும் இல் லாதவராயினும்; மாந்தர் உறைநிலத்தோடு ஒட்டல் அரிது - போர் வினைக்குச் சிறந்த மாந்தரை அவர் நிலையாக வதியும் இடத்திற்குச் சென்று அவரைத் தாக்குதல் அரிதாம்.

ஒட்டல் பொருந்துதல். இங்குப் பொருந்திப் பொருதல். ஆதலால், பரிமேலழகர் குறித்தவாறு வேற்றுமை மயக்கம் அன்றாம். அரிமாவும் வரிமாவும்போற் பொரும் ஆண்மை யுடையாரைத் தொகைச் சிறுமை நோக்கி யிகழ்ந்து அவரிருப்பிடஞ் சென்று தாக்கின், அவர் மறமிகுதியானும் வேறிட

மின்மையானும் உயிரைப் பொருட்படுத்தாது ஊன்றிப் பொருவர். அதனாற் பெரும்படையும் அவர்க்கு உடையும் என்பதாம். "ஊக்கம் ஒன்பது ஆளை அடிக்கும்" என்பது இங்குக் கவனிக்கத் தக்கது.

500. காலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா
வேலாண் முகத்த களிறு.

(இ-ரை.) கண் அஞ்சா வேலாள் முகத்த களிறு - பாகர்க்கும் யானை மறவர்க்கும் அடங்காதனவா-ப் போர்க்களத்தில் வேன்மறவரைக் கோட் டாற் குத்திக் கோத்த மதயானைகளையும்; கால்ஆழ் களரின் நரி அடும் - அவை காலமிழும் சேற்றுநிலத்தில் அகப்பட்டவிடத்து மிகச் சிறிய நரிகளும் அவற்றைக் கொன்றுவிடும்.

'வேலாழ் முகத்த' என்று மணக்குடவர் பாடங்கொள்வர். வேல் பதிந்த முகத்தனவாயின், அவை மேலும் வலிகுன்றி நரிகொல்வதற் கேதுவாக முடியுமாதலின், அது பாடமன்றாம். முகம் ஆகுபொருளது. களிறு மதங் கொண்ட ஆண்யானை. கள் - களி - களிறு. களி கள்வெறி போன்ற யானை மதம். இழிவுசிறப்பும்மையும் உயர்வுசிறப்பும்மையும் செ-யுளால் தொக்கன. பெரும்படையுடைய பேரரசரும் தமக்கேற்காத இடத்துச் சென்று பொரின், மிக எளியவராலும் வெல்லவுங் கொல்லவும் படுவர் என்னும் உட்பொருள் தோன்ற நின்றமையின், இதுவும் பிறிதுமொழிதல் அணி, இம் மூன்று குறளாலும், பகைமேற் சென்று தாக்கலாகா இடங்களும் தாக்கின் நேருந் தீங்கும் கூறப்பட்டன. இவை நொச்சிப்போர் வெற்றியாம்.

அதி. 51 - தெரிந்து தெளிதல்

அதாவது, அரசன் தன் ஆட்சிபற்றிய எல்லா வினைகளிலும் சிறப் பாகப் போர்வினையில், தனக்கு உதவி செ-யும் பொருட்டு அமைச்சர் படைத்தலைவர் தூதர் முதலிய துணையதிகாரிகளை அவர் குடிப்பிறப்புக் குணம் அறிவாற்றல் செயல்பற்றி, காட்சி கருத்து உரை ஆகிய அளவை களாலும் நூலுத்தி பட்டறிவாலும் ஆரா-ந்து தெளிதல். அதிகார முறையும் இதனால் விளங்கும்.

501. அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின்
றிறந்தெரிந்து தேறப் படும்.

(இ-ரை.) அறம் பொருள் இன்பம் உயிரச்சம் - அரசனால் ஆட்சித் துணையதிகாரியாக அமர்த்தப்படுபவன் அறமும் பொருளும் இன்பமும்

உயிர்க்கேடுபற்றிய அச்சமும் ஆகிய; நான்கின் திறம் தெரிந்து தேறப்படும் - நான்கு தேர்திறத்தால் மனப்பான்மை ஆரா-ந்து தெளியப்படுவான்.

நால்வகைத் தேர்திறத்துள் **அறத் தேர்திறமாவது:** அரசன் குருக்களை யும் அறவோரையும் ஆராயப்படுவானிடம் மறைவாக அனுப்பி, "நம் அரசன் அறவோனன்மையின் அவனை நீக்கிவிட்டு அவனிடத்திற்கு அறவாண னான வேறொருவனை அமர்த்தத் தீர்மானித்துள்ளோம். இது அனைவர்க் கும் உடன்பாடே. இதுபற்றி உன் கருத்தென்ன?" என்று அவன் கருத்தைச் சூளுறவோடு தெரிவிக்கச் செ-தல்.

பொருள் தேர்திறமாவது: அரசன் படைத்தலைவனையும் படை மறவரையும் ஆராயப்படுவானிடம் மறைவாக அனுப்பி, "நம் அரசன் கஞ்சனுங் கையழுத்தக்காரனுமா யிருத்தலின் அவனை நீக்கிவிட்டு அவனிடத்திற்குக் கொடையாளியான வேறொருவனை அமர்த்தத் தீர்மானித் துள்ளோம். இது எல்லார்க்கும் ஒப்ப முடிந்ததே. இதுபற்றி உன் கருத்தென்ன?" என்று அவன் கருத்தைச் சூளுறவோடு தெரிவிக்கச் செ-தல்.

இன்பத் தேர்திறமாவது: அரசன் தன்னுடைய உரிமைச் சுற்றமான மகளிர் கூட்டத்தொடு தொன்றுதொட்டுப் பழகிய ஒரு தவ மூதாட்டியை ஆராயப்படுவானிடம் மறைவாக அனுப்பி, "அரசனது உரிமைச் சுற்றத்துள் இன்னாள் உன்னைக் கண்டு கரைகடந்த காதல் கொண்டு உன்னைக் கூட்டு விக்குமாறு என்னை விடுத்தாள். அவளொடு கூடுவை யாயின், உனக்குப் பேரின்பமும் பெருஞ்செல்வமுங் கிட்டும்" என்று சொல்லி அவன் விருப் பத்தைச் சூளுறவோடு தெரிவிக்கச் செ-தல்.

உயிரச்சத் தேர்திறமாவது: அரசன் ஆராயப்படுவான் வீட்டிற்கு ஓர் அமைச்சனைக் கொண்டு ஏதேனுமொரு பொருட்டின் (நிமித்தத்தின்) மேலிட்டுப் பலரை வருவித்து, ஆராயப்படுவா னுள்ளிட்ட அனைவரையும் அரசனுக்கு கேடு சூழக் கூடினாரென்று சிறைசெ-து, அவருள் ஒருவனைக் கொண்டு "இவ் வரசன் நம்மைக் கொல்லச் சூழ்கின்றமையால் நாம் அதற்கு முன் அவனைக் கொன்றுவிட்டு நமக்கேற்ற வேறொருவனை அரசனாக்கிக் கொள்வோம். இது இங்குள்ள எல்லார்க்கும் இயைந்ததே. இதுபற்றி உன் கருத்தென்ன?" என்று அவன் கருத்தைச் சூளுறவோடு தெரிவிக்கச் சொல் லுதல். இந் நான்கு தேர்விலும் திரியாது தேறினனாயின் எதிர்காலத்திலும் திரியானென்று தெளியப்படுவான் என்பதாம். தெளிதல் வினைக்கமர்த்தத் தீர்மானித்தல். தேர்திறத்தைத் தேர்வையெனினும் ஒக்கும்.

“இவ் வடநூற் பொருண்மையை யுட்கொண்டு இவரோதிய தறியாது, பிறரெல்லாம் இதனை உயிரெச்சமெனப் பாடந்திரித்துத் தத்தமக்குத் தோன்றியவாறே யுரைத்தார்” என்று பரிமேலழகர் இங்குந் தம் நஞ்சைக் கக்கியிருக்கின்றார். மூவேந்தராட்சி படைப்புக் காலந்தொட்டு மேம்பட்டு வருவதென்று இவரே வேறோரிடத்திற் கூறியிருந்தும், பாட்டி பேர்த்தி யிடமிருந்து நூல்நூற்கக் கற்றுக்கொண்டாள் என்பது போல, தமிழவேந்தர் பிற்காலத் தாரியரிடம் அரசியல் திறங்களை அறிந்துகொண்டார் என்பது தன்முரணானதே. இத் தேர்திறம் வடமொழியில் **உபதா** (upadha) எனப்படும். அதற்கு மேலிடுதல் என்பதே மூலப்பொருள். இப் பிற்காலக் குறியீடு காமந்தகீய நீதிசாரம், பட்டி காவியம், சிசுபாலவதம் முதலிய நூல்களில் வந்துள்ளதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. சென்னைநாட்டு வேத்தவை வட மொழிப் புலவராயிருந்த ஒருவர், வடநூல்களில் விளங்காதிருந்த உபதா என்னும் செ-தி, திருக்குறளைப் படித்த பின்புதான் தமக்கு விளங்கினதாகச் சேலங்கல்லூரியில் ஒரு முறை தாம் ஆற்றிய சொற்பொழிவிற் கூறினார். பண்டைத் தமிழ்ப் பொருள் நூல்களெல்லாம் அழிக்கப்பட்டுவிட்டதனாலும், உரையாசிரியர் மரபு ஆரிய இனமாக மாறியதினாலுமே, தமிழர் பழந்தமிழ் நாகரிகத்தைச் செவ்வையா- அறியக்கூடாது போயிற்றென அறிக.

502. ***குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு***
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு.

(இ-ரை.) குடிப் பிறந்து - ஒழுக்கத்தால் உயர்ந்த குடும்பத்திற் பிறந்து; குற்றத்தின் நீங்கி - நடுநிலையின்மை, விரைமதியின்மை, அன்பின்மை, மடி, மறதி முதலியவற்றொடு ஐவகையும் அறுவகையுமான குற்றங்களினின்றும் நீங்கி; வடுப்பரியும் நாண் உடையான் கட்டே தெளிவு - தமக்குப் பழி வந்துவிடுமோ என்று அஞ்சும் நாணுடையவனிடத்தே அரசனது தெளிவு.

குடிப்பிறந்தார் வடுப்பரிதலை,

“அங்கண் விசும்பி னகனிலாப் பாரிக்குந்
திங்களுஞ் சான்றோரு மொப்பர்மன் – திங்கள்
மறுவாற்றுஞ் சான்றோரஃ தாற்றார் தெருமந்து
தே–வ ரொருமா சுறின்” **(நாலடி .151)**

என்பதாலறிக. நாண் இழிதொழில்பற்றிய நன்மக்கள் அருவருப்பு.

“கருமத்தா னாணுத னாணு” **(குறள். 1011)**

என்றமை காண்க. ஏகாரம் தேற்றம். கண்ணது - கட்டு (கண் + து), 'குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு நாண்' உண்மையுமின்மையும் நால்வகைத் தேர்விலும் வெளிப்பட்டுவிடும். குடிப்பிறப்புத் தக்கார் உரையாலும் உறவினராலும் அறியப்படும்.

503. அரியகற் றாசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா
லின்மை யரிதே வெளிறு.

(இ-ரை.) அரிக கற்று ஆசு அற்றார் கண்ணும் - அரும்பொருள் கூறும் சிறந்த நூல்களைக் கற்று ஐவகையும் அறுவகையுமாகிய குற்றங்கள் நீங்கியவ ரிடத்தும்; தெரியுங்கால் வெளிறு இன்மை அரிதே - நுட்பமாக ஆராயுமிடத்து அறியாமை அல்லது குற்றம் அறவுமில்லாமை காண்பது அரிதே.

பிறரிடத்துள்ள குற்றம்போல் விளங்கித் தோன்றாமல் மிகச் சிற்றளவா யிருப்பதால் 'தெரியுங்கால்' என்றார். எல்லா மறிந்தவரும் எக்குற்றமு மில்லாதவரும் இவ் வுலகத் தின்மையால், குற்றமற்றவனையே வினைக் கமர்த்த வேண்டுமென்று மேன்மேலும் ஆரா-ந்து கொண்டிருப்பின், இது எல்லையின்றி யோடி ஒரு முடிவிற்கும் வர இடந்தராதாதலால், ஓரிரு சிறு குற்றங்குறைக ளிருப்பினும் அவற்றைப் பொருட்படுத்தாது இன்றியமையாத திறமுங் குணமுமுடையவரை அமர்த்திவிடுக என்பதாம். உள்ளீடில்லாத வெறுமைபோ லிருத்தலால் அறியாமையும், விளையாத வெண்மரம் போலிருத்தலாற் குற்றமும் வெளிறெனப்பட்டன, உம்மை உயர்வுசிறப்பு. ஏகாரம் தேற்றம், வெள் - வெளி - வெளில் - வெளிறு.

"பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செ–தொழில் வேற்றுமை யான்". (குறள். 972)

"ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க
மிழிந்த பிறப்பா– விடும்" (குறள். 133)

என்று ஆசிரியர் கூறியிருப்பதால், குடி என்பது இங்குப் பிறப்பொடு தொடர் புள்ள ஆரியக் குலப்பிரிவினைபற்றிய சிறு வகுப்பன்று. மேலும், சோழ னொருவன் மந்திரிப் பதவிக்குத் தக்கவன் நால்வகுப்பாருள் எவ் வகுப்பான் என்று வினவியதற்குப் பிற்காலத்து ஔவையார் ஒருவர்,

"நூலெனிலோ கோல்சாயும் நுந்தமரேல் வெஞ்சமராம்
கோலெனிலோ வாங்கே குடிசாயும் – நாலாவான்
மந்திரியு மாவான் வழிக்குத் துணையாவான்
அந்த வரசே யரசு"

என்று விடையிறுத்ததும் கவனிக்கத்தக்கது. இம் முடிபுப்படியே குன்றத்தூர்ச் சேக்கிழார் குடியைச் சேர்ந்த அருண்மொழித்தேவர் இரண்டாங் குலோத் துங்கச் சோழனின் தலைமை யமைச்சராக அமர்த்தப் பெற்றார் போலும்!

504. குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்.

(இ-ரை.) குணம் நாடி- குணமுங் குற்றமுமாகிய இரண்டு முடையாரே உலகத்திலிருத்தலால், ஒருவன் குணங்களை முதலில் ஆரா-ந்து; குற்றமும் நாடி - அதன்பின் அவன் குற்றங்களையும் ஆரா-ந்து; அவற்றுள் மிகை நாடி - அவ்விரு பகுதிகளுள்ளும் அளவில் மிகுந்ததை ஆரா-ந்து; மிக்க கொளல் - மிகுந்ததை அளவையாகக் கொண்டு அவன் தகுதியுண்மை யின்மையைத் துணிக.

ஒருவனுடைய குற்றங்கள் ஒன்றிற்கு மேற்பட்டனவாகவும் விளங்கித் தோன்றுவனவாகவு மிருந்து, அவனை எங்ஙனந் தெளிவதென்று மயக்கம் நேரின், அம் மயக்கத்தைத் தெளிவிப்பது இக் குறள். குணங்களையும்குற்றங் களையும் ஆரா-ந்து, குணம் மிகின் வினைக்குரியவ னென்றும், குற்றம் மிகின் அல்லனென்றும், தீர்மானிக்க என்றார். மிகையுடையது மிகையெனப் பட்டது. மிகை பன்மைபற்றி அல்லது தலைமைபற்றித் தீர்மானிக்கப்படுவது.

505. பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங்
கருமமே கட்டளைக் கல்.

(இ-ரை.) பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் கட்டளைக் கல் - மக்கள் அறிவாற்றல் குணங் கல்வி பொருள் ஆகியவற்றால் அடையும் மேன்மைக்கும் மற்றக் கீழ்மைக்கும் உரைகல்லா யிருப்பது; தம்தம் கருமமே - அவரவர் செ-யும் வினையே யன்றி வேறொன்று மன்று.

கையூட்டினாலும் இனவுணர்ச்சியினாலும் கண்ணோட்டத்தாலும் கவர்வினாலும் சிலர் மேன்மையடையினும், உண்மையான உயர்விற்கு ஏதுவாயிருப்பது வினைமுயற்சியே என்பது ஆசிரியர் கருத்து. ஆகவே, வினைத்திறமை யுள்ளவனையே வினைக்கமர்த்துக என்பதாம். "பெருமை யுஞ் சிறுமையுந் தான்றர வருமே," என்னும் அதிவீரராம பாண்டியன் கூற்று இக் குறட் சுருக்கமாகும். கருமத்தைக் கட்டளைக் கல்லாக உருவகித்துப் பெருமை சிறுமைகளை மாழை (உலோக) வகைகளாக உருவகியாது விட்டது ஒருமருங்

குருவகம். ஏகாரம் தேற்றம். ஒருவனுக்கு அறிவாற்றல் மிக்கிருப்பினும் அவற்றைப் பயன்படுத்தும் வினைத்திற மின்றேல் அவற்றாற் பயனில்லை யென்பதாம். பரிமேலழகர் பெருமை சிறுமைக்குக் கரணியமாகப் பிறப்பை யுங் குறித்துள்ளார்.

506. அற்றாரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர் பற்றிலர் நாணார் பழி.

(இ-ரை.) அற்றாரைத் தேறுதல் ஓம்புக - மகப்பேறும் உறவினரும் இல்லாதவரை வினைத் தலைவராகத் தெளிதலை விட்டுவிடுக; அவர் மற்றுப் பற்று இலர் - அவர் வேறு தொடர்பில்லாதவராதலால்; பழிநாணார் - பழிக்கு அஞ்சார்.

பிள்ளைகளைப் பெறாதவர்க்குப் பிறரிடத்து அன்புண்டாகா தென்ப தும், உற்றா ருறவின ரில்லாதவர்க்குப் பழிபளகு (பாவம்) பற்றிய அச்சமிரா தென்பதும், பொதுவான உலக நம்பிக்கை. ஆதலால் அத்தகையோரை வினைக்கமர்த்தின், குடிகள் கெடுவதொடு பொறுப்பற்ற வினையால் அரசுங் கெடும் என்பதாம். 'பற்றிலர்' என்பதனால் உறவினர் என்பது வருவிக்கப் பட்டது. ஓம்புதல் காத்தல்; இங்கு நிகழாவாறு காத்தல்.

507. காதன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல் பேதைமை யெல்லாந் தரும்.

(இ-ரை.) காதன்மை கந்தா - பேரன்புடைமையைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு; அறிவு அறியார்த் தேறுதல் - தம் வினைக்கு அறிய வேண்டிய வற்றை அறியாதாரைத் தெளிந்து அமர்த்துதல்; பேதைமை எல்லாம் தரும் - அரசனுக்கு அறியாமையால் விளையுந் தீங்குகள் பலவற்றையும் உண்டாக்கும்.

அறிவிலாரைத் தனக்கு மவர்க்கு மிடைப்பட்ட பேரன்புபற்றிக் கண்ணோடி அரசன் வினைத் தலைவராக்கின், அவரால் வினை அடியோடு கெடும். அதனால், அரசன் கெடுவதுடன் வினையறியாதவன், வினைக்குரி யாரை அறியாதவன், தன்னாக்கம் அறியாதவன், குடிகள் நலமறியாதவன் எனப் பல அறியாமைப் பட்டங்களும் பெற நேரும். ஆக என்னும் குறிப்பு வினையெச்சவீறு 'ஆ' எனக் கடைக்குறைந்து நின்றது. 'பேதைமை' ஆகுபொருளது.

**508. தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும்.**

(இ-ரை.) பிறனைத் தேரான் தெளிந்தான் - தன்னொடு தொடர்பற்ற ஒருவனை ஒருவழியாலும் ஆராயாது தெளிந்த அரசனுக்கு; வழிமுறை தீரா இடும்பை தரும் - அத் தெளிவு அவன் வழியினர்க்கும் நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும்.

தொடர்பு தன் குடியோ டியைந்த உறவு. தெளிதல் வினைத்தலை வனாக்குதல். அவன் வினைக்கேட்டால் அரசனும் அவன் வழியினரும் அழிவர் என்பதாம். நான்காம் வேற்றுமையுருபும் எச்சவும்மையும் தொக்கன, 'தேரான்' எதிர்மறை முற்றெச்சம்.

**509. தேறற்க யாரையுந் தேராது தேர்ந்தபிற்
றேறுக தேறும் பொருள்.**

(இ-ரை.) யாரையும் தேராது தேறற்க - எத்துணைச் சிறந்தவரையும் எவ்வினைக்கும் ஆராயாது தெளியற்க; தேர்ந்தபின் தேறும் பொருள் தேறுக - ஆரா-ந்து ஒருவரைத் தெளிந்தபின் அவரை நம்பி அவரிடம் ஒப்படைக்கக் கூடிய வினைகளைப்பற்றி ஐயுறற்க.

உம்மை சிறப்பின்பாற் பட்டது. வினைவகையில், 'தேறற்க' என்றது பொதுத் தேர்வும் 'தேறுக' என்றது சிறப்புத் தேர்வும் பற்றியனவாகும். 'பொருள்' ஆகுபொருளது.

**510. தேரான் றெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுறவுந்
தீரா விடும்பை தரும்.**

(இ-ரை.) தேரான் தெளிவும் - அரசன் ஒருவனை ஆராயாது தெளிதலும்; தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும் - ஒருவனை ஆரா-ந்து தெளிந்தபின் அவனைப்பற்றி ஐயுறுதலும் ஆகிய இவ் விரண்டும்; தீரா இடும்பை தரும் - அவனுக்கு நீங்காத துன்பத்தை விளைக்கும்.

'தேரான் தெளிவு ' செ-யுங் கேடு முன்னரே (508) கூறப்பட்டது. ஒருவனை ஒரு வினைக் கமர்த்தினபின் அவனிடம் ஒரு குற்றமுங் காணா விடத்தும் அவனை ஐயுறின், இனி இப் பதவி நமக்கு நிலையானதும் உயிர்க் காப்பானது மன்றென்று கருதி, பணியாற்றுவதில் நெகிழ்வதொடு பகைவராற் பிரிக்கவும் படுவான். ஆதலால் 'தேரான் தெளிவு' செ-யுங் கேடு போன்றே

'தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும்' தீங்கு விளைப்பதாம். ஆகவே இவ் விரண்டுஞ் செ-யற்க வென்பதாம்.

அதி. 52 - தெரிந்து வினையாடல்

அதாவது, ஆரா-ந்து தெளியப்பட்ட வினைத்தலைவரை, அவரவர் திறமறிந்து அவரவர்க்கு ஒதுக்கப்பட்ட வினைகளை ஆற்றுவதன்கண் அவரை ஆண்டு நடத்துதல். அதிகார முறையும் இதனால் விளங்கும்.

511. நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையா னாளப் படும்.

(இ-ரை.) நன்மையும் தீமையும் நாடி - அரசன் முதற்கண் தனக்கிட்ட பணியில் அரசனுக்கு நல்லனவும் தீயனவு மானவற்றை ஆரா-ந்து; நலம் புரிந்த தன்மையான் - அவற்றுள் நல்லனவற்றையே விரும்பிய இயல்பை யுடையான்; ஆளப்படும் - பின் அரசனால் உண்மை யானவன் என்று அறியப்பட்டுச் சிறந்த வினைகளில் ஆளப்படுவான்.

நொதுமலாகவோ பகையாகவோ வுள்ள வேற்றரசனிடம் தூது போன விடத்துத் தன்னரசனுக்கு நன்மையாகவே வினைமுடித்தவன், பின்னும் அவ் வியல்பினனாகவே யிருப்பானென்று நம்பப்பட்டு, அத் துறையிலும் அதுபோன்று பொறுப்பு வா-ந்தனவும் உயிர்நாடி யானவுமான பிற துறை களிலும் ஆளப்படுவான். இங்ஙனமே, விசயநகர வேந்தரான கிருட்டிண தேவராயருக்கு நாகம நாயக்கன் இருந்தது போலன்றி, அவன் மகன் விசுவநாத நாயக்கன் இருந்ததுபோல் உண்மையான படைத்தலைவனே நிலையான படைத்தலைமைக்கு அமர்த்தப்படுவான். 'புரிந்த' என்னும் இறந்தகாலப் பெயரெச்சத்தால் வினைக்குரிய தகுதி யறிதற்பொருட்டு முன்னிட்ட பணியென்பது அறியப்படும்.

512. வாரி பெருக்கி வளம்படுத் துற்றவை
யாரா—வான் செ—க வினை.

(இ-ரை.) வாரி பெருக்கி - பொருள் வருவா-களை விரிவாக்கியும் பல்குவித்தும் பெருகச் செ-து; வளம் படுத்து - அவற்றாற் செல்வத்தை வளர்த்து; உற்றவை ஆரா-வான் - அவற்றிற்கு நேர்ந்த இடையூறுகளை நாள்தோறும் ஆரா-ந்து நீக்க வல்லவனே; வினை செ-க - அரசனுக்குத் தலைமை யமைச்சனாக விருந்து பணியாற்றுக.

வருவா-கள் அரசிறை (புரவுவரி), திறை, தண்டம், புதையல், உழவு, கால்நடை வளர்ப்பு, கைத்தொழில், வாணிகம் முதலியன. செல்வங்கள் அவற்றால் வருவனவும், அரசனுக்கும் குடிகட்கும் இன்ப நுகர்ச்சிப் பொருட்டு அமைக்கப்படுவனவுமாம். இடையூறுகள் அரசியல் வினைஞர், அரசன் சுற்றத்தார், பகைவர், கள்வர், கொள்ளைக்காரர், அஃறிணை யுயிரிகள், இயற்கை, தெ-வம் என்றிவரால் வரும் நலிவும் இழப்பும். அஃறிணை யுயிரிகள் பூச்சிபுழுக்களும் காட்டு விலங்குகளும் போல்வன. இயற்கையால் நேர்வன வெள்ளப்பாழ் புயற்சேதம் முதலியன. தெ-வத்தால் வருவன கொள்ளை நோ-, பஞ்சம் முதலியன. இயற்கை யென்பது இயல்பாக நிகழ்வதன் மிகையென்றும், தெ-வம் என்பது இயற்கைக்கும் மக்கள் தடுப்பிற்கும் அப்பாற்பட்ட தென்றும், வேறுபாடறிக.

513. ***அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிந்நான்கு***
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.

(இ-ரை.) அன்பு - அரசனிடத் தன்பும்; அறிவு - அரசனுக்கு ஆவன வற்றையும் வினைக்கு வேண்டுவனவற்றையும் அறியும் அறிவும்; தேற்றம் - வினைசெ-தற்கண் கலங்காமையும்; அவாவின்மை - பொருள் கை சேர்ந்த வழியும் தீய வழியாற் பொருள் வருமிடத்தும் அதன்மேல் ஆசையின்மையும் ஆகிய; இந் நான்கும் நன்கு உடையான் கட்டே தெளிவு - இந் நாற்குணங் களையும் உறுதியாக வுடையவன் மேலதே அரசன் வினையை விட்டிருக்குந் தெளிவாம்.

இந் நாற்குணமும் நன்கு உடையான் வினைக்கண் திறம்பானென்று அரசன் கருதுவனாகலின், அவனிடத்ததே தெளிவென்று இடவுரிமைப் படுத்திக் கூறினார். கண்ணது - கட்டு (கண் + து). ஏகாரம் தேற்றம்.

514. ***எனைவகையாற் றேறியக் கண்ணும் வினைவகையான்***
வேறாகு மாந்தர் பலர்.

(இ-ரை.) எனை வகையான் தேறியக் கண்ணும் - எத்தனை வகையால் ஆரா-ந்து தெளிந்து வினைக்கு அமர்த்திய பின்பும்; வினை வகையான் வேறு ஆகும் மாந்தர் பலர் - அவ் வினையின் தன்மையால் தன்மை வேறுபடும் மாந்தர் உலகத்துப் பலராவர்.

ஒரு தனிப்பட்ட கொள்கையுடைய அரசியற் கட்சித் தலைவர் ஆளுநராக அமர்த்தப்பெறின், அக் கட்சிக் கொள்கையை விட்டுவிடுவதும்,

நேர்மையானவரென்று கருதப் பெற்றவர் வணிகத்துறை யதிகாரியானபின் கையூட்டு வாங்குவதும், தலைமையமைச்சராகவும் படைத் தலைவராகவும் அரசனால் அமர்த்தப் பெற்றவர் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியபின் அரசனைக் கவிழ்த்துவிட்டுத் தாம் அரசராவதும், இன்று நிகழ்வது போன்றே அன்றும் நிகழ்ந்தமையின், ‘வினைவகையான் வேறாகு மாந்தர் பலர்’ என்றார். தேனை வழித்தவன் புறங்கையை நாவால் வழிப்பது போல, பொருளின் அதிகாரச்சுவை கண் டபின் அதன் ஆசையால் இழுப்புண்டு மனந்திரிவது பெரும்பால் மாந்தரியல்பாதலால், எல்லாவகையாலும் ஆரா-ந்து தெளிந்து அமர்த்திய வினைத்தலைவர் வினையையும் இறுதிவரையில் விழிப்பாக மேற்பார்த்து வருவதும், சிறிது வேறுபட்ட விடத்தும் அவரை வினையினின்று விலக்கிவிடுவதும், இன்றியமையாதன வென்பதாம்.

515. *அறிந்தாற்றிச் செ–கிற்பாற் கல்லால் வினைதான்*
சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று.

(இ-ரை.) வினைதான் - எவ்வினையுந்தான்; அறிந்து ஆற்றிச் செ-கிற் பாற்கு அல்லால் - செ-யும் வழிகளை யறிந்து செயலாலும் இடையூறு களாலும் வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்துச் செ-து முடிக்க வல்லானை யல்லது; சிறந்தான் என்று ஏவல் பாற்று அன்று - இவன் நம்மிடத்துச் சிறந்த அன்புடையவனென்று வேறு எவனையும் ஏவத்தக்கதன்று,

‘செ-கிற்பாற்கு’ என்பது வேற்றுமை மயக்கம். ‘கில்’ ஆற்றலுணர்த்தும் இடைநிலை. பாலது - பாற்று (பால் + து). அறிவாற்றல் பொறையூக்கங் களாலன்றி அன்பினால் மட்டும் எவ்வினையும் முடியாதென்பது கருத்து.

516. *செ–வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ*
டெ–த வுணர்ந்து செயல்.

(இ-ரை.) செ-வானை நாடி - செ-வானது தன்மையை முதற்கண் ஆரா-ந்து; வினை நாடி - பின்பு அவனாற் செ-யப்படும் செயலின் தன்மையை ஆரா-ந்து; காலத்தோடு எ-த உணர்ந்து - அதன்பின் அவன் தன்மையும் அவன் செயலின் தன்மையும் காலத்தொடு பொருந்துமாறறிந்து; செயல் - அவை பொருந்துமாயின் அவனை அவ் வினையின்கண் அரசன் ஆளுதலைச் செ-க.

செ-வானது இலக்கணம் இவ் வதிகாரத்தின் முதல் முக்குறள்களிலும், வினையின் இயல்பு இதற்கு முந்திய குறளிலும், கூறப்பட்டன. காலத்தோ

டெ-த வுணர்தலாவது, இத் தன்மையன் இவ் வினையை இக்காலத்து இவ் வகையிற் செ-யின் இவ்வாறு முடியும் என்று கூட்டி நோக்கி உ-த்துணரல்.

**517. இதனை யிதனா லிவன்முடிக்கு மென்றா—ந்
ததனை யவன்கண் விடல்.**

(இ-ரை.) இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்று ஆ-ந்து - இவ் வினையை இக் கருவிகொண்டு இவ்வாற்றலுள்ள இவன் செ-துமுடிப்பான் என்று கூறுபடுத்தி யாரா-ந்து; அதனை அவன்கண் விடல் - மூன்றும் பொருந்திய விடத்து அவ் வினையை அக் கருவியும் அவ் வாற்றலுமுள்ள அவனிடம் ஒப்படைக்க.

கருவியாவன: முதற்கருவி, துணைக்கருவி, பொருள், துணைவர் முதலியன. மூன்றும் பொருந்துதலாவது, வினைசெ-வானொடு வினைக் குரிய ஆற்றலும் கருவியும் சேர்தல். 'அவன்கண் விடல்' அவனை வினைக் குரியவனாக்குதல்.

**518. வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை
யதற்குரிய னாகச் செயல்.**

(இ-ரை.) வினைக்கு உரிமை நாடிய பின்றை - அரசன் ஒருவனை ஒரு வினை செ-தற்குரியவனாக ஆரா-ந்து துணிந்தபின்; அவனை அதற்கு உரியன் ஆகச் செயல் - அவனை அவ் வினைக்கு முழு வுரிமையும் உடை யவனாகச் செ-க.

'வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை' என்றது வினைவகையான் வேறாகு மாந்தனன்மை யறிந்தபின் என்பதாம். 'அதற்குரியனாகச் செயல்' என்றது அரசன் அதில் தலையிடாதிருத்தலை. தலைசிறந்த ஆற்றலும் தன்மானமு முள்ள வினைத்தலைவரின் வினையில் தலையிடுவது, 'தெளிந்தான்கண் ஐயுறவு' போல் தீங்கு விளைக்குமாதலின், அது தகாதென்றார். அரசன் ஒருவனது வினையை மறைவாகக் கவனித்து வருவது வேறு; அதில் வெளிப்படையாகத் தலையிடுவது வேறு. ஒரு தகுந்த வினைத்தலைவனது வினையில் அரசன் தலையிடாது முழுப் பொறுப்பையும் அவனிடம் விட்டுவிட்டால், அவன் மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் ஊக்கமுங் கொண்டு அதை முழு வெற்றியாகச் செ-து முடிப்பான் என்பது கருத்து.

**519. வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே றாக
நினைப்பானை நீங்குந் திரு.**

(இ-ரை.) வினைக்கண் வினை உடையான் கேண்மை - தன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட வினையை முழுநேரமும் முழுமுயற்சியுடன் செ-து வருபவன் அவ் வுரிமைபற்றி அரசனொடு உறவுபோல் ஒழுகுவதை; வேறாக நினைப்பானைத் திரு நீங்கும் - பொறாமைக்காரர் கோட்சொல்லைக் கேட்டு அரசன் வேறுபடக் கருதுவனாயின், திருமகள் அவனை விட்டு நீங்குவாள்.

உறவுபோல் ஒழுகுதலாவது அரசன் குடும்ப வினைகளிற் கலந்து கொள்ளுதல். அதை மதிப்புக் கேடாகக் கொண்டு அரசன் அவனைத் தண் டிக்கக் கருதுவானாயின், அவன்போல் முழுப் பொறுப்பேற்று உண்மையாக வுழைப்பவர் வேறொருவரு மின்மையால்; அரசன் செல்வங் கெடுமென்ப தாம். 'திரு' ஆகுபெயர்.

520. நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெ—வான்
கோடாமை கோடா துலகு.

(இ-ரை.) வினைசெ-வான் கோடாமை உலகு கோடாது - அரசியல் வினைசெ-வான் நெறிதவறாவிடின் நாடு கெடாது; மன்னன் நாள்தோறும் நாடுக - ஆதலால், அரசன் நாள்தோறும் அவனை ஆரா-க.

ஆரா-க என்று பொதுப்படச் சொல்லினும், திறமையும் அண்மையும் ஒருங்கே யுடையாரை மறைவாகவும், அவை யில்லாதாரை வெளிப்படை யாகவும் ஆரா-தல் வேண்டுமென்பது அறியப்படும். அரசன் எப்போதும் ஐம்பெருங் குழுவும் எண்பே ராயமுமாகிய வினைசெ-வாரைக் கொண்டே ஆட்சி நடாத்துதலால், 'வினைசெ-வான் கோடாமை கோடாதுலகு' என்றார். 'மன்னன்' இங்குக் குறுநில மன்னன் என்னும் சிறப்புப் பொருள் குறியாது, அர சன் என்னும் பொதுப்பொருள் குறித்தது. 'வினைசெ-வான்' வகுப்பொருமை. 'உலகு' உலகின் பகுதியாகிய நாட்டைக் குறித்தலால் முதலாகுபெயர்.

அதி. 53 - சுற்றந் தழால்

அதாவது, அரசன் தன் உறவினரைத் தன்னினின்று நீங்காமல் அணைத்துக் கொள்ளுதல். வினைச்சுற்றத்திற்கு அடுத்து இனச்சுற்றமும் அரசன் ஆட்சிக்கும் வாழ்விற்கும் உதவுதலின், இது தெரிந்து வினையாட லின் பின் வைக்கப்பட்டது. சுற்றியிருப்பது சுற்றம். தழுவல் தழால். 'ஆல்' தொழிற்பெயரீறு. "செல்வர்க் கழகு செழுங்கிளை தாங்குதல்." (வெற்றி. 3). செல்வருட் செல்வன் அரசன்.

521. பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள.

(இ-ரை.) பற்று அற்ற கண்ணும் பழைமை பாராட்டுதல் - ஒருவன் செல்வம் அல்லது அதிகாரம் தொலைந்து வறியனானதின் விளைவாகத் தொடர்பு நீங்கிய விடத்தும், அவனொடு தமக்கிருந்த பழைய வுறவைச் சொல்லிப் பாராட்டும் இயல்புகள்; சுற்றத்தார் கண்ணே உள - உறவினரிடத் திலேயே உள்ளன.

'பழைமை' பழைய இன உறவாட்டு; ஆகுபெயர். நண்பரும் வறியாரும் நன்மை பெற்றிருப்பராதலின், இங்குப் பழைமை யென்றது பழைய இன வுறவு நிகழ்ச்சிகளையே. உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்சம்; சிறப்பன்று. ஏகாரம் பிரிநிலை; தேற்றமன்று. பற்றாத போதுமட்டுமன்றிப் பற்றற்ற போதும் என்றும், சுற்றத்தாரிடத்திலேயே என்றும், பொருள்படுவதை நோக்கி யுணர்க.

'பற்றற்ற கண்ணும்' என்னும் தொடருக்கு "ஒருவன் செல்வந் தொலைந்து வறியனாய வழியும்" என்று பொருள் கூறி, "சிறப்பும்மை, வறியனாயவழிப் பாராட்டப்படாமை விளக்கி நின்றது" என்றும், "பிறரெல்லாம் அவன் பற்றற்ற பொழுதே தாமும் அவனோடு பற்றறுவராகலின், ஏகாரந் தேற்றத்தின்கண் வந்தது" என்றும் சிறப்புரைத்தார் பரிமேலழகர். சிறப்பும்மையில் எச்சக் கருத்துங் கலந்திருப்பதால், வறியனாயவழியும் என்பது இழிவுசிறப்பும்மை யாகுமேனும், "சுற்றத்தார் மாட்டே" என்பதிலுள்ள ஏகாரம் சுற்றத்தாரை வேறு படப் பிரித்து வரையறுத்தலால் பிரிநிலையேயாம்.

522. விருப்பறாச் சுற்ற மியையி னருப்பறா
வாக்கம் பலவுந் தரும்.

(இ-ரை.) விருப்பு அறாச் சுற்றம் இயையின் - அன்பு நீங்காத உற வினம் ஒருவனுக்கு வா-க்குமாயின்; அருப்பு அறா ஆக்கம் பலவும் தரும் - அது அவனுக்கு மேன்மேலுங் கிளரும் பல்வகைச் செல்வத்தை உண்டாக்கும்.

அன்பார்ந்த உறவினர் பல்வகைச் செல்வத்தையுங் காத்து வளர்ப்ப ராதலின், 'ஆக்கம் பலவுந் தரும்' என்றார். "உற்றோ ரெல்லாம் உறவின ரல்லர்" ஆதலின், 'விருப்பறாச் சுற்றம்' என்றும், மேன்மேற் கிளைத்து வளருஞ் செல் வத்தை 'அருப்பறா வாக்கம்' என்றும் கூறினார். 'இயையின்' என்பது இயை தலின் அருமை குறித்து நின்றது. அரும்புதல் - தோன்றுதல். விரும்பு - விருப்பு. அரும்பு - அருப்பு. 'ஆக்கம்' தொழிலாகுபெயர்.

523. அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று.

(இ-ரை.) அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை - உறவினத்தொடு உள்ளக் கலப்பில்லாதவன் செல்வ வாழ்க்கை; குளவளாக் கோடு இன்றி நீர் நிறைந்த அற்று - குளப்பரப்புக் கரையில்லாமல் நீர் நிறைந்தாற் போலும்.

கரையில்லாத குளத்து நீர் காப்பின்றி வெளிச் சென்றுவிடுவது போல, உறவின மில்லாதவன் செல்வமுங் காப்பாரின்றிப் பிறர் கைப்பட்டுவிடும் என்பதாம். உறவினத்தொடு என்பது அதிகாரத்தால் வந்தது. அளவுதல் - கலத்தல் அல்லது கலந்துபேசுதல். 'அளாவு' அளவு என்பதன் நீட்டம். அளவளாவு (தல்) என்பது அளப்பள(த்தல்) என்பதுபோல் பெயரும் வினையுஞ் சேர்ந்த கூட்டுச் சொல். அது இங்கு முதனிலைத் தொழிற்பெயராக நின்றது. வாழ்க்கை யென்றது செல்வத்தோடு கூடிய நல்வாழ்வை, நிறைதல் என்பது குளத்திற்கும் நீர்க்கும் பொதுவினையாதலின், 'நீர்நிறைந் தற்று' என்பது நீரால் நிறைந்தற்று என்னும் பொருள்பட நின்றது. 'ஆன்றோர் அறிவு நிறைந்தோர்' என்னுந் தொட ரமைதியை இதனொடு ஒப்புநோக்குக.

524. சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன்.

(இ-ரை.) செல்வம் பெற்றத்தான் பெற்ற பயன் - ஒருவன் செல்வம் பெற்றதனாற் பெற்ற பயனாவது; சுற்றத்தால் தான் சுற்றப்பட ஒழுகல் - தன் உறவினத்தால் தான் சூழப்படும் வகை அதைத் தழுவி யொழுகுதலாம்.

சுற்றத்தாற் பெறும் பயன் செல்வமென்று மேற்கூறியவர், இங்குச் செல்வத்தாற் பெறும்பயன் சுற்றமென்று மறுதலை நயம்படக் கூறினார். அரசனுக்குச் சுற்றத்தாற் செல்வம் மட்டுமன்றிப் பாதுகாப்பும் ஆட்சித் துணையும் ஏற்படுவதால், அரசன் சுற்றந் தழுவுவதாற் சுற்றத்திற் குண்டாகும் நன்மையினும் அரசனுக்குண்டாகும் நன்மை பெரிதென்பதாம். பெற்றது - பெற்றதால் - பெற்றத்தால். பெற்றதால் என்பது எதுகை நோக்கி விரிந்தது. அது - அத்து.

'பெற்ற' வென்பதனுள் அகரமும், அதனா னென்பதனுள் அன்சாரியையும் தொடைநோக்கி விகாரத்தாற் றொக்கன என்பர் பரிமேலழகர்.

525. கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய
சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும்.

(இ-ரை.) கொடுத்தலும் இன்சொலும் ஆற்றின் - ஒருவன் தன் உறவினத்திற்கு வேண்டுவன கொடுத்தலையும் இன்சொற் சொல்லுதலையும்

ஆற்ற வல்லவனாயின்; அடுக்கிய சுற்றத்தான் சுற்றப்படும் - அவன் ஒன்றோ டொன்றாகத் தொடர்ந்து பல்வகை யுறவினத்தாற் சூழப்படுவான்.

இரண்டும் ஒருங்கே யாற்றுதல் அரிதென்பது தோன்ற 'ஆற்றின்' என்றார். அடுக்கிய சுற்றமாவது சுற்றத்தின் சுற்றமும் அதனது சுற்றமுமாகத் தொடர்ந்து செல்வது. கொடையும் இன்சொலும் தமிழவேந்தர் ஆரியரிடத் தினின்று கற்றதுபோல், "இவ் வுபாயங்களை வடநூலார் தானமுஞ் சாமமு மென்ப" என்பர் பரிமேலழகர்.

526. பெருங்கொடையான் பேணான் வெகுளி யவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத் தில்.

(இ-ரை.) பெருங்கொடையான் வெகுளி பேணான் - ஒருவன் பெருங்கொடையாளியும் சினத்தை வெறுப்பவனுமா யிருப்பின்; அவனின் மருங்கு உடையார் மாநிலத்து இல் - அவன் போலச் சுற்றத்தையுடையார் இவ் வுலகத்தில் இல்லை.

பெருங்கொடை வறுமை நீங்குமளவு கொடுப்பது, சினத்தொடு கொடுப் பின் கொடைத்தன்மை கெடுமாதலின், 'வெகுளி பேணான்' என்றார்.

527. காக்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமு
மன்னநீ ரார்க்கே யுள.

(இ-ரை.) காக்கை கரவா கரைந்து உண்ணும் - காகங்கள் தமக்கு இரையான பொருள் கண்டவிடத்து அதனை மறையாது தம் இனத்தைக் கரைந் தழைத்து அதனொடு கூடவுண்ணும்; ஆக்கமும் அன்ன நீரார்க்கே உள - சுற்றத்தோடு கூடி நுகருஞ் செல்வங்களும் அத்தன்மையார்க்கே உண்டாம்.

சுற்றத்தோடு நுகருஞ் செல்வங்கள் பேரளவின; பல்வகையின; பொது வுடைமை போல்வன. காக்கைத் தன்மைகள் அன்பு, ஒற்றுமை, கூட்டுறவு முதலியன, 'காக்கை', 'ஆக்கம்' பால்பகா வஃறிணைப் பெயர்கள். ஏகாரம் பிரிநிலை.

528. பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கி
னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்.

(இ-ரை.) வேந்தன் பொது நோக்கான் வரிசையா நோக்கின் - அரசன் எல்லாரையும் ஒரு தன்மையராக நோக்காது அவரவர் தகுதிக் கேற்ப நோக்குவானாயின்; அது நோக்கி வாழ்வார் பலர் - அச் சிறப்பு நோக்கி அவனை விடாது வாழும் உறவினர் பலராவர்.

எல்லாவகையிலும் மக்கள் உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர் என்றோ தலை யாயார் இடையாயார் என்றோ, முதல்வகுப்பினர் இரண்டாம் வகுப்பினர் எனப் பல வகுப்பினராகவோ, இயற்கையாகவும் செயற்கையாகவும் பாகு பட்டிருத்தலால், தன்மானமுள்ள மேலோர் நீங்காவாறு பொதுநோக்கை விலக்கி, எல்லாரையும் தழுவுமாறு வரிசைநோக்கை நெறியிட்டார். 'வேந்தன்' என்பது இங்குத் தன் சிறப்புப் பொருள் குறியாது அரசன் என்னும் பொருள் குறித்து நின்றது.

529. தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக்
காரண மின்றி வரும்.

(இ-ரை.) தமர் ஆகித் தன் துறந்தார் சுற்றம் - முன்பு அன்பான வுறவினராயிருந்து ஏதேனுமொரு தக்க கரணியம்பற்றித் தன்னைவிட்டுப் பிரிந்து போனவர் மீண்டும் வந்து அன்பாக வுறவாடல்; அமராமைக் காரணம் இன்றிவரும் - இடையில் அன்பாற் பொருந்தாமைக்கு ஏதுவாயிருந்த நிலைமை நீக்கின் தானே நேர்வதாம்.

அரசனது தவற்றொழுக்கத்தினாலோ அவன் தமக்கு ஏற்காதன செ-ததனாலோ அவனை விட்டுப் பிரிந்துபோன மெ-யன்பரான உறவினர், அக் குற்றங்கள் நீங்கின், தாமாகத் திரும்பவந்து சேர்ந்துகொள்வ ராதலால், அதற்கு ஒரு முயற்சியும் வேண்டுவதில்லை யென்பது கருத்து. அமர்தல் பொருந்துதல் அல்லது அன்புகூர்தல். 'அமராமைக் காரணமின்றி' என்பதால், முன்பு அது நேர்ந்தமை அறியப்படும். 'சுற்றம்' என்றது சுற்றமாயொழுகுதலை.

530. உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்த
னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல்.

(இ-ரை.) உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை - கரணியமின்றித் தன்னிடத்தினின்று பிரிந்துபோ-ப் பின்பு ஒரு பயன் நோக்கித் திரும்பி வந்த உறவினனை; வேந்தன் இழைத்திருந்து எண்ணிக் கொளல் - அரசன் அப் பயனைச் செ-துவைத்து ஆரா-ந்து தழுவிக்கொள்க.

'உழைப்பிரிந்து' என்று வெறிதா-க் கூறினதினாலும், 'காரணத்தின் வந்தானை' என்று விதந்ததினாலும், பிரிதற்குக் காரணமின்மை வெளியாம். கருதிவந்த பயனைச் செ-யாதவழிப் பின்னும் பிரிந்துபோ-ப் பகையோடு கூடுவானாதலின் 'இழைத்திருந்து' என்றும், அன்பின்றிப் பிரிந்துபோ-ப் பின்னும் பயன் நோக்கி வந்தமையின் 'எண்ணிக் கொளல்' என்றுங் கூறினார். முதற்காலத்தில் தமிழக அரசர் மூவேந்தராகவே யிருந்ததினால், அரசன்

வேந்தனெனப் பெற்றான். முந்தின குறளில், தீமை செ-யப் பிரிந்துபோ- அது நீங்கியவழித் திரும்பிவந்த உறவினனையும்; இக் குறளில், கரணிய மின்றிப் பிரிந்துபோ- ஒரு பயன் நோக்கித் திரும்பிவந்த உறவினனையும், தழுவிக்கொள்ளும் முறைகள் கூறப்பட்டன என வேறுபாடறிக.

அதி. 54 - பொச்சாவாமை

அதாவது, அறிவாற்றல் படை யரண் பொருள் புகழ் முதலியவற்றால் மகிழ்ந்து, நாடுகாத்தல், பகையழித்தல் முதலிய கடமைகளை மறந்து சோர்ந்திராமை. பொச்சாப்பினாற் சுற்றந்தழுவுதல் கூடாமையின். இது சுற்றந்தழாலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

531. இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த
வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு.

(இ-ரை.) சிறந்த உவகை மகிழ்ச்சியில் சோர்வு - மிகுந்த இன்பக் களிப்பால் வரும் மறதி; இறந்த வெகுளியின் தீது - அரசனுக்கு அளவிறந்த எரிசினத்திலும் தீயதாம்.

சிறந்த வுவகை பெருஞ்செல்வம், இடைவிடா இன்ப நுகர்ச்சி, பெரும் புகழ் முதலியவற்றால் நேர்வது. அளவான வெகுளி பகைவரை யொடுக்கு தற்கும் கொடியோரைத் தண்டித்தற்கும் வேண்டுவதாம். அளவிறந்த வெகுளி ஒருகால் கடும்பகைவரைக் கொல்ல உதவலாம். ஆயின், வினைச் சோர்வு தன்னையே கொல்லுதலால். அதனினுந் தீயதாயிற்று.

532. பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு.

(இ-ரை.) நிச்சநிரப்பு அறிவினைக் கொன்ற ஆங்கு - நிலையான வறுமை அறிவைக் கெடுப்பதுபோல; பொச்சாப்பு புகழைக் கொல்லும் - மறதி ஒருவனது புகழைக் கெடுக்கும்.

நிச்சநிரப்பாவது நாள்தோறும் வருந்தி இரந்துண்ணும் நிலைமை. "அன்ன மொடுங்கினால் அஞ்சு மொடுங்கும்." ஆதலாலும்,

> "நற்பொருள் நன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்
> சொற்பொருள் சோர்வு படும்" (குறள். 410)

ஆதலாலும், நிலையான வறுமை ஒருவனது அறிவைக் கெடுக்கும். அது போல் மறவியும் தற்காப்பின்மையாலும் கருமக்கேட்டாலும் அரசனது புகழை அழிக்கும். வறுமையை நிரப்பென்பது மங்கல வழக்கான எதிர்மறைக் குறிப்பு.

533. பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுலகத்
தெப்பானூ லோர்க்குந் துணிவு.

(இ-ரை.) பொச்சாப்பார்க்குப் புகழ்மை இல்லை - கடமை மறந் தொழுகுவார்க்குப் புகழுடைமையில்லை; அது உலகத்து எப்பால் நூலோர்க் கும் துணிவு - அவ் வின்மைக் கருத்து அறநூலார்க்கு மட்டுமன்றி உலகத்தி லுள்ள எவ்வகை நூலார்க்கும் ஒப்ப முடிந்த முடிபாம்.

இந் நெறிமை (விதி) அரசர்க்கு மட்டுமன்றி எல்லாத் தொழிலர்க்கும் ஒப்ப வுரியதா யிருத்தலால், 'உலகத் தெப்பானூ லோர்க்குந் துணிவு' என்றார். இங்கு உலகம் என்றது தமிழகத்தை. எப்பால் நூலென்றதும் தமிழிலக்கியத் துறைகளையே. இன்றிறந்துபட்டுள்ள பண்டைத் தமிழிலக்கியத்திற் பெரும் பகுதி திருவள்ளுவர் காலத்தில் இறவாதிருந்தது. வடநூலார்க்குந் துணிவு என்று கூறாமையை நோக்குக.

534. அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு.

(இ-ரை.) அச்சம் உடையார்க்கு அரண் இல்லை - உள்ளத்தில் அச்ச முடையவர்க்கு மதில் காடு மலை முதலிய அரண்களிருப்பினும் அவற்றால் பயனில்லை; ஆங்கு - அதுபோல; பொச்சாப்பு உடையார்க்கு நன்கு இல்லை - மறவியுடையார்க்குப் படை, செல்வம் முதலிய நலங்களிருந்தும் அவற்றாற் பயனில்லை.

அச்ச முடையார்க்கு அழிவு நேர்வதுபோல் மறவியுடையார்க்கும் நேர் வது உறுதி என்பது கருத்து. நன்மைக்கேதுவானது நன்கு. நல் - நன்- நன்கு.

535. முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை
பின்னூ றிரங்கி விடும்.

(இ-ரை.) முன் உறக் காவாது இழுக்கியான் - தன்னால் தடுக்கப்பட வேண்டிய துன்பங்களை அவை வருமுன்பே யறிந்து தன்னைக் காவாது மறந்திருந்தவன்; பின் ஊறு தன் பிழை இரங்கி விடும் - பின்பு நேர்ந்த பொழுது தடுக்க லாகாமையின் தன் தவற்றையெண்ணி வருந்தியழிவான்.

காக்கவேண்டிய துன்பங்கள்: பகைவர் சோர்வு பார்த்துச் செ-வனவும் பஞ்சம் வெள்ளம் முதலியனவுமாம். ஊற்றின்கண் என்பது உருபுஞ் சாரியையும் உடன்தொக்கு நின்றது. விடுதல் நீங்குதல்; இங்கு அழிதல்.

536. இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழுக்காமை
வாயி னதுவொப்ப தில்.

(இ-ரை.) இழுக்காமை யார்மாட்டும் என்றும் வழுக்காமை வாயின் - அரசர்க்கு மறதியின்மை எவரிடத்தும் எப்போதும் தப்பாது வா-க்கு மாயின்; அது ஒப்பது இல் - அது போன்ற நன்மை வேறொன்று மில்லை.

செ-ய வேண்டிய வினைகளை உறவினரிடத்தும் பிறரிடத்தும் ஒப்பச் செ-யவேண்டுமாதலின் 'யார் மாட்டும்' என்றும், பெருகிய நிலையிலும் சுருங்கிய நிலையிலும் ஒருதன்மையாகச் செ-ய வேண்டுதலின் 'என்றும்' என்றும், எல்லா வினைகளிலும் தப்பாது கையாள வேண்டுதலின் 'வழுக்காமை' என்றும் கூறினார். 'வா-' என்னும் வினை "வா-ந்தன ரென்ப" (தொல். 1582), "வா-ந்த மலையும்" (குறள். 737) என்று மெலிந்தும் புடைபெயர்தலாலும், செயப்படு பொருள் குன்றிய வினையாதலாலும், "வாயி" னென்பது முதனிலைத் தொழிற் பெயரடியாக வந்த வினையெச்சம் என்னும் பரிமேலழகர் கூற்றுப் பொருந்தாது.

537. அரியவென் றாகாத தில்லைபொச் சாவாக்
கருவியாற் போற்றிச் செயின்.

(இ-ரை.) பொச்சாவாக் கருவியான் போற்றிச் செயின் - மறவாத மனத்தினால் எண்ணிச் செ-தால்; அரிய என்று ஆகாத இல்லை - செ-தற் கரியன என்று சொல்லப்பட்டு ஒருவருக்கு முடியாத கருமங்கள் இல்லை.

இது பரிமேலழகர் கல்வியாரவார உரையைத் தழுவியது. மனத்திற்கு அகக்கரணம் என்று பெயரிருத்தலால், 'கருவி' என்பதற்கு அவர் மனம் என்று பொருள் கொண்டார், கரணம் கருவி. இப் பொருட்குப் 'பொச்சாவா' ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.

'பொச்சாவாக் கருவி' என்னுந் தொடரைப் பொச்சாவாமையாகிய கருவி என்று இருபெயரொட்டாகக் கொள்வதே இயற்கையான முறையாம். இப் பொருட்குப் 'பொச்சாவா' ஈறுகெட்ட எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர் போல்வ தாம். இடைவிடா முயற்சியும் சூழ்ச்சியும் உடையார்க்கு எல்லாம் எளிதில் முடியும் என்பதாம்.

538. புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செ-யா
திகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில்.

(இ-ரை.) புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல் வேண்டும் - அரசர்க்குச் சிறந்தவை யென்று அறநூலாரும் சான்றோரும் உயர்த்துக் கூறிய செயல் களைக் கடைப்பிடித்துச் செ-தல் வேண்டும்; செ-யாது இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும் இல் - அவற்றைச் செ-யாது மறந்தவர்க்கு எழுபிறப்பிலும் நன்மையில்லை.

அரசர்க்குரிய சிறந்த செயல்கள்: வரலாற்றிற் கெட்டாத பண்டைக் காலத்திற் பெருங்கடலில் நாவா-ப் படை செலுத்திச் சாலித்தீவைக் கைப் பற்றியமை, தூங்கெயி லெறிந்தமை, முக்கழகம் நிறுவியமை, மகனை முறை செ-தமை, சீன நாட்டினின்று கரும்பைக் கொணர்ந்து பயிரிட்டமை, பாரதப் போர்ப்படை யிரண்டிற்கும் பதினெண்ணாளும் பெருஞ்சோறு வழங்கியமை, ஓரிளைஞன் இருபெரு வேந்தரையும் ஐம்பெரு வேளிரையும் வென்றமை, முரசுகட்டிலில், துயின்ற புலவனுக்குக் கவரி வீசியமை, பரிசிலனுக்குத் தலையீந்தமை, காவிரியணை கட்டியமை, பேரேரியுங் கிளையாறும் வெட் டியமை, தமிழ் வேந்தரை யிகழ்ந்த வடநாட்டரசரை வென்று பத்தினிக்குப் படிமை நிறுவியமை, வானளாவுங் கோபுரம் எடுத்தமை, துறைநகரமைத்துக் கடல் வாணிகம் பெருக்கியமை போன்றனவும் பிறவுமாம். 'எழுமை' தொகைக் குறிப்பு. "சாதிதரும மாகிய இவற்றின் வழீஇயோர்க்கு உள்ளது நிரையத் துன்பமே" என்று பரிமேலழகர் கூறிய ஆரியக்குறிப்பு இங்கு ஏற்காது.

539. இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளுக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து.

(இ-ரை.) தம் மகிழ்ச்சியின் தாம் மைந்து உறும் போழ்து - அரசர் தம் மகிழ்ச்சியால் மயங்கும்போது; இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை உள்ளுக - முன்பு அத்தகைய மயக்கத்தாற் தம் கடமையை மறந்து கெட்டவரை நினைத்துப் பார்க்க.

கெட்டாரை நினைக்கவே தமக்கும் வருங்கேட்டிற் கஞ்சித் திருந்துவர் என்பது கருத்து. திருந்துதல் மறவாது கடமையைச் செ-தல். 'இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை எண்ணுக' என்று பாடமோதுவர் மணக்குடவர்.

540. உள்ளிய தெ-த லெளிதுமன் மற்றுந்தா
னுள்ளிய துள்ளப் பெறின்.

(இ-ரை.) மன் தான் உள்ளியது எ-தல் எளிது - அரசன் தான் கருதிய பொருளைத் தான் கருதியவாறே பெறுதல் எளிதாம்; உள்ளியது மற்றும் உள்ளப் பெறின் - தான் எண்ணியதைப் பின்னும் விடாது எண்ணக் கூடுமாயின்.

உள்ளியதை யுள்ளுதலாவது தான் கருதியதைப் பெறும்வரை மறவாது அதுபற்றி முயற்சி செ-தல். 'மற்று' பின்மைப் பொருளில் வந்தது. 'மன்' என்பதை இடைச்சொல்லாகக் கொண்டு, "அது கூடாதென்பது ஒழிந்து நின்ற மையின், 'மன்' ஒழியிசைக்கண் வந்தது" என்னும் பரிமேலழகர் இலக்கணக் குறிப்பு இவ்விடத்திற்கு ஏற்காமை யுணர்க.

அதி. 55 - செங்கோன்மை

அதாவது, அரசனாற் கையாளப்பெறும் நேர்மையான ஆட்சிமுறை. நேர்மையான ஆட்சி நேரான கோல்போ லிருத்தலால் செங்கோல் எனப் பட்டது. குடிகள் ஆக்கள் போலவும் அரசன் ஆயன் போலவுமிருத்தலால், அரசன் கோன் எனப்பட்டான். கோ = ஆ (பசு). கோவன் = (1) ஆயன்.

"கோவனிரை மீட்டனன்" **(சீவக. 455)**

(2) அரசன், "கோவனும் மக்களும்" **(சீவக. 1843)**

கோவன் - கோன் - கோ = அரசன். கோன் = ஆயன், அரசன், தலைவன். அரசன் கையிலுள்ள கோல் ஆடுமாடு மே-க்கும் இடையன் கையிலுள்ள கோல் போன்றது. அச் சின்னத்தின் பெயர் அரசனையாவது அவனாட்சியை யாவது குறிக்கும்போது சின்னவாகுபெயராம். கோலின் தன்மை கோன்மை. செங்கோலின் தன்மை செங்கோன்மை. செம்மை = நேர்மை. கோணாமை, நெறியினின்றும் விலகாமை.

"வடநூலாரும் தண்டமென்றார்" என்றார் பரிமேலழகர். வடநூலில் தண்டம் என்பது தண்டிக்கும் அதிகாரத்தைக் குறிக்குமேயன்றி, தமிழிற்போல் அரசாட்சியைக் குறிக்காது. மேலும், அச் சொல்லும் தென்சொல்லே.

செங்கோன்மை சோர்வில்லாத அரசனாலேயே கையாளப்படத் தக்கதாதலின், இது பொச்சாவாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

541. ***ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந்***
தேர்ந்துசெ- வஃதே முறை.

(இ-ரை.) ஓர்ந்து - தன் குடிகள் செ-த குற்றங்களை ஆரா-ந்து; யார் மாட்டும் கண்ணோடாது - எவரிடத்தும் சிறப்பாக அன்பு கொள்ளாது; இறை புரிந்து - நடுநிலை பொருந்தி; தேர்ந்து - அக் குற்றங்கட்கேற்ற தண்டனை களை அறநூலறிஞரொடு நூலுத்தி பட்டறிவொடு பொருந்தத் தீர்மானித்து; செ-வஃதே முறை - அவற்றை நிறைவேற்றுவதே செங்கோல் முறையாம்.

நடுநிலை இறைக்கு (அரசனுக்கு) இன்றியமையாத குணமாதலின் அதை 'இறை' யென்றும், உயிரினுஞ் சிறந்தாரிடத்தும் கண்ணோட்டம் தகா தென்பார் 'யார் மாட்டும்' என்றும் கூறினார். இறைமை யென்பது இறையெனக் குறைந்தும், செ-வது என்பது செ-வஃது என விரிந்தும் நின்றன, செ-யு ளமைதி நோக்கி. இதனால் செங்கோன்மை யிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

542. வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்
கோனோக்கி வாழுங் குடி.

(இ-ரை.) உலகு எல்லாம் வான் நோக்கி வாழும் - உலகத்திலுள்ள உயிர்களெல்லாம் மழையை எதிர்பார்த்து அது பெ-வதால் வாழும்; குடி மன்னவன் கோல் நோக்கி வாழும் - ஆயினும், குடிகளெல்லாரும் அரசனது செங்கோலை எதிர்பார்த்து அது நடப்பதால் வாழ்வர்.

நோக்கி வாழ்தல் இன்றியமையாததாகக் கொண்டு வாழ்தல். வானால் நீரும் உணவும் கிடைப்பது போல், செங்கோலால் உயிர்ப் பாதுகாப்பும், பொருட்காப்பும் கிட்டுவதால், வான்போன்றே செங்கோலும் மக்கள் உயிர் வாழ்விற்கு இன்றியமையாததென்பதும் செங்கோலின்றி வானிருந்து பயனில்லை யென்பதும் பெறப்படும். உலகு, கோல் என்பன ஆகுபெயர்கள். கோலென்றது செங்கோலை.

'குடி' தொகுதிப்பெயர். வானின் தண்பு உயிர்கட்கு இன்பஞ் செ-வது போல் கோனின் அன்பும் குடிகட்கு இன்பந் தருவதாம்.

"நெல்லு முயிரன்றே நீரு முயிரன்றே
மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்
அதனால், யானுயி ரென்ப தறிகை
வேன்மிகு தானை வேந்தற்குக் கடனே" (புறம். 26)

என்னும் புறப்பாட்டு இங்குக் கவனிக்கத் தக்கது.

543. அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியா-
நின்றது மன்னவன் கோல்.

(இ-ரை.) அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதியா- நின்றது - ஐயரும் பார்ப்பாருமான இருவகைத் தமிழ அந்தணரும் இயற்றிய பல்துறை நூல் கட்கும் மக்களின் அறவொழுக்கத்தற்கும் அடிமணையாயிருப்பது; மன்ன வன் கோல் - அரசனின் செங்கோலே.

பரிசாலும் முற்றூட்டாலும் நூலாசிரியரைப் போற்றுவதும் அவர்நூல் வழங்குமாறு அரங்கேற்றுவிப்பதும் அரசன் தொழிலாதலின் 'ஆதி' என்றார். "அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ் செந்தண்மை பூண் டொழுக லான்" என்று பிராமணரை விலக்கியதால், இங்கு அந்தண ரென்றது தமிழ அறிஞரையே. அந்தணர் என்பது சிறப்பாகத் துறவியரையே குறிக்கு மேனும், சிறுபான்மை இல்லறத்தாரையுந் தழுவும்.

"வினையி னீங்கி விளங்கிய அறிவின்
முனைவன் கண்டது முதனூ லாகும்" **(தொல். 1564)**

என்றதனால், முதற்காலத்து முதனூல்களெல்லாம் முனிவராலேயே இயற்றப் பட்டதாகத் தெரிகின்றது. அதன் பின்பே இல்லறத்தாரான பார்ப்பாரும் நூலியற்றினர். நூல்களைப் பார்ப்பவர் பார்ப்பார். முனிவர் ஐயர் எனவும் படுவர். கடைக்கழகக் காலத்திலும் இளங்கோவடிகள் என்னும் தமிழ அந்தணர், இயைபுவனப் பியற்றியமை காண்க. அந்தணர் நூற்கு அரசியல் அடிப்படையா யிருந்தமைக்கு முக்கழக நடவடிக்கைகளே போதிய சான்றாம். ஒழுக்கத்திற்கு அது தூண்டுகோலா யிருந்தது. "அச்சமே கீழ்கள தாசாரம்" (குறள். 1075) என்பதனாலும், "நன்னடை நல்கல் வேந்தர்க்குக் கடனே" (புறம். 312) என்பதனாலும், அறியப்படும் நூற்கும் அறத்திற்கும் முந்தியே யிருந்ததனாலும் நிலைபெற்றதனாலும் 'நின்றது' என்றார்.

"அந்தணர்க் குரித்தாய வேதத்திற்கும் அதனாற் சொல்லப்பட்ட அறத்திற்கும் காரணமா- நிலைபெற்றது.... செங்கோல்", "அரசர் வணிக ரென்னு மேனையோர்க்கு முரித்தாயினும், தலைமைபற்றி அந்தணர் நூலென்றார் " என்பன பரிமேலழகரின் ஆரியப் பிதற்றல்கள். நூலென்றது மறை நூலை மட்டுமன்று. அங்ஙனங் கொள்ளினும் அது கடவுள் வழிபாட்டை அறவே அறியாத ஆரிய வேதத்தையன்று; தமிழ்மறையையே குறிக்கும்.

"மன்னு மாமலை மகேந்திர மதனிற்
சொன்ன வாகமந் தோற்றுவித் தருளியும்"

என்று மாணிக்கவாசகர் பாடியிருத்தல் காண்க.

இன்னும் தமிழிலுள்ள பண்டை மறை (மந்திர) நூல்களும் மருத்துவ நூல்களும் சித்தர் என்னும் முனிவர் இயற்றியவையே.

544. **குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்ன**
னடிதழீஇ நிற்கு முலகு.

(இ-ரை.) குடி தழீஇக் கோல் ஓச்சும் மாநில மன்னன் அடி - தன் குடிகளை அணைத்துக்கொண்டு செங்கோல் செலுத்தும் பெருநில வேந்தனுடைய அடிகளை; உலகு தழீஇ நிற்கும் - நாடு முழுதும் விடாது பற்றி நிற்கும்.

அன்பாக அரவணைத்துக் காக்கும் அரசனைக் குடிகளும் அன்பாகப் போற்றிநிற்பர் என்பது கருத்து.

அணைத்தல் இன்சொற் சொல்லுதலும் தளர்ந்தவிடத்து வேண்டுவன கொடுத்துத் தாங்குதலும். மாநில மன்னன் மூவேந்தருள் ஒருவனான பெரு நிலவரசன். குறுநில மன்னர், பெருநில மன்னர் என அரசர் இருதிறத்தினராதலால், வேந்தனை மாநில மன்னன் என்றார். கோல், உலகு என்பன ஆகுபெயர். கோல் என்றதற்கேற்பச் சிறப்பாக ஆளுதலை ஓச்சுதல் என்றார். ஓச்சுதல் உயர்த்துதல். குடி என்றது தளர்ந்த குடிகளை, 'தழீஇ' சொல்லிசை யளபெடை.

545. இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவ னாட்ட
பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு.

(இ-ரை.) பெயலும் விளையுளும் தொக்கு - பருவமழையும் குன்றாத விளைவும் ஒருங்கு திரண்டு; இயல்புளிக் கோல் ஓச்சும் மன்னவன் நாட்ட - முறைப்படி செங்கோலாட்சி செ-யும் அரசனது நாட்டில் உள்ளனவாம்.

'கோலோச்சும்', 'மன்னவன்' என்பவற்றிற்கு முன்பு உரைத்தவாறு உரைக்க. செங்கோலரசன் மண்ணுலகில் இறைவனின் படிநிகராளியா யிருத்தலால். இயற்கையும் அவனுக்கு அடங்கி நடக்கும் என்பதாம்.

546. வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉங் கோடா தெனின்.

(இ-ரை.) மன்னவன் வென்றி தருவது வேல் அன்று கோல் - அரசனுக்குப் போரின்கண் வெற்றியைக் கொடுப்பது வேற்படையன்று, அவன் அரசாட்சியே; அதுவும் கோடாது எனின் - அவ் வரசாட்சியும் அங்ஙனஞ் செ-வது அறநெறி தவறாதிருந்த பொழுதே.

"அறநெறி முதற்றே அரசின் கொற்றம்" (புறம். 55)

என்றார் மதுரை மருதனிளநாகனார். வெற்றிதருவது வேலன்று கோல் என்னும் எதுகை நயமும், எறியும் வேலன்று ஏந்தும் கோலே யென்னும் முரண்நயமும், கவனிக்கத் தக்கன. 'அதூஉம்' இன்னிசை யளபெடை. மணக்குடவர் 'கோடா னெனின்' என்று பாடங் கொள்வர். அப் பாடத்திற்கு, கருவி யின் வினை சினைவினை போல முதல்வினைமேல் நின்றதாகக் கொள்க.

'கோல்அதூஉம்' என்பது போன்றே 'இல்வாழ்க்கை அஃதும்' (46)

என்னும் தொடரும் அமைந்திருத்தலை, ஒப்புநோக்கி யுணர்க.

547. இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைகாக்கும் முட்டாச் செயின்.

(இ-ரை.) வையகம் எல்லாம் இறை காக்கும் - உலகம் முழுவதையும் அரசன் காப்பான்; முட்டாச் செயின் அவனை முறை காக்கும் - முட்டுப்பாடு நேர்ந்தவிடத்தும் முட்டில்லாது ஆட்சி செ-வானாயின், அவனை அவன் செங்கோலே காக்கும்.

முட்டில்லாமற் செ-தல் மனுமுறைச் சோழன் தன் மகனை முறை செ-ததும், பொற்கைப் பாண்டியன் தன் கை குறைத்ததும் போல்வதாம். இனி, சிக்கலான வழக்குகளைத் தீர்க்கும் வழியை இறைவனிடம் மன்றாடிக் கேட்டறிந்ததும், முட்டாது செ-தலின் பாற்படும். 'வையகம்' முதலாகு பெயர். 'முட்டா' ஈறுகெட்ட எதிர்மறை வினையெச்சம்.

548. எண்பதத்தா னோரா முறைசெ-யா மன்னவன்
றண்பதத்தாற் றானே கெடும்.

(இ-ரை.) எண்பதத்தான் ஓரா முறைசெ-யா மன்னவன் - முறை (நியாயம்) வேண்டினவர்க்குக் காட்சிக் கெளியனாயிருந்து, அவர் சொல் லியவற்றை அறநூலறிஞருடன் ஆரா-ந்து, உண்மைக்கேற்பத் தீர்ப்புச் செ-யாத அரசன்; தண்பதத்தான் தானே கெடும் - தாழ்ந்த நிலையில் நின்று தானே கெடுவான்.

"அரைசியல் பிழைத்தோர்க் கறங்கூற் றாவதூஉம்" **(சிலப். பதிகம், 55)**

என்றதற் கேற்ப முறைசெ-யா அரசன் பகைவரின்றியுந் தானே கெடுவான் என்பதாம். பதம் நிலைமை. எண்மை எளிமை. 'எண்பதத்தான்' குறிப்பு முற்றெச்சம். 'ஓரா' செ-யா என்னும் வா-பாட்டு (இறந்தகால வுடன்பாட்டு) வினையெச்சம். 'செ-யா 'ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். 'தண்பதம்' பழியும் பளகும் (பாவமும்) அடைந்து நிற்கும் நிலை. ஏகாரம் பிரிநிலை.

549. குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் றொழில்.

(இ-ரை.) குடி புறங்காத்து ஓம்பிக் குற்றம் கடிதல் - தன் குடிகளைப் பிறர் வருத்தாமற் காத்துத் தானும் வருத்தாது பேணி, அவர் குற்றஞ் செ-யின் அதைத் தண்டனையால் நீக்குதல்; வேந்தன் வடு அன்று தொழில் - அரசனின் குற்றமன்று, அவன் கடமையாம்.

'குடிபுறங் காத்தோம்பி' என்றதனால், சில தீயோரின் குற்றங் கடிதலும் நல்லோரான குடிகளைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டே யென்பது பெறப்படும். அரசன் குற்றவாளிகளைத் தண்டிக்கும் முறை மன்றுபாடு, தண்டா, குற்றம் என மூவகைப்படும். மன்றுபாடென்பது பணத்தண்டனை; தண்டா என்பது துன்பத்தண்டனையும் உறுப்பறைத் தண்டனையும் கொலைத் தண்டனையும்; குற்றம் என்பது கோயில் விளக்கெரித்தல் போன்ற திருக்கடமைத் தண்டனை. துன்பத்தண்டனை பொதுவும் இடந்தொறும் வேறுபடுவதும் என இருதிறத் ததாம். அவை மீண்டும் மானக்கேட்டொடு கூடியதும் கூடாதது மென இரு வகையனவாம். 'குற்றங் கடிதல்' என்றதனால். இங்குத் தழுவப்பட்ட தண்டனை வகைகள் கொலையொழிந்த எல்லாமாகும்.

550. *கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்*
களைகட் டதனொடு நேர்.

(இ-ரை.) வேந்து கொடியாரைக் கொலையின் ஒறுத்தல் - அரசன் கொடியவரைக் கொலையால் தண்டித்து நல்லோரைக் காத்தல்; பைங்கூழ் களை கட்டதனொடு நேர் - உழவன் களைகளைக் களைந்து பசும்பயிர் களைக் காத்தலோ டொக்கும்.

கொடியராவார் உணராது கொலை செ-வார், ஊரில் தீவைப்பார், குடிநீர் நிலையில் நஞ்சிடுவார், வழிப்பறிப்பார், கொள்ளையிடுவார், கோயிற் சொத்தைக் களவு செ-வார், வெளிப்படையாகப் பிறனில் விழைவார். அரசனுக்கும் அஞ்சாதார் முதலியோர். இத்தகைய பொல்லாரை அரசன் கொல்லாவிடின் நல்லோர் வாழ முடியாதாதலின், அவரைக் கொல்வது 'பைங்கூழ் களைகட்டதனொடு நேர்' என்றார். வேந்தன் என்பது வேந்து எனக் குறைந்து நின்றது.

அதி. 56 - கொடுங்கோன்மை

அதாவது, அரசனாற் கையாளப்படும் நேர்மை யில்லா ஆட்சி முறைமை. நேர்மையில்லா ஆட்சி வளைந்த கோல் போலிருத்தலால் கொடுங்கோல் எனப்பட்டது. கொடுங்கோலின் தன்மை கொடுங்கோன்மை.

இது செங்கோன்மைக்கு மாறாகலின், அது கூடாதென்பதற்கு அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

**551. கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே யலைமேற்கொண்
டல்லவை செ—தொழுகும் வேந்து.**

(இ-ரை.) அலை மேற்கொண்டு அல்லவை செ-து ஒழுகும் வேந்து - பொருளாசையாற் குடிகளை வருத்துந் தொழிலை மேற்கொண்டு முறை யல்லாதவற்றைச் செ-தொழுகும் வேந்தன்; கொலை மேற்கொண்டாரின் கொடிதே - பகைமையினாற் கொல்லுதல் தொழிலை மேற்கொண்டொழுகு வாரினுங் கொடியனேயாவன்.

சிறிது பொழுதே செ-யுங் கொலைத் துன்பத்தினும் எப்பொழுதும் செ-யும் அலைத்துன்பங் கொடிது என்பதாம். வேந்து பொருளால் உயர் திணை யாயினும் சொல்லால் அஃறிணையாதலின் அஃறிணை முடிவு கொண்டது. ஏகாரம் தேற்றம்.

**552. வேலொடு நின்றா னிடுவென் றதுபோலுங்
கோலொடு நின்றா னிரவு.**

(இ-ரை.) கோலொடு நின்றான் இரவு - கொலைவரைத் தண்டிக்கும் அதிகாரத்தைத் தாங்கிய ஆட்சியொடு கூடிய அரசன் குடிகளிடம் பொருள் வேண்டுதல்; வேலொடு நின்றான் இடு என்றது போலும் - கொல்லும் வேலை ஏந்திநின்ற வழிப்பறி கள்வன் வழிச்செல்வானை நோக்கி உன் கைப்பொரு ளைக் கீழே வை என்று சொல்வதனோ டொக்கும்.

அரசன் குடிகளிடம் அச்சுறுத்திக் கேளாவிடினும், குடிகள் கொடா விடின் தப்பாது தண்டிக்கப்படுவர் என்னும் குறிப்பிருத்தலால், அவன் இரப் பதும் வழிப்பறி கள்வன் ஏவல் போன்றதே யென்றார். 'வேலொடு நின்றான்' என்பதால் வழிப்பறி கள்வன் தனியன் என்பதும், 'இடு' என்னும் ஏவலொரு மையால் வழிச்செல்வோன் ஒன்றியென்பதும், 'இரவு' என்றதனால் கொடுங் கோல் அரசன் இரப்பது குடிகள் முறைப்படி செலுத்தவேண்டிய புரவுவரி யன்றென்பதும் பெறப்படும்.

**553. நாடொறு நாடி முறைசெ—யா மன்னவ
னாடொறு நாடு கெடும்.**

(இ-ரை.) நாள்தொறும் நாடி முறைசெ-யா மன்னவன் - தன் நாட்டில் நிகழும் நன்மை தீமைகளை நாள்தோறும் ஆரா-ந்து அதற்கேற்ப முறை செ-யாத அரசன்; நாள்தொறும் நாடு கெடும் - நாள்தோறும் நாடிழப்பான்.

நாள்தொறும் நாடிழத்தலாவது,

"கோத்தொழி லாளரொடு கொற்றவன் கோடி
வேத்திய லிழந்த வியனிலம்
... ...
நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதுய ருறுத்து" (சிலப். 11 : 60–5)

வதால் வரவர வளங்குன்றுதலும், குடிகளின் அரசப்பற்றுக் குறைதலும், பகைவரால் அல்லது அருள்பூண்ட செங்கோலரசராற் சிறிது சிறிதாக நிலங் கைப்பற்றப் பெறுதலுமாம். நாடு அரசிற்கு உறுப்பாகலின், சினைவினை முதல்மேல் நின்றது.

"குற்றமும் குணமும் நாடோறும் ஆரா-ந்து, அதற்குத் தக முறைசெ-யாத அரசன் நாடு நாடோறும் கெடும் என்றவாறு" என்பது மணக்குடவருரை.

554. கூழுங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச்
சூழாது செ-யு மரசு.

(இ-ரை.) சூழாது கோல் கோடிச் செ-யும் அரசு - தன் குடிகட்கு நன்மையையும் தன் தவற்றால் மேல் விளைவதையும் எண்ணாது கொடுங்கோலாட்சி செ-யும் அரசன்; கூழும் குடியும் ஒருங்கு இழக்கும் - தன் செல்வத்தையும் குடிகளையும் ஒருசேர இழப்பான்.

வறட்சிக்காலத்து மக்கள் வானை ஆவலாக எதிர்நோக்குவது போல், கொடுங்கோலரசன் குடிகளும் செங்கோ லரசனொருவன் வரவை எதிர் பார்ப்பராதலின், அத்தகைய அரசன் அக் கொடுங்கோலனை எளிதில் வென்று அவன் நாட்டைக் கைப்பற்றுவன் என்பதாம். கூழ் என்றது தன் முன்னோருந் தானும் தேடிய பொருளை. குடியை இழப்பதனால், அவரிடத் தினின்று இனிப் பெறக்கூடிய பொருளைமட்டு மன்றி அவரை யாளும் ஆட்சியையே இழந்துவிடுபவனாவன்.

555. அல்லற்பட் டாற்றா தழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தே-க்கும் படை.

(இ-ரை.) அல்லல் பட்டு ஆற்றாது அழுத கண்ணீர் அன்றே - குடிகள் அரசனது கொடுங்கோலாட்சியால் துன்பப்பட்டு அதைப் பொறுக்க முடியாது

அழுத கண்ணீரன்றோ; செல்வத்தைத் தே-க்கும் படை - அவ் வரசனின் ஆட்சிச் செல்வத்தை அழிக்கும் படைக்கலம்.

கொடுங்கோலரசன் கொடுமையைக் குடிகளின் ஆற்றொணாத் துயர நெஞ்சே போக்கிவிடும். அதற்கு வேற்றரசன் வினை வேண்டுவதில்லை யென்பது கருத்து. செல்வத்தை யழிப்பது துயரநெஞ்சே யாயினும், அதை வெளிப்படையாகத் தெரிவிப்பது கண்ணீராதலால், அழிப்புவினை கண்ணீரின்மே லேற்றப்பட்டது. செல்வத்தை மரமாக உருவகியாமையின் இது ஒருமருங் குருவகம். ஏகாரம் வினா. "எளியோரை வலியோர் வாட்டினால் வலியோரைத் தெ-வம் வாட்டும்." ஆதலால், கொடுங்கோலரசனை இறைவனே அழித்துவிடுவான் என்பது கருத்து.

556. மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்றேன்
மன்னாவா மன்னர்க் கொளி.

(இ-ரை.) மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை - அரசர்க்குப் புகழ் நிலைபெறுதல் செங்கோலாட்சியினாலேயே; அஃது இன்றேல் மன்னர்க்கு ஒளி மன்னாவாம் - அச் செங்கோலாட்சி யில்லாவிடின் அவர்க்கு இம்மை யிலும் பெயரும் மதிப்பும் இல்லாமற்போம்.

ஒளி யென்பது ஒருவன் தான் வாழுநாளில் எல்லாராலும் மதிக்கப்படும் மதிப்பு. அது பெரும்பாலும் வா-ச்சொல்லாக நிகழ்வது. புகழ் என்பது ஒருவன் இறந்த பின்பு எல்லாராலும் உயர்த்துச் சொல்லப்படும் உயர்வு. அது பெரும்பாலும் உரைநடையுஞ் செ-யுளுமாகிய இலக்கிய வடிவில் திகழ்வது.

"உண்ணான் ஒளிநிறான் ஓங்கு புகழ்செ-யான்" **(நாலடி. 6)**

என்னும் நாலடிச் செ-யுளை நோக்குக. மன்னுதல் இரண்டனுள் முன்னது நிலைபெறுதல்; பின்னது பொருந்துதல், கல்வி, கொடை, வெற்றி முதலியன வாக ஏதுக்கள் பலவாதலின், அவற்றினால் வரும் ஒளி புகழ்களும் பல வாயின. 'மன்னாவாம்' என்பதிலுள்ள ஆக்கச்சொல் முன்னுஞ் சென்று இயை யும். செங்கோன்மையால் என்னும் மூன்றாம் வேற்றுமையுருபும் 'ஒளியும்' என்னும் எச்சவும்மையும் தொக்கன. நிலைபெறுதல் (மன்னுதல்) என்றது புகழ் நிலைபெறுதலை.

557. துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிர்க்கு.

(இ-ரை.) துளியின்மை ஞாலத்திற்கு எற்று - மழையில்லாமை உலகத்திலுள்ள உயிர்கட்கு விளைக்கும் துன்பம் எத்தகையதோ; அற்றே வேந்தன் அளியின்மை வாழும் உயிர்க்கு - அத்தகையதே அரசனின் அருளின்மை அவன் நாட்டு வாழும் குடிகட்கு விளைக்குந் துன்பமும் ஆகும்.

"வானோக்கி வாழு முலகெல்லாம்" (குறள். 542)

என்னுங் குறள் இங்கு எதிர்மறைமுகத்தால் ஒரு புது வலிமை பெறக் கூறப்பட்டது. இலை யென்பது சிறப்பாக வாழையிலையைக் குறித்தல்போல், துளியென்பது இங்கு மழைத்துளியைக் குறித்து மழையென்னும் பொருளில் ஆகுபெயராக நின்றது. உயிர் என்றது இங்குக் குடிகளை.

'ஞாலம்' ஆகுபெயர். என்னது - எற்று. (என்+து). அன்னது - அற்று, (அன் + து). ஏகாரம் தேற்றம்.

558. இன்மையி னின்னா துடைமை முறைசெ-யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின்.

(இ-ரை.) முறை செ-யா மன்னவன் கோல் கீழ்ப்படின் - முறை (நீதி) செ-யாத அரசனின் கொடுங்கோலாட்சியின்கீழ் வாழின்; உடைமை இன்மையின் இன்னாது - இன்பந்தர வேண்டிய செல்வநிலை துன்பந்தரும் இயல்புள்ள வறுமையினும் துன்பமானதாம்.

உடல் வருந்தப் பாடுபட்டுத் தேடிய செல்வத்தைக் கொடுங்கோலரசன் எளிதா-க் கேட்டமட்டிற் கொடாவிடின், சிறைகாவற்கும் நையப்புடைப்பிற்கும் மட்டுமன்றிக் கொலைத் தண்டத்திற்கும் ஆளாக நேருமாதலின், இன்னாமையிற் தன்னேரில்லா இன்மையும் கொடுங்கோல் நாட்டில் உடைமையின் இனிய தென்றார்.

559. முறைகோடி மன்னவன் செ-யி னுறைகோடி
யொல்லாது வானம் பெயல்.

(இ-ரை.) மன்னவன் முறைகோடிச் செ-யின் - அரசன் முறை தவறி ஆட்சி செ-வானாயின்; உறைகோடி வானம் பெயல் ஒல்லாது - அவன் நாட்டிற் பருவமழை தவறுவதால் வானம் பொழிதலைச் செ-யாது.

உறைகோடுதலாவது மழை இயற்கையாகப் பெ-யவேண்டிய காலத்துப் பெ-யாமை. 'வானம் பெயல்' என்பது "வானம் பெ-கிறது, வையம் (பூமி)

விளைகிறது'' என்னும் வழக்கைத் தழுவியது. உறைத்துப் பெ-யும் மழை உறை.

''இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவ னாட்ட
பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு'' (குறள். 545)

என்றதனால்,

இயல்புளிக் கோலோச்சா மன்னவ னாட்டிற்
பெயலும் விளையுளு மில்

என்பது தானே வெளியாம்.

''கோல்நிலை திரிந்திடின் கோள்நிலை திரியும்
கோள்நிலை திரிந்திடின் மாரிவறங் கூரும்
மாரிவறங் கூரின் மன்னுயி ரில்லை'' (மணிமே. 7: 8–10)

560. ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்
காவலன் காவா னெனின்.

(இ-ரை.) காவலன் காவான் எனின் - காத்தற்குரிய அரசன் குடிகளையும் அவர்கட்குப் பயன்படும் உயிரிகளையும் காவானாயின்; ஆபயன் குன்றும் - அவன் நாட்டு ஆக்களும் பால் குன்றும்; அறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர் - அறுவகைத் தொழில் செ-வோரும் தத்தமக்குரிய நூல் கற்பதை அல்லது பா ர்ப்பதை விட்டுவிடுவர்.

முந்தின குறளில் கொடுங்கோலரசன் நாட்டில் மழைபெ-யாமை கூற ப்பட்டது.

''விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லான்மற் றாங்கே
பசும்புற் றலைகாண் பரிது.'' (குறள். 16)

ஆதலால் மே-ச்சற் புல்லின்றி ஆக்களும் பால்தரா. அதனால் தொடக்கந் தொட்டுப் பால், தயிர், மோர், வெண்ணெ-, நெ- என்னும் ஐவகையில் மாந்தரெல்லார்க்கும் பயன்பட்டுவரும் இன்றியமையாத இயற்கையுணவு இல்லாமற்போம். குடிப்பாகவும் உணவாகவும் பயன்படும் பாலும், உடற் சூட்டைத் தணிக்கும் மோரும், மூளைவளர்ச்சிக் கேற்ற நெ-யும் கல்வி கற்போருக்கு மிகத் தேவையானவை. கல்வி, நூற்கல்வியும் தொழிற்கல்வியும் என இருதிறப்படும். நூற்கல்வியும் பல தொழிலாகவும் தொழிற்கல்வியும் பல

நூற்றுறையாகவு மிருத்தலால், இருவகைக் கல்வியையும் அறுவகைத் தொழிலாக வகுத்தனர் முன்னோர்.

"உழவு தொழிலே வரைவு வாணிகம்
விச்சை சிற்பம் என்றித் திறத்தறு
தொழில்கற்ப நடையது கரும பூமி"

என்பது திவாகரம். உழவு என்பது நெசவொழிந்த பதினெண் கைத்தொழி லையும் தன்னுள் அடக்கும். தொழில் என்று விதந்தது நெசவை. அது பிற் காலத்தில் உழவிற்குத் துணையான பதினெண் பக்கத் தொழில்களுள் ஒன்றாயிற்று.

"செ–யுந் தொழிலெல்லாஞ் சீர்தூக்கிப் பார்க்குங்கால்
நெ–யுந் தொழிற்கு நிகரில்லை – மெ–யதுபோல்
வள்ளுவன் வண்டமிழின் மானங்காத் துப்பெருமை
கொள்ளவே செ–தான் குறள்."

வரைவு ஓவியம். விச்சை கல்வி, விழி - (விடி) L. vide-வித் (வ.) - வித்யா - வித்தை - விச்சை. சிற்பம் என்றது ஐவகைக் கொல்லத் தொழிலை. குயத் தொழில் ஐவகைக் கொல்லுள் ஒன்றாகிய கன்னத்தொழிலுள் அடங்கும். கரும 'பூமி' என்றது பண்டை ஞாலத்துட் சிறந்த நாவலந்தீவை. தொழிற்குரிய மண்ணுலகத்தைக் கருமநிலம் என்றும், தொ-யா வுலகமாகிய விண்ணுல கத்தை இன்பநிலம் என்றும் கொண்டனர். அறுவகைத் தொழிற்கும் பண்டைத் தமிழகமாகிய குமரிநாட்டில் நூல்களிருந்தன.

'ஆபயன் குன்றும்' என்பது, மழையின்மையால் நிலத்தில் விளையும் உணவு மட்டுமன்றி ஆவிற் சுரக்கும் பாலுமிரா தென்பதாம். அதனால் அறுதொழிலும் நடைபெறா என்றவாறு. முற்றும்மை தொக்கது.

பரிமேலழகர் அறுதொழிலோரைப் பிராமணராகக் கொண்டு, அவ் வழுவை இருமடியாக்க அவரை அந்தணர் என்னுஞ் சொல்லாற் குறித்து, "அறுதொழிலாவன: ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல். ஏற்றலென விவை. பசுக்கள் பால் குன்றியவழி அவியின்மையானும், அது கொடுத்தற்குரியார் மந்திரங் கற்ப மென்பன ஓதாமையானும், வேள்வி நடவாதாம்; ஆகவே வானம் பெயலொல்லா தென்பதாயிற்று" என்று தம் ஆரியநஞ்சை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். திருவள்ளுவர் தமிழறத்தையே இங்கு எடுத்துக் கூறுதலானும் ஆரிய முறையைக் கண்டித்தலானும்,

பிராமணர் வேதமோதுதலையும் வேள்வி வளர்த்தலையும் பருவ மழைக்குக் கரணியமாகக் கூறினாரென்பது பச்சைப் பொ-யாம்.

“இயல்புளி ....தொக்கு” **(545)**

என்றும்,

“முறைகோடி...........பெயல்” **(556)**

என்றும், செங்கோலாட்சியே பருவமழைக்குக் கரணியமென்று ஆசிரியர் தெளிவாகக் கூறியிருக்கவும், அதை மறுத்து ஆரிய தேவவேள்வியே அதற்குக் கரணியமென்று பரிமேலழகர் உரைக்க இடந்தந்தது தமிழர் அடிமைத் தனமேயன்றி வேறன்று. பிராமணரை அறுதொழிலோர் என்பது ஆரிய ஏற்பாடே யன்றித் தமிழர் கொள்கையன்று. பரிமேலழகர் கருத்தே வள்ளுவரதாயின்,

இயல்புளி வேள்வி யியற்றுவா னாட்ட
பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு

என்றோ,

மறைகோடி வேள்வி மறப்பி னுறைகோடி
யொல்லாது வானம் பெயல்

என்றோ பாடியிருப்பர்.

கொடுங்கோலால் மழைபெ-யாமையும், மழை பெ-யாமையால் ஆபயன் குன்றலும், ஆபயன் குன்றலால் அறுதொழில் நடவாமையும் ஆக ஆசிரிய ராற் கூறப்பட்ட நிகழ்ச்சித் தொடரை, பரிமேலழகர் தலைகீழாக மாற்றி ஆபயன் குன்றலால் வேள்வி நடவாமையும் வேள்வி நடவாமையால் மழைபெ-யாமையும் என வலிந்து கூறியிருத்தல் காண்க.

பேரா. கா. சுப்பிரமணியப் பிள்ளையார் ‘அறிதொழிலோர்’ என்று பாடங்கொண்டு, “காவலன் காவான் எனின் - அரசன் (உயிர்களைக் காப் பாற்றானாயின்; ஆபயன் குன்றும் - முயற்சி செ-வார்க்கு அம் முயற்சி யாலுண்டாகும் இயல்பான பயன் இல்லாமற் போகும்; அறிதொழிலோர் நூல் மறப்பர் - அறியுந் தொழிலையுடைய கலைஞர் தாங் கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்பதைக் கைவிடுவர்” என்று பொருள் கூறுவர்.

அதி. 57 - வெருவந்த செ-யாமை

அதாவது, குடிகளும் வினைச் சுற்றமும் தானும் அஞ்சத்தக்க செயல் களைச் செ-யாமை; வெரு - அச்சம். வெருவருதல் - அஞ்சுதல். வெருவந்த

செ-தல் கொடுங்கோன்மையின் பாற்படுதலின். இது அதன்பின் வைக்கப் பட்டது.

561. தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா
லொத்தாங் கொறுப்பது வேந்து.

(இ-ரை.) தக்காங்கு நாடி - ஒருவன் பிறனுக்கு அல்லது பிறருக்குச் செ-த தீங்கைத் தகுந்த முறையில் நடுநின்றாரா-ந்து; தலைச்செல்லா வண்ணத்தால் - அவன் மேலும் அதைச் செ-யாதிருத்தற் பொருட்டு; ஒத் தாங்கு ஒறுப்பது - அவன் குற்றத்திற்கேற்ப அவனைத் தண்டிப்பவனே; வேந்து - நல்லரசனாவன்.

தக்காங்கு நாடுதலாவது, குற்றஞ்சாட்டியும் குற்றஞ்சாடியும் ஆகிய இருவர் சொல்லையும் எழுதரங் கேட்டு, சான்றியங்களையும் சான்றுகளையும் கா-த லுவத்தலின்றி நடுநிலையா- ஆரா-ந்து குற்றவாளி யாரென்று காணுதல். ஒத்தாங் கொறுத்தலாவது கண்ணோட்டமுங் கண்ணறவுமின்றிக் குற்றத்திற்குத் தக்க தண்டனை செ-தல். தக்காங்கு நாடாமையுங் கடுந்தண் டமும் வெருவந்த செ-தலாம். தக்க ஆங்கு தக்காங்கு (தக்கவாறு). ஒத்த ஆங்கு ஒத்தாங்கு (ஒத்தவாறு).

562. கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக நெடிதாக்க
நீங்காமை வேண்டு பவர்.

(இ-ரை.) ஆக்கம் நெடிது நீங்காமை வேண்டுபவர் - ஆட்சிச் செல்வம் தங்களிடம் நெடுங்காலம் நிற்றலை விரும்பும் அரசர்; கடிது ஓச்சி - குற்ற வாளியைத் தண்டிக்கும்போது தண்டனையைக் கடுமையாகக் காட்டி; மெல்ல எறிக - மென்மையாகச் செ-க.

கல்லை அல்லது வேலை எறிபவன் கையை மிகவுயர்த்திப் பின்பு தாழ்த்தி மெல்ல எறிவதுபோல, தண்டனையை அளவிறந்து செ-வதுபோற் காட்டுவது குற்றவாளி அஞ்சுதற் பொருட்டும், அளவாகச் செ-வது குடிகள் அஞ்சாமைப் பொருட்டும், வேண்டுமென்பதாம்.

563. வெருவந்த செ–தொழுகும் வெங்கோல னாயி
னொருவந்த மொல்லைக் கெடும்.

(இ-ரை.) வெருவந்த செ-து ஒழுகும் வெம்கோலன் ஆயின் - அரசன் குடிகள் அஞ்சுதற் கேதுவான செயல்களைச் செ-து வாழுங் கொடுங்

கோலனாயின், ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும் - உறுதியாக விரைந்து கெடுவான். ஒருவந்தம் - ஒருதலை.

**564. இறைகடிய னென்றுரைக்கு மின்னாச்சொல் வேந்த
னுறைகடுகி யொல்லைக் கெடும்.**

(இ-ரை.) இறை கடியன் என்று உரைக்கும் இன்னாச்சொல் வேந்தன் - நம் அரசன் கொடியவன் என்று குடிகளாற் சொல்லப்படும் துன்பந்தருஞ் சொல்லைத் தோற்றுவிக்கும் அரசன்; உறை கடுகி ஒல்லைக் கெடும் - வாழ்நாள் குறைந்து தன் செல்வத்தையும் விரைந்திழப்பான்.

இன்னாச்சொல் உளம் நொந்து உரைக்கும் சொல். 'உறை' முதனிலைத் தொழிலாகு பெயர். உறைதல் - தங்குதல் அல்லது குடியிருத்தல்.

**565. அருஞ்செவ்வி யின்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்
பேஎ—கண் டன்ன துடைத்து.**

(இ-ரை.) அருஞ் செவ்வி இன்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம் - காண விரும்பிய குடிகட்கு எளிதா-க் காணப்படாதவனாகவும் அரிதிற் கண்டவர்க்கும் சுடுமுகத்தனாகவு மிருக்கும் அரசனின் பெருஞ்செல்வம்; பே-கண்ட அன்னது உடைத்து - பூதங் காத்தற் போன்ற தன்மையை உடையது.

அரசன் செல்வம் குடிகட்குப் பயன்படாமையாலும் அண்டுதற்கிட மின்மையாலும் பே-காத்தாற் போன்றதென்றார். செவ்வி பார்க்கத்தக்க செவ்வையான நிலை. அருமை - எளிதா-க் கிட்டாமை. 'பேஎ-' இசைநிறை யளபெடை. செவ்வியருமையை அருஞ்செவ்வி யென்றது செ-யுள் நடை.

**566. கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி னெடுஞ்செல்வ
நீடின்றி யாங்கே கெடும்.**

(இ-ரை.) கடுஞ்சொல்லன் கண் இலன் ஆயின் - அரசன் கடுஞ்சொற் சொல்பவனுங் கண்ணோட்ட மில்லாதவனுமாயின்; நெடுஞ்செல்வம் நீடு இன்றி ஆங்கே கெடும் - அவனது பெருஞ் செல்வம் நீடித்தலின்றி அப்பொழுதே கெடும்.

கடுஞ்சொல்லும் கண்ணோட்டமின்மையும் குடிகட்கு அச்சத்தை விளைத்தலின், வெருவந்த செயல்களாயின. 'கண்' ஆகுபெயர். விரைந் தழியத்தகாத பெருஞ் செல்வமாயினும் என்பார் ' நெடுஞ்செல்வம்' என்றார்.

இனி, நீண்ட காலமாகத் தொகுக்கப்பெற்ற முன்னோர் செல்வம் எனினுமாம். ஏகாரம் பிரிநிலை. இதுகாறும் நாற்குறள்களால் குடிகளஞ்சும் வினைகளும் அவற்றின் தீய விளைவுகளும் கூறப்பட்டன.

567. கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த
னடுமுரண் டே–க்கு மரம்.

(இ–ரை.) கடுமொழியும் கை இகந்த தண்டமும் - பொறுக்கத் தகாத கடுஞ்சொல்லும் குற்றத்தின் அளவிற்கு மிஞ்சிய தண்டனையும்; வேந்தன் அடுமுரண் தே-க்கும் அரம் - அரசனது பகையை வெல்லுதற்கேற்ற வலிமையாகிய இரும்பைத் தே-த்தழிக்கும் அரமாம்.

கடுஞ்சொல்லாலும் கரைகடந்த தண்டத்தாலும், குடிகளும் வினை செ-வாரும் அன்பு குன்றி அரசனது வலிமை சுருங்கி வருமாதலால், அவ் விரண்டையும் அரமாக வுருவகித்து, 'அடுமுரண்' எவ்வளவு வலியதாயினும் அழிந்துபோம் என்பதை, திண்ணிய இரும்பையும் அரம் தே-த்துவிடும் என்னும் உவமையாற் பெறவைத்தார். கடுமொழியையுங் கையிகந்த தண்டத்தையும் ஈரரமாகவோ இருபுறமும் அராவும் ஓரரமாகவோ கொள்க. இக் குறளால் குடிகளும் வினைசெ-வாரும் அஞ்சும் வினைகள் கூறப்பட்டன. அடுமுரணை இரும்பாக வுருவகிக்காமையால் இதில் வந்துள்ளது ஒரு மருங் குருவகம்.

568. இனத்தாற்றி யெண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச்
சீறிற் சிறுகுந் திரு.

(இ–ரை.) இனத்து ஆற்றி எண்ணாத வேந்தன் - செ-ய வேண்டிய கருமத்தைப்பற்றி அமைச்சரொடு கலந்து எண்ணிச் செ-யாத அரசன்; சினத்து ஆற்றிச் சீறின் - அக் கருமந் தப்பியவழிச் சினத்தின் வயப்பட்டு அவர்மேற் சீறின்; திருச் சிறுகும் - அவன் செல்வம் நாள்தோறும் சுருங்கி வரும்.

அரசியல் வினையாற்றும் ஒப்புமையானும், உடன்கூட்டத்தைச் சுற்ற மென்னும் வழக்குண்மையானும், அமைச்சரை இனமென்றும்; தன் தவற்றை அவர்மே லேற்றிச் சீறின், அவர் நீங்கிய பின் அரசப் பொறையை உடன் தாங்குவாரின்றி அரசன் கெடுவான் என்பது நோக்கி, திருச் சிறுகும் என்றும் கூறினார். இதனால் வினைச்சுற்றம் அஞ்சுவதும் அதனால் விளையுங் கேடும் கூறப்பட்டன.

**569. செருவந்த போழ்திற் சிறைசெ–யா வேந்தன்
வெருவந்து வெ–து கெடும்.**

(இ–ரை.) சிறை செ-யா வேந்தன் - போர் வருவதற்கு முன்பே தனக்குப் புகலாக ஓர் அரண் செ-துகொள்ளாத அரசன்; செருவந்த போழ்தில் வெருவந்து வெ-து கெடும் - போர் வந்தபோது தனக்குப் பாதுகாப்பின்மையால் அஞ்சி விரைந்து கெடுவான்.

படைமறவர் அஞ்சித் தன்னைவிட்டு நீங்குதலாற் பகைவராற் பிடிக் கப்பட்டு, நாடோ செல்வமோ உயிரோ அம் மூன்றுமோ இழக்க நேருமாத லின், 'வெருவந்து வெ-து கெடும்' என்றார். 'வெ-து' என்பது கடுந்துன்புற்று என்றுமாம். இதனால் அரசன் தானே அஞ்சும் வினையும் அதன் தீங்கும் கூறப்பட்டன.

**570. கல்லார்ப் பிணிக்குங் கடுங்கோ லதுவல்ல
தில்லை நிலக்குப் பொறை.**

(இ–ரை.) கடுங்கோல் கல்லார்ப் பிணிக்கும் - கொடுங்கோலரசன் அறநூலும் அரசியல் நூலுங் கல்லாதாரைத் தனக்கு ஆள்வினைத் துணை வராகச் சேர்த்துக்கொள்வான்; அது அல்லது நிலக்குப் பொறை இல்லை - அக் கூட்ட மல்லாது நிலத்திற்கு வேறு கனமான பொறை (பாரம்) இல்லை.

கொடுங்கோலன் செயல் அவனாட்சியின்மே லேற்றிக் கூறப்பட்டது. கற்றோர் கடுங்கோலனொடு கூடாமையிற் 'கல்லார்ப் பிணிக்கும்' என்றும், ஏனையோரைப் பொறுக்கும் பொறை இயல்பாக விருந்து பொறையாகத் தோன்றாமையின் 'அதுவல்லதில்லை நிலக்குப் பொறை' என்றுங் கூறினார். 'நிலக்கு' என்பதில் அத்துச்சாரியை தொக்கது. இதனால் நிலமும் அஞ்சும் வினை கூறப்பட்டது.

அதி. 58 - கண்ணோட்டம்

அதாவது, தன் உறவினரும் நண்பரும் தன்னொடு பழகியவரும் தன்னொடு தொடர்புடையவரும் தனக்கு உதவினவரும் எளியவரும் ஆனவர்க்கு நன்மை செ-வதை மறுக்க முடியாத அன்பு. இது அவரைக் கண்டவுடன் அவர்மீது மனம் விரைந்தோடுவதுபற்றிக் கண்ணோட்டம் எனப்பட்டது. வெருவந்த செ-தற்கு நேர்மாறான பண்பாதலின், இது வெருவந்த செ-யாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கண்ணோட்டம் நடுநிலை திறம்பியதும் திறம்பாததும் என இரு வகைத்தாம். "ஓர்ந்துகண் ணோடாது" (குறள். 541) என்பதிற் சொல்லப்பட்டது திறம்பியது; இங்குச் சொல்லப்படுவது திறம்பாதது.

571. கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை
யுண்மையா னுண்டிவ் வுலகு.

(இ-ரை.) கண்ணோட்டம் என்னும் கழிபெருங் காரிகை உண்மையான் - கண்ணோட்டம் என்று சொல்லப்படும் மிகச் சிறந்த அழகு பண்புடையா ரிடத்தில் இருப்பதனாலேயே; இவ் உலகு உண்டு - இவ் வுலகம் அழியாது இருந்துவருகின்றது.

கண்ணோட்டம் மக்களெல்லாரிடத்திலும் இருக்கவேண்டிய பண் பேனும், அரசருக்கு இன்றியமையாது வேண்டுவதாம். நாடு முழுதும் அரசன் கையிலிருத்தலால், அவனிடத்திற் கண்ணோட்ட முண்மை குடிகள் இன்பமாக வாழ்வதற்கும், இன்மை ஏமமின்றி மாள்வதற்கும் ஏதுவாம். அகத்தழகு புறத்தழகு என அழகு இருவகைத்தாதலின், கண்ணோட்டம் காரிகை யெனப்பட்டது. மேலும் அதன் சிறப்பு நோக்கிக் 'கழிபெரு' என ஈரடையுங் கொடுக்கப்பெற்றது. இது மீமிசைச்சொல். "கண்ணோட்டம் ... உண்டிவ் வுலகு" என்பது,

> **"உண்டா லம்மவிவ் வுலகம்..........**
> **பிறர்க்கென முயலுந ருண்மை யானே"** **(புறம். 182)**

என்பது போன்றது.

572. கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா
ருண்மை நிலக்குப் பொறை.

(இ-ரை.) உலகியல் கண்ணோட்டத்து உள்ளது - உலகநடை கண் ணோட்டத்தினால் நடைபெற்று வருகின்றது; அஃது இலார் உண்மை நிலக்குப் பொறை - ஆதலால், அக் கண்ணோட்டம் இல்லாதார் இவ் வுலகத்தி லிருப்பது மாநிலத்திற்கு வீண் சுமையேயன்றி ஒரு பயனு மில்லாததாம்.

உலகியல் என்பது ஒப்புரவொழுகல். அது செ-யாதவன் மக்கட் பிறப்படைந்தும் அதனாற் பயன்பெறாதவனாதலின், 'நிலக்குப் பொறை' என்றார். நிலக்கு என்பதில் அத்துச்சாரியை தொக்கது. இம்மையிற் பிறர்க்கும்

மறுமையில் தமக்கும் பயன்படுமாறு நடந்துகொள்ளாதவர், இவ் வுலகில் இருப்பதினும் தாம் நுகர்வனவற்றைப் பிறர்க்குப் பயன்படும்படி நுகர விட்டுவிட்டு இறப்பதே மேல் என்பது கருத்து.

573. பண்ணென்னாம் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணென்னாங்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்.

(இ-ரை.) பாடற்கு இயைபு இன்றேல் பண் என் ஆம் - பாடுதற்குப் பொருத்தமில்லை யெனின் பண்ணால் என்ன பயனாம்? கண்ணோட்டம் இல்லாதகண் கண் என் ஆம் - அதுபோலக் கண்ணோட்டமில்லாத விடத்துக் கண்ணால் என்ன பயனாம்?

கண்பார்வையின் சிறந்த பயன் கண்ணோட்டமே என்பது கருத்து. பண் என்பது இசைவகை. அது பாலையாழ் முதலிய நாற்பெரும் பண்ணின் வகையான நூற்றுமூன்று பண்களின் விரியாக "நரப்படைவா லுரைக்கப்பட்ட பதினோராயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற் றொன்றாகிய ஆதி யிசைகள்" (சிலப். அரங். 45, அருஞ்சொல்லுரை). அவை ஏழும் ஆறும் ஐந்தும் நான்கும் ஆக முரல் (சுரம்) உடைமைபற்றி, பண் (சம்பூரணம்), பண் ணியல் (ஷாடவம்), திறம் (ஔடவம்), திறத்திறம் (சுராந்தியம்) என நால்வகைப் பாகுபாடுடையன. பாடற்றொழில்கள்:

"சிச்சிலி பூனை குடமுழக்கஞ் செம்மைத்தா
முச்சிமலை நீர்விழுக்கா டொண்பருந்து – பச்சைநிற
வேயினிலை வீழ்ச்சியுடன் வெங்கா னிழற்பறவை
யேயுங்கா லோசை யியம்பு."

"உள்ளாளம் விந்துவுட னாத மொலியுருட்டுத்
தள்ளாத தூக்கெடுத்தல் தான்படுத்தல் – மெள்ளக்
கருதி நலிதல்கம் பித்தல் குடிலம்
ஒருபதின்மே லொன்றென் றுரை." (இசைமரபு)

"கண்ணிமையா கண்டந் துடியா கொடிறசையா
பண்ணளவும் வா–தோன்றா பற்றெரியா – எண்ணிலிவை
கள்ளார் நறுந்தெரியற் கைதவனே கந்திருவ
ருள்ளாளப் பாட லுரை" (இசைமரபு)

என்பவற்றால் அறியப்படும்.

நாதம் அரவம். கம்பிதம் நடுக்கம்.

இசைக்கருவிகளுள் தலைமையான யாழை இயக்கும் முறைகள் பண்ணல், பரிவட்டணை, ஆரா-தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு என்னும் எண்வகை இசையெழாலும்; வார்தல், வடித்தல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், அள்ளல், பட்டடை என்னும் எண் வகைக் கரணமுமாம். கண் கண்டவழி நிகழ்தலாற் கண்ணோட்டத்தைக் கண்ணின் பண்பாகக் கூறினார். இறுதியிலுள்ள 'கண்' காலங் குறித்து வந்த இடப்பெயர். பண் பாடற்கியைபின்மை, ஆளத்தி (ஆலாபனை) செ-ய முடியாவாறும் இன்பந்தராவாறும் ஆரோசை அமரோசைகளில் (ஆரோகண அவரோகணங்களில்) பகைமுரல் கலப்பதால் நேர்வதாம்.

574. உளபோன் முகத்தெவன் செ-யு மளவினாற்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்.

(இ-ரை.) அளவினால் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண் - தகுந்த அளவிற் குக் கண்ணோட்ட மில்லாத கண்கள்; முகத்து உளபோல் எவன் செ-யும் - முகத்தில் உள்ளனபோல் தோன்றுவதல்லது வேறென்ன பயன்தரும்?

குருட்டுக் கண்ணிற்கும் கண்ணோட்ட மில்லாத கண்ணிற்கும் வேறு பாடில்லை. 'எவன் செ-யும்? என்னும் வினா எதிர்மறை விடையை நோக் கிற்று. போதா அளவினின்று நீக்குதற்கு 'அளவினான்' என்றார்.

575. கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட மஃதின்றேற்
புண்ணென் றுணரப் படும்.

(இ-ரை.) கண்ணிற்கு அணிகலம் கண்ணோட்டம் - ஒருவர் கண் ணிற்கு அணிகலம்போல் அழகு செ-வது கண்ணோட்டமே; அஃது இன் றேல் புண் என்று உணரப்படும் - அவ் வணிகலமின்றேல் அது அறிவுடை யோராற் புண்ணென்றே கருதப்படும்.

மையூட்டும் பெண்டிர் கண்ணிற்கும் மையூட்டா ஆடவர் கண்ணிற் கும், செல்வர் போன்றே வறியாரும் அணியக்கூடிய சிறந்த அணிகலம் கண்ணோட்டம். அஃதன்றி இவ் வுறுப்பிற்கு வேறு அணிகலமு மில்லை. ஆதலால், அவ் வணிகல மில்லாதார் கண் அழகிழப்பதுடன் பல்வேறு வகை யில் நோவுதரும் உறுப்பாயிருப்பதுபற்றி, 'புண்ணென் றுணரப்படும்' என்றார். பல்வேறு வகை நோவாவன: கண்ணோயும் தூசியுறுத்துதலும் தீய ஆசை யுண்டாக்குதலுமாம்.

576. மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ
டியைந்துகண் ணோடா தவர்.

(இ-ரை.) கண்ணோடு இயைந்து கண் ஓடாதவர் - கண்ணோடு பொருந்தியிருந்தும் கண்ணோடாத வன்னெஞ்சர்; மண்ணோடு இயைந்த மரத்து அனையர் - இயங்குதிணைய ராயினும் நிலைத்திணையைச் சேர்ந் ததும் மண்ணோடு பொருந்தியதுமான மரத்தைப் போல்வர்.

மரமுங் கண்ணோடியைந்து கண்ணோடாமையின் கண்ணோடாதவர்க்குச் சிறந்த உவமமாயிற்று. இது வினையுவமை. மரக்கண்ணாவது அதன் கணு.

"மரக்கண்ணோ மண்ணாள்வார் கண்" (முத்தொள். 101)

கணுக்கணுவாயிருப்பதால் மூங்கிலுங் கண்ணெனப்படும். புறக்கண் கண்ட வழி ஒடுவது அகக்கண்ணே யாயினும், வழியாயிருத்தல்பற்றியும் பெய ரொப்புமைபற்றியும் பின்னதன் வினை முன்னதன்மேல் ஏற்றிக் கூறப்பட்டது. கண்ணோடுதல் என்பது ஒருசொற்றன்மைப்பட்டு முதல் வினையா- நின்றது. 'மரம்' வகுப்பொருமை. மண்ணோடியைந்த மரம் என்பதற்குச் "சுதை மண்ணோடு கூடச்செ-த மரப்பாவை" என்று மணக்குடவரும் பரிப்பெரு மாளும் உரைத்திருப்பது ஒருசிறிதும் பொருந்தாது.

577. கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்ட மின்மையு மில்.

(இ-ரை.) கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண் இலர் - கண்ணோட்ட மில் லாதவர் கண்ணில்லாதவரே யாவர்; கண் உடையார் கண்ணோட்டம் இன் மையும் இல் - கண்ணுடையவர் எப்போதேனும் என்ன கரணியம்பற்றியும் கண்ணோட்ட மில்லாதவராகவும் இரார்.

காட்சியினாற் கொள்ளும் சிறந்த பயன் இன்மையால் 'கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர்' என்றார். அதை வற்புறுத்தவும் குறள் நிரம்பவும் பின்னும் அதை எதிர்மறை முகத்தாற் கூறினார். உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்சம்.

578. கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்
குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு.

(இ-ரை.) கருமம் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு - நடுநிலையாக முறை செ-யவேண்டிய தம் கடமை தவறாமல் கண்ணோட வல்ல அரசர்க்கு;

இவ் வுலகு உரிமை உடைத்து - இவ் வுலகம் நிலையான உரிமை யாகுந் தன்மை யுடையதாம்.

'கருமஞ் சிதையாமல்' என்பதால் இவ் வதிகாரத்திற் கூறப்பட்டது நெறி தவறாத நற்கண்ணோட்டமே என்பது அறியப்படும். முறை தவறுமிடத்துக் கண்ணோடாமையும் தவறாவிடத்துக் கண்ணோடுதலும் அமைவது அருமையாதலின், 'கண்ணோட வல்லார்க்கு' என்றார். தவறுமிடமாவது கண்ணன்ன கேளிர் குற்றஞ் செ-யின் தண்டிக்க விரும்பாமை. தவறாவிட மாவது தன்னால் வெறுக்கப்படுபவன் குற்றஞ் செ-யாவிடினுந் தண்டிக்கவும் சிறுகுற்றஞ் செ-யினும் பெருந் தண்டனையிடவும் விரும்புதல். இவ் விரண்டு மின்றி நடுநிலை முறையும் நற்கண்ணோட்டமும் செ-வார்க்குக் குடிகளெல்லாரும் என்றும் அன்புடன் அடங்கி நடப்பாராகலின், 'உரிமை யுடைத்திவ் வுலகு' என்றார். 'உலகு' அதன் பகுதியாகிய நாட்டைக் குறித்தலின் முதலாகு பெயர்.

579. ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணுங்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.

(இ-ரை.) ஒறுத்து ஆற்றும் பண்பினார் கண்ணும் - தம்மை வருத்தி யொழுகும் இயல்புடையாரிடத்தும்; கண்ணோடிப் பொறுத்து ஆற்றும் பண்பே தலை - பழைய நட்புக் கருதிக் கண்ணோட்ட முடையரா- அவர் குற்றத்தைப் பொறுத்தொழுகும் இயல்பே அரசர்க்குத் தலையாய இயல் பாவது.

இப் பொருட்கு, இந்தியா சீனாவின் வரம்பு கடந்த நடத்தையைப் பொறுத்துக்கொண்டு போவதை எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்க. 'பண்பினார்' என்பது அவர் வழக்கத்தை யுணர்த்திற்று. உம்மை எச்சமும் இழிவுங் கலந்தது.

(2) ஒறுத்து ஆற்றும் பண்பினார் கண்ணும் - தம்மால் தண்டித்து அடக்கப்பட வேண்டிய குற்றமுடையாரிடத்தும்; கண்ணோடிப் பொறுத்து ஆற்றும் பண்பே தலை - கண்ணோட்டஞ் செ-து அவர் குற்றத்தைப் பொறுத்து அமையும் இயல்பே தலைசிறந்ததாம்.

இப் பொருட்கு, இந்தியா பாக்கித்தான் தாக்குதலைப் பொறுத்துக் கொண்டமைவதை எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்க. 'பண்பினார்' என்பதும் உம்மையுங் மேலனவே.

இங்ஙனம் இக் குறட்கு இருவகையா- உரைப்பதற்குக் கரணியம், ஒறுத்தல் என்னும் சொல் தண்டித்தல் என்றும் வருத்துதல் என்றும் இரு பொருள் தருவதே.

**580. பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர்.**

(இ-ரை.) நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டுபவர் - எல்லாராலும் விரும்பப்படத்தக்க நாகரிகப் பண்பாகிய கண்ணோட்டத்தை வேண்டுபவர்; நஞ்சு பெயக்கண்டும் உண்டு அமைவர் - தம் நண்பர் தமக்குத் தம் கண்முன் நஞ்சிடக் கண்டும் அதை மறுக்காது உண்டு பின்னும் அவரொடு அன்பாகப் பொருந்துவர்.

'நயத்தக்க நாகரிகம்' என்றதனாலும், 'அமைவர்' என்றதனாலும், நஞ் சிட்டவர் நண்பர் என்பது உ-த்துணரப்படும். திருவள்ளுவர் தம் நூலை எல்லார்க்கும் பொதுவாக இயற்றியதனால், இப் பொருட்பாலில் அரசர்க் குரியவற்றோடே ஏனையர்க் குரியவற்றையுஞ் சேர்த்தே கூறியுள்ளாரென் றும், இவ் வதிகாரத்தின் இவ் விறுதிக் குறள் தனிப்பட்ட சான்றோர் ஒழுக்கம் பற்றிய தென்றும், அறிந்துகொள்க. நண்பரிட்ட வுணவாதலால் அது அவர் அறியாதிட்ட நஞ்சென்றும், நட்புப்பற்றிய கண்ணோட்டத்தாலேயே அது உண்ணப் பெறுமென்றும், அதுவும் இயற்கைக்கு மிஞ்சியதாதலால் 'நயத்தக்க' என்னும் அடைபெற்ற தென்றும் அறியப்படும். அறிந்திட்ட நஞ்சாயின் அது நண்பர்செய லாகாமை அறிக. நயத்தகுதல் பகைவராலும் பாராட்டப் பெறுதல்.

நாகரிகம் என்றது இங்கு அகநாகரிகமான பண்பாட்டை. கண் ணோட்டம் பண்பாட்டுக் குணமாதலின் நாகரிக மெனப்பட்டது.

> **"முந்தை யிருந்து நட்டோர் கொடுப்பின்**
> **நஞ்சு முண்பர் நனிநா கரிகர்"** **(நற். 355)**

என்பது பெ-தும் என்னாது 'கண்டும்' என்றதனால், உம்மை உயர்வு கலந்த எச்சமாம்.

அதி. 59 - ஒற்றாடல்

அதாவது, அரசன் தன் நாட்டிலும் தன் நாட்டைச் சூழ்ந்த பிற நாடு களிலும் தனக்கு நட்பாகவோ பகையாகவோ வுள்ள சே-மை நாடுகளிலும், பகை, நட்பு, நொதுமல் என்னும் முத்திறத்தாரிடத்தும் நிகழ்பவற்றை மறை

வாக அறிதற்கு ஒற்றரை ஆளுதல். ஒற்றராவார், அவ்வக் காலத்திற்கும் இடத் திற்கும் ஏற்ப மாறுகோலம் பூண்டு பகையரசர் உவளகமும் புகுந்து, பிறர் ஐயுறாவாறு அங்குள்ள அருமறைகளையும் மருமங்களையும் திறமையாக அறிந்து, ஐயுற்றும் அறிந்தும் பகைவராற் கைப்பற்றப்பட்டு உயிர்க்கிறுதி நேரினும் வா- சோர்ந்து உண்மை வெளியிடாதவரா-, செ-திகளை யெல்லாம் உடனுடன் அரசனுக்கு மறைவாக வந்து உரைக்கும் மாபெருந் திறவோரும் மறவோரும் ஆவர். ஒற்று, வே- என்பன ஒருபொருட் சொற் கள்; 39ஆம் அதிகாரம் முதல் இதுவரை கூறப்பட்டுள்ள இலக்கணங்களை யெல்லாங் கொண்ட அரசன், தன் நாடு காவற்கும் வேற்று நாடு கைப்பற்றற்கும் ஒற்றாடல் இன்றியமையாததாதலின் இது அவற்றின் பின் வைக்கப்பட்டது.

581. **ஒற்று முரைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுந்**
தெற்றென்க மன்னவன் கண்.

(இ-ரை.) ஒற்றும் உரை சான்ற நூலும் இவை இரண்டும் - ஒற்றும் புகழமைந்த அரசியல் நூலும் ஆகிய இவ் விரண்டையும்; மன்னவன் கண் தெற்று என்க - அரசன் தன் இரு கண்களாகத் தெளிக.

ஒற்றுத் தன் கண் செல்லாத இடமெல்லாஞ் சென்று அங்கு நிகழ்ந்த வற்றை அறிவித்தலானும், நூல் தன் அறிவிற்கெட்டாத வினைகளையுஞ் சூழ்ச்சிகளையுந் தெரிவித்தலானும், இவ் விரண்டையும் அரசன் முறையே தன் புறக்கண்ணாகவும் அகக்கண்ணாகவும் கொண்டு ஒழுகுக என்றார். அரசனை அரசு என்பதுபோல் ஒற்றனை ஒற்று என்றார். தெற்றெனல் தெளிதல் அல்லது தெளிவாதல்.

582. **எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்**
வல்லறிதல் வேந்தன் தொழில்.

(இ-ரை.) எல்லார்க்கும் நிகழ்பவை எல்லாம் எஞ்ஞான்றும் வல் அறிதல் - எல்லாரிடத்தும் நிகழ்பவை யெல்லாவற்றையும் எப்போதும் ஒற்றால் விரைந்து அறிதல்; வேந்தன் தொழில் - அரசன் கடமையாம்.

'எல்லார்க்கும்' என்றது முத்திறத்தாரையும். இது நான்காம் வேற்றுமை ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருளில் வந்த வேற்றுமை மயக்கம். 'எல்லாம்' என் றது சொல் செயல் பொருள் மூன்றையும் குறிக்கும். இடையறாது நிகழ்த லால் 'எஞ்ஞான்றும்' என்றும், உடனுடன் நட்போ பகையோ பூணவும் கொடையோ தண்டமோ நிகழ்த்தவும் விரைந்து செ-திகளை யறிய

வேண்டுமாதலின் ‘வல்லறிதல்’ என்றும், கூறினார். ஒற்றால் என்பது அதி காரத்தால் வந்தது.

583. ஒற்றினா னொற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில்.

(இ-ரை.) ஒற்றினான் ஒற்றிப் பொருள் தெரியா மன்னவன் - ஒற்றரால் எல்லார் செ-திகளையும் மறைவாக அறிந்து வரச்செ-து அவற்றால் விளையும் பயனை ஆரா-ந்தறியா அரசன்; கொற்றம் கொளக் கிடந்தது இல் - வெற்றியடையக் கூடிய வேறு வழியில்லை.

நிகழ்ந்த செ-திகளையும் அவற்றின் விளைவையும் அறியாத அரசன், திடுமென்று பகைவரால் தாக்கப்படின் வெற்றியடைதற்கு வழியில்லை யாதலின், ‘கொற்றங்கொளக் கிடந்ததில்’ என்றார். இதைக் கொளக்கிடந்தது கொற்றமில்லை எனச் சொன்முறைமாற்றி தோல்வியன்றிக் கொள்ளக் கிடந்த தொரு வெற்றியில்லை என்றுரைப்பினு மமையும்.

584. வினைசெ-வார் தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா ரென்றாங்
கனைவரையு மாரா-வ தொற்று.

(இ-ரை.) வினைசெ-வார் தம் சுற்றம் வேண்டாதார் என்ற அனை வரையும் ஆரா-வது - அரசியல் வினைஞர், அரசரின் உறவின் முறையார், பகைவர் என்று சொல்லப்படும் எல்லாரையும் சொற்செயல் பொருள்களால் மறைவாக ஆரா-வானே; ஒற்று - சரியான ஒற்றனாவான்.

வினைசெ-வார் முதலிய மூவகுப்பாரும் அரசனுக்குத் தெரியாமலே தன்னாட்டொடும் பகை நாட்டொடும் தொடர்புகொள்ளக் கூடுமாதலின், அவ ரனைவரையும் மறைவாக ஆராயவேண்டு மென்றார். ‘ஆங்கு’ அசைநிலை.

585. கடாஅ வுருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு
முகாஅமை வல்லதே யொற்று.

(இ-ரை.) கடாஅ உருவொடு - ஒற்றப்பட்டார் கண்டால் அயிர்க்கப் படாத வடிவொடு பொருந்தி; கண் அஞ்சாது - அவர் ஒருகால் அயிர்த்து நோக்கி ஆராயத் தொடங்கின், அவர் சினந்து நோக்கும் நோக்கிற்கு அஞ் சாது நின்று; யாண்டும் உகாமை வல்லதே - எவ்விடத்திலும் எவ்வழியைக் கையாளினும் உள்ளத்திலுள்ளதை வெளிவிடாமை வல்லவனே; ஒற்று - சிறந்த ஒற்றனாவன்.

கடுத்தல், அயிர்த்தல் என்பன பகைவன் அல்லது ஒற்றன் என்று ஐயுறுதல். கடாத (கடுக்காத) வடிவாவன: துறவியர், வணிகர், வழிப்போக்கர். இரப்போர் முதலியோர் தோற்றம். உகுத்தல் சிந்துதல். அது இங்கு மறை வெளி யிடுதலைக் குறித்தது. 'கடா' கடு என்னும் வினையடிப் பிறந்த ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். 'கடாஅ', 'உகாஅமை' இசைநிறை யளபெடைகள். ஏகாரம் தேற்றம். 'ஒற்று' வடிவால் அஃறிணையாதலின் அஃறிணை முடிவு கொண்டது.

586. துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாரா—ந்
தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று.

(இ-ரை.) துறந்தார் படிவத்தர் ஆகி - முற்றத் துறந்த முனிவரின் கோலம் பூண்டு; இறந்து ஆரா-ந்து - புகுதற்கரிய விடமெல்லாம் கோடிவரை உட்புகுந்து ஆராயவேண்டியவற்றை யெல்லாம் ஆரா-ந்தறிந்து; என் செயி னும் சோர்வு இலது - அங்குள்ளவர் அயிர்த்துப் பற்றி நுண்சிதைப்புச் (சித்திரவதை) செ-யினும் வா- சோர்ந்து தம்மை வெளிப்படுத்தாதவரே; ஒற்று - சிறந்த ஒற்றராவர். 'துறந்தார்' என்பது ஒப்புமைபற்றித் திருநீராட்டுச் செலவினரையுங் குறிக்கும். 'என் செயினும்' என்றது நோவுறுத்தலின் கடுமையை விளக்கி நின்றது. பரிமேலழகர் 'துறந்தார் படிவத்தர்' என்பதை ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகையாகக் கொள்ளாது உம்மைத்தொகையாகக் கொண்டு, 'முற்றத் துறந்தாராயும் விரதவொழுக்கினராயும்' என்று பொருள் கூறி, "இதனுட் 'படிவ' மென்றதனை வேடமாக்கித் துறந்தார் வேடத்தாராகி யென்றுரைப்பாரு முளர்" என்று மணக்குடவர், பரிப்பெருமாள், பரிதியார், காலிங்கர் ஆகிய நால்வரையும் பழிப்பர். ஒற்றர் துறவியரின் கோலத்தராக வன்றி உண்மையான துறவியராக இருக்க முடியாது; இருப்பின் ஒற்றராக முடியாது. பரிமேலழகர் "துறந்தாராயும் விரத வொழுக்கின ராயும்" என்று கூறியது பிராமணரை நோக்கிப் போலும்! 'துறந்தார் படிவத்த ராகி' என்று தொடங்கியதால், 'ஒற்று' என்பது பன்மை குறித்த வகுப்பொருமையாம். அது தன் அஃறிணை வடிவிற்கேற்ப அத் திணை முடிபு கொண்டது.

587. மறைந்தவை கேட்கவற் றாகி யறிந்தவை
யையப்பா டில்லதே யொற்று.

(இ-ரை.) மறைந்தவை கேட்க வற்று ஆகி - ஒற்றப்பட்டார் மறை வாகச் செ-த செயல்களையும் அவர்க்கு உள்ளாளரைக் கேட்டறிய வல்லவனாகி; அறிந்தவை ஐயப்பாடு இல்லதே ஒற்று - தான் கேட்டறிந்த செ-திகளை ஐயப்படாமல் துணியும் ஆற்றலுள்ளவனே சிறந்த ஒற்றனாவன்.

'மறைந்தவை' சொல்வாரைத் தப்பாது அறிந்து அவரிடம் சென்று, அவர் தாமே அம் மறைபொருள்களைச் சொல்லுமாறு குரங்கெறி விளங்காயாகச் சில சொற்களைச் சொல்லியும் சில வினைகளைச் செ-தும், அம் மறைபொருள்களை அவர் வாயினின்று கேட்கும்போதும் அவர் தன்னை எள்ளளவும் அயிராவாறு அச் செ-தியில் தான் முற்றும் பற்றற்றவன்போல் நடித்து, அவர் சொல்வதனைத்தையுங் கேட்க வேண்டியிருத்தலின் 'கேட்க வற்றாகி' யென்றும், கேட்டவற்றைத் தானே ஐயுற்று வந்து சொல்லின் அரசன் இவற்றிற்கேற்ற வினைசெ-ய முடியாமற் போவதுடன் கலக்கமுங் கொள்ள நேருமாதலின் 'ஐயப்பா டில்லதே' யென்றும், கூறினார். வல்லது - வற்று (வல் + து). ஏகாரம் தேற்றம். 'ஒற்று' பொருளால் உயர்திணையாயினும் சொல்லால் அஃறிணையாதலின், அஃறிணை முடிபு கொண்டது. இந் நான்கு குறளாலும் ஒற்றின் இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

588. ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோ
ரொற்றினா லொற்றிக் கொளல்.

(இ-ரை.) ஒற்று ஒற்றித் தந்த பொருளையும் - ஓர் ஒற்றன் ஒற்றி வந்து அறிவித்த செ-திகளையும்; மற்றும் ஓர் ஒற்றினால் ஒற்றிக் கொளல் - வேறும் ஓரொற்றனால் ஒற்றுவித்து ஒப்புநோக்கி உண்மையறிந்து கொள்க.

பகைவரோ டொத்துநின்று உண்மைக்கு மாறாகக் கூறும் ஒற்றரு மிருப்பராதலின், ஓரொற்றன் கூற்றைக் கேட்டமட்டில் நம்பிவிடக் கூடா தென்றும், ஒற்றர் பலரையுந் தனித்தனி மறைவாகக் கேட்டு அவர் கூற்றுகள் ஒத்துவந்த வழியே நம்பவேண்டு மென்றும், பாதுகாப்புக் கூறினார். ஒற்றுதல் மறைவாகப் பொருந்தியறிதல். உம்மை யிரண்டனுள் முன்னது உயர்வு சிறப்புக் கலந்த எச்சம்; பின்னது இறந்தது தழுவிய எச்சம். இதனால் ஒற்றரை ஆளும்வகை கூறப்பட்டது.

589. ஒற்றொற் றுணராமை யாள்க வுடன்மூவர்
சொற்றொக்க தேறப் படும்.

(இ-ரை.) ஒற்று ஒற்று உணராமை ஆள்க - ஒற்றரை யாளுமிடத்து ஒருவனை யொருவன் உ-த்துணர்வாலும் அறியாதவாறு தனித்தனி ஆள்க; உடன் மூவர்சொல் தொக்க தேறப்படும் - அங்ஙனம் ஆளப்பெற்ற ஒற்றர் மூவர் கூற்று ஒத்துவரின் அதையே உண்மையென்று தெளிதல் வேண்டும்.

அரசன் ஒற்றரை ஒருவனை யொருவன் அறியாவாறு ஆண்டாலும், பகைவர் நாட்டில் இறந்தாராயவும் மறைந்தவை கேட்கவும் வல்லவரான ஒற்றர் தம் நாட்டு ஒற்றரை அரசனுக்குத் தெரியாமலே அறிந்துகொள்ளக் கூடுமாதலானும், அவருட் சிலர் தம்முள் இசைந்து ஒப்பக் கூறலாமாதலானும், எல்லாரையும் அரசன் நம்பாமலிருக்கவும் முடியாதாதலானும், மூவர்சொல் ஒத்துவந்தவழி நம்புக என்று வெளிப்படையாகவும், அங்ஙனம் வராவிடின் மேற்கொண்டு பிறர் வாயிலாக ஆரா-ந்து உண்மை காண்க வென்று குறிப்பாகவும், கூறினார். ‘படும்’ என்னும் துணைவினை ‘செ-யப் படும்’ (குறள். 335) என்பதிற்போல் வேண்டும் என்னும் பொருளதாம். இதனால் ஒற்றர் கூற்றுகளை ஆராயும்வகை கூறப்பட்டது.

590. *சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செ-யற்க செ-யிற்*
புறப்படுத்தா னாகு மறை.

(இ-ரை.) ஒற்றின் கண் சிறப்பு அறியச் செ-யற்க - அறிதற்கரிய மறைபொருள்களை யறிந்துவந்து கூறிய ஒற்றனுக்குச் செ-யும் சிறப்பை, அரசன் பிறரறியச் செ-யா தொழிக; செ-யின் மறை புறப்படுத்தான் ஆகும் - செ-தானாயின் தன் உள்ளத்திற் போற்றிக் காக்கவேண்டிய மருமச் செ-தியைத் தானே எல்லார்க்கும் வெளிப்படுத்தினவன் ஆவன்.

ஒற்றனுக்குப் பிறரறியச் சிறப்புச் செ-யின், இவன் யாரென்றும் அவன் சிறப்புப் பெறக் கரணியம் என்ன வென்றும் பிறரால் வினவி யறியப்படு தலின், ‘புறப்படுத்தா னாகும் மறை’ என்றார். மறையாவது அவன் ஒற்றன் என்பதும், அவன் ஒற்றியறிந்து கூறிய செ-தியுமாகும். அம் மறை வெளிப் படின், அதனாற் பயனின்றிப் போவதுடன் அவ் வொற்றனையும் அதன்பின் ஆளமுடியாதாம். இதனால் ஒற்றனுக்குச் சிறப்புச் செ-யும் வகை கூறப்பட்டது.

அதி. 60 - ஊக்கமுடைமை

அதாவது, வினைசெ-வதில் தளர்ச்சியின்றி மேன்மேலுங் கிளர்ச்சி பெறுதல். ஒற்றரால் நிகழ்ந்தவற்றை யறிந்து அவற்றிற் கேற்ப வினைசெ-யும் அரசனுக்கு இது இன்றியமையாமையின், ஒற்றாடலின் பின் வைக்கப்பட்டது. ஊ - ஊங்கு = முன். ஊங்குதல் = முன்செல்லுதல். ஊக்குதல் = முற்செலுத்துதல், உள்ளத்தை வினையில் முன்செல்லத் தூண்டுதல். ஊங்கு - ஊக்கு - ஊக்கம்.

591. உடைய ரெனப்படுவ தூக்கமஃ தில்லா
ருடைய துடையரோ மற்று.

(இ-ரை.) உடையர் எனப்படுவது ஊக்கம் - ஒருவரைச் செல்வ முடையார் என்று சொல்லச் சிறந்த கரணியமாயிருப்பது முயற்சி யுள்ளம்; அஃது இல்லார் மற்று உடையது உடையரோ - அம் முயற்சி யுள்ளம் இல்லாதார் வேறேதேனும் உடையராயினும் உடையராவரோ? ஆகார்.

வேறுடையது என்றது முதுசொம் எனப்படும் முன்னோர் தேட்டை. காக்கும் ஆற்றலின்மையால் அதையும் இழப்பர் என்பதாம். எச்சவும்மை தொக்கது.

592. உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும்.

(இ-ரை.) உள்ளம் உடைமை உடைமை - முயற்சியுள்ள முடைமையே ஒருவனுக்கு நிலையான உடைமையாவது; பொருள் உடைமை நில்லாது நீங்கிவிடும் - மற்றப் பொருளுடைமை எவ்வளவு பெரிதேனும் தன்னிடம் நில்லாது நிங்கிவிடும்.

ஊக்கத்தினாற் புதுச்செல்வம் உண்டாக்கப்படுவதுடன் பழஞ் செல்வ மும் பாதுகாக்கப்படும். "குந்தித் தின்றாற் குன்றுங் குன்றும்." ஊக்கம் உள்ளப் பண்பாதலின் அதை ஒருவரும் கவரமுடியாது. செல்வம் இயற்கையினாலும் செயற்கையினாலும் பல்வேறு வகையில் அழிந்து போம். ஆதலால் உண் மையான வுடைமை ஊக்கமே என்பதாம். 'உள்ளம்' ஆகுபெயர் அன்று. அது ஊக்கம் என்பதன் ஒருபொருள் மறுசொல். உள் - உ- - உயல் - உயற்று - உஞற்று = முயற்சி. ஒ. நோ: முயல் - முயற்று. உள்ளுதல் முன்தள்ளுதல். உள் - உள்ளம். மனத்தைக் குறிக்கும் உள்ளம் என்னும் சொல் உள்ளிருப்பது என்று பொருள்படுதலால் அது வேறாம்.

593. ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லாவா ருக்க
மொருவந்தங் கைத்துடை யார்.

(இ-ரை.) ஊக்கம் ஒருவந்தம் கைத்து உடையார் - ஊக்கத்தை நிலையாகக் கைப்பொருளாகக் கொண்டவர்; ஆக்கம் இழந்தேம் என்று அல்லாவார் - தம் செல்வத்தை யிழந்தாராயினும் அதை யிழந்தேம் என்று துன்புறார்.

ஊக்கத்தினால் வேறு பொருள் புதிதாகத் தேடிக்கொள்ளலா மாதலின், 'அல்லாவார்' என்றார். ஒருவந்தம் நிலைபேறு. அது இங்கு நிலைபேறாக என்று பொருள்படுதலாற் குறிப்பு வினையெச்சம். பெயரெச்சமாயின் ஒரு வந்தக் கைத்து என ஈறுகெட்டுப் புணர்ந்திருக்கும். கையிலுள்ள பொருள் கைத்து. கையது - கைத்து (கை+து). ஆக்கத்தை உண்டாக்குவது ஆக்கம்; ஆகுபெயர். ஆதல் வளர்தல், மேம்படுதல். ஆ - ஆகு- ஆக்கம். செல்வம் நிலையான கைத்தன்மை,

"கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செ–ம்மின்" **(நாலடி. 16)**

என்பதனால் அறியப்படும்.

594. ஆக்க மதர்வினா–ச் செல்லு மசைவிலா ஊக்க முடையா னுழை.

(இ–ரை.) ஆக்கம் - செல்வம்; அசைவு இலா ஊக்கம் உடையான் உழை - தளர்வில்லாத ஊக்கமுள்ளவனிடத்திற்கு; அதர் வினா-ச் செல்லும் - தானாகவே வழி வினவிக்கொண்டு செல்லும்.

ஊக்க முள்ளவனுக்கு ஆக்கம் எளிதா-க் கிட்டும் என்பது கருத்து. அசைவின்மை இடுக்கண், மெ-வருத்தம் முதலியவற்றால் தளராமை. இந் நான்கு குறளாலும், இருக்கின்ற செல்வத்தினும் அதற்கு ஏதுவான ஊக்கம் சிறந்ததென்பது கூறப்பட்டது.

595. வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்ட மாந்தர்த முள்ளத் தனைய துயர்வு.

(இ–ரை.) மலர் நீட்டம் வெள்ளத்து அனைய - நீர்ப்பூக்களின் காம்பின் நீளம் அவை நிற்கும் நீரின் அளவாகும்; உயர்வு மாந்தர்தம் உள்ளத்து அனையது - அதுபோல மாந்தரின் வாழ்வுயர்ச்சி அவருடைய ஊக்கத்தின் அளவாகும்.

உயர்வு அரசர்க்கு நாடு பொருள் படைகளும் பிறர்க்குச் செல்வம் பதவி வினைஞரும் மிகுதலாம். சில மலர்க் காம்புகள் நீர்மட்டத்திற்கு மேலும் நிற்றலால், நீரளவா- நிற்பனவே இங்கு உவமையாவன என அறிக. 'மலர்' ஆகுபொருளது. நீரை வெள்ளம் என்பது மலையாள நாட்டு வழக்காதலால், திருவள்ளுவர் பண்டைச் சேரநாட்டொடு பழகியிருந்தமை உ-த்துணரப் படும். இதை,

"இருட்டறையில் ஏதில் பிணந்தழீஇ யற்று" (குறள். 943)

என்னும் உவமும் வலியுறுத்தும். இக் குறளில் வந்துள்ள அணி எடுத்துக் காட்டுவமை.

596. உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து.

(இ-ரை.) உள்ளுவது எல்லாம் உயர்வு உள்ளல் - அரசராயினும் பிறராயினும் தாம் கருதுவதெல்லாம் தம் உயர்ச்சிபற்றிய கருத்தாகவே யிருக்க; மற்று - பின்பு; அது தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து - அவ் வுயர்ச்சி ஊழ்வலியால் தவறினும் தவறாத தன்மையதே.

உயர்வு தவறினும், உள்ளினவரின் உயரிய நோக்கத்தையும் அவர் செ–த பெருமுயற்சியையும் அறிவுடையோர் பாராட்டுவராதலானும்,

"தெ–வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன்
மெ–வருத்தக் கூலி தரும்" (குறள். 920)

ஆதலானும், 'தள்ளாமை நீர்த்து' என்றார். உம்மை தள்ளுவதன் அருமை குறித்து நின்றது.

597. சிதைவிடத் தொல்கா ருரவோர் புதையம்பிற் பட்டுப்பா டூன்றுங் களிறு.

(இ-ரை.) களிறு புதை அம்பின் பட்டுப் பாடு ஊன்றும் - போர்யானை தன் உடம்பில் ஆழப் பதிந்த அம்பினாற் புண்பட்டவிடத்துந் தளராது தன் பெருமையை நிலைநிறுத்தும்; உரவோர் சிதைவிடத்து ஒல்கார் - அதுபோல ஊக்கமுடையோர் தாம் கருதிய வெற்றிக்குத் தடையாகத் துன்பம் நேர்ந்தவிடத்தும் தளராது தம் பெருமையை நிலைநாட்டுவர்.

உவமமும் பொருளுங் கொண்ட அடைகள் இரண்டிற்கும் பொது வாதலின், ஒல்காமை களிற்றுடனும் பாடூன்றுதல் உரவோருடனுஞ் சென்றியைந்தன. தாம் மேற்கொண்ட வினைக்குத் தடையாகப் பேரிடுக்கண் நேரினும், தளராது தாம் கருதியதை முடிப்பது என்பது, உவமத்தாற் பெறப் படும். முந்தின குறள் ஊழால் தடைப்படும் வினையையும், இக் குறள் இடை யூற்றால் தடைப்பட்டு விடாமுயற்சியால் வெல்லப்படும் வினையையும், குறித்தன வென வேறுபாடறிக.

598. உள்ள மிலாதவ ரெ—தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு.

(இ-ரை.) உள்ளம் இலாதவர் - ஊக்கமில்லாத அரசரும் பெருஞ் செல்வரும்; உலகத்து வள்ளியம் என்னும் செருக்கு எ-தார் - இவ் வுலகத்தில் யாமே வண்மையுடையேம் என்று மகிழ்வொடு கருதும் பெருமிதம் பெறார்.

ஊக்கமில்லாதவர்க்கு அதனாலுண்டாகும் முயற்சியும், முயற்சியா லுண்டாகும் பொருளும், பொருளாலுண்டாகும் கொடையும், கொடையா லுண்டாகும் செருக்கும் இல்லையாதலின், வள்ளியம் என்னும் பெருமிதம் பெறார் என்பதாம். நல்லதுந் தீயதுமான இருவகைச் செருக்குள், இங்குக் குறித்தது நல்லது என அறிக.

"கல்வி தறுகண் இசைமை கொடையெனச்
சொல்லப் பட்ட பெருமிதம் நான்கே" **(மெ-ப். 6)**

என்பது தொல்காப்பியம்.

599. பரியது கூர்ங்கோட்ட தாயினும் யானை
வெரூஉம் புலிதாக் குறின்.

(இ-ரை.) யானை பரியது கூர்ங்கோட்டது ஆயினும் - யானை விலங்குக ளெல்லாவற்றுள்ளும் உருவத்திற் பெரியதும், அதோடு கூரிய கொம்புள்ளது மாயினும்; புலி தாக்குறின் வெருவும் - உருவப் பருமையுங் கொம்புமில்லாத புலி தன்னைத் தாக்கின், அஞ்சி எதிர்க்காது அதனாற் கொல்லப்படும்.

பருத்தவுடம்பு வலிமிகுதி குறிக்கும். யானை மெ-வலிமை மிக்கதும் குத்தும் உறுப்புடையதுமா யிருந்தும், ஊக்கமின்மையால், அதனையுடைய சிற்றுடம்பு மோழைத்தலைப் புலியாற் கொல்லப்படும் என்பது, ஊக்கமில்லாத அரசர் படைப்பெருமையுங் கருவிச்சிறப்பும் உடையவராயினும், அவை குன்றியிருந்தும் ஊக்கஞ் சிறந்த சிற்றரசரால் வெல்லப்படுவர் என்பதை உணர்த்துதலால், இது பிறிதுமொழிதல் அணியாம். உம்மை உயர்வுசிறப்பு. 'வெரூஉம்' இசைநிறை யளபெடை.

600. உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கையஃ தில்லார்
மரமக்க ளாதலே வேறு.

(இ-ரை.) ஒருவற்கு உரம் உள்ள வெறுக்கை - ஒருவனுக்கு வலிமை யாவது ஊக்க மிகுதியே; அஃது இலார் மரம் - அவ் வூக்கமிகுதி

யில்லாதார் மக்களாகார், மரங்களாவர்; மக்கள் ஆதலே வேறு - மக்கள் வடிவி லிருப்பதே இம் மரங்களுக்குக் குலமரங்களொடு வேற்றுமையாம்.

உயர்விற்கும் நன்மைக்கும் ஏதுவான வினைமுயற்சியின்மையின், அதை இயங்காமையாகக் கொண்டு 'மரம்' என்றார். உள்ளத்தால் இயங்காது காலால் மட்டும் இயங்குவது மக்களியக்க மன்றென்பது கருத்து. மரங்கள் இயங்காவிடினும், அவற்றுள் ஒருசாரன வேர் முதல் விதைவரை இருதிணை யுயிரிகட்கும் உணவாகவும் மருந்தாகவும் பயன்படுவனவாம். இவ் விரு வகையிலும் பயன்படாதனவும் கா-ந்தால் விறகாகவேனும் உதவாமற் போகா. இப் பயன்பாடு ஊக்கமில்லா மாந்தர்க்கின்மை, 'மக்களாதலே வேறு' என்று குறித்த வடிவு வேறுபாட்டாற் குறிப்பாகப் பெறப்பட்டதாம்; 'மரம்' வகுப்பொருமை. ஏகாரம் பிரிநிலை.

அதி. 61 - மடியின்மை

அதாவது, வினைமுயற்சியிற் சோம்புதலின்மை. ஊக்கமுடையார்க்கும் வெப்பம் மிக்க வானிலையாலேனும், உணவின் தன்மையாலேனும், சோம்பேறிகளின் கூட்டுறவாலேனும், நெஞ்சுரக் குறைவினாலேனும், சிற்றின்ப ஈடுபாட்டாலேனும், ஒவ்வொரு சமையத்தில் மடிநேர்தலின், அதை விலக்குதற்கு இது ஊக்கமுடைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

601. **குடியென்னுங் குன்றா விளக்க மடியென்னு**
மாசூர மா—ந்து கெடும்.

(இ-ரை.) குடி என்னும் குன்றா விளக்கம் - தான் பிறந்த குடியாகிய நந்தா விளக்கு; மடி என்னும் மாசு ஊர மா-ந்து கெடும் - சோம்பல் என்னும் தூசி அடைவதால் ஒளிமழுங்கிக் கெடும்.

அரண்மனைப் பள்ளியறைகளிலும் கோயில்களின் உண்ணாழிகை களிலும் இரவும் பகலும் ஒளியிருத்தற் பொருட்டு, நுந்தா விளக்கும் நந்தா விளக்கும் வைப்பது பண்டை வழக்கம். நுந்தா விளக்கு என்பது தூண்டா விளக்கு. அது தீண்டாவிளக்கு எனவும்படும். தீண்டுவது திரியை. திரி எரிவது எண்ணெயால். ஆகவே, நுந்தா விளக்கு அல்லது தீண்டாவிளக்கு என்பது கோழிமுட்டை அல்லது எலுமிச்சம்பழ அளவாக விருந்து பேரொளிவிடும் பெறற்கருமணியாம். அது மணிவிளக்கு எனவும்படும். நுந்துதல் தூண்டுதல் (தீண்டுதல்). நுந்தா விளக்கு என்பது நந்தா விளக்கு என்றும் திரியும்.

கோயில்களில் இரவும் பகலும் எரிவது எண்ணெ- விளக்கு. அதன் திரி அடிக்கடி தீண்டப்படுவதாயினும் அவியாது எப்போதும் எரிந்துகொண் டிருப்பதால், நந்தா விளக்கு எனப்படும். இதில் நந்துதல் கெடுதல் (அவிதல்).

'மாசூர' என்றதினால், இங்குக் குன்றா விளக்கம் என்றது நுந்தா விளக்கை. மாசு தூசி. தூளி - தூசி.

"நெரிந்தன மாசுண நெற்றியே" **(தக்கயாகப். 524)**

தூசி மேற்புறம் முழுதும் படிந்துவிட்டால் மணி ஒளி தராது. மாசிலாமணி என்னும் வழக்கை நோக்குக.; மாசு புறக்குற்றம்; மறு அகக்குற்றம்.

"மண்ணி அறிப மணிநலம்" **(நான்மணி.3)**

"மண்ணுறு மணியின்" **(புறம். 147)**

குடி யென்றது இங்குச் சேரசோழ பாண்டியர் குடிகள் போலத் தொன்று தொட்டுத் தொடர்ந்து வந்து தன்னுட் பிறந்தவரை விளக்கும் தொல்வரவுக் குடும்பத்தை. இருளுக்கு ஒளியை மா-க்கும் ஆற்றலின்மையின், 'இருளடர நந்திப்போம்' என்று பரிமேலழகர் கூறியது பொருந்தாது. இக் குறளில் வந்துள்ளது உருவகவணி.

உண்ணாழிகை என்பது தெ-வப் படிமையிருக்குங் கருவறை. கருப் பக்கிருகம் என்னும் வடசொல் வழக்கூன்றவே, இச் சொல் வழக்கு வீழ்ந்தது.

602. மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர்.

(இ-ரை.) குடியைக் குடியாக வேண்டுபவர் - தாம் பிறந்த குடியை மேன்மேலுயரும் நற்குடியாகச் செ-தலை விரும்புபவர்; மடியை மடியா ஒழுகல் - முயற்சியின்மையில் முயற்சியின்மை கொண்டு ஒழுகுக.

வெளிப்படையுங் குறிப்புமான எதிர்மறையின் எதிர்மறை உடன் பாடாதல்பற்றி, இன்மையின் இன்மை வேண்டும், அல்லது வறுமையின் வறுமை வேண்டும் என்று சொல்வது போல், 'மடியை மடியாக வொழுகல்' என்றார். அது இடைவிடாது முயற்சி செ-க என்று பொருள்படுவதே. முயற்சியால் தாம் உயரவே., தம் குடியுயரும் என்பது கருத்து.

மணக்குடவர் 'மடியா' என்பதைச் செ-யா என்னும் வா-பாட்டு வினையெச்சமாகக் கொண்டு, "மடிசெ-தலை மடித்தொழுக" என வுரைப்பர். அதுவும் பொருள் கெடாமையின் குற்றமன்றாம்.

603. மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த
குடிமடியுந் தன்னினு முந்து.

(இ-ரை.) மடி மடிக்கொண்டு ஒழுகும் பேதை பிறந்த குடி - அழிக்கும் இயல்புள்ள சோம்பலைத் தன்னிடங் கொண்டொழுகும் அறிவிலி பிறந்த குடி; தன்னினும் முந்து மடியும் - அவனினும் முற்பட அழிந்துபோம்.

அழிவு தருவதை உடன் கொண்டொழுகலாற் 'பேதை' என்றும், அவனாற் காக்கப்படாமையின் அவனினும் முந்துற வழியும் என்றும், கூறி னார். முந்துற வழிதலாவது அவனொடு தொடர்பின்றி மறைதல்.

604. குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர்க்கு.

(இ-ரை.) மடி மடிந்து மாண்ட உஞற்று இலவர்க்கு - சோம்பலில் வீழ்ந்து சிறந்த முயற்சி யில்லாதவரா- வாழ்வார்க்கு; குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும் - குடியுங் கெட்டுக் குற்றமும் பெருகும்.

'உஞற்று' என்னும் சொல்வரலாறு 562ஆம் குறளுரையிற் கூறப்பட்டது. குற்றம் மேற்கூறப்படும்.

605. நெடுநீர் மறவி மடிதுயில் நான்கும்
கெடுநீரார் காமக் கலன்.

(இ-ரை.) நெடுநீர் மடி மறவி துயில் நான்கும் - நீட்டிக்குந் தன்மை, சோம்பல், மறதி, தூக்கம் என்னும் நான்கும்; கெடும் நீரார் காமக் கலன் - இறக்கும் நாள் நெருங்கியவர் விரும்பியேறும் மரக்கலங்களாம்.

நெடுநீர் என்பது விரைந்து செ-யக் கூடியதை நீட்டித்துச் செ-யும் இயல்பு. மடி என்பது முயற்சிசெ-யாது சும்மாவிருக்குஞ் சோம்பல். மறவி என்பது செ-ய வேண்டியதை மறந்துவிடுதல். துயில் என்பது பகலுந் தூங்குதல் அல்லது தூக்கநிலையி லிருத்தல். இந் நான்கும் ஊக்கமின்மையின் வகைகளாதலின் உடனெண்ணப்பட்டன. நெடுநீர் என்னும் காலநீட்சிபற்றிய பண்புப்பெயர் அக்காலத்தில் நிகழும் செயல்மேல் நின்றது. கெடுநீர் - இறப்பு நெருங்கிய தன்மை. நெடுநீர் முதலிய நான்கும் ஊக்கமில்லார்க்கு இன்பந் தருவனபோற் காட்டிப் பின்பு மீளாத் துன்பமாகிய அழிவைத் தருவதால், அவை வாழ்நாளெல்லை யடுத்தவர்க்கு இன்ப நீர்ச்செலவு நிகழ்த்துவதுபோற் காட்டி, அவர் விரும்பி ஏறியபின் அவரை நடுக்கடலில் வீழ்த்திவிடும்

மரக்கலங்களுக்கு ஒப்பாகும் என்றார். 'காமக்கலன்' என்பதால் விரும்பி யேறுதல் பெறப்படும். இத் தொடர்க்கு விரும்பிப் பூணும் அணிகலன்கள் என்று உரைப்பது பொருந்தாது. பொருந்த வேண்டுமாயின், எரி மருந்து கலந்த அணிகள் என்று கொள்ள வேண்டும். இக் குறளில் அமைந்துள்ளது உருவகவணியாம்.

606. படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடையார் மாண்பய னெ-த லரிது.

(இ-ரை.) மடி உடையார் - சோம்பேறிகள்; படி உடையார் பற்று அமைந்தக் கண்ணும் - மாநிலம் முழுதுமாளும் மாபெருவேந்தரின் துணை கிட்டிய விடத்தும்; மாண் பயன் எ-தல் அரிது - அதனாற் சிறந்த பயனடைதல் இல்லை.

முயற்சியின்மையால் மாநில முழுதாளியரின் துணையாலும் பய னடையார் என்பதாம். உம்மை உயர்வுசிறப்பு. 'மாண்பய னெ-த லரிது' என் பதால், சிறுபயனடைதல் பெறப்படும். அதுவும் அவ் வேந்தரின் துணையா லேயே வருவது என்பதும் உ-த்துணரப்படும். இக் குறட்குப் பரிமேலழகர் உரை வருமாறு:

"படி உடையார் பற்று அமைந்தக் கண்ணும் - நிலமுழுது மாண்டாரது செல்வந் தானே வந்தெ-திய விடத்தும்; மடி உடையார் மாண் பயன் எ-தல் அரிது - மடியுடையார் அதனான் மாண்ட பயனை எ-துதலில்லை.

"உம்மை எ-தாமை விளக்கிநின்றது. 'மாண்பயன்' பேரின்பம்..."

இவ் வுரை, நிலமுழுது மாண்ட அரசனின் செல்வம், அவன் இறந்த பின் சோம்பேறியான அவன் மகனுக்குப் பழவிறல் தாயமாக வந்ததைக் குறித்ததாயின் பொருந்துவதே. ஆயின் "உம்மை எ-தாமை விளக்கி நின்றது" என்று அவரே தம் உரைப் பொருத்தத்தைக் கெடுத்துக்கொண்டார்.

"மூத்தோர் மூத்தோர்க் கூற்ற மு-த்தெனப்
பால்தர வந்த பழவிறல் தாயம்
எ-தின மாயின் எ-தினஞ் சிறப்பெனக்
குடிபுர விரக்குங் கூரி லாண்மைச்
சிறியோன் பெறினது சிறந்தன்று மன்னே" (புறம். 75)

என்பது இங்குக் கவனிக்கத் தக்கது.

607. இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர்.

(இ-ரை.) மடி புரிந்து மாண்ட உஞற்று இலவர் - சோம்பலை விரும்பிச் சிறந்த முயற்சி ஒன்றும் மேற்கொள்ளாத அரசர்; இடி புரிந்து எள்ளும் சொல் கேட்பர் - அமைச்சர் கண்டித்து அறிவுரை கூறியும் அதைக் கேளாமையாற் பின்பு அவர் இகழ்ந்து கூறும் சொல்லைக் கேட்பர்.

சிறந்த முயற்சியே யன்றிச் சிறு முயற்சி பயன்படாதென்பார் 'மாண்ட உஞற்று' என்றார்.

இடி என்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர். 'புரிதல்' இரண்டனுள், முன்னது செ-தல்; பின்னது விரும்புதல். தன்னிடத்திற் குற்றமுண்மையால் எதிர்த்துப் பேச வாயின்மைபற்றி, 'எள்ளுஞ்சொற் கேட்பர்' என்பர். எள்ளுதல் உள்ளத் தொழிலேயாயினும், 'எள்ளுஞ்சொல்' என்றமையால் இங்கு .இகழ்தலாகிய வா-த்தொழிலைக் குறித்தது. சோம்பலால் உயர்வை யிழத்த லோடு இகழ்ச்சிச்சொற் கேட்கும் இழிவையும் அடைவர் என்பது இங்குக் கூறப்பட்டது.

"அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி
யுழையிருந்தான் கூறல் கடன்." (குறள். 638)

ஆதலின், "'இடி'யென்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயரான், நட்டா ரென்பது பெற்றாம்" என்னும் பரிமேலழகர் சிறப்புரைக் குறிப்புப் பொருந்துவதன்றாம். அவர் கருத்துப்படி, கழறுதலைச் செ-வாரெல்லாம் நட்டாரே யெனின், அது அமைச்சர் இன்மையையோ அவர் கடமை தவறுதலையோ உணர்த்துதல் காண்க.

608. மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னொன்னார்க்
கடிமை புகுத்தி விடும்.

(இ-ரை.) மடிமை குடிமைக்கண் தங்கின் - சோம்பல் தன்மை குடி செ-வானிடம் அமையின்; தன் ஒன்னார்க்கு அடிமை புகுத்தி விடும் - அது அவனைத் தன் பகைவர்க்கு அடிமையாக்கி விடும்.

மடிமை என்றது இங்கு அதன் விளைவாகிய கருமக்கேட்டை. குடிமை குடிசெ-யுந் தன்மை. அது இங்கு அதனையுடைய அரசனைக் குறித்தமை, 'தன்னொன்னார்க்கு' என்பதனால் அறியப்படும். குடிசெ-தல் தன் குடியைச்

செல்வம், இன்பம், அறிவு, ஒழுக்கம், ஆட்சி, வலிமை முதலிய எல்லாவகை யிலும் மேம்படச் செ-தல். பகைவர்க்கு அடிமையாதலாவது சிறைபுகுதல் அல்லது திறை செலுத்துஞ் சிற்றரசனாதல்.

609. குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும்.

(இ-ரை.) ஒருவன் மடியாண்மை மாற்ற - ஓர் அரசன் தன் சோம்பல் தன்மையை நீக்கவே; குடி ஆண்மையுள் வந்த குற்றம் கெடும் - அவன் குடியுள்ளும் ஆண்மையுள்ளும் வந்த குற்றங்களும் அவற்றால் விளைந்த கேடுகளும் நீங்கும்.

இஃது ஓரரசன் குற்றமுந் திருத்தமும். மடியாண்மை மடியை ஆளுந் தன்மை. ‘குடியாண்மை’ உம்மைத்தொகை. இனி,

‘குடி ஆண்மையுள் வந்த குற்றம் - நெடுங்காலமாகத் தொடர்ந்து வரும் குடியுள்ளும் அதன் தலைவரின் ஆண்மையுள்ளும் நேர்ந்த குற்றங்களால் விளைந்த கேடுகள்; மடியாண்மை - அவற்றிற்குக் கரணியமாயிருந்த சோம் பல் தன்மையை; ஒருவன் மாற்றக் கெடும் - ஊக்கமும் பெருமுயற்சியு முள்ள ஒரு தலைவன் நீக்கியவுடன் நீங்கும் என்றுமாம்.

இதற்குக் கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 9ஆம் நூற்றாண்டுவரை பல்லவர்க்கு அடங்கியிருந்த சோழர் குடியில் தோன்றிய விசயாலயன், கி.பி. 850 போல் தஞ்சையைக் கைப்பற்றி மீண்டும் தன் குடியுயர்வை நிலை நிறுத்தியமை, நல்லெடுத்துக்காட்டாம். குடிமைக் குற்றம் ஒற்றுமை யின்மை யும் உட்பகையும் சேரபாண்டியரொடு சேராமையும். ஆண்மைக் குற்றம் போர் முயற்சியின்மை. இஃது ஒரு குடியின் குற்றமுந் திருத்தமும்.

610. மடியிலா மன்னவ னெ-து மடியளந்தான்
றாஅய தெல்லா மொருங்கு.

(இ-ரை.) மடி இலா மன்னவன் - சோம்பலில்லாத அரசன்; அடி அளந் தான் தாயது எல்லாம் - கதிரவன் மூவெட்டாற் கடந்த மாநிலம் முழுவதையும்; ஒருங்கு எ-தும் - ஒருமிக்க அடைவான்.

திருமால் தன் குறள் தோற்றரவில் (வாமனாவதாரத்தில்) மூவுலகத்தை யும் அளந்ததாகச் சொல்லப்படுவதால், அவற்றை ஊக்கமுள்ள அரசன் ஒருங்கே அடைவான் என்பது பொருந்தாது. கதிரவன் இயக்கம் கீழிருந்து

மேலும் மேலிருந்து மேற்கும் மீண்டும் மேலிருந்து கீழும் ஆக மூவெட்டுப் போற் புறக்கண்ணிற்குத் தோன்றுவதால், அது மூவெட்டால் ஞால முழு வதையும் கடப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. வேத ஆரியர் கதிரவனை விண்டு (வி ணு) என அழைத்ததால், திருமால் மூவடியால் உலகமுழுவதையும் அளந்தான் என்றொரு கதையெழுந்தது. இதுவே, குறள் தோற்றரவுக் கதைக்கு மூலம். இதன் விளக்கத்தை என் 'தமிழர் மதம்' என்னும் நூலிற் கண்டுகொள்க. கதிரவன் நாள்தோறும் அளந்தாலும், முன்னை நிகழ்ச்சிபற்றி, 'அடி யளந்தான்' என்று இறந்தகால வினையாலணையும் பெயராற் குறிக்கப் பெற்றது. உழிஞைக்கொடி முடக்கொற்றான் (முடங்கொன்றான்) என்றும் சுடுகாடுமீட்டான் என்றும் பெயர் பெற்றிருத்தல் காண்க. 'தாஅய' இசைநிறை யளபெடை. தா - தா- - தாய. ஒ. நோ: ஆ - ஆ- - ஆய.

அதி. 62 - ஆள்வினையுடைமை

அதாவது, இடைவிடாது கருமத்தை ஆண்டு நடத்துந் திறம். இது மடியின்மையால் நேர்வதாகலின் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

611. அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும்.

(இ-ரை.) அருமை உடைத்து என்று அசாவாமை வேண்டும் - ஒரு வினை செ-யுமுன் தம்மைச் சிறியவராகக் கருதி அவ் வினை தம்மாற் செ-தற்கு அரிதென்று தளராமை வேண்டும்; முயற்சி பெருமை தரும் - முயற் சியே அவ் வினையைச் செ-து முடித்தற்கேற்ற பெருமையைத் தமக்கு உண்டாக்கும்.

சிறியவராகக் கருதி யென்பது பெருமை தரும் என்பதால் வருவிக்கப் பட்டது. வினை செ-தல் என்பது அதிகாரத்தால் வந்தது. விடாமுயற்சியால் அரிய வினையும் எளிய வினையாம். ஆகவே, வினை முடிப்பதற்கு ஏதுவாக மட்டுமன்றி அதன் விளைவாகவும் பெருமை உண்டாகுமென்பதாம்.

612. வினைக்கண் வினைகெட லோம்பல் வினைக்குறை
தீர்ந்தாரிற் றீர்ந்தன் றுலகு.

(இ-ரை.) வினைக்குறை தீர்ந்தாரின் உலகு தீர்ந்தது - இன்றியமையாத வினையைச் செ-யாது விட்டவரை உலகம் போற்றாது

விட்டது; வினைக் கண் வினைகெடல் ஓம்பல் - ஆதலால், எடுத்துக் கொண்ட நன்முயற்சியில் தொடர்ந்து வினை செ-யாதிருத்தலை ஒழிக.

நிறை என்பதன் மறுதலையான குறையென்னுஞ் சொல், ஒரு பொருள் அல்லது உறுப்பு இல்லாக் குறையை முதலிற் குறித்து, பின்பு அக் குறையால் ஏற்படும் தேவையையும் தேவையான பொருளையும் ஆகுபெயராக வுணர்த்திற்று. 'ஓம்பல்' என்றது நேராதவாறு காத்தலை. 'தீர்ந்தன்று' என்பது செ-தன்று என்னும் வா-பாட்டு வினைமுற்று. செ-தனது - செ-தன்று (ஒருமை), செ-தன (பன்மை). 'உலகு' ஆகுபெயர்.

613. தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே
வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு.

(இ-ரை.) வேளாண்மை என்னும் செருக்கு - எல்லார்க்கும் நன்றி செ-தல் என்னும் பெருமிதம்; தாளாண்மை என்னும் தகைமைக்கண்ணே தங்கிற்று - விடாமுயற்சி என்று சொல்லப்படும் உயர்ந்த பண்பையே நிலைக் களமாகக் கொண்டதாம்.

வெறுங்கையால் வேளாண்மை செ-தல் கூடாமையின், வேளாண் மைக்கு இன்றியமையாத பொருள் தாளாண்மையாலேயே வருதல்பற்றி, 'தகைமைக்கட் டங்கிற்றே' என்றார். பிரிநிலை யேகாரம் பிரித்துக் கூட்டப் பட்டது.

614. தாளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை
வாளாண்மை போலக் கெடும்.

(இ-ரை.) தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை - விடாமுயற்சி யில்லாதவன் எல்லார்க்கும் நன்றிசெ-தலை மேற்கொள்ளுதல்; பேடிகை வாள் ஆண்மை போலக் கெடும் - போருக்கு அஞ்சும் பேடி போர்க்களத்தில் தன் கையிலுள்ள வாளைப் பயன்படுத்தல்போல் இல்செயலாம்.

பேடிக்கு வாளாண்மை இல்லாததுபோல், விடாமுயற்சி யில்லானுக்குத் தாளாண்மை யில்லையென்பதாம். ஆண்மை ஆளுந்தன்மை. ஆளுதல் பயன்படுத்துதல். 'வாளாண்மை' யென்பதற்கு வாளாற் செ-யும் ஆண்மை யென்று சிலர் உரைத்திருப்பதாகத் தெரிகின்றது. அது வேறு ஆண்மையுண் மையைக் குறிப்பதால், அது உரையன்மை அறிக. பெள் - பெண் - பேண் - பேடு - பேடன், பேடி. ஆண்டன்மையை விரும்பும் பெண் பேடன்; பெண்

டன்மையை விரும்பும் ஆண் பேடி. இப் பாகுபாடு பாலுறவுபற்றியதே யன்றிப் போர்மறம் பற்றிய தன்று. பேடியருள் போர்மறம் உள்ளவரும் உளர்; இல்லாதவரும் உளர். இங்குக் குறிக்கப்பட்ட பேடி அஃதில்லாத வகையென அறிக. பேடிக்கு வாளைப் போரிலாள விருப்ப மிருப்பினும் அச்சத்தாற் கூடாமை போல, விடாமுயற்சி யில்லானுக்கு வேளாண்மைமேல் விருப்பிருப்பினும் வறுமையாற் கூடாதென்பதை யுணர்த்தற்கு, இல்லை யென்னாது 'கெடும்' என்றார்.

615. *இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் றன்கேளிர்*
துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண்.

(இ-ரை.) இன்பம் விழையான் வினை விழைவான் - தனக்கு இன்பத்தை விரும்பாதவனா- வினைமுடித்தலையே விரும்புகின்றவன்; தன் கேளிர் துன்பம் துடைத்து ஊன்றும் தூண் - தன் சுற்றமாகிய பொறையின் (பாரத்தின்) வறுமையைப் போக்கி அதைத் தாங்கும் தூணாவன்.

விடாமுயற்சியுடையான் மெ-வருத்தம் பாரானாதலின் 'இன்பம் விழையான்' என்றும், தன்னலங் கருதாது முயற்சியால் வினைமுடித்துப் பெரும் பொருள் பெற்றவன் தன் கிளைஞரைப் பேணுவானாதலின், 'தன்கேளிர்.... தூண்' என்றும் கூறினார்.

"மெ–வருத்தம் பாரார் பசிநோக்கார் கண்துஞ்சார்
எவ்வெவர் தீமையு மேற்கொள்ளார் – செவ்வி
அருமையும் பாரார் அவமதிப்புங் கொள்ளார்
கருமமே கண்ணாயி னார்." **(நீதிநெறி. 53)**

"செல்வர்க் கழகு செழுங்கிளை தாங்குதல்" **(வெற்றி. 3)**

என்பதால், கிளைஞரைத் தூண்போல் தாங்குதல் செல்வர் கடமையென்பது பெறப்படும். 'துடைத்து' என்பது வறுமையை அறவே நீக்குதலையும், 'ஊன்றுந் தூண்' என்பது நிலையாகத் தாங்குதலையும் குறிக்கும். இல்லறத் தான் ஓம்பவேண்டிய ஐம்புலத்துள் ஒக்கலும் ஒன்றாதல் காண்க (குறள். 43). கேளிரைப் பொறையாக வுருவகியாமையால் இதில் வந்துள்ள அணி ஒருமருங் குருவகம்.

616. *முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை*
யின்மை புகுத்தி விடும்.

(இ-ரை.) முயற்சி திருவினை ஆக்கும் - விடாமுயற்சி செல்வத்தை உண்டாக்கவும் வளர்க்கவுஞ் செ-யும்; முயற்று இன்மை இன்மை புகுத்தி விடும் - அம் முயற்சியில்லாமை ஒருவனை வறுமைக்குட் செலுத்திவிடும்.

அரசனுக்குப் படைகுடி கூழமைச்சு நட்பரண்களும் நாடும் சிற்றரசும் செல்வமாகக் கருதப்பெறும். வறுமை அவற்றின் குறைவும் அரசிழப்புமாகும்.

617. *மடியுளாண் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்*
றாளுளா டாமரையி னாள்.

(இ-ரை.) மாமுகடி மடி உளாள் - கரிய மூதேவி ஒருவனது சோம்பலின்கண் தங்குவாள்; தாமரையினாள் மடி இலான் தாள் உளாள் - திருமகள் தாளாளனின் முயற்சிக்கண் தங்குவாள்; என்ப - என்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்.

கூரை முகட்டில் தங்குவதாகக் கருதப்படுவதால் மூதேவி முகடி எனப் பட்டாள். இனி முகடு என்னுஞ் சொற்குப் பாழ் என்னும் பொருளிருப்பதால், பாழான நிலைமை யுண்டுபண்ணுபவள் முகடி யென்றுமாம். அவளது பே-த்தன்மையாலும் வறுமையின் பஞ்சத்தன்மையாலும், அவளுக்குக் கருமைநிறம் கொள்ளப்பட்டது. திருமகள் செந்தாமரை மலர்மேல் தங்கி யிருப்பதாகச் சொல்லப்படுவதால், தாமரையினாள் எனப்பட்டாள். தாமரை யென்னும் செந்தாமரைப் பெயர் இன்று தன் சிறப்புப் பொருளிழந்து வழங்கு கின்றது. வறுமையும் செல்வமும் அமைவதை, அணிவகைபற்றி, அவற்றிற் குரிய தெ-வங்கள் தங்குவதாகக் கூறினார். அக் கூற்றிலும் பண்பியின் நிலைமை பண்பின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. முகடி சோம்பேறியின் மடியிலும், திருமகள் தாளாளனின் காலிலும் தங்குவர் என்று, வேறும் ஒரு போலிப் பொருள் தோன்றுமாறுஞ் செ-தார்.

618. *பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் றறிவறிந்*
தாள்வினை யின்மை பழி.

(இ-ரை.) பொறி இன்மை யார்க்கும் பழி அன்று - மேன்மைக்கு ஏதுவாகிய ஊழின்மை ஒருவர்க்கும் குற்றமாகாது; அறிவு அறிந்து ஆள்வினை இன்மை பழி - அறிய வேண்டியவற்றை யறிந்து செ-ய வேண்டிய வினைகளை விடாமுயற்சியோடு செ-யாமையே குற்றமாவது.

அறியவேண்டுவன நால்வகை வலி, காலம், இடம் முதலியன. ஒருவன் முற்பிறப்பிற் செ-த வினை செ-தவனாலும் அறியப்படாமையாலும்,

பெரும்பாலும் நல்லோர் வறிய நிலையிலும் தீயோர் செல்வ நிலையிலும் இருப்பதாலும், சில வினைகட்கு ஒரே முயற்சியும் சில வினைகட்குப் பல முயற்சியும் சில வினைகட்கு விடாமுயற்சியும் வேண்டியிருப்பதனாலும், ஊழ்பற்றியன்றி வினைபற்றியே மக்கட்குப் புகழும் பழியும் உண்டாம் என்பதாம்.

619. தெ-வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன்
மெ-வருத்தக் கூலி தரும்.

(இ-ரை.) தெ-வத்தான் ஆகாது எனினும் - ஒருவன் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி தெ-வ ஏற்பாடாகிய ஊழ்வலியால் வெற்றிபெறாது போயினும்; முயற்சி தன் மெ-வருத்தக் கூலிதரும் - அம் முயற்சிக்கு உடம்புபட்ட பாட்டின் அளவு பயன்தரும், தராமற் போகாது.

ஒரு முயற்சியை ஒருவன் தன் வாழ்நாள் முழுதுந் தொடர்ந்தும் வெற்றிபெறாது போயின், அன்று அது தெ-வத்தா னாகவில்லையென்று துணியப்படும். ஆயினும், அதுவரை அவன் பட்ட பாட்டிற்கேற்ற பயனை அடைந்தேயிருப்பான். முயற்சி வெற்றி பெற்றிருப்பதால், அம் மெ-வருத்தக் கூலியோடு பெரும்பயன் அடைந்திருப்பான். ஆதலால் எவ்வகையிலும் கேடில்லை. ஆகவே, விடாமுயற்சியைக் கைவிடக்கூடாது என்பது கருத்து.

620. ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித்
தாழா துஞற்று பவர்.

(இ-ரை.) உலைவு இன்றித் தாழாது உஞற்றுபவர் - தளர்ச்சியின்றித் தாழ்வற விடாது முயல்பவர்; ஊழையும் உப்பக்கங் காண்பர் - வெல்வதற் கரிய ஊழையும் வென்றுவிடுவர்.

> ‘‘ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
> சூழினுந் தான்முந் துறும்’’ (குறள். 380)

என்று முன்னரே திட்டவட்டமாகச் சொல்லிவிட்டமையால் இங்கு ‘ஊழையும் உப்பக்கங் காண்பர்’ என்பது எதிர்மறையும்மை கொண்டதே; அல்லது ஊழென்று தவறாக மக்களாற் கருதப்பட்டதை வெல்வதே. இதனால், திருவள்ளுவர் முன்னுக்குப் பின் முரண்படக் கூறினாரென்று இம்மியுங் கருதற்க. முந்தின குறளையே சற்று வலியுறுத்தி விடாமுயற்சியாளரை ஊக்கினதாகவே கொள்க.

உப்பக்கம் பின்பக்கம் அல்லது முதுகு. உப்பக்கங் காணுதல் புறங் காணுதல், அதாவது வெல்லுதல். தாழ்வறுதலாவது சூழ்ச்சியிலும் வலிமுத லியன வறிதலிலும் வினைசெ-வதிலுங் குற்றங் குறையின்மை. பல முறை தவறியபின் ஒரு வினையில் வெற்றி பெறுவதும் உயிரொடுக்கியிருந்தவர் இடுகாட்டிற் புதைக்கும்போது உட்செலுத்திய மருந்தால் மீண்டும் எழுந்து இயங்குவதும், தவறாகக் கணிக்கப்பட்ட பிறப்பியத்தில் (சாதகத்தில்) குறித்த காலங் கடந்து ஒருவர் வாழ்வதும், விடாமுயற்சியின் விளையும் அறியாமை யின் நீக்கமுமேயன்றி ஊழை வென்றதாகா. ஊழை ஒருவரும் வெல்ல முடியாது. வெல்லப்படுவது ஊழாகாது. "பணத்தைக் கண்டாற் பிணமும் வாயைத் திறக்கும்" என்னும் பழமொழி பணத்தின் பெருமையை உணர்த்துவது போன்றே, "ஊழையும்... உஞற்றுபவர்" என்னுங் குறளும் விடாமுயற்சியின் வலிமையை உணர்த்துகின்றதென அறிக. ஈரிடத்தும் உம்மை எதிர்மறை யென்றும் அறிக.

'சாத்தன் வருதற்கு முரியன்' என்பது 'வராமைக்கும் உரியன்' என்று பொருள்படுவது போன்றே. 'சாத்தன் வராமைக்கும் உரியன்' என்பது 'வருதற்கும் உரியன்' என்று பொருள்படுவதால், இவ் விரண்டும் எச்ச வும்மைகளேயன்றி எதிர்மறையும்மையும் உடன்பாட்டும்மையும் என்றாகா. 'பிணமும் வாயைத் திறக்கும்', 'ஊழையும் உப்பக்கங் காண்பர்' என மேற் காட்டியனவே உண்மையான எதிர்மறையென வுணர்க. இவை எச்சப் பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டனவேனும், பிணம் வாயைத் திறக் காது, ஊழை உப்பக்கங் காண முடியாது, என்னும் குறிப்பின வாதலால்,

"பாஅல்புளிப்பினும் பகல்இருளினும்" **(புறம். 2)**

என்பவைபோல எதிர்மறை யும்மையாம்.

"எதிர்மறை யெச்சம் எதிர்மறை முடிபின" **(தொல். எச். 36)**

என்றது ஏகார வோகாரங்கட்கேயன்றி உம்மைக்கன்று.

ஊழ் என்பதும் தெ-வ ஏற்பாடு என்பதும் ஒன்றேயாதலின், மாந்தன் முன்பு தவறு செ-த பின்பு திருத்திக்கொள்வது போல் இயற்கையான முற் றறிவுள்ள இறைவனுஞ் செ-யானென்றும், அவன் அங்ஙனஞ் செ-ததாகக் கூறுவதெல்லாம் மாந்தன் கட்டுக்கதையும் தற்குறிப்பேற்றமுமே யென்றும், அறிந்துகொள்க.

"அன்றெழுதினவன் அழித்தெழுதான்"

என்னும் பழமொழியும்,

“உறற்பால நீக்கல் உறுவர்க்கு மாகா
பெறற்பா லனையவும் அன்னவா– மாரி
வறப்பிற் றருவாரு மில்லை யதனைச்
சிறப்பிற் றணிப்பாரு மில்” (514)

என்னும் நாலடிச் செ-யுளும் இங்கு நோக்கத்தக்கன.

அதி. 63 - இடுக்கணழியாமை

அதாவது, ஆள்வினையில் ஈடுபட்டவன், இயற்கையாலேனும் தெ-வத் தாலேனும் இருவகைப் பகைவராலேனும் வினைக்கு இடையூறாகத் துன்பங்கள் நேர்ந்தவிடத்து, அவற்றால் மனங்கலங்காமை. அதிகார முறை யும் இதனால் விளக்கும்.

621. இடுக்கண் வருங்கா னகுக வதனை
யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்.

(இ–ரை.) இடுக்கண் வருங்கால் நகுக - ஒருவன் வினையாற்றும் போது இடையில் தடைபோலத் துன்பம் வரின் அதற்கு வருந்தாது அதை எள்ளி நகையாடுக; அதனை அடுத்து ஊர்வது அஃது ஒப்பது இல் - அதனை மேன்மேல் நெருங்கி மேற்கொள்வதற்கு அதுபோன்ற வழி வேறொன்று மில்லை;

வினை வெற்றிக்கு அஞ்சாமையொடு கூடிய மனவுறுதி இன்றியமை யாததாதலின், எதிர்த்து வரும் பகைவனை எள்ளி நகையாடுவது போன்றே வினைக்கு இடையூறாக வரும் துன்பத்தையும் பொருட்படுத்தற்க என்பார் ‘நகுக’ என்றார். அதனால் முயற்சிக்குத் தடையின்மையால், வினை வெற்றி யாக முடியும் என்பதாம். அடுத்தூர்தல் என்பது, ஓர் அடங்காக் குதிரையை நெருங்கி யேறி யடக்குதல் போல்வதாம்.

622. வெள்ளத் தனைய விடும்பை யறிவுடையா
னுள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும்.

(இ–ரை.) வெள்ளத்து அனைய இடும்பை - வெள்ளம்போல் ஏராள மாக வந்த துன்பங்களெல்லாம்; அறிவுடையான் உள்ளத்தின் உள்ளக் கெடும் - அறிவுடையவன் அவற்றால் ஒன்று மில்லையென்று தன் மனத்தில் நினைத்தமட்டில் நீங்கிவிடும்.

இன்பமுந் துன்பமும் அவரவர் எண்ணத்தைப் பொறுத்தனவென்றும், ஒரு துன்பத்தை இன்பமென் றெண்ணின் அதனால் ஒரு தொல்லையு மில்லை யென்றும், உண்மை யறிந்தவனை 'அறிவுடையான்' என்றும், அவன் துன்பத்தை வெல்லும் விரகு (உபாயம்) ஒரு நொடிநேர நினைவே யென்பார் 'உள்ளக் கெடும்' என்றும் கூறினார்.

**623. இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக்
கிடும்பை படாஅ தவர்.**

(இ-ரை.) இடும்பைக்கு இடும்பை படாதவர் - துன்பம் வருங்கால் துன்பப்படாதவர்; இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர் - அத் துன்பத்திற்கே துன்பஞ் செ-வர்.

துன்பத்தின் நோக்கமே வருத்துதலாதலின், அத் துன்பத்திற்கு வருந் தாதவர் அதன் நோக்கத்தைத் தோற்கடித்தலால் அத் துன்பத்தையே வருத்துவர் என்றார். இதனால் துன்பத்தால் தடையுறாது வினை இனிது முடியும் என்பதாம். இதில் வந்துள்ளது சொற்பொருட் பின்வருநிலையணி. வருகின்ற இரு குறளிலும் துன்பம் துன்பப்படும் என்பதற்கு இவ்வாறே உரைக்க.

**624. மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னா னுற்ற
விடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து.**

(இ-ரை.) மடுத்த வா- எல்லாம் பகடு அன்னான் - தடை ஏற்பட்ட விடமெல்லாம் பொறைவண்டி யழுந்தாது அதை இழுத்துச் செல்லும் எருதுபோல் எடுத்துக்கொண்ட வினையை விடாமுயற்சியுடன் வெற்றியுறச் செ-து முடிக்க வல்லவனை; உற்ற இடுக்கண் இடர்ப்பாடு உடைத்து - அடைந்த துன்பம் தானே துன்பப்படுதலை யுடையதாம்.

'மடுத்தவா யெல்லாம்' என்பன மேடு, பள்ளம், மணல், சேறு முதலி யனவாம். பகட்டின் தொழிலை,

"நிரம்பாத நீர்யாற் றிடுமணலு ளாழ்ந்து
பெரும்பார வாடவர்போற் பெ-பண்டந் தாங்கி
மருங்கொற்றி மூக்கூன்றித் தாடவழ்ந்து வாங்கி" (சீவக. 2781)

என்பதனாலும் பகடன்னான் இயல்பை,

"கழியுப்பு முகந்து கன்னாடு மடுக்கும்
ஆரைச் சாகாட் டாழ்ச்சி போக்கும்
உரனுடை நோன்பகட் டன்ன வெங்கோன்" (புறம். 60)

என்பதனாலும் அறிக.

625. அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
விடுக்க ணிடுக்கட் படும்.

(இ-ரை.) அடுக்கி வரினும் - இடைவிடாது துன்பங்கள் மேன்மேல் தொடர்ந்து வரினும்; அழிவு இலான் - மனங் கலங்காதவன்; உற்ற இடுக்கண் இடுக்கண் படும் - அடைந்த துன்பங்களே துன்பப்பட்டுப் போம்.

துன்பம் துன்பப்படும் என்பதில் ஆட்படையணி குறிப்பாக அமைந் துள்ளது. அடுக்குதல் என்பது ஒருவகைத் துன்பமும் பலவகைத் துன்பமும் தழுவும்.

626. அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்
றோம்புத றேற்றா தவர்.

(இ-ரை.) பெற்றேம் என்று ஓம்புதல் தேற்றாதவர் - செல்வக் காலத்தில் யாம் இது பெற்றேமென்று மகிழ்ந்து கையழுத்தங் கொண்டு அதைக் காத்துக் கொள்ளுதலை அறியாதார்; அற்றேம் என்று அல்லல் படுபவோ - வறுமைக் காலத்தில் யாம் செல்வத்தை யிழந்தேமென்று துயரப்படுவரோ? படார்.

"அகடுற யார்மாட்டும் நில்லாது செல்வம்
சகடக்கால் போல வரும்" (நாலடி. 2)

இவ் வுலகத்தில், இன்பமுந் துன்பமும் ஒப்பக் கொள்பவர் செல்வக் காலத்தில் மகிழ்ந்து அதை இறுகப் பற்றாமையால், வறுமைக்காலத்தில் வருந்து வதும் செல்வமின்மையை உணர்வதும் இல்லை யென்றார். 'தேற்றாதவர்' தன் வினைப்பொருளில் வந்த பிறவினைச் சொல். தேற்றுதல் தெளிந்தறிதல்.

627. இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக்
கையாறாக் கொள்ளாதா மேல்.

(இ-ரை.) மேல் - மேலோர்; உடம்பு இடும்பைக்கு இலக்கம் என்று - இவ் வுலகத்தில் இருதிணை யுயிரோடு கூடிய உடம்புகளும் துன்பம் என்னும்

வேலுக்கு இலக்கென்று தெளிந்து; கலக்கத்தைக் கையாறாக் கொள்ளாது - தமக்குத் துன்பம் வந்தவிடத்து மனங்கலங்குவதை ஒழுக்க நெறியாகக் கொள்ளார்.

இலக்கு குறி. இலக்கு - இலக்கம். போர்மறவர் வேலெறிந்து பழகு வதற்குக் குறிமரமாக நிறுத்தப்படும் கம்பம் இலக்கம் எனப்படும்.

".. வென்வேல்
இளம்பல் கோசர் விளங்குபடை கன்மார்
இகலினர் எறிந்த அகலிலை முருக்கின்
பெருமரக் கம்பம்....................................." **(புறம். 166)**

என்பது உடம்பு துன்பத்திற்கு இத்தகைய இலக்கம் என்றது அதன் இயல்பு நோக்கி. 'உடம்பு' வகுப்பொருமை. 'மேல்' ஆகுபொருளது; சொல்லால் அஃறிணையாதலால் அத் திணைமுடிபு கொண்டது. 'ஆம்' அசைநிலை. 'கலக் கத்தைக் கொள்ளாது' என்றது இயல்பென்றறிந்து கலங்காது என்பதாம். இடும் பையை வேலென்று உருவகியாமையால் இங்குள்ளது ஒருமருங் குருவகம்.

628. *இன்பம் விழையா னிடும்பை யியல்பென்பான்*
றுன்ப முறுத லிலன்.

(இ-ரை.) இன்பம் விழையான் - இன்பத்தைச் சிறப்பாக விரும்பாது; இடும்பை இயல்பு என்பான் - இவ்வுலக வாழ்விலும் வினை முயற்சியிலும் துன்பம் நேர்வது இயல்பென்று தெளிந்திருப்பவன்; துன்பம் உறுதல் இலன் - துன்பம் வந்தவிடத்துத் துன்பமுறுத லில்லை.

இன்பத்தைச் சிறப்பாக விரும்பாமையால் இன்பம் இல்லாவிடத்தும், ஆள்வினைஞன் துன்பமுறுதல் இல்லை யென்றார்.

629. *இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் றுன்பத்துட்*
டுன்ப முறுத லிலன்.

(இ-ரை.) இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான் - இயற்கையாகவோ தன் முயற்சியாலோ தனக்கு இன்பம் வந்தவிடத்து அதை நுகர்ந்தும் உள்ளத்தால் இன்புறாதவன்; துன்பத்துள் துன்பம் உறுதல் இலன் - அவ் விருவழியிலும் தனக்குத் துன்பம் வந்தவிடத்து அதை நுகர்ந்தும் மனத்தால் துன்ப முறுவதில்லை. இன்பமுந் துன்பமும் ஒன்றாகக் கொள்பவன் இன்பத்தால் இன்புறுதலும் துன்பத்தால் துன்புறுதலும் இல்லை என்பதாம்.

**630. இன்னாமை யின்ப மெனக்கொளி னாகுந்தன்
னொன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு.**

(இ-ரை.) இன்னாமை இன்பம் எனக்கொளின் - ஒருவன் தன் வினை முயற்சியால் வருந் துன்பத்தைத் தனக்கு இன்பமாகக் கருதுவானாயின்; தன் ஒன்னார் விழையும் சிறப்பு ஆகும் - அதனால் அவன் பகைவரும் அதனை விரும்பத்தக்க சிறப்பு உண்டாகும்.

இறைவனால் தடுக்கப்படாத எல்லா வினைக்கும் துன்பம் ஒன்றே தடையாதலின், அத் துன்பத்தை இன்பமாகக் கொள்பவன் தொடங்கிய வினையெல்லாம் வெற்றியாக முடியும் என்பது கருத்து. ஒன்னார் விழைத லாவது பாராட்டிப் பகை தீர்தல். 'கொளின்' என்பது கொள்வதன் அருமை யுணர்த்திநின்றது, துன்பத்தை இன்பமாகக் கொள்வது ஓகத்தால் ஓதி (ஞானம்) பெற்ற துறவியர் இயல்பாதலின், அவ் வுயர்நிலை யடைந்தமைபற்றி 'ஒன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு' உண்டாகும் எனினுமாம்.

அரசியல் முற்றிற்று.

திருக்குறள்
அருஞ்சொற் பொருள் அகரவரிசை
(எண், குறள் எண்ணைக் குறிக்கும்)

அகலல் – நீங்குதல் – 691
அகலாக்கடை – பெருகாதாயின் – 478
அசாவாமை – தளராமை – 611
அசை விலா – தளராத – 594
அடியளந்தான் – தன்னடியளவானே எல்லா உலகையும் அளந்த இறைவன் – 610
அடுக்கிய – தொடர்ந்த – 525
அடுமுரண் – பகைவெல்லுதற் கேற்ற வலிமை – 567
அதர்வினாய் – வழிவினவி – 594
அதிர – நடுங்க – 429
அமைந்தக்கண்ணும் – தானே வந்தெய்தியவிடத்தும் – 606
அமைவர் – அன்பாகப் பொருந்துவர் – 580
அருஞ்செவ்வி – எளிதில் காணப்படாதவனாய் – 565
அருப்பறா – கிளைத்தல் அறாத – 522
அல்லல் – துன்புறுத்தல் – 460
அல்லல் – துயர், துன்பம் – 626, 936
அல்லாவார் – துன்புறார் – 593
அவியினும் – சாவினும் – 420
அளவளாவுதல் – நெஞ்சுகலத்தல் – 523
அளவு – எல்லை – 477
அளியின்மை – அருளின்மை – 557
அறிகல்லாதவர் – முன்னறியும் ஆற்றலில்லாதார் – 427
அறுதொழிலோர் அறுவகைத் தொழில் செய்வோர் – 560
அனைத்தானும்–அத்துணையாயினும் – 416
அன்னநீரார்–அப் பெற்றித்தாய இயல் பினையுடையார் – 527
ஆகாறு – வருகின்ற நெறியளவு – 478
ஆக்கிக்கோடல் – முடித்துக்கொள்க –628
ஆக்கும் – வளர்க்கும் – 616
ஆசு – குற்றம் – 503
ஆடியற்று – ஆடினாற்போலும் – 401
ஆர்க்கும் – பிணிக்கும் – 482
ஆள்வினை – முயற்சி – 632
ஆற்றாக்கடை செய்யாவிடின் – 469
ஆன்ற – அமைந்த – 681
இகழ்ச்சி – சோர்வு – 539
இடிக்கும் – நெருங்கிச் சொல்லும் – 447
இடிபுரிந்து – கழறுதலை மிகச்செய்து – 607
இட்டிதாயினும் – சிறிதாயிற்றாயினும் – 478
இயற்றல் – தனக்குப் பொருள் வரும்வழி களை மேன்மேல் உளவாக்கல் – 385
இயைந்தக்கால் – கூடியக் கால் – 489
இயைபு – பொருத்தம் – 573
இருமனம் – கவர்த்த மனம் – 620
இல்லாகியாங்கு – இல்லை யாயினாற்போல – 247
இவக்காண் – இங்கேயன்றோ
இவறல் – வேண்டும்வழிப் பொருள் கொடாமை – 432
இவறன்மை – உலோபத்தினது தன்மை – 438
இவறியான் – பற்றுள்ளுஞ் செய்தான் – 437
இழுக்கல் – வழுக்குதல் – 415
இழுக்காமை – மறவாமைக் குணம் – 536
இழைத்துணர்ந்து – நுண்ணிதாக ஆராய்ந் தறிந்து – 417
இறும் – முறியும் – 475
ஈயப்படும் – இடப்படும் – 412

உகாஅமை – வெளிவிடாமை – 585
உஞற்றிலவர் – முயற்சி
இலராயினார் – 604
உஞற்றுபவர் – முயல்வார் – 620
உப்பக்கம் – புறம் – 620
உயிரச்சம்–உயிர்க்கேடு பற்றிய
அச்சம்– 501
உய்க்கிற்பின் – நுகரவல்லனாயின் –440
உரம் – திண்ணிய அறிவு – 600
உரைசான்ற – புகழமைந்த – 581
உலைவின்றி – தளர்ச்சியின்றி – 620
உழப்பிக்கும் – உறுவிக்கும் –
உளவரை – தனக்குள்ள ஈகை அளவு –
480
உள்ள வெறுக்கை – ஊக்க மிகுதி – 600
உள்ளியது – நினைத்த பொருள் – 540
உறுபடையான் – பெரும்படையுடைய
அரசன் – 498
உறைவது – ஒழுகுவது – 426
ஊக்கார் – மேற்கொள்ளார் – 463
ஊக்கி – முயன்று – 473
ஊண்மாலையவர் – உண்டலை யியல்பாக
வுடையார்
ஊதியம் – பயன்
ஊர – அடர
ஊராண்மை – உதவி செய்தல்
ஊறுபாடு – துன்பம் விளைதல் –
ஊற்றாம் – பற்றுக்கோடாம்
ஊற்றுக்கோல் – ஊன்றுகோல் – 415
எஞ்சாமை – இடைவிடாது நிற்றல் – 382
எண்ணுவம் – (பின்) எண்ணக்கடவோம் –
497
எண்பொருளவாக – எளிய
பொருளவாமாறு – 424
எதிரதா – (வரக்கடவதாகிய வதனை)
முன்னறிந்து – 429
எத்தன்மைத்தாயினும் – எந்த இயல்பின
தாகத் தோன்றினாலும் – 355
எப்பால் – எவ்வகைப்பட்ட – 533
எரிமுன்னர் – எரிமுகத்து – 435
எவ்வது – யாதொருவாற்றன் – 426
எள்ளற்க – இகழாதொழிக – 491
எறிக – செய்க – 562
ஏக்கறுதல் – ஆசையால் தாழ்தல் – 395
ஏதப்பாடு – குற்றமுண்டாதல் – 464
ஏதில – பழுதாம் – 460
ஏமரா – காவலற்ற – 448
ஐயறவு – ஐயப்படுதல் – 510
ஒட்டல் – தாக்குதல் – 499
ஒட்பம் – நுண்ணறிவு – 404
ஒத்தாங்கு – ஒப்ப – 569
ஒருவந்தம் – ஒருதலையாக, நிலைபெற்ற –
563, 593
ஒல்லை – கடிது – 563
ஒற்கம் – தளர்ச்சி –
ஒன்றல் – கூடுதல்
ஒன்றா – இணையின்றாக
ஓச்சி – தொடங்கி – 562
ஓச்சும் – செலுத்தும் – 544
கசடற – பழுதற – 391
கடா – ஐயுறாத – 585
கடிதல் – ஒழித்தல் – 549
கடிதோச்சி – கடுமையாகக் காட்டி – 562
கடுகி – குறைந்து – 564
கடையர் – இழிந்தார் – 395
கட்டளைக்கல் – உரைகல் – 505
கண்ணஞ்சா – பாகர்க்கடங்கா – 500
கண்ணஞ்சாது – செயிர்த்து நோக்கிய
அவர் கண்ணிற் கஞ்சாது – 585
கண்ணற – கண்ணோட்ட மற –
கந்தா – பற்றுக்கோடாக – 507
கரைந்து – அழைத்து – 527
கவிகை – குடை – 389
கழிய – மிக – 404
களர் – சேற்றுநிலம் – 500
காண்கம் – காணக்கட வேம் –
காதன்மை – பேரன்புடைமை – 507
காமக்கலன் – விரும்பியேறும்
மரக்கலம் – 605
காமுறுதல் – விரும்புதல் – 402
காமுறுவர் – விரும்புவர் – 399
காமுற்றற்று – விரும்பினாற்
போலும் – 402
காய்தி – காயாநின்றாய்
கால்வல் – வலிய சமகரங்களுடைய –496
குடியாக – மேன்மேலுயரும் நற்குடியாக –
602

குளவளா – குளப்பரப்பு – 523
கூம்பும் பருவத்து – வினை மேற்செல்லா திருக்குங்காலத்து – 490
கெடல் – தவிர்ந்திருத்தல் – 612
கெடுநீரார் – இறக்குமியல் பினையுடையார் – 605
கேடில் – அழிவில்லாத – 400
கையாறா – இடும்பையாக – 627
கையிகந்த – குற்றத்தின் மிக்க – 567
கொக்கொக்க – கொக்கிருக்குமாறு போல இருக்க – 490
கொட்க – புலப்படும் வகை – 493
கொளக் கிடந்தது – அடையக் கிடந்தது – 589
கொற்றம் – வென்றி – 583
கொன்றாங்கு – கெடுக்குமாறு போல – 532
கோடின்றி – கரையின்றி – 523
கோட்டதாயினும் – கோட்டையுடைய தாயினும் – 599
சாகாடு – சகடம் – 475
சாய்பவர் – தளர்வார் – 627
சார்பிலார் – துணையில்லார் – 449
சால – பொறுக்குமளவின்றி – 475
சிதைவிடத்து – சிதைவு வந்த இடத்து – 567
சிறக்கணித்தாள் – சிறங்கணித்தாள் (சிறங்கணித்தல் – சுருங்குதல்) –
சினத்தாற்றி – சினமாகிய குற்றத்தின் கண்ணே செலுத்தி – 568
சீரார் – தவத்தினை உடையார் – 600
சீர் – பெருமையாகிய ஆற்றல், புகழ் – 499, 1010
சீர்த்த இடத்து – செல்லுங்காலம் வாய்த்த வழி – 460
சுற்றப்படும் – சூழப்படும் – 525
சூழாது – எண்ணாது – 465
சூழ்ந்துவிடும் – துணியும் – 451
செயற்பால – செய்ய வேண்டியவற்றை – 437
செய்கிற்பான் – செய்து முடிக்க வல்லான் – 515
செய்தக்க – செய்யத்தக்கன – 466
செருக்கி – களித்து – செலச்சொல்லி – விளங்குமாறு சொல்லி – 424
செவ்வியான் – செம்மையுடையவன் –
செறுநர் – பகைவர் – 488
சோர்விலாள் – பிறர்க்குச் செய்யும் அறவினைகளிலும் தளர்ச்சியில்லாதவள்
சோர்வுபடும் – கெடும் – 405
தக்காங்கு – நடுவாகநின்று – 561
தங்கிற்று – நிலைபெற்றது – 613
தண்டா – தணியா –
தண்பதம் – தாழ்ந்தநிலை – 548
தமர் – தமக்குச் சிறந்தார் – 443
தலைச்செல்லா வண்ணத்தால் – பின்னும் அது செய்யாமற் பொருட்டு – 561
தலைப்பெய்து – கண்டு – 405
தழீஇ – அணைத்து – 546
தழீஇயது – நட்பாக்குவது – 425
தள்ளினும் – தவறினும் – 596
தாக்கற்கு – பாய்தற்பொருட்டு – 484
தாக்குறின் – எதிர்ப்படின் – 569
தாமரையினாள் – திருமகள் – 617
தாஅயது – கடந்த பரப்பு – 610
தாளாண்மை – முயற்சி – 613
தீதொரீஇ – தீயதனின் நீக்கி – 422
துணிக – தொடங்குக – 467
துணிவுடைமை – ஆண்மையுடைமை – 383
துப்பாயதூஉம் – உணவாய் நிற்பதும்
துப்பாயார் – பற்றுக்கோடாயினார்
துப்பார்க்கு – உண்பார்க்கு
துவ்வான – வலியிலன் –
துன்னி – பொருந்தி – 494
தூ – பற்றுக்கோடு – 455
தூங்காமை – விரைவுடைமை – 383
தூறு – குவை – 435
தெளிவிலது – இனத்தோடுந் தனித்தும் ஆராய்ந்து துணிதலில்லாத (வினை) – 464
தெற்றென்க – தெளிக – 581
தேராது – ஆராயாது – 509
தேர்ந்துகொளல் – அருமையை ஓர்ந்து கொள்க – 441
தேறப்படும் – தெளியப்படும் – 501

தேறற்க – தெளியாதொழிக – 509
தேற்றம் – செய்தற்கண் கலங்காமை – 513
தேற்றுதல் – தெளிவித்தல் –
தொடங்கற்க – தொடங்கா தொழிக – 491
தொட்டனைத்து – தோண்டிய
அளவிற்றாக – 396
தோட்கப்படாத – துளைக்கப்படாத – 418
நயத்தக்க – விரும்பத்தக்க – 580
நயவற்க – விரும்பாதொழிக – 439
நள்ளா – பொருந்தாது –
நனி – மிக – 403
நன்றின்பால் – நல்லவழி – 422
நாகரிகம் – கண்ணோட்டம் – 580
நிச்சநிரப்பு – நிலையான வறுமை
நிறைத்தல் – 532
நீடின்றி – நீடித்தலின்றி – 566
நுணங்கிய – நுண்ணிதாகிய – 419
நெடுநீர் – விரைந்து செய்வதனை
நீட்டித்துச் செய்யும் இயல்பு – 605
நெடும்புனல் – ஆழமுடைய நீர் – 495
நோற்கிற்பவர் – பொறுப்பவர் –
படியுடையார் – நிலமுழுதும் ஆண்டார் – 606
படிவத்தார் – விரத ஒழுக்கினர் – 586
பதம் – செவ்வி – 548
பயவா – விளையாத – 406
பரியது – எல்லா விலங்கினுந்தான்
பேருடம்பினது – 599
பரியும் – அஞ்சாநிற்கும் – 502
பற்றற்ற கண்ணும் – செல்வந்தொலைந்து
வறியனாய வழியும் – 521
பற்றுள்ளம் – பொருளைவிடத்தகும்
இடத்து விடாது பற்றுதலைச் செய்யும்
உள்ளம் – 438
பாடுன்றும் – தன் பெருமையை
நிலைநிறுத்தும் – 597
பிழைத்துணர்ந்தும் – பிறழ உணர்ந்த
வழியும் – 417
புறப்படுத்தனாகும் – புறத்திட்டானாம் – 590
பெயக்கண்டு – இடக்கண்டு – 580
பெயல் – பருவ மழை – 545
பெருமிதம் – மேம்பாடு, தருக்கு – 431, 979
பேணிக்கொளல் – துணையாகக் கொள்க – 442
பொத்துப்படும் – புரைபடும் – 466
பொருளல்லவற்றை – மெய்ப்பொருளல்ல
வற்றை – 531
பொறியின்மை – பயனைத்தாய விதியில்
லாமை – 618
போகாறு – போகின்ற நெறியளவு – 478
மடுத்தவாய் – விலங்கிய இடம் – 624
மதலையாம் – தாங்குவதாம் – 449
மருங்குடையார் – கிளையுடையார் – 526
மறவி – மறப்பு – 605
மனநலம் – மனத்ததுநன்மை – 457
மன்னாவாம் – உளவாகா – 556
மாடு – செல்வம் – 400
மீக்கூறும் – உயர்த்துக் கூறும் – 386
முகடி – சேட்டை – 617
முயற்றின்மை – முயற்சி இல்லாமை – 616
முரண் – மாறுபாடு – 492
மேற்கொளீஇ – மேற்கொள்ளப்பண்ணி – 539
மைந்து – வலி – 539
மொய்ம்பினவர் – வலியினையுடையார் – 462
வட்டாடியற்று – வட்டாடினாற் போலும்
(வட்டாடல் – உண்டை யுருட்டல்) – 401
வணங்கிய – பணிந்த – 419
வரிசையா – தத்தந் தகுதிக்கேற்ப – 528
வளவரை – செல்வத்தின் எல்லை – 480
வள்ளியம் – வண்மையுடையேம் – 598
வியவற்க – தன்னை நன்கு மதியாதொழிக – 439
விருப்பறா – அன்பறாத – 522
வெருவந்து – வெருவி – 569
வெரூஉம் – அஞ்சும் – 599
வெளிறு – வெண்மை – 503
வெறுக்கை – ஊக்கமிகுதி – 600
வேரார் – வெகுளார் – 487
வேர்ப்பர் – வெகுள்வர் – 487
வைகல் – நாடோறும்
வையகம் – உலகம்

திருக்குறள்
பாட்டு முதற்குறிப்பு அகரவரிசை
(எண் குறள் எண்ணை குறிக்கும்)

அச்ச முடையார்க்	534
அஞ்சாமை யல்லால்	497
அஞ்சாமை ஈகை	382
அஞ்சுவ தஞ்சாமை	428
அடுக்கி வரினும்	625
அந்தணர் நூற்கும்	543
அமைந்தாங் கொழுகா	474
அரங்கின்றி	401
அரிய கற்றாசற்றார்	503
அரியவற்றுள்	443
அருஞ்செவ்வி	565
அருட்செல்வஞ்	–
அருமை உடைத்தென்	611
அருவினை யென்ப	483
அல்லற்பட்	555
அழிவதூஉம்	461
அளவளா வில்லாதான்	523
அளவறிந்து	479
அறம்பொருள்	501
அறனறிந்து மூத்த	441
அறனிழுக்கா	384
அறிந்தாற்றிச்	515
அறிவற்றங்	421
அறிவுடையார்ஆவ	427
அறிவுடையார்எல்லா	430
அற்றாரைத் தேறுதல்	506
அற்றேமென்	626
அன்பறிவு	513
ஆகா றளவி	478
ஆக்கங் கருதி	463
ஆக்கம் அதர்வினாய்ச்	594
ஆக்கம் இழந்தேமென்	593
ஆபயன் குன்றும்	560
ஆற்றாரும் ஆற்றி	493
ஆற்றின் அளவறிந்தீக	477
ஆற்றின் வருந்தா	468
இகழ்ச்சியிற்	539
இடிக்குந் துணையாரை	447
இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்	607
இடிப்பாரை	448
இடுக்கண் வருங்கால்	621
இடும்பைக் கிடும்பை	623
இதனை இதனால்	517
இயல்புளிக்	545
இயற்றலும்	385
இலக்கம் உடம்பிடும்பைக்	627
இவறலும் மாண்பிறந்த	432
இழுக்க லுடையுழி	415
இழுக்காமை	536
இறந்த வெகுளியின்	531
இறைகடியன்	564
இறைகாக்கும்	547
இனத்தாற்றி	568
இன்சொலால் ஈத்தளிக்க	387
இன்பத்துள் இன்பம் விழை	629
இன்பம் இடையறா	369
இன்பம்விழையான்இடும்	628
இன்பம்விழையான் வினை	615
இன்மையின் இன்னா	558
இன்னாமை இன்பம்	630
உடைத்தம்	473
உடையர் எனப்படுவ	591
உடையார்முன்	395
உரமொருவற்	600
உலகந் தழீஇய	425
உவப்பத்	394

உழைப்பிரிந்து	530
உளபோல்	574
உளரென்னும்	406
உளவரை தூக்காத	480
உள்ளம் இலாதவர்	598
உள்ள முடைமை	592
உள்ளிய தெய்தல்	540
உள்ளுவ தெல்லாம்	596
உற்றநோய் நீக்கி	442
ஊக்கமுடையான்	486
ஊழையும்	620
எண்ணித் துணிக	467
எண்ணியார்	494
எண்ணென்ப	392
எண்பதத்தான் ஓரா	548
எண்பொருள்	424
எதிரதாக் காக்கும்	429
எப்பொருள்யார்யார்வாய்	423
எய்தற்கரிய	489
எல்லார்க்கும் எல்லாம்	582
எவ்வ துறைவ	426
எள்ளாத	470
எனைத்தானும் நல்லவை	416
எனைவகையான்	514
ஒருமைக்கண்	398
ஒல்வ தறிவ	472
ஒறுத்தாற்றும்	579
ஒற்றினான் ஒற்றிப்	583
ஒற்றும் உரைசான்ற	581
ஒற்றொற்றித்	588
ஒற்றொற் றுணராமை	589
ஓர்ந்துகண்	541
கடலோடா	496
கடாஅ உருவொடு	585
கடிதோச்சி	562
கடுஞ்சொல்லான்	566
கடுமொழியுங்	567
கண்ணிற் கணிகலங்	575
கண்ணுடையர்	393
கண்ணோட்டத் துள்ள	572
கண்ணோட்டம் இல்லவர்	577
கண்ணோட்டம் என்னும்	571
கருமஞ் சிதையாமற்	578
கல்லா தவரும்	403
கல்லாதான் ஒட்பங்	404
கல்லாதான் சொற்	402
கல்லார்ப் பிணிக்குங்	570
கல்லா ஒருவன்	405
கற்றதனால் ஆய –	
கற்றில னாயினுங்	414
காக்கை கரவா	527
காதல காதல்	440
காதன்மை	507
காலங் கருதி	485
காலாழ் களரின்	500
குடிதழீஇக்	544
குடிபுறங் காத்தோம்பிக்	549
குடிப்பிறந்து குற்றத்தின்	502
குடிமடிந்து	604
குடியாண்மை	609
குடியென்னுங்	601
குணநாடிக்	504
குற்றமே காக்க	434
கூழுங் குடியும்	554
கேடில் விழுச்செல்வங்	400
கேட்பினுங்	418
கொக்கொக்க	490
கொடுத்தலும்	525
கொடையளி	390
கொலைமேற்	551
கொலையிற்	550
சிதைவிடத்	597
சிறப்பறிய	590
சிறுபடையான்	498
சிறைநலனுஞ்	499
சிற்றினம் அஞ்சும்	451
சுற்றத்தாற்	524
சூழ்வார்கண்	445
செயற்பால செய்யா	437
செய்தக்க	466
செய்வானை	516
செருக்குஞ்	431
செருவந்த	569
செல்வத்துட்	411
செவிகைப்பச்	389
செவிக்குண	412
செவிச்சொல்லுஞ்	694
செவியிற் சவையுணரா	420
செவியுணவிற்	413
செறுநரைக்	488
சென்ற இடத்தாற்	422
ஞாலங் கருதினுங்	484
தக்காங்கு	561
தக்கா ரினத்தனாய்த்	446

தமராகித் 529
தம்மிற் பெரியார் 444
தன்குற்ற நீக்கிப் 436
தாமின் புறுவ 399
தாளாண்மைஇல்லாதான் 614
தாளாண்மை என்னுந் 613
தினைத்துணையும் 433
துளியின்மை 557
துறந்தார் படிவத்த 586
தூங்காமை 383
தெய்வத்தான் 619
தெரிந்த இனத்தொடு 462
தெளிவி லதனைத் 464
தேரான் தெளிவுந் 510
தேரான் பிறனைத் 508
தேறற்க 509
தொடங்கற்க 491
தொட்டனைத் 396
நல்லார்கண் 408
நல்லினத்தி 460
நன்மையும் 511
நன்றாற்ற 469
நாடொறும் நாடி 553
நாடோறு நாடுக 520
நிலத்தியல்பான் 452
நுணங்கிய 419
நுண்மாண் நுழைபுல 407
நுனிக்கொம்பர் 476
நெடுநீர் மறவி 605
நெடும்புனலுள் 495
பகல்வெல்லுங் 481
படியுடையார் 606
படைகுடி 381
பண்ணென்னாம் 573
பரியது கூர்ங்கோட்ட 599
பருவத்தோ 482
பல்லார் பகைகொளலிற் 450
பற்றற்ற கண்ணும் 521
பற்றுள்ள மென்னும் 438
பிழைத்துணர்ந்தும் 417
பீலிபெய் 475
புகழ்ந்தவை 538
புறங்கூறிப்
பெயக்கண்டு 580
பெருங்கொடையான் 526
பெருமைக்கும் 505
பொச்சாப்பார்க் 533
பொச்சாப்புக் 532
பொதுநோக்கான் 528
பொள்ளென 487
பொறியின்மை 618
மடிமடிக் 603
மடிமை குடிமைக்கண் 608
மடியிலா 610
மடியுளாள் 617
மடியை மடியா 602
மடுத்தவா 624
மண்ணோ டியைந்த 576
மறைந்தவை 587
மனத்தானாம் 453
மனத்து ளதுபோலக் 454
மனநலத்தி 459
மனநல நன்குடைய 458
மனநலம் மன்னுயிர்க் 457
மனந்தூயார்க் 456
மனந்தூய்மை 455
மன்னர்க்கு 556
முதலிலார்க் 449
முயற்சி திருவினை 616
முரண்சேர்ந்த 492
முறைகோடி 559
முறைசெய்து 388
முன்னுறக் காவா 535
மேற்பிறந்தா 409
யாதானு நாடாமால் 397
வகையறச் 465
வருமுன்னர்க் 435
வாரி பெருக்கி 512
வானோக்கி 542
வியவற்க 439
விருப்பறாச் 522
விலங்கொடு 410
வினைக்கண் வினைகெடல் 612
வினைக்கண் வினையுடை 519
வினைக்குரிமை 518
வினைசெய்வார் 584
வினைவலியுந் 471
வெகுளி
வெருவந்த 563
வெள்ளத் தனைய மலர் 595
வெள்ளத்தனைய இடும்பை 622
வேலன்று 546
வேலொடு 552

"மொழிஞாயிறு" தேவநேயப் பாவாணர் வாழ்க்கைச் சுவடுகள்

தி.பி. 1933 (1902)	:	திருநெல்வேலி மாவட்டம், சங்கரநயினார் கோயிலில் சுறவம் – 26ஆம் நாள் (7.2.1902) பிறந்தார்.
தந்தை	:	ஞானமுத்து
தாய்	:	பரிபூரணம்
தி.பி. 1938 (1907)	:	வடார்க்காடு மாவட்டம், ஆம்பூர் மிசௌரி
தொடக்கக் கல்வி	:	நல்லஞ்சல் உலுத்தரின் விடையூழிய நடுநிலைப் பள்ளி.
உயர்நிலைக் கல்வி	:	திருநெல்வேலி மாவட்டம், பாளையங்கோட்டை, திருச்சபை விடையூழிய உயர்நிலைப் பள்ளி (9,10,11 – வகுப்பு)
தி.பி. 1950–52(1919–21)	:	முகவை மாவட்டம், திருவில்லிபுத்தூர் வட்டம், சீயோன் மலையிலுள்ள சீயோன் நடுநிலைப் பள்ளியில் முதற்படிவ ஆசிரியப் பணியிற் சேர்ந்தார்.
தி.பி. 1952–53(1921–22)	:	வடார்க்காடு மாவட்டம், ஆம்பூர் நடுநிலைப் பள்ளியில் (தாம் பயின்ற பள்ளி) உதவி ஆசிரியராய்ப் பணியாற்றினார்.
தி.பி. 1955 (1924)	:	மதிப்பு மிக்கதாகக் கருதப்பட்ட மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய பண்டிதத் தேர்வில் வெற்றி பெற்றார். (இவ் வாண்டில் பாவாணரைத் தவிர வேறொருவரும் வெற்றி பெறவில்லை). ***"கிறித்தவக் கீர்த்தனம்"*** – நூல் வெளியீடு. உதவித் தமிழாசிரியர், சென்னை, திருவல்லிக் கேணிக் கெல்லற்று உயர்நிலைப் பள்ளியில் பணியாற்றினார்.
தி.பி. 1956 (1925)	:	தமிழாசிரியர், சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரி உயர்நிலைப் பள்ளியில் பணியாற்றினார். ***"சிறுவர் பாடல் திரட்டு"*** நூல் வெளியீடு.

தி.பி. 1957 (1926)	:	திருநெல்வேலித் தென்னிந்தியத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய தனித்தமிழ்ப் புலவர் தேர்வில் இவர் ஒருவரே வெற்றி பெற்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.
தி.பி. 1959 (1928)	:	தலைமைத் தமிழாசிரியர், மன்னார்குடி பின்லே கல்லூரி உயர்நிலைப் பள்ளியில் பணியாற்றினார். முதல் மனைவி எசுத்தர் அம்மையார் மறைவு.
தி.பி. 1961 (1930)	:	நேசமணி அம்மையாரை மணந்தார்.
தி.பி. 1964 (1934)	:	தலைமைத் தமிழாசிரியர், பிசப்பு ஈபர் உயர்நிலைப் பள்ளி, புத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளியில் பணியாற்றினார்.
தி.பி. 1968 (1937)	:	முதல் இந்தி எதிர்ப்புப் போரை மையமாகக் கொண்டு – ***“செந்தமிழ்க்காஞ்சி”*** நூல் வெளி யீடு. இந்தி எதிர்ப்புக் கிழமை கொண்டாடினார். ***“கட்டுரைக் கசடறை”*** என்னும் ***வியாச விளக்கம்*** நூல் வெளியீடு.
தி.பி. 1971 (1940)	:	***“ஒப்பியன் மொழிநூல்”*** முதற்பாகம் ***“இயற்றமிழ் இலக்கணம்”*** ஆகிய நூல்கள் வெளியீடு. ***“கட்டுரை வரைவியல்”*** என்னும் உரைநடை இலக்கண நூல் வெளியீடு.
தி.பி. 1972 (1941)	:	***“தமிழர் சரித்திரச் சுருக்கம்”*** வெளியீடு : தமிழக இளைஞர் மன்றம், திருச்சிராப்பள்ளி. ***“தமிழன் எப்படிக் கெட்டான்”*** ஆகிய நூல்கள் வெளியிடல்.
தி.பி. 1973 (1942)	:	தலைமைத் தமிழாசிரியர், சென்னை முத்தியாலுப் பேட்டை உயர்நிலைப் பள்ளியில் பணியாற்றினார். கீழைக்கலைத் (B.O.L.) தேர்வில் வெற்றி பெற்றார்.
தி.பி. 1974 (1943)	:	***“சுட்டு விளக்கம்”*** – நூல் வெளியீடு. – பண்டிதமணி கதிரேசனார் தலைமையில் நடைபெற்ற முதலாம் தமிழ் உணர்ச்சி மாநாட்டில் பங்கேற்று உரையாற்றினார்.
தி.பி. 1975 (1944)	:	சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமுதுவர் (M.A.) பட்டம் பெற்றார்.

– தமிழ்த்துறைத் தலைவராகச் சேலம் நகராண்மைக் கல்லூரியில் பணியாற்றினார்.

– ***“திரவிடத்தாய்”*** – நூல் வெளியீடு.

தி.பி. 1980 (1949) : ***“சொல்லாராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்”*** – நூல் வெளியீடு.

பாவாணர்க்குத் தவத்திரு மறைமலையடிகளார் சான்றிதழ் வழங்கிச் சிறப்பித்தார்.

பெருஞ்சித்திரனார் அவர்கள் கி.பி. 1949ஆம் ஆண்டு பாவாணரின் தலைமாணாக்கராகச் சேலம் கல்லூரி யில் பயின்றார் என்பது ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது.

தி.பி. 1981 (1950) : ***“உயர்தரக் கட்டுரை இலக்கணம்”*** (மு.பா.) – நூல் வெளியீடு.

தி.பி. 1982 (1951) : ***“உயர்தரக்கட்டுரை இலக்கணம்”*** (இ.பா.) – நூல் வெளியீடு.

தி.பி. 1983 (1952) : ***“பழந்தமிழாட்சி”*** – நூல் வெளியீடு.

தி.பி. 1984 (1953) : ***“முதற்றாய்மொழி அல்லது தமிழாக்க விளக்கம்”*** – நூல் வெளியீடு.

தி.பி. 1985 (1954) : ***“தமிழ்நாட்டு விளையாட்டுகள்”*** – நூல் வெளியீடு.

தி.பி. 1986 (1955) : பெரியார் ஈ.வே.ரா. தலைமையில் நடைபெற்ற சேலம் “தமிழ்ப் பேரவை” இவரின் தொண்டைப் பாராட்டித் ‘திராவிட மொழிநூல் ஞாயிறு’ எனும் பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தது.

`A Critical Survey of Madras University Lexicon' என்னும் ஆங்கில நூல் வெளியிடப் பெற்றது.

தி.பி. 1987 (1956) : ***“தமிழர் திருமணம்”*** – நூல் வெளியீடு.

அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரை யாளராகப் பணியிற் சேர்ந்தார்.

தி.பி. 1988 (1957) : திசம்பர் 27, 28, 29–ல் தில்லியில் நடைபெற்ற அனைத்திந்தியக் கீழைக்கலை மாநாட்டில் பங்கேற்றுச் சிறப்பித்தார்.

தி.பி.1990 (1959)	:	மொழிஞாயிறு பாவாணர் அவர்களால் பெயர் சூட்டப்பட்ட 'தென்மொழி' இதழ் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் அவர்களால் தொடங்கப் பெற்றது. தனித்தமிழியக்க வளர்ச்சிக்கு இவ் விதழ் இன்றளவும் பெரும் பங்காற்றி வருகிறது.
தி.பி. 1991 (1960)	:	தமிழ்நாட்டு அரசின் ஆட்சித் துறையில் கலைச் சொல்லாக்கத் தொகுப்பில் பங்கேற்றுச் சிறப்பித் தமைக்காகத் தமிழ்நாட்டரசு சார்பில் தமிழ்நாட்டு ஆளுநரால் அவருக்குச் செப்புப் பட்டயம் வழங்கப் பட்டது.
தி.பி. 1992 (1961)	:	***"சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ் அகராதியின் சீர்கேடு"*** – நூல் வெளியீடு. – அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தில் ஏற்பட்ட சிக்கலால் எனக்கு வறுமையும் உண்டு, மனைவியும், மக்களும் உண்டு – அதோடு எனக்கு மானமும் உண்டு – என்று கூறிவிட்டுப் பல்கலைக்கழகப் பணியிலிருந்து வெளியேறினார். என்னோடு தமிழும் வெளியேறியது என்று கூறினார்.
தி.பி. 1994 (1963)	:	துணைவியார் நேசமணி அம்மையார் மறைவு.
தி.பி. 1995 (1964)	:	முனைவர் சி.இலக்குவனார் தலைமையிலான மதுரைத் தமிழ்க் காப்புக் கழகம் – "தமிழ்ப் பெருங் காவலர்" என்னும் பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தது. ***"என் அண்ணாமலைநகர் வாழ்க்கை"*** என்னும் கட்டுரைத் தொடர் தென்மொழியில் வெளிவந்தது.
தி.பி. 1997 (1966)	:	***"இசைத்தமிழ்க் கலம்பகம்"*** ***"பண்டைத் தமிழ நாகரிகமும் பண்பாடும்"*** ***``The Primary Classical Language of the World"*** என்னும் நூல்கள் வெளியீடு.
தி.பி. 1998 (1967)	:	***"தமிழ் வரலாறு"*** ***"வடமொழி வரலாறு"*** ***"The Language Problem of Tamilnadu and Its Logical Solution"*** ஆகிய நூல்கள் வெளியீடு.

தி.பி. 1999 (1968) : மதுரைத் தமிழ் எழுத்தாளர் மன்றம் இவரின் மணிவிழாவைக் கொண்டாடி ***"மொழிநூல் மூதறிஞர்"*** எனும் பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தது.

06–10–1968–ல் இவரைத் தலைவராகக் கொண்டு "உலகத் தமிழ்க் கழகம்" தோற்று விக்கப்பட்டது.

"இந்தியால் தமிழ் எவ்வாறு கெடும்?"
"வண்ணனை மொழிநூலின் வழுவியல்" –
``Is Hindi the logical solution of India"
ஆகிய நூல்கள் வெளியீடு.

தி.பி. 2000 (1969) : பறம்புக்குடியில் உலகத் தமிழ்க் கழக முதல் மாநாடு. இம் மாநாட்டில் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் முனைவர் சி. இலக்குவனார், முனைவர் வ. சுப. மாணிக்கனார், புலவர் குழந்தை உள்ளிட்ட தமிழ்ச் சான்றோர் பங்கேற்றுச் சிறப்பித்தமை குறிப்பிடத் தக்கது.

இம் மாநாட்டில் – ***"திருக்குறள் தமிழ் மரபுரை"***
"இசையரங்கு இன்னிசைக் கோவை"
"தமிழ் கடன்கொண்டு தழைக்குமா?" – ஆகிய நூல்கள் வெளியீடு.

தி.பி. 2002 (1971) : பறம்புமலையில் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் தலைமையில் நடைபெற்ற பாரி விழாவில் பாவாணர் "செந்தமிழ் ஞாயிறு" என்று பாராட்டிச் சிறப்பிக்கப் பெற்றார்.

பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் அவர்களால் தென்மொழியில் அறிவிக்கப்பட்ட 'செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்டம்' வகுக்கப் பெற்றது. இத் திட்டத்தைப் பின்னர்த் தமிழக அரசே ஏற்று 1974ஆம் ஆண்டில் தனி இயக்ககமாக உருவாக்கியது.

தி.பி. 2003 (1972) : தஞ்சையில் இவர் தலைமையில் உலகத் தமிழ்க்கழக மாநாடு – "தமிழன் பிறந்தகத் தீர்மானிப்பு" மாநாடாக நடந்தது.

– ***"தமிழர் வரலாறு"***, ***"தமிழர் மதம்"*** ஆகிய நூல்கள் வெளியீடு.

தி.பி. 2004 (1973)	:	***“ வேர்ச்சொற் கட்டுரைகள் ”*** நூல் வெளியீடு.
தி.பி. 2005 (1974)	:	8.5.1974–ல் ‘‘செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்குநராக’’த் தமிழ்நாட் டரசால் அன்றைய முதல்வர் கலைஞர் மு.கருணாநிதி அவர்களால் அமர்த்தப்பட்டார். செந்தமிழ் சொற் பிறப்பியல் பேரகர முதலியின் முதல் மடல முதற் பகுதி அவரின் மறைவிற்குப் பிறகு 1985–ல் வெளியிடப்பட்டது.
தி.பி. 2009 (1978)	:	***“மண்ணில் விண் அல்லது வள்ளுவர் கூட்டுடைமை”*** – நூல் வெளியீடு.
தி.பி. 2010 (1979)	:	***“தமிழ் இலக்கிய வரலாறு”*** – நூல் வெளியீடு. வாழ்நாள் முழுவதும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கும், தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கும் ஒதுக்கிய இப் பெருமகனுக்குத் தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர் அவர்களால் ***‘செந்தமிழ்ச் செல்வர்’*** என்னும் சீரிய விருது வழங்கப்பட்டது. சென்னையில் உலகத் தமிழ்க் கழக நான்காவது மாநாடு பாவாணர் முன்னிலையில் நடைபெற்றது. மாநாட்டிற்குப் பதிப்பாசிரியர் புலவர் அ.நக்கீரனார் தலைமை தாங்கினார்.
தி.பி. 2011 (1980)	:	**`Lemurian Language and Its Ramifications - An Epitome'** எனும் ஆங்கில நூல் மதுரையில் நடைபெறவிருந்த ஐந்தாம் உலகத்தமிழ் மாநாட்டு அயல்நாட்டு பேராளர்களுக்காக (52 பக்க அளவில்) உருவாக்கப்பட்டது.
தி.பி. 2012 (1981)	:	மதுரையில் நடைபெற்ற ஐந்தாம் உலகத்தமிழ் மாநாட்டில் பங்கேற்று ‘‘மாந்தன் தோற்றமும், தமிழர் மரபும்’’ என்னும் தலைப்பில் தமிழர்தம் வரலாற்றுப் பெருமையை நிலைநாட்டிப் பேசினார். சுறவம் 2ஆம் நாள் ‘‘சனவரி 15–ல் இரவு 12.30–க்கு இவ்வுலக வாழ்விலிருந்து மறைந்தார்’’.

******